

ଗୌରହରି ଗ୍ରଂଥାବଳୀ

ଶ୍ରୀ ଗୌ ର ହ ରି ଶ ତ୍କା ବ ଳୀ ॥

ଶ୍ରୀ ଗୌରହରି ମହନ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ବିରଚିତ ।

ଶ୍ରୀ ଅପନ୍ନାପଣ୍ଡାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ସଂଶୋଧିତ ।

ଶ୍ରୀ ପାରଳାଧୀଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ ମହାରାଜାଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରଥମସଂସ୍କରଣ

Printed by N. Patro at the Gajapaty Press

PARLAKIMEDI.

1926

500 Copies. Rs. *1—5—0*

ଭୂମିକା ।।

ଶ୍ରୀ ଗୌରହରି ପରିଚ୍ଛା, ପରିଚ୍ଛାବଂଶାବ୍ଧିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ପରି ଉଦିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ପ୍ରାୟ ଊନଶତ ବର୍ଷ ଜୀବିତଥିଲେ । ସେ ବାଲ୍ୟ ସମୟରେ ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ କଲା ବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଅଧିକ ଧୀଶକ୍ତି ନଥିଲା । ସେ ଅମରକୋଷ ଶେଷ କରି ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ବିଷୟରେ ରୁଚି ଥିବାରୁ କ୍ରମରେ ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କଲେ । ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଲଭିଲା ପରେ କବିତା ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନାନା ପ୍ରକାର ଛନ୍ଦରେ ଚୌପଦୀ ମାନ ରଚନା କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଗୀତ ରଚନା ପ୍ରଥମତଃ- ବିଶେଷରେ ଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ଛନ୍ଦ-ବନ୍ଧନରେ ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ଉଚ୍ଚଧରଣର କବିତା ମାନ ସେ ପ୍ରଣୟନ କରି ଉତ୍କଳ କବିମାନଙ୍କରେ ଗଣ୍ୟମାନ୍ୟ ହେଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବିତ ସମୟରେ ରସପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭିନ୍ନ ଚୌପଦୀମାନ, ବସ୍ତ୍ରାପହରଣ, ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ, ଏବଂ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ନାଟକ ରଚନା କରିଥିଲେ; ଶେଷ ନାଟକଟି ଜଳନ୍ତରାଧୀଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠରାୟଙ୍କ ନାମରେ ଅଙ୍କିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି କବିତାଟି ବିଶେଷରେ ପ୍ରଚାର ନହୋଇ-ଥିବାରୁ ତାହା ଜଳନ୍ତର ନିବାସୀ ସଙ୍ଗୀତଭୂଷଣ କଳାକୌଶଳରେ ଆପଣାର ହସ୍ତଗତ କରି, ପରିଚ୍ଛାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ ପରେ ସ୍ୱ ନାମରେ ଅଙ୍କିତ କରି ଗଞ୍ଜାମର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ ଦାଣ୍ଡରେ ପ୍ରଚାର କଲେ । ଅତଏବ ସେହି ନାଟକ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ । ପାଠକମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣରେ ତାହା ପ୍ରକାଶକରିବା ବାସନା ରହିଲା । କବି ଗୌରହରି ପରିଚ୍ଛା, କବି ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସମକାଳୀନ ବ୍ୟକ୍ତି । ସେ ଜନ୍ମଭୂମି ପାରଳାରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କରି ମଞ୍ଜୁଷା ବାହାରିଗଲେ । ମଞ୍ଜୁଷାର ତାତ୍କାଳୀନ ରାଜା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ରାଜମଣି ଦେବ ତାହାଙ୍କୁ ବହୁ ସମାଦରରେ ସେଠାରେ ରଖିବାରୁ ସେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ବର୍ଷ ସେଠାରେ

କାଳ କଟାଇବା ସମୟେ ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରି ତହିଁରେ ଅଧିକ ପାରଦର୍ଶିତା ଲଭିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶ୍ରୀ ବାସୁଦେବ ରାଜମଣି ଦେବଙ୍କ ଶେଷ ଅବସରରେ ସେ ପାରଳା ବାହାର ଆସିଲେ ।

ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ରସରେ ଚୌପଦୀମାନ ରଚନା କରିବାର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶେଷ କବିତା ଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କଲେ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧେ ତାହାଙ୍କର ଗଭୀର ଭାବ ଏବଂ ଭକ୍ତି ତାହାର ପରିଚୟ ମିଳି ପାରିବ ।

ପାରଳାର ମହାରାଜା ଶ୍ରୀମାନ୍ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ, ପରିଚ୍ଛାଙ୍କ କବିତା ଗୁଡ଼ିକ ଆମୂଳ ପାଠ କରି ତହିଁରେ ପରିତୃପ୍ତ ହୋଇ ସ୍ୱୀୟ ଛାପାଖାନାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏହି ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଆନୁକୂଲ୍ୟ ହେତୁ ପାରଳାର କବି ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଗୌରିହରି ପରିଚ୍ଛାଙ୍କ କବିତାବଳୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି, ଆଉରି ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ କବିମାନଙ୍କ କବିତାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ନହୋଇ ରହିଅଛି । ଏହି ମହାରାଜାଙ୍କ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ତହିଁରେ ପତିତ ହେଲେ ସେମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ —

ପଦ୍ୟମାଳା ।

ଅଭିସାରିକା ।

(ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସଖୀ ଉକ୍ତି)

ରାଗ କଲ୍ୟାଣୀ । ମିଶ୍ରରୂପକ ତାଳ ॥

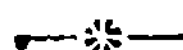
ବୃନ୍ଦେରେ ସ୍ନେହକୁ ବନ୍ଧୁ । ହେଲା ଏତେ ସରକ ।
ଦମ୍ଭ କେ ଧର ରହବ । ଦେଖିଲେ ଗତସଷ୍ଟଶକ । ପଦ ।

କ୍ଷଣେହେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହର । ବଶୀଗୀତ ସନ୍ଦରେ ।
ବହିଥିଲେ ତାକୁ ଧରିବୁଝାଇ । ନେତ୍ର ବାରଣ୍ଡ ॥ ୧ ॥

ଯମୁନା ଜଳ ଶୀତଳ । ପଲ୍ଲବିତ ତରୁ କୂଳ ।
ତଳେ କଣ୍ଟକଯୁତଳ । ପରେ ରଖି ସେ ଗୋପିକ ॥ ୨ ॥

ମୃକୁଳିତ କେଶ ଭାର । ଲୋଟି ଥିଲା ଧରା ପର ।
ଦୁଃସହ ଯାତନା ଭାର । ହୋଇଲା କଣ୍ଠ ସରକ ॥ ୩ ॥

ଗହ୍ୱରବନ୍ଧୁର ଏ ଭାଷ । ଶୁଣି ନିକୁଞ୍ଜେ ପ୍ରବେଶ ।
ହୋଇ ଶ୍ୟାମ ମଞ୍ଜୁ ଭାଷ । ଭାଷି ତୋଷିଲେ ଗୋପିକ ॥ ୪ ॥

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ ଉକ୍ତି)
ରାଗ କଲ୍ୟାଣୀ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ।

ଅଞ୍ଜବଯିନୁ ରେ । ଶୁଣ ପାରବୁକରୁନ୍ଥ । (ଆରେ ସନ୍ଧ) ।
ଘଡ଼ିକେ ତୋହର । ବୁଡବ ସଂସାର । କହୁମା ବୁଝିବ କହୁ । ପଦ ।

ସାଢ଼ୀ ପଣନ୍ତକୁ । ଓଢ଼ି କକୁସ୍ତକୁ । ଦଣ୍ଡଥାଇ ପଥ ରୁନ୍ଧ ।
ତଣ୍ଡ ତେଢ଼େଭ ସୁଖ । ଏତେଭ କ୍ଷଣି ମୁଖ । ମୋତ୍ କବଟକୁ ବନ୍ଧ । ୧ ।

ଓଠ ଧର କନ୍ଧ । ହେଲେ ଏଡ ଦେଇ । ସେବଣୀକୁ ପ୍ରାଣ ଦନ୍ଧ ।
ଲୋଡ଼ ଅଣି ବଳେ । ପଡ଼ତା ସ୍ନେହରେ । କଡାଇ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଇ ।
ଆରେ ସନ୍ଧ । ୨ ।

ଅନବରତରେ । ଘନ ଶ୍ୟାମଠାରେ । ମନ ନେଇ ରଖି ଦେଇ ।
ଭଜନ ଭରନ । ବନଜ ବଦନ । ବଜ ନମ୍ବ୍ର ବୁଝାଇ ।
ଆରେ ସନ୍ଧ । ୩ ।

ଅସ୍ଥି ଗଲେ ଢାଳ । ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶରୀର । ତୋଷରେ ଦେଇ ଫୁଲାଇ ।
ଅଶନ ବସନ । ବାସ ବିଭୂଷଣ । ଭଷପର ଭରଦେଇ । ଆରେ ସନ୍ଧ । ୪ ।

ଗଜେନ୍ଦ୍ର ଗମନା । ତେଜରେ ବମନା । ରୂ ଯାଇ ସଙ୍କେତ କୁନ୍ଦେ ।
ଭୃଙ୍ଗାନନ୍ଦ ସଂଗେ । ମଶ୍ରିଯାଅ ବେଗେ । ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ଭଣେ ।
ଆରେ ସନ୍ଧ । ୫ ।

—o✲o—

(ବିଦେଶ ଚିନ୍ତା)
ରାଗ ନାଟକୁରଞ୍ଜୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ଗୁଣି ଗୁଣି ଏଣୀ ଲକ୍ଷଣୀ କପର ବସିଥିବ । ପଦ ।
ଚଳ ଚଞ୍ଚଳକୁ ଆଦର । ବଳଶିନ୍ତ ହେବନ ଗୋରା ।
ଆଖି ଜାଳ କୋଳକୁ ଢ଼ାଳି ପଡୁଥିବ । ୧ ।

ଅରଣ୍ୟ ଘରରେ ସଦନେ । ଦେର କଣ୍ଠୀ ମୋର ବନ୍ଧୁନେ ।
ଉର ହାର ଲ୍ଡର ପରରେ ମଣୁଥିବ । ୨ ।

ନନ୍ଦୁଥିବ ଗନ୍ଧ ରାଜ । ଭୃଙ୍ଗ ମୂର୍ଖ କରି ମନ୍ଦ ।
ନାସ୍ତି ଦ୍ରାକ୍ଷ କେତ୍ସ ଏପରି କହୁଥିବ । ୩ ।
ହେମାଙ୍ଗୀର ଓଃସ୍ପୃହା ଦେଖି । ତମ ଭବେ ଶରକୁ ଯୋଖି ।
କାମ ତା ମରମକୁ ଯଉ ଭେଦୁଥିବ । ୪ ।
କବେ ଦେଖି ଗଜଉଦ୍ଧର । କେତ୍ସ ବର୍ଣ୍ଣିବ ସୁକୁମାର ।
ବାରଂବାର ମୋର ପଦକୁ ସ୍ମରୁଥିବ । ୫ ।

—o—

(ବଦେଶ ଚର୍ଚ୍ଚା)
ରାଗ ସାବେରୀ । ଆଡ ତାଳ ।

ଅରେ ହଂସମଣି । ତୋମଧୁର ବାଣୀ । ଶୁଣିବ କି ପୁଣି ମୁଁ । ପଦ ।
ଗଜର ବରଣୀ । ମୋ କଚ୍ଛେଦ ଭୂଣେ ।
ଗଜଗମ ମଣୁଥିବ ପ୍ରିୟ ସଖୀ ବାଣୀରେ । ୧ ।

ଘଣ୍ଟେ ଦେଇ ପାଣି । ନସ୍ଥିବକୁ ପାଣି ।
ଚେଙ୍ଗ ଚେଙ୍ଗ ପଡ଼ିଲ ଜବନ ଧରଣୀରେ । ୨ ।

କଣାଏଣୀକ୍ଷଣୀ । ତୃଷ୍ଣ ଯୁଗମଣି ।
ଅତୃପ୍ତିନ୍ଦ ହେବନ ସେ ଦନ ଗଣି ଗଣିରେ । ୩ ।

ଫୁଲସ୍ମୃତପାଣି । ତାପରେ ଦଳନୀ ।
ଦଳ ତଳପକୁ ବିଜ୍ଞବନ ସମାମଣି । ୪ ।

ଅଲଙ୍କ ନ ଜାଣି । ଆଉ ଏକକ୍ଷଣି ।
ନ ଜୋଣିବ ଶ୍ରୀପ୍ରତାପ ବୁଦ୍ଧ ଦେବ ଭଣି ସେ । ୫ ।

—*—

(ନାୟିକା ପ୍ରତି ନାୟକ)
ରାଗ ଚୋଖି । ରୂପକ ତାଳ ।

ସଜନି କି ଜାଣ ବୁ ମନେ କେଉଁ ଅନ୍ତରେ ଗୁମାନି ।ପଦ।
ଆରେ ଧନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରନ ଧନ୍ୟ । ଦରେ ନରେଶ ନଟେଲଖ ଗିର ।
ମୋତେ ମନେ ନକର ପ୍ରିୟ । ଏବେ କହ ମୃଦୁ ବାଣୀ । ୧ ।

ଗୃହରେ ମୋ ଢୋଳରେ ବସି । ମଣ୍ଡଳର ପୁଣ୍ଡରୀକ ଦୃଷି ।
ଦଣ୍ଡକେ ମୁଁ ନିହରଇ ଦୋଷୀ । ଘଣ୍ଟରେ ନ ମଣ୍ଡ ପାଣି ॥ ୨ ॥

ମାରଣରେ ହେଲେ ବିନାଶ । ଅରଜରୁ ଏଥି କି ଯଶ ।
ଦରହାସ କର ପ୍ରକାଶ ସରଜ ପୀରତ ଶ୍ରେଣୀ ॥ ୩ ॥

ସବୁ କଷ୍ଟ ତୋ ଚନ୍ଦ୍ର ଆସ୍ୟା । ବୋଲି ଥରେ କି ହେବ ସାଧ୍ୟା
କରୁଣା କଟାକ୍ଷରେ ଗୃହ୍ୟା । ଧରୁଛୁ ତୋ ମୃଦୁ ପାଣି ॥ ୪ ॥

ଧିକ ଗଉରହର ସ୍ୱଭେ । ଅଜ ବିପରୀତ ସୁରସେ ।
ଲଜ ତେଜି ମନ ହରଷେ । ମଞ୍ଚ ମୋ ବିନସ୍ତୁ ମାଣି ॥ ୫ ॥

—○✲○—

(ସ୍ୱୟା ପ୍ରତ କୃଷ୍ଣ)

ରାଗ ରାମକେରୀ । ମିଶ୍ରରୂପତାଳ ॥

ଏକି ଶୀତ ଗଜଗତି ମଥା ପୋଡ଼ ସ୍କନ୍ଧୁଁ ସ୍ଥିତରେ ॥ ପଦ ॥
କାର ଗିର ତୋର ତଟେ ଧର । ପରପର ବଳୁ ଜବାଧର ।
ହର ପର ବାର ବାର ଶର ମାରେ ମୋର ଗୃହରେ ॥ ୧ ॥

ହାଣି ହାସ ପରକାଶ କର । ଦାସେ ତୋଷ ବନ୍ଧୁ କୃଶୋଦର
ଯଶ ବାସବ ନଗରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ହେବୁ ଗୀତରେ ॥ ୨ ॥

ଖେଳା ଭୋଳା ଢଳା ଅରେଁ ବାଳା । ବେଳେ ଭୋଳେ
ବସ ପ୍ରେମ ଲୀଳା ।
ଷୋଳ କଳା ଶଶୀ ମୁଖ କଳା କଲେ ନାହିଁ ଗତରେ ॥ ୩ ।

କରକରଦନ କୃପା କର । କରଧର କଣ୍ଠ ଅଛୁ ତୋର ।
କର ମାନ ମନ୍ଦ ଦୂର । କର ମୋ ସଙ୍ଗ ପୀରତିରେ ॥ ୪ ॥

ନାଗର ବିନୟ ଗିର ଶୁଣି । ତୁମାନ ତେଜି ଶ୍ୟାମ ମୋହିନୀ ।
ଭଣି ଗୌରିହର ଭଣି । ମିଳନ ପାଦକୁ ଚିତ୍ତରେ ॥ ୫ ॥

(ଯଥା ପ୍ରଥ ସଖୀ)

ରାଗ ଦ୍ବସେନ । ମିଶ୍ରବୃତ ଛାନ୍ଦ ।

ଚରଣ ମିତ । ଜାଣିଲି ତୋର ଚରି ।
ହୈକେ ପଛ ମୁହଁ । ପକ୍ଷରେ ପଦ୍ମ ।
ଶେଷକୁ ଏସ ଅଦ୍ଭୁତ । ପଦ ।

କନ୍ଦୁଥିଲି ହେତେ । ଚଣ୍ଡୀଶିକା ମେନେ ।
ପଚାରି ତା ସପତ ।
ଅଶ୍ରୁଲ ରମାଣ । ହେଲେ ତା ବଚନ ।
ଭରୁ ନଥିଲି ସତ । ୧ ।

ସେ ଏକ ଦିନରେ । ନେକଟସ ଦଳରେ ।
ଲେଖିବା ଦୃଶ୍ୟଗତ ।
ଦେବା କାଳେ ପୁଣି । ଦେଖିଲି ସକଳ ।
ଲୁଚିଲି ଭୂରତ । ୨ ।

ତା କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ । ମାତ୍ରକେ ତୋ ଅଙ୍ଗ ।
ହେବାରୁ ପୁଲକତ ।
ବସୁନ୍ଧୁ ମୁହଁ । ଅରେ ପ୍ରାଣ ସଖ ।
ହେଲୁ ତାର ଅସୁସ୍ଥ । ୩ ।

ମୁଁ ଜସ ଜାଣଇ । ଟେବାଲୁ ପଦ୍ମ ସଖ ।
ଏ ଜସ କପଟତ ।
କରକ ଦର୍ଶନ । ଚନ୍ଦ୍ରେ ଅପଘନ ।
ହୋଇ ବାରୁ ପୂରତ । ୪ ।

ଧିକ ଗୌରବର । ବେଳେ ଥରେ ଗୋଉ ।
ହେଲକ ତୋ ଉଚତ ।
ପ୍ରିୟ ସିନ୍ଧୁଚନ୍ଦ୍ର । ପାରେ ଏନ୍ଧପର ।
କର ବାର ଗୁପତ । ୫ ।

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ବସନ୍ତ । ଆଠ ତାଳ ।

ଗଲି ଲୋ ଯୋଗରେ । ପଡ଼ିଗଲି ତା ଆଗରେ ମା । ପଦ ।
ମଧୁରୁ ବାହାର । ଦେଖିବା ଆଜି ମୋର ।
ନାଚିବା ନୟନ ଫଳ ହେଲା ମୋ ଭାଗରେ ମା । ୧ ।

ଦର୍ଶନ କାନନ । ବନ୍ଦ୍ରେ ମୋହନ ।
ଯାହା କଲେ କଷ୍ଟ କହନ୍ତି ତୋ ଆଗରେ ମା । ୨ ।

ଭର ଜର ହୋଇ । ଦେହ ପୁଲକାଇ ।
ଚିବୁକ ଧରି କହିଲେ କି ଅନୁରାଗରେ ମା । ୩ ।

ବିମୁଖଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ । ଅଧୁ ପୁଣ ସନ୍ଧି ।
ମୁଁ ବାନ୍ଧୁ ପ୍ରୟାସୁ ସେ ମିଳିଗଲେ କି ଯୋଗରେ ମା । ୪ ।

କହେ ଗୌରହରି । ବୋଲନ୍ତି କଟେଶ୍ୱ ।
ବୁଡ଼ିଗଲି ସଖି ଅବ ମୁଁ ଦୁଃଖ ସାଗରେ ମା । ୫ ।

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ ଉକ୍ତି)

ରାଗ ଭୈରବୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ଶୁଣ ଶୁଣ ମୋର ବଚନ । ଅହେ ଘନ ଶ୍ୟାମ । ପଦ ।
ବ୍ରଜରୁ ଧେନୁଙ୍କୁ । ଧରି ବିପିନକୁ ।
କଲକି କେ ପ୍ରୟାଣ ।
ତେତିକ ବେଳରୁ । ନେତ୍ରରୁ ରମ୍ଭୋରୁ ।
ବରଜ ଅଛୁ ବନ । ଅହେ ଘନ ଶ୍ୟାମ । ୧ ।

ମୁଁ ଗଲି ବେଳକୁ । ତା ସନ୍ନିଧାନକୁ ।
ହେଲାକ ବବରନ ।
ଆସି ବନ୍ଧୁ ହେଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରିମା ବନ୍ଧିଲେ ।
ନରନ୍ଦନ ଜୀବନ । ଅ । ୨ ।

ଉତ୍ତରଲ ଚୂଳ । ଏକ କେଶ ଆଳୀ ।
ଦେଖ ନାସା ଚଳନ ।
ଝୁର ନୋହୁ ବାଳୁ । ନଜର ନଳୀରୁ ।
ଜାଣୁଛନ୍ତି ଚଳନ । ଆ । ୩ ।

ଦନ୍ତ ଅଛି ପୂର । ଯେବେ ଅବେ ହର ।
ଝଟେବେ କର ଗମନ ।
ଥିବକ ଦଥିଚ । କେ କହୁ ପାରବ ।
ତା ଦେହରେ ଚେତନ । ଆ । ୪ ।

କହେ ଗୌରହର । ସଖୀ ଗିରେ ହର ।
ପ୍ରବେଶି ତତ୍‌କ୍ଷଣ ।
ଅଙ୍କରେ ବସାଇ । ସୁ ମଧୁରେ କହୁ ।
ଦେଲେ ଅଧର ପାନ । ଆ । ୫ ।

—*—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)
ରାଗ ନାଟ ଭୂରଙ୍ଗୀ । ଆଦତାଳ ।

କାହାରେ କହିବ ମରମ ଦୁଃଖକୁ ।
କେସେନବ ମୋ ବେଦନାକୁ । ପଦ ।

ପଦକେ ବଚନ ଜଣେ । କହିବାର ଆନ୍ତା ତେଣେ ।
କାହିଁ କେ ଅଛା ବୋଲିବାକୁ । ୧ ।

କେତେ କେତେ କଥା ଛନ୍ଦ । କହୁଛନ୍ତି ମତେ ଫାନ୍ଦ ।
ପାପ ଲୋକେ ରୁଛା କଥାକୁ । ୨ ।

ଏ ଗୋକୁଳ ନଗରେ । କେ ଅବା ନେତ୍ର ପଥରେ ।
ଦେଖି କାହିଁ ଥରେ ତାହାଙ୍କୁ । ୩ ।

ନନ୍ଦିବ କାହାକୁ କିସ । ସବୁ ମୋ କରମ ଦୋଷ ।
ବସିରୁଛି ସବୁ ଆଡକୁ । ୪ ।

ହାସ୍ୟ କଣ୍ଠ କୃଷ୍ଣରୁ । ସବୁ ମୃ ପନ୍ଥ ସିବାରୁ ।
ହିନା କରେ ଏ ପ୍ରଣୀପତରୁ । ୫ ।

କହେ ଦିଜ ଗୌରହରି । ସେ ଶ୍ୟାମରେ ପ୍ରୀତ କରି ।
ଆଶା ନାହିଁ ଅଛ ପ୍ରାଣରୁ । ୬ ।

(ସଖୀ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ସାବେରୀ । ମିଶ୍ରରୂପକ ତାଳ ।

ଜଗ ଥାଉ ସେ ଯାହା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରୀତକ ।
ଗଣନା କରଇ ସେକ ଲୋକ ଅକାରଣକ । ପଦ ।

ଥରେ ଶୁଣିଲେ ତା ଗୁଣ । ହୃଦରେ ବଢ଼ଇ ଜ ।
ଦ୍ଵିଗୁଣେ ଫୁଲଇ ଥାଇ ପ୍ରୀତକ । ୧ ।

ତାଙ୍କୁ ପଛନ୍ତରେ କେତେ । କହିଲେ ହେଲେ କହିତେ ।
ପ୍ରୀତ ପାରଇବ ତାର ଜନକ । ୨ ।

ପ୍ରବଳ ଧନକୁ ଧନ । ସ୍ନେହ ବଢ଼ିଥିଲେ ମନ ।
ଲୋକ ବଡ଼ ଯାଉଥାଏ ନେତକ । ୩ ।

ଅବେକନୀ ତ କୁଳର । ତାଠାରେ କେତେ ମାତର ।
ଖାତର ଆଣଇକ ତା ମତକ । ୪ ।

କହେ ଦିଜ ଗୌରହରି । ପ୍ରୀତ ପଥ ଏହି ପରି ।
ସେ କରଇ କ ଲୋଳା ତା ଜାତକ । ୫ ।

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

ରସରଙ୍ଗି ତୋ ଇଙ୍ଗିତ ବଚନେ ।
ତା ଚିତ୍ତକୁ ହରି ନେଲୁ କିରେ ॥ ପଦ ॥
ତୋ ବିଧୁ ବଦନ । ଦେଖିଣ ମୋହନ ।
ବାସ ଭୂଷଣାଦି ମଣେ ଶତ୍ରୁ ପରିରେ ॥ ୧ ॥

ଖୋଜି ତାକୁ ଜଣେ । ଏ ବ୍ରଜ ଭୁବନେ ।
ନାହିଁ କେହି ସ୍ନେହୀ ଆଉ ତୋର ପରିରେ ॥ ୨ ॥

ସ୍ୱପ୍ନେ ଦେଲେ ଯେବେଣ । ତୋ ଛବି ନୟନେ ।
ଉଠେ ଉଠେ ଉଣ୍ଡୁଛି ନାଚିଲା ପରିରେ ॥ ୩ ॥

କେବଳ ତୁ ତାର । ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ପର ।—
କାର ଭର ଚାରଣ ଗମନ ସିନାରେ ॥ ୪ ॥

ପାରଳା ଧବ । ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ।
ଏରୂପେ ତେଷେ ଶ୍ରେଷେ ସରସ ଛନ୍ଦରେ ॥ ୫ ॥

—...—

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଝିଙ୍ଝୋଟି । ଆଦି ତାଳ ॥

କି କହିବି ସେ ଘନଜଘନୀ ବେଦନା (ମୋହନ) ।
ଦେଖିବା କ୍ଷଣି ଗୁଡିଗଲା ମୋ ଚେତନା ॥ ପଦ ॥

ଶୁଣେଁହେ ଖର୍ବସ୍ଥ ହର । ତୁମ୍ଭ ନାମ ଧରି ଧରି ।
କାହିଁକୁ କେଉଣ୍ଟି ଯେ କେତଣ୍ଟି ବରନା ॥ ୧ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ତା ବଚନ । ଶୁଣିଲା କ୍ଷଣେ ମୁ ଛନ୍ନ ।
ହୋଇ ଧାଇଁ ଆସିଲି କହିବାକୁ ଦିନା ॥ ୨ ॥

ହାତଃ ସମସ୍ତର ଶର୍ମା : ପରରେ ଗଲାଣ ବଣି ।
ଜମ୍ବୁନଦ ଜନତ ହାଟକ ବରନା ।। ୩ ।।

ଅନେକ ବାସ ଭୂଷଣ । ହୋଇ ଗଲାଣ ନଉନ ।
କେବଳ କରୁଛୁ ରମ୍ଭ ସଙ୍ଗ ଭାବନା ।। ୪ ।।

ଶ୍ରୀନିବାସ ବଜମଣେ ।- ସୁତ କହେ ସଖୀ ବାଣୀ ।
ଶୁଣେ ମେଳଲେ ଶ୍ରୀହର ହୋଇ ସୁମନା ।। ୫ ।।

(କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ଯଥାସ୍ଥାନକୁ, ରାଧା ପ୍ରତ ସଖୀ)
ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଦ ତାଳ ।

ଯାଉଦେଲଣି ଶମ୍ବର ରେ କଶୋର ।। ପଦ ।।
ଏକା ତାକୁ ଦେଖି । ପଞ୍ଚଶର ଯୋଖି ।
ଏକାଥରେ ହୃଦେ ଦେଲା ମାରରେ । କ ।। ୧ ।।

ମୋହଦ ନକୃଷ୍ଣ । ମଦନରେ ଆଜ ।
ରହ ଛନ୍ତି ଚେତନାକୁ ହାରରେ । କ ।। ୨ ।।

ଅତଏବ ତଥା । ଲଭ ରାଧା ରାଧା ।
ବୋଲି ଡାକୁ ଛନ୍ତି ବଂଶୀ ଧାରରେ । କ ।। ୩ ।।
ଅଧର ଅମୃତ । ଦେଇ ସୁରଗ୍ରାତ ।
ହର ଶ୍ରୀ ହରଙ୍କ କର ପାରରେ ।। ୪ ।।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌର ।- ହର ସଖୀ ଗିର ।
ଶୁଣିବାକୁ ହେଲେ ଅଭସାର ସେ [ନାଗରୀ] ।। ୫ ।।

—୦—

(ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚା)
ରାଗ ବେହାଗ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।
କହୁଣ ବଣେ କରୁଣା ଭାଷା ।
ଜଳୁ କି ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳେ ନନ୍ଦନା ।। ପଦ ।।
ପାଟେ ରଖି ଆଣ ଏଣେ ଲୁଣ ପଣ ।
ଯାଚେଶର ଦେଇଲୁ ଅଙ୍ଗ ନ କରିବ ।। ୧ ।।

ନଦେଖିଲେ ଥରେ ମୋର ଅଜନ ।
ହେଉ ଥାଉ ପଶୁ ରୁ ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ ॥ ୨ ॥

ଆଲିଙ୍ଗନ କଲି କାଳେ ବଦନ ।
ନରଖୁ ପଶୁ ହେବ ବୋଲି ଭିନ୍ନ ॥ ୩ ॥

ବାଧି ବଶରୁ ଗଲେ ମୁ ଏଥର ।
ନ ଚେଜିବ ନଖେଧିଲେ ଛ ଥର ॥ ୪ ॥

ଦସ୍ୟା ରଖି ଫଦେ ନହେଲ ଥରେ ।
ପକାଇବ ସ୍ୱର ଶିରେ ପଥରେ ॥ ୫ ॥

ଏହୁ ପର ଅନୁଚିନ୍ତାରେ କର ।
କହେ ଗୀତ ଦୀନ ଗଉରହର ॥ ୬ ॥

---*---

(ଗୟା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦିନା । କହ୍ନଙ୍କରେ ନଶାନା । ହେଉ କଁପା ବମନା ।
ନଟଘନବୁ ଯେବେ । ମୋର କସ ଏବେ ।
ଅଛୁ ତହିଁକି ଭବନାରେ କିଶୋର ॥ ପଦ ॥
ଯେ ହର ପ୍ରୀତକ । ନବଳା ମତକ ।
ବୋଲି ବିନତକ କଲ ।
ଯେତକ ଚେତକ । ନଆଣି ଶ୍ରୁତକ ।
ସ୍ୱାତକ ନ କଲୁ ବୋଲରେ । କ ॥ ୧ ॥

ଯେ ଯାହାର ହୋଇ । ଥଇ ମେ ବଳାଇ ।
ନ କହେ କ ପଦେ ତାକୁ ।
ଥରେ କହ ଦେଲି । ଅତହ୍ରତ ଟାଳି ।
ଆସ୍ର ନ ଆସୁ ମନକୁରେ । କ ॥ ୨ ॥

ପରୋକ୍ଷେ ଏଯାକ । ଶୁଣି ହୃଦ ଫାଙ୍କ !
ହୋଇ ବରୁ ଗର ଗର ।
ମୋ ଦେହ ନ ସହୁ । -ଚାଲୁ ମିନା ସହ ।
କହୁଛୁ ଥରକୁ ଥର । କ ॥ ୩ ॥

ମୋର କଥା ଯେବେ । ନ ଆସିବ ଲବେ ।
ହେଲେ ରେ ଜବା ଅଧର ।
ଭଲ ହେଲା ଏହୁ । କଥ ରୁଢ ମୃଦୁ ।
ଏଥରକ ହେଲ ପାରରେ ॥ ୪ ॥

ତୋହର ହତକୁ । କହଲେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ।
ଅଦ୍ଭୁତ ଯେବେ ଆଣିବୁ ।
କହେ ଗୌରହର । ମୋ କଥାକୁ ସ୍ମର ।
ପଛେନ୍ତେ ସେଜା ଝୁରବୁରେ । କ ॥ ୫ ॥

—:*:—

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଖରହରପ୍ରିୟ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ଶୁଣ ହେ ଶ୍ରୀହର । ତୁମ୍ଭଙ୍କ କଶୋରୀ ।
ରହୁଛୁ ନରତେ ଝୁର ଝୁର ॥ ପଦ ॥
କେତେ ବେଳେ ଥାଉ । ଜଗ୍ଫନରୁ ନୀର ।
ଯାଉ ରହୁନାହିଁ ଝର ଝର ।
ପୁଣି କେତେ ବେଳେ । କହୁଛୁ ବକଳେ ।
କପାଳରେ ଭର ମାର ମାର ॥ ୧ ॥

ବରହ ପ୍ରବଳ ।— ବାରୁ ନବବାଳା ।
ସବୁବେଳେ ଚନ୍ତା କର କର ।
ନାହିଁ ତା ଚେତନା । ସାହସକୁ ସିନା ।
କହୁଛୁ ମାନ୍ଦକ ଠାରୁ ଠାରୁ ॥ ୨ ॥

ଯେତେ ବେଳେ ସ୍ମର ; ମନେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଶର ।
ମନକର ଜର୍ଜର କାର କାର ।
ଚେତନ ବେଳରେ । ଶରଦ୍ୱାନଳରେ ।
ଜଡ ବୋଲୁଛି ହା ! ହର ହର ॥ ୩ ॥
କହେ ଗୌରହର । ବୋଲେ ସହଚରୀ ।
ଶ୍ୟାମ ରୂପ ଗୁଣ ସ୍ମର ସ୍ମର ।
ଜୀବନର ଆଶ । ଗୁଡ଼ିଲାଣି ଆସ
ଭକ୍ତିଚ୍ଛେଦ ତଳ ଧର ଧର ॥ ୪ ॥

—*—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ସଖୀ)
ରାଗ ଆନନ୍ଦ ଭୈରବୀ । ତ୍ରିପୁଟ ତାଳ ॥

କେ ଜାଣିଥିବ । ଏ କଥାରେ ସୁକେଶି । କାଲି ରଜନୀରେ ।
ରଷି ମନେ ଡାକ । କନ୍ଥଥିବ କୁଦଳତା ରେ ସୁକେଶି ॥ ପଦ ॥

ଗୋପିଙ୍କା ମନଙ୍କ । ଉଦ୍ଧବର ବାକ୍ୟ ।
କର ନଥିଲ ପରତ ।
କର ନନ୍ଦନକୁ । ବୁଝିଲି ବେଳକୁ ।
ସବୁ କଥା ଯାକ ସତ ॥ ୧ ॥

ଭାଙ୍ଗି ନାଗ ଚକ୍ରୀ । ଅତ ଯତ୍ନେ ମକ୍ଷୀ ।-ମାଳ ଗୁନ୍ଥି ହରଷରେ ।
ଅଞ୍ଚଳ ଘୋଡାଇ । ସଖୀଙ୍କ ବଢ଼ାଇ ।
ଦେଲୁ ପୁଣି ତା ହାତରେ । ସୁ ॥ ୨ ॥
କେତକୀ ଦଳରେ । ଲେଖିବା କାଳରେ ।
ଗୁପତ ସ୍ଥଳରେ ରହୁ ।
ପଠାଇ କା ହାତେ । ଚକାଇଣ ପଥେ ।
ରହୁ ଥିଲୁ ପୁଣି ତୁହ୍ନରେ । ସୁ ॥ ୩ ॥

କାଞ୍ଚିକାଏ ଶୁଣି । ଥିଲୁ ରେ ସୁକେଶି ।
ତୁ ଯାଇ ବନ ଗହନେ ।
ଦେନେ ପୁଣି ଜାଣୁ । ଠାରୁ ଚାଟୁ ଯେନୁ ।
ଥିଲୁ ଫୁଲ ତୋଳା କାଳେ । ସୁ ॥ ୪ ॥

ଜାଣୁଛୁରେ ଚୋର । ଚୋ.. ପରି ଜାଗସି ।
ନାହିଁ କଥିବର କେହି ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ବୋଲେ ସବୁସରି ।-
ଗଲଣି ବୟସ ତହିଁରେ ! ଯୁ । ୫ ।

—॰○॰—

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଭୈରବୀ । ରୂପକ ତାଳ ॥

ହୋଇଥାରେ, ଦେଖ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଯିବୁପରି ।
ଦେଉଛନ୍ତି ସଂକେତ ବେଣୁ ମୁରଲୀ ଧରି । ପଦ ।

କାମ ଭ୍ରମରକୁ ଜିଣି ।-ଚାରୁ କୁନ୍ତଳକୁ ବେଣୀ ।
ଯତନେ ସଜାଡ଼ ଖଞ୍ଜି କେତକୀ ଫୁଲ ॥ ୧ ॥

କଞ୍ଜ ଖଞ୍ଜନାକ୍ଷ ନେତ୍ର । ଯୁଗଳେ କର ରଞ୍ଜିତ ।
ଧୂର ତାମ୍ର ମାର୍ଗ ତୁଲ୍ୟ ଅଞ୍ଜନ ରେଖ । ୨ ।

ଉଚ୍ଚ କୁଚ ଯୁଗେ ଚିତ୍ର । ଲେଖି ମୃଗନାଭି ପତ୍ର ।
ଉରରେ ଲମ୍ବାଇ ସ୍ଥୂଳ ମୁକୁତା ହାର ॥ ୩ ॥

ନୀଳ ଆଭା ଶ୍ୟାମ ପାଟଣ । ପିନ୍ଧ ନୀଳ ବେଳ ତୋଷେ ।
ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗ ଆଭରଣରେ କର ତୋଷ । ୪ ।

ଗୌରହରି ସଂକ୍ଷେ ଗୀତେ । ଦୂତୀ ବୋଇଲେ ପୁରତେ ।
କାନ୍ତ ସଙ୍ଗରେ ମିଳିବୁ ଜାଗସି ହସି । ୫ ।

—※—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଧନାଶ୍ରୀ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

କହିବା କଥା ସେ ନୁହଇ । ଆଟେଚ ସନ୍ଧ ।
କହିଲି ତତ୍ତ୍ୱ ପିକା । ଗୁପତେ କର ନଶାଜା ।
ପ୍ରାଣରୁ ଅଧିକ ବୋଲି ରହି । ୧ ॥

କାଳି ନିକୁଞ୍ଜେ ବସି । ବେଶ ହେବା କାଳେ ଆସି ।
ଯାହା କଲେ କି କହିବ ମୁହିଁ ॥ ୨ ॥

ମୁଖ କେତେ ଚାତରେ । ଶିର ଧରିବା ଶୀକରେ ।
ଧରି ରହିଲେ ଚରଣ ଛୁଇଁରେ ॥ ୩ ॥

ପୁଣି କ୍ଷେଷ୍ଟ ତଳରେ । ମୁକୁଟ ଶିଖି ଦଳରେ ।
ପାଦରୁ ଲକ୍ଷା ଦେଲେ ଛୁଇଁ ॥ ୪ ॥

କହେ ଗଉରହରି । ଦୂତୀ ବୋଇଲେ କିଶୋରୀ ।
ଦେଲୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ବୁଡାଇରେ ॥ ୫ ॥

——ଃଃଃଃ——

(କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ କାମୋଦୀ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ସୁରଏତକ ହେ । ଶ୍ୟାମ ତୁମ୍ଭ ସ୍ନେହ ।
ଅଣ୍ଡିଗଳ୍ପ କୋଟି ଗୁଣରେ ସହେ ବାର ମୋହର ।
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜୁହାର । ଯୋଡ ଯୁଗଳ କର ।
କହୁଛି ବିନତରେ ॥ ପଦ ॥
ଜାଣି ଜାଣି ଯାହା ମତକ । କଲି ନ ସେବେ
ତୁମ୍ଭ ପଦେ ସ୍ତୁତକ । ଅନବରତରେ ଶ୍ରାନ୍ତକ ।
ନୂହନ୍ତା କପା କହ ଏଗ୍ରବଗୀକ ।
ଏବେ ଯୁଗଳ କର ଯୋଡ କର ମୁ ବିନତକ ।
କହୁଛି ଶୁଣ ହେ ରସିକ ବର ଏତକ ।
ଏଣିକ ଆଉ ପୁଣି ନକର ଶ୍ୟାଠକ ।
କୁଳବଧୂ ବୋଲି କ ନଜାଣ ଚତୁରେ ॥ ୧ ॥
ଶୁଣି ଅପବାଦ ବଚନ । ଲୋକେ ସଞ୍ଜଗଲ୍ପନ ହେ ଅପଘନ ।
ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ । ହୋଇ କବଳାଇ ବାନ୍ଧିବେ ମନ ।
ଆଉ ଏ ଜଗରେ ମୁହିଁ କାହାର ବଦନ ।
ଦେଖିବା ପାଇଁରେ କି କରଛ ମୋହନ ।
ଯୋଉ ବନରୁ ବନ ସେନା ଏ ସଦନ ।
ପରତେ ହେଉଛି ଜାହ୍ନ, ଅନ୍ଧପତିରେ ॥ ୨ ॥

ହୃଦୟରୁ ଜନେ ବାହାର ।
ହେବାଆଉ ଜାଣି ନଥିଲି ଚତୁର । ଗୃହତଟରେ ପ୍ରୀତିଥିବାର
ବଂଶୀକି ବଜାଇ ଜଣାଇବାର ।
କହି ଏକଥା କି ଉଚିତ ହେଲା ସୁନ୍ଦର ।
ଚତୁର ନୁହ କି ହେ ରସିକ ଶେଖର ।
ଅଧିକ ଅବା ଜନ୍ମ କରିବ ଗୋଚର ।
ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ ରହିଲା ମନରେ ॥ ୩ ॥

ଅରଜି ଥିବା କରମକୁ । ନଷ୍ଟେ କେଉଁ କି ନକରଇ ତାହାକୁ ।
କଲେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ କଳଙ୍କକୁ । ଲଭି ପରଇକ ଢେଟେ ସର୍ପକୁ ।
ସଥା କହିଲେ ଯାହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀହରି ତାହାଙ୍କୁ ।
ହସି କୋଳେ ବସାଇ ଦେଲେ ଚୁମ୍ବନକୁ ।
ଭଜ ଗଉରହରି କହି ଏ ବଚନକୁ ।
ପ୍ରୀତି ଲଭନ୍ତି ଜଣ ଏହି ପଦରେ ॥ ୪ ॥

—...—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ କେଦାରଗୌଡ଼ା । ଆଦି ତାଳ ॥

ଆସିବେ ଆଜ କି କାନ୍ତ ମୋର ପାଶକୁ ।
ଭୂଷିବେ କି ପ୍ରେମ ରସ ତୋଷେ ଦେଇ ମୋ ଚିତ୍ତକୁ ॥ ପଦ ॥

ଯେ ଯାଇ ପଡ଼ିଲୁ ତାଙ୍କୁ । ମଣ୍ଡାଇ ଚରଣେ ଚଉକୁ ।
ହଜାଇଛନ୍ତି ଚେତକୁ । ନଯାଇକି ତାପବକୁ ॥ ୧ ॥

ଦେଇଛ ମୋ କରେ କର । କହିଛ ଥିଲେ ନକର ନା
ସହିତ ରହିଯିବାର । ବହିତ କି ତାହାଙ୍କର ॥ ୨ ॥

ଦୋଷକୁ କିଛି ନଗଣି । ଗୁଣକୁ କଲେ ଜପାଇଁ ।
ଆଶକୁ ଭଟଲେ ଜତର୍ଦ୍ଧି । ଯଶକୁ ଲଭିବା ସହି ॥ ୩ ॥

ଛଧି କରନ୍ତୁତ ବେଶ । ବୁଦ୍ଧି କହିବା ଶୋ କସ ।
ଶୋଧି କହୁତ ମାନସ । ବୋଧି କଲ୍ପନ ସେ ବଶ୍ୟ । ୪ ।

ଭଣି ଜଗନ୍ନାଥ ଗଜ ।– ମଣି ଯାଇ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ରଜ ।–
ମଣି ଯତ୍ନରେ ବକୁଣ୍ଠେ ଆଣି ମିଳାଇଲେ ଅଜ । ୫ ।

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ କାମୋଦ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ନେଇ ବସାଇବା । ଯୁବତୀକ ଏହା । ଜଣାଉଛୁ ଗ୍ରମ୍ଭରେ ।
ଜାତ ମାତ ସ୍ଥିତ । ଜାଳିଦେଇ ମତ ।
କମାଇ ଦେଇଛୁ ସେ ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ । ୧ ।

ଭାଗରରେ ନଶି । ଯାକ ଅଛୁ ବସି । ଜନସ୍ଥାନ ପର୍ଣ୍ଣ କୁଟୀରରେ
ଯୋଗୀ ପରକାର । ଭାଣହେ ତୁମ୍ଭର ।
ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟ ରଶ୍ମି ଜପୁଛୁ ଯେ ତାରେ । ୨ ।

ଜୀବନ ଯୌବନ । ଯାଚ ସମର୍ପଣ । ଯଦ୍ୟପି କଲ୍ପନ ହରଷରେ ।
ଭାଣି କୁଣି ତାକୁ । ଯାତନା ମାନଙ୍କୁ ।
ଯଥାର୍ଥେ ଦଆଇ ମନୋଜ ହାତରେ । ୩ ।

ଯାଇ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ । କାନ୍ଦୁରେ ବସାଇ । ଯଶକୁ ଅରଜ
ଯତ୍ନ କର ।
ଯାବତ କଥାକୁ । ଜଣାଉ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ଯୋଗକର କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହର । ୪ ।

—*—

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଧନାଶ୍ରୀ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

ଗ୍ରାମାନ୍ତରେ ଯାଇ ନନ୍ଦଯାଇ । ଗାଢ଼େ ପ୍ରୀତିକି ବଢ଼ାଇ ।
ଅଛୁ କେତେ ଅବିବେକ ବୁଦ୍ଧି ଆରେ ସଖି ;
ବାର ବାର ତୋର କର ଯୁଗଳକୁ ଧରି ।–
କରି ମୁଁ ନିକନ୍ଦିଲି କି ରେ ନବୀନ କିଶୋରୀ ।
ଥରେ ହେଲେ ଶୁଣିକି ନ ଆଣି ତା ପରିହରି ।
ଧରଣୀ ଖୁନ୍ଦି ଏବେ ବହିଛୁ କାହିଁ ପାଇଁ ॥ ୧ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରାର୍ଦ୍ଧରେ ମତି ।
ବଳାକାରେ ମୋତି ।– ଦଳାଦନ୍ତ ବୋଲୁ ବୋଲୁ ।
ହେଳା କରି ଦେଇ । କଳାକର ମୁହଁ । ଖେଳା ଯାହା ହୋଇ ଗଲୁ ।
ଛାଡ଼ ସବୁ ବ୍ୟବହାର । ଦଣ୍ଡଥାଉ ପରା ତାର ।
ପଡ଼ ପାଇଁ ଭେଟ । ଥରେ ରେ ରସିକା ବର ।
ଏତେ କ୍ଷଣି ମୁଖ ତୋର । ମେଣ୍ଟ ରହି ସୁଖ ବାର ।
ଏତ କରିଛୁ ଯା ହଠ ନୋହିଲ କହୁଛି ମୁହିଁ ॥ ୨ ॥

କାହାର କି ଯିବ । କହିବେ ମୋ ଜୀବ । ସହିନ ଜାଣୁରୁ କିଛି ।
ଯହିଁରେ ତୋ ହିତ । ନୋହିବରେ ମିତ । ସେହିକଥା ନେଉଁ ବାଛି ।
ଅଟକଲେ ହେବ ନମାନ । ହାଟକ ସୁବରନ ।
ବାଟରେ ଜଗିଥାଉ ପରା ତା ସମସ୍ତ ଜାଣି ।
ଭେଟ ହେବା ଯାଏ ଜୀବ । ଘଟରେ ନଥାଇ ଲବ ।
ଦୃଷ୍ଟିକ ମାତ୍ରକେ ତେତେ ସୁଖକୁ ଦେଲୁ ହରାଇ ॥ ୩ ॥
କହେ ଗୌରହରି ।
ସ୍ନେହ ଥିଲେ କରି । ଦେଇ ମନକୁ ଅଭିନ୍ନା ।
ରହିଥିବ ଜାଣ । ନୋହି ଭିନାଭିନ୍ନ । ସେହି ପ୍ରୀତି ସୁଖ ସିନା ।
ପରି ହରି ବରସ । ହରିମଧ୍ୟମା ତୋଷ । କରି ଚରଣକୁ ଥରେ ।
ହରି କୋଳରେ ବଳସ । ତା ର ମୁଖ ଭୟରୁ ହରିବରଖ ଝଙ୍କିତୋଷ ।
ପ୍ରଣତ ହୋଇ ଥରେ ବଦନକୁ ଚୁମ୍ବାଇ ॥ ୪ ॥

(ଗଧା ପ୍ରଥ ମଖୀ)

ରାଗ ଆରସ୍ତ । ମଣ୍ଠସ୍ତପ ତାଳ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଂକପାଇଁ ଆରେ ସଦ୍ଧ । ଶବ୍ଦ ବରଷକୁ ବନ୍ଧ ।
ଚଳାପାଙ୍ଗ ଚଳା ସ୍ମ୍ବାଣି ଢନାରେ ହରୁ ରଷ କରଦେଇ
ଆରେ ସଦ୍ଧ । ପଦ ।

ସ୍ଵରୁ ଚନ୍ଦନଜ ତା ଚୂର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତଳ । ଚକ୍ଷୁଗତ ହେଲା ଦନ୍ଦ ।
ତକତ ହରଣୀଠାରୁ ସ୍ୱରଗୁଣ । ଶବ୍ଦେ ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦ ବନ୍ଧ ॥ ୧ ॥

ଚଳାଇ ଦେଇ ଶଷ୍ଠାଉ ସ୍ୱରଦ୍ୱାଦନ । ଚତୁର ଦୂଆରେ ବଦ୍ଧ ।
ଚକ୍ଷୁ ରଖିଦେଇ ଥିଲୁ । ତା ଚନ୍ଦ୍ରକ ଚୂଳ ଦରଶନ ପାଇଁ ॥ ୨

ଚନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟ ଗଲାନ ସ୍ୱରତଗ ଶବ୍ଦଟରେ । ତୋ ଅକାଣ୍ଡି ତବ୍ଦ
ଶବ୍ଦାଇ କନ୍ଧଲେ ।– ହେଲେ ରେ ଚତୁର ଚେଥଲୁ କହିଲେ
ନାହିଁ ॥ ୩ ॥

ଶବୃକ ଯର ଚମ୍ଭକ ଦେବା କାଳେ । ଚମକ ପଡ଼ିଲୁ ପୁଣି
ଚମତ୍କାର ମଣୁ ।– ଅଷ୍ଟି ହିନା ତୋର ଚରିତକୁ ଶୁଣି ମୁନ୍ଧ
॥ ୪ ॥

ସ୍ମନିକର ସ୍ମଙ୍ଗାରେଚମ୍ପାପୁମନସ । ଶବ୍ଦାକରେ ଦେଇ
ଚନ୍ଦ୍ରଳ ରହୁ । ଚଳିଲୁ ନଶୀଥରେ ଗୌର ହର କନ୍ଧଇ ॥୫॥

(ଗଧା ପ୍ରଥ ସଖୀ)

ରାଗ ମୃଗାସ୍ତ । ଆଦ୍ଧ ତଳ ।

ଆସି ଏ ବଣରେ ଆଶ୍ୱାସି କେତେ ପର
ତୋଷିବେ ଗୋ ମନକୁ ଦାସୀଚରନ ।
ଉଦାସୀନ ନକରି ନାଶିବେଟି ଦୁଃଖ ସଖିକ ବନ୍ଧନ ॥ ୧ ॥

ଭେଦ ନରସି ଅନାଦରକୁ ତେଜ ।
ବଦନେ ଚମ୍ପକୁ ଦେଇ ମୋଦଭରେ ଅଠ ।
ମାଦକ ଲଭ ପାଦ ଅଲକତ ଆଦରେ ବନ୍ଧବେ ॥ ୨ ॥

ସାଜ କୁନ୍ତଳ ସଜାବ ନୟନ । ଗନ୍ଥି ସୁମନସ କୁ
ତେଜନ୍ତୁର ଦୁଃଖରାଜ ହୃଦୟରୁ ।
ସଜନ କହୁଛୁ ମଣ୍ଡିବେ ତୋ ସଙ୍ଗର । ୩ ।

ଲଜ ତେଜ ବ୍ରଜରାଜ ଆସନ ।
ଆଜ ଏ ନିକୁଞ୍ଜରେ କଞ୍ଜ ଗଞ୍ଜନ । ଗଞ୍ଜନନୟନେ
ଅଞ୍ଜନ ସଖୀରେ ରଞ୍ଜନ କରବେ । ୪ ।

ଛାଡ଼ ଡର ଉରହାରକୁ ନୟିଇ । ସରସେ
ଉପରଢରେ ସାରକର ଦେବେ । ତୋର ମନୋରଥ
ଗୌରହରି କହେ ହରଷ କର ଚିତ୍ତକୁ । ୫ ।

—∘❋∘—

(ସଖୀପ୍ରତିରାଧା)

ରାଗ ଖାଟକୁରଞ୍ଜି । ଆଦତାଳ ।

ଶ୍ୟାମ ପାଶକୁ ଯାଇରେ ସହି । ସମଜାଇ କହିବୁ ବୁଝାଇରେ । ପଦ।

ବନଜାକ୍ଷୀ ନୟନରୁ ବନକୁ ତେଜ ।
ଅନବରତରେ ରହିଛୁ ଗୃହେରେ । ୧ ।

ଅଶନ ବାସ ଭୂଷଣ ବିଷ ସମ ମଣି ।
ଚପିଛୁ ବଦନକୁ ସୁଖାଇରେ । ୨

ମଦନ କଦନରେ ସଦନ ସୁଖ ପରିହରି ।
ହୃଦୟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧ୍ୟାଇରେ । ୩ ।

ଅକୁଳ ଭରେ ବକୁଳ ନିକୁଞ୍ଜରେ ।
ବସି ସକଳ ବିବେକକୁ ହରାଇରେ । ୪ ।

ଭଣ ଣ ଗୌରହରି କ୍ଷଣେ ବିଳମ୍ବ ନକର ।
ଆଣି ପତିଙ୍କି ଦେବୁ ମିଳାଇରେ । ୫ ।

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଏରକୁଲ୍ଲକାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ ।

ବରଜିଲୁ । ଦୁଃଖ ଅରଜିଲୁ ଗୋ । ପଦ ।

ପହିଲୁକ ମୁଁ ତୋତେ । କହିଲି ନାହିଁ କେତେ ।
ତହିଁକି ଦ୍ୱିଗୁଣ ବଢ଼ିଲୁ ଦ୍ୱେଷ ।
ରହିଥା ବସି ଏବେ । ସହି ନ ଯୁହିଁ ଲଟବ । ୧ ।

ଛାର କଣ୍ଠ ଅମାଠ ।- ତାର ଜାଣି ପୁଦନ୍ତ ।
ସାରସାର ବସ୍ତୁରକୁ ନକର ।
ଛାର ଭର ରତନ । ହାର ଯାଚୁ ଯା ଧନ । ୨ ।

ଶିର ଧରି ଶ୍ରୀକର । ଚରଣେ ଦେଇ ତୋର ।
କରନ୍ତେ କେତେ ପର ଶନସ୍ତକୁ ।
ଥରେ ପଟେ ନ କହି । ପରଠାରୁ ଚଳାଇ । ୩ ।

ହସି ସରସ ଗିର । ତୋଷେ ରସିକାଙ୍କ ବର ।
ଭାଷିବ ନାହିଁ କହ ପାରବୁକ ।
ଜାଣି ତେଜେ ସୁଖକୁ । ଦୋଷୀ କର ନାଥଙ୍କୁ । ୪ ।

ଗଉର ହର ବୋଲେ । ଘୌରବ ନକଲେ ।
ଠଉର ଚଇତେକ ଘନଶ୍ୟାମ ।
ଆଉ କାଡରେ ଥିବ । ପଞ୍ଚୁରଙ୍ଗ କହେବ । ୫ ।

—∘※∘—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

କାହ୍ନାନ୍ତ କେତେ ଗୋପରେ ନାଧ ରହି ।
କହନ୍ତି ମୋତେ ଅପବାଦ ଲଗାଇ । ପଦ ।

ଯାଉ ବୋଲି ସହି । ଯିବାରୁ ଯିବା ମୁହିଁ ।
କେଉଁ ହୀନ ବୁଦ୍ଧି ଲୋକେ ନପାରି ସହି ॥ ୧ ।

ଜାଣି ନଜାଣି କେବେ । ହେଲେ ତା ଛବି ସବେ ।
ସୁହଁବାର ଥାଉ ଟେଣିକ ଶୁଣି ନାହିଁ । ୨ ।

ବାସ ବନ୍ଧୁନେ କାହ୍ନା । ପାଶରେ କେବେ ଆହା ।
ବସି ଏନେ ହସି ବାରତ ନାହିଁ କାହିଁ । ୩ ।

ଯମୁନାକୁ ଜଳକୁଁ । ଯିବାବାକେ କାହ୍ନାକୁ ।
ଚୋଳ ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ଛଟକେ ସୁହଁ ନୀହିଁ । ୪ ।

ଗଉରହରର କହ । ଯାହା ମାନସ ନାହିଁ ।
ସାର ଲଭିଥିଲେ କ ସେ ଗୁଡ ପାରଇ । ୫ ।

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ନାଟ କୁରଞ୍ଜି । ଏକ ତାଳ ।

ହଟି ନ ବସରେ କୁଟିଳାକ୍ଷେ ସୁହଁ ଷେଠକ । ପଦ ।

ଦୃଷ୍ଟିକ ମାତ୍ରେରେ ସ୍ମର । ଯୋଡି ଦଣ୍ଡଦେଲେ ଶର ।
ଘଟି ଯିବ ଆସି ମୂନ ଗ୍ରନ୍ଥକ । ୧ ।

ଅଷନ ବସନ ବାସ । ଭୂଷଣ ତ କରୁ ବଷ ।
ବେଷରେ ଆବେଶ କରୁ ମଠକ । ୨ ।

ପରମ ଦୟାକ୍ରୁବର । ଗଠ ଜାଣି କଲେ ଦୂର ।
ଅରଜନୁ କ ଅବା ଖରଠକ । ୩ ।

ଏଣିକ ସୁହୃଦ ହୋଇ । ଜଣାଇବ ତୋତେ କେହୁ ।
ଜାଣିନାହୁଁ କରୁବାର ପ୍ରୀତକ । ୪ ।

କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହର । କାହ୍ନିକ ଗୁମାନ କରୁ ।
ରହନ୍ତୁ ଆସିବେ ଶ୍ୟାମ ସୁଠକ । ୫ ।

—*—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ମଙ୍ଗଳ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ଜଳ ଲାଗି ଯାଇ ଥିଲି ଏକା ଆଜ । ନନ୍ଦବର ଘନଶ୍ୟାମଙ୍କର ।
• ଅଟକ ନମାନ ପକାଇ ଆସିଲି ।
ଲଟପଣନ୍ତକୁ ଛଡ଼ାଇ ମୋହର । ପଦ ।

ଛଟକରେ କେଉଁ ଠାରେ କପଟରେ ।
ଭେଟ ଅବା ପଡ଼ିଯିବ ବୋଲି । ଘଟଯର କେବେହେଲେ
ଏକା ଜଳ ।-ଘାଟକୁ ଏବେଠୁ ନଯାଏ ଗୋ ପେଲ ।। ୧ ।।

ପୂଟ ହାଟଦ୍ର ମୋ ଅଙ୍ଗ ବାନ୍ତ ସ୍ୱହ୍ନିଁ । ଅଟଭ
ଡପାରେ ଷଟଣ ମତ ।
ଘଟ ଛଳ କର ଓଷ୍ଟ ଧରୁ କେତେ ।
ଘାଟରୁ ମୋ ସୁଯୋଗରୁ ଗଲି ବରତ ।। ୨ ।।

ହଟକର ଭଗିଣାନ୍ତ ଗୋ କ ରେଦନ ।
ବାଟେ ହାଟେ ଦେଖା ହେବାପାଇଁ । ଗୁଟଇ କାହିଁ ତସ
ଲୋଭ ଚରୁ । ଘଟଣା ହୋଇଚା ଯାଇ ଆରେ ସହ ।। ୩ ।।

ଠାଟକା ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି ଗୋ ଠାଙ୍କର ।
କୁଟ ଆଚରଣ ଯାକ ସ୍ୱହ୍ନିଁ । ଲୋକେ କଥା ଜୋଡ଼ା
ଯୋଡ଼ି ଦେବାକୁ । ଘଟ ଏକା ଘଟଣା କରନ୍ତୁ ବନ୍ଧ ।। ୪ ।।

ପାଟକଲୁକ ରୂମ୍ଭର ଟେହଠ ନଟେଷ୍ଟ । ପାଟ ବଜଯୁବଗ୍ଜ ହର ।
ସ୍ତଟ କର ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହର କହେ ।
ଘଟଣା ହୋଇ ଯାଏ କେବେ କପର ।। ୫ ।।

—o—

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ବେଗଶ୍ରୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ଗଲ ବୋଲି କାହ୍ନାପୁରକୁ । ଭେଲଇ ହୋଇକହବା ସ୍ତ୍ରଡଦେଇଁ
କାଳିନ ହେ ମଥା ତୃଳକୁ ନାଥ । ପଦ ।

ଅଳ୍ପତ ଚଞ୍ଚ ପରରେ ଦୁଇ ନେତ୍ର, ଭୁଲାଇ ବନ୍ଧରେ ଗ୍ରହିଁ ।
ଦେଲ କ୍ଷଣି ପ୍ରତ ଅଙ୍ଗଯାକ ଥର ।-
ଗଲ କ୍ଷଣେଦେହଲେ ନପାରଲ ରହ ॥ ୧ ॥

ନପଠ ନଃଶେଷ କର ସ୍ବଉଳନ ବୃଷଭାନୁ ଜେମା ଛମୃଆଶା ।
ତା ପଠ ପଡ଼ିଛୁ ଆହେ ଶ୍ୟାମ ।
ଅପରେ କ ଅବା ଅଛୁ ଛମୃଦଶା ॥ ୨ ॥

ମହେନ୍ଦ୍ର ଗିରରୁ ବଳିଛୁ ତାକ୍ରୋଧ ମୁ ହେଲି ରେଣୁ ସମାନ ।
କହିବ କସ ପ୍ରବୋଧ ମୋ ମନରୁ ।
ବାହାରନ୍ତ ପଦେ ହେଲେ କ ବଚନ ॥ ୩ ॥

ଦୁର୍ବୃ ମାନ ବୋଲ ବାର ବରଷ ସର୍କ୍ଳିକ ଶ୍ରମପଇ ।
ଖୋଜ ଖୋଜ ବାଛୁ ରଖିଦେଲେ ନେଇ ।
ମଜ୍ଞା ସଂମୂଠ ଭିତରେ ତାର ସେହ ॥ ୪ ॥

କହେ ଗୌରହର କହୁଛୁ ହେ ହର ସାହାସ ଏତେକାହାର ।
ତହିଁକ ଆପଣ ଯାଇ କପରରେ ।
କହ ତାକୁ ଏକା ସମାଧାନ କର ॥ ୫ ॥

...*...

(ସଖୀ ପ୍ରତ ଗଧା)

ରାଗ ଦେଶୀ କାଫି । ଆଦ ଚଉ ତାଳ ॥

ଆଜ ବରଜ ଯୁବରାଜ କ ଅସମ୍ଭବ ।
କୁଞ୍ଜରେ କଲେ ଆସି ଲାଜରେ ସଢଗଲିଗୋ ॥ ପଦ ॥

ହାଜର ହୋଇଗଲେ କାହ୍ନୁ କପର ।
ମୁ ଜାଣିଛୁକ ଆସିଛନ୍ତି ବଂଶୀଧାରୀ ।
ଅଜାଗରତରେ ରହ । ମଜ୍ଞାଇ ମନକୁ ମୁହିଁ ।
ସଜାଡୁ ଥିଲିତ ମୁଖ ନଜର ନକଲି ଗୋ ॥ ୧ ॥

ବହୁଛନ୍ତି କେତେବେଳୁ ମୋ ଚରଣଦେଶେ ।
କାହ୍ନୁଙ୍କ ଜାଣନ୍ତି ଚତୁ ରହସ୍ଥିତ ବେଶେ ।
ନହୁବ ବଚ ସେ ବାଣୀ । କେହୁ ନଥିବାର ଜାଣି ।
ସ୍ବହ୍ନଂ ଏଣେ ତେଣେ ପୁରତରେ ଉଙ୍କିଦେଲେଗୋ ॥ ୨॥

କଣ୍ଠ ଅଚଂରଣ ସବୁସ୍ବହ୍ନଁ ଆକୁଳେ ।
ଛଟକର ଝଟି ଆସୁ ଆସୁ ଯରବୋଳେ ।
ନଟବର ଶ୍ୟାମ ଆଣି । ହୃଟରେ ବସାଇ ପୁଣି ।
ଘୃଟ କହୁ ଚବୁକରେ ଅରେ ଚୁମ୍ବିଦେଲେ ଗୋ ॥ ୩ ॥

ଛନ୍ନ ହୋଇଗଲି ତାଙ୍କ ସ୍ପରକ ସ୍ବହ୍ନେଁ ।
ଜନମରୁ କେବେ ଏପରରେ ଜାଣେ ନାହୁଁ ।
ଦେଖାଇ ବଚନ କହୁ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶାଇ ।
ପୁନରପି ଯର ଆଲିଙ୍ଗନକୁ ବନ୍ଧୁଲେ ଗୋ ॥ ୪ ॥

କାହାକୁ କହୁଚ କେହୁ ନାହାନ୍ତି ପାଶେ ।
ସହା ନଦଶିଲି ଯିବ ବୋଲି କେଉଁ ଦେଶେ ।
ମୋହର ବୁଦ୍ଧି ଅସ୍ଥିର । କାହୁଁ ଗଲାଆଗୋ ମିତ ।
କହେ ଗୌରହର । ହର ଚିତ୍ତମୋହ ନେଲେଗୋ ॥୫॥

—...—

[ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ]

ରାଗ ଭୈରବୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

ନ କରବୁ ମନେ ଭଲରେ କିଶୋର ।
ନୂତନ ଜଳଦାମ୍ବର ମୋ ବଚନେ ଦେଇଥିବୁ ମନ
ଲମ୍ବରେ ॥ ପଦ ॥

ହେଲା ସ୍ବଦେ ବହ । ତାଳା କଙ୍କୁଳାଛି ସ୍ବହ୍ନନସ୍ବହ୍ନି ପର ।
କଳାକର ମୁଖ ତଳ କରିଥିନ୍ତି ବଳାଇ କାନ୍ଧେଲି ହର ॥ ୧ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରକଧର ଆସ୍ୟନ୍ତେ ଭ୍ରୂ ଚାପକ । ଦେଖୁ ଏବେ ଆଉଥାଉ
ନବ ଜଳଧର ସ୍ନିଗ୍ଧ ଙ୍କ ସ୍ତନକ କେତେବେଳେ ସ୍ମୃତ ପାରଇରେ ।୨।

ଆଣି ବନେ କୋଳେ । ବହାଇବା କାଳେ । ବାଣୀ ନକହିବୁ ହସି
କାଣ ଦନମଣି ଉଦୟେ ପଦ୍ମ କ୍ଷଣେ ଖରହେ ନହସିବେ ।୩।

ପର ରମ୍ଭାରମ୍ଭ । କଳ୍ପ କାଳେ ଦମ୍ଭ । କର ଏକା ରହିଥିବୁ ।
ଅରେ କରଜବହିବୁ ତୋ ଶଙ୍ଖର ଭରପୁଥିଇ ନଦେବୁରେ ।୪।

ମୁରଲୀରେ ଚୁମ୍ବିବାର କାଳେ ଥରେ । ଗଣ୍ଡ ନଦେବୁ ଛୁଆଇଁ ।
ଗୌରିହର କହେ ଜଳସରେ ସେବା ସାର ତହିଁ ଉପୁଜଇରେ ।୫।

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବୀ । ସ୍ତୃତ ତାଳ ॥ .

ସହି ଏ ଦୁଃଖକୁ ସହି । ରହିବ ଗୋ ଶ୍ୟାମ ରହିଲେ ।–
କାହା ପୁରେ ଯାଇ । ଦେଇ ସଂକେତ ।
କହିଥିଲେ ସତ । ତାହିଁ କି ଅଗୋ ମିତ । ଦହିଲେ ଅହିତ ॥୦॥

ସଖି ଗଲାନ ନଶୀ ସରସ ସ୍ପଷ୍ଟେ ।
ଅରୁଣ କିରଣ ଦେଲାଣି ପ୍ରକାଶି ।
ସେ ରହିଲେ କପା ନ ଆସି ।
ଝରସୀଜଦୃଷ୍ଟି ବଶେଷେ ନହ ତୋଷେ ॥ ୧ ॥

ଆଦର କର ଅତି କୁନ୍ଦ ସୁଦନ୍ତ ।
ମାଦକରେ ବୁଡାଇ ଦେଇମତ ।
ମୋଦଭରେ ହପରତ ।
ସୁରତରେ ମଂତ ସୁମତ ତେଜି ଗୀତ ॥ ୨ ॥

ହେଲା କି ଉଚିତ ଏହା ଗେଲାଇ ଥାହା ।
ଭୁଲଇ ଦେଲା ନହିଲେ କାନ୍ତ ଯାହା ।
ଭୁଲଇ ମନ ଦୃଷ୍ଟି ହା କାପୁଥାଏ ।
ତାହାଙ୍କ ମୋହିଲା ସୁଚିନ୍ତା ॥ ୩ ॥

ଦୁଃଖ ନକଲେ ପାର କେଉଁ ଶୋ ପଥ ।
ଦୟ କରୁଣା ମତେ ଦେବ ଉଦ୍ଧାର ।
ସାଧୁ:ନୋହିଲେ ତସ୍କର ।
କପଟରେ ଧରବ ଶଙ୍କର ରେ ଘୋର । ୪ ।

ସ୍ୱପେ ଗୌରହର ସେ ସ୍ୱହସ୍ତ ।
ହସି କହେ ଆଣିଦେବ ମୁଁ ଶ୍ରୀହର ।
ମେଣି ସନ୍ତାପକୁ ହର ଏପର ।
କଶୋର ବହରକୁ ଆଦର । ୫ ।

(ସଖୀ ପ୍ରଶ୍ନ ଯଥା)

ରାଗମୁଖାରୀ । ରୂପ ତାଳ ।

ସଜନ ସ୍ୱହିଁ । ମୁରଳୀ ପାଣି । ଶିଶୁସଙ୍ଗେ ସ୍ନେହ ଆସିବା ଠାଣି ।୦।

ଗୋଖୁର ଧୂଳିଉଚ୍ଛୁଳ ଅମ୍ବର । ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଯାକରେ କରେ ଫସ୍କର ।
ବତ୍ସାଧେନୁ ଘନ । ହମ୍ବା ରବେ କର୍ଣ୍ଣ ।
ପୂରଇ ଆମୋଦ ହୁଅଇ ଶୁଣି । ୧ ।

ଢଳାଇ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ କ ମନୋହରେ । ଚଳାଇ ଧେନୁ ଆପୁରନ୍ତ ଧୀରେ ।
ବନ ସୁମନସମାନଙ୍କର ବେଶ ।
ଉଚ୍ଛୁଳପଡ଼େ ପଟେଦ୍ରସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ । ୨ ।

କଳିତ ମୟୂର ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଶିରେ । ଚଳି ପଡ଼ ଅଛି ବାମ ପାଶରେ ।
ମଦନ ମେ ହନ ରୂପ ଅନୁପମ ।
ସ୍ୱହିଁକେ ଧଇର୍ଯ୍ୟ ଧରବ ପୁଣି । ୩ ।

କ ମଧୁରତର କର ମୁରଳୀ । ବଜାଉଛନ୍ତି ଅଙ୍ଗୁଳୀକ ସ୍ଥଳ ।
କନକ ମାଧୁରୀ ଗନ୍ଧ ତୃଷ୍ଣି କର ।
ଦେଉଛନ୍ତି ପିଙ୍ଗଳା ପୀତ କାଛେଣି । ୪ ।

ଧ୍ୱଜ ବଜ୍ରାଙ୍କୁଶ ଲକ୍ଷିତ ପଦେ । ରହି ରହି ନାଚନ୍ତି ଗୋ କି ମେଦେ ।
ସେ ବଜ ସ୍ୱନ୍ଦାଣି ଆଣିବକେ ପଣି ।
ପତିବ୍ରତା ବ୍ରତ ନସ୍ୱଇ କଣି ॥ ୫ ॥

ଅଟ୍ଟାଳିକା ପରେ ରହ୍ମ ଶ୍ରୀମନ୍ତ । ପ୍ରିୟସଖୀଙ୍କି କହେ ଏକାନ୍ତ ।
ଦୀନ ଗୌର ହରି ହରଷରେ ପୂରି ।
କହେ ଏକାନ୍ତ ହୃଦସ୍ତରେ ଗୁଣି ॥ ୬ ॥

—o※o—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଖମାଚ । ଆଡ଼ ତାଳ ॥

ଶ୍ୟାମ ଗୁଣଗଣ କି କହିବି ସହି । ରମଣୀ କି ତା ରହିବ ସହି ।
ଆସିବ ବୋଲି କହି । ଆଶାମତେ କରାଇ ।
ଜାଣି ସକଳ ସୁଖ ରାଶି ଅହିତ ବହି ॥ ପଦ ॥

କରରେ କରକୁ ଦେଇ । ସରସ ବଚନ କହି । କେତେ ହସେ ।
ପରପର କର ହୃଦ ଦୂରକଲେ କପୋଳ ଗୋ ଛଉଁ ।
ନାର କୁଞ୍ଚିତ ଘେର । ସାର କର ନାଗର ।
ସ୍ମର ନାରୀସଙ୍ଗ ରସିଲେ ଅବା କର୍ପାଇ ॥ ୧ ॥

ତାହା ସଙ୍ଗତେ ମାତ । ଚହରଲେ ଗୋ ସୁରତ । ରସରେ ତୋଷେ ।
ତହୁ ହୋଇ ସ୍ମରଣରେ ଚେତନା ହରାଇ ସେ ସ୍ନେହ ବଶେ ।
କହିବୁଁକି ଆରେ ଗୋର । କାହିଁକି ତା ଚଉଧର ।
ରହିଲେ ବା ଅନ୍ୟ ସର । ଦେଇ ମତେ ପାସୋର ॥ ୨ ॥

ପ୍ରାତଃ ସମୟ ଜାଣେ । ଚଉରେ ଅବା କି ମଣି । ଆସି ସେ ଧୀରେ ।
କାତର ଭର ହୋଇ ବଚନ କହିଲେ କି ଧନସ୍ତରେ ।
ସେ ଲମ୍ପଟ ଜାଣି । ଖାତର ନକଲି ପୁଣି ।
ପ୍ରତପ୍ରତୀକ ନକରେ । ରତିଚିହ୍ନ ଗୁହ୍ନି ମହିଁ ॥ ୩ ॥

କହିବା ଚତୁର ପଣ । କାହିଁ ନେ ନଥିବ ଜାଣ । ସେମନ୍ତ ହୋଇ
ମୋହିବାକୁ ରମଣୀ ମନକୁ । ନଦାଙ୍କ ପଦ ସେହି ।
ସ୍ନେହ ସ୍ୱଗୁଣେ ବଢ଼ଇ । କାହ୍ନକୁ ଅନା ହଉଇ ।
ଯାହାନ୍ତି ଭୂଲଛଡାଇ । କହେ ଧେଜ ଗୌରହର ॥ ୪ ॥

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଶୁଦ୍ଧକାମୋଦୀ । ଆଡ ତାଳ ॥

ଆଜ ସେ ବନରାଜ ଚନ୍ଦ୍ରକ ସଙ୍ଗରେ । ଲକଟତଜ ସଜନରେ ।
ସାଜ ବେଶକୁ ବହିର ଏ ନକୁଞ୍ଜରେ ॥ ପଦ ॥

କଞ୍ଜ ଖଞ୍ଜନ ଗଞ୍ଜନ ନୟନରେ ।
ଅଞ୍ଜନ ରଞ୍ଜନ କର ମାଜ କୁନ୍ତଳ ଗଞ୍ଜେ ସୁମନସରେ ।
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତର ରାଜାନଣୀ ସ୍କନ୍ଧେଁ ।
ମଣ୍ଡାଇ ମାନସ ରଞ୍ଜକ ବଦନ । ମଞ୍ଜୁଳତର ସୁ କୁଞ୍ଜର ଗମନ ।
ମଞ୍ଜୀର ଯୁଗଳ କଞ୍ଜଚରଣେ ଦେନ ॥ ୧ ॥

ବାସର ରଜନୀରେ ଏକାନ୍ତରେ ।
ତୋଷକୁ ବହୁଚତୁରେ । ତୋ ସ୍ୱରୂପକୁ ଚନ୍ତି ସନ୍ତତରେ ।
ବାସ ଭୂଷଣ ବସନ ଦୂରକର ।
ହାସ ପରିହାସ ସକଳ ବଶକର । ଆଣକର ରହିଛନ୍ତି ରେ ଗୋରି ।
ତୋ ସ୍ନେହରେ ବଶହୋଇ ରେ ନନ୍ଦକିଶୋର ॥ ୨ ॥

ବରକୁ ତୋର ଧର କହୁଛୁ ମୁହି ସେନା ।
ଶରଣାଗତ ଜନରେ ଅକାରଣରେ ବମୁଖ ନହୁଅରେ ନବଳା ।
କରକ ବଦନ ସୁନ୍ଦର ରୂ ପାରକର ।
ହାରବେନ ଚେତନ ମୁରଲୀଧର । ତାରଦୁଃଖରୁ ହେ କରକରଉରୁ ।
ପରବ୍ରହ୍ମଣ ଦେଇ ରଖ ନାଉବର ॥ ୩ ॥

ଅଙ୍କରେ ସେ ନିଃଶଙ୍କରେ ଧର ।
ପଙ୍କଜ ବଦନେ ହର । ବଙ୍କିମରେ କହ ବଚନ ପିୟୂଷ ପର ।
ଶଙ୍କା ଧନ ଚିତ୍ତରେ କର୍ମୁତରେ ।
ପଙ୍କଜ ସୁବାସିନ ଧନ ତୋଷରେ । ସଙ୍କେତ ସଦନ ନିର୍ଜ୍ଜନ
ବିପିନରେ । ରଙ୍ଗପର କରବେ ସୁରତ ବିପରୀତରେ ।୪।

ଶୁଣି ସେ ପ୍ରିୟ ହୃଦୟଙ୍କ ଖରଖାକ ।
ଏଣି ବୃଷୀ ଶ୍ରୀମତ ଜାଣି ସେ ଅତ ହରଷକର ମଣକ ।
ପ୍ରାଣ ବାନ୍ଧବ ଶ୍ୟାମଘନ ପାଶେ ।
ପ୍ରଣତଭରେ ଚରନକୁ କହ ତୋଷରେ । ଅଣିମାତ ସୁଖକୁ
ଲଭିଲେ ମାନସରେ । ଭଣି ଜଗନ୍ନାଥଗୁଡମଣି ଚୋଡରେ ।୫।

—०※०—

(ସଖୀ ପ୍ରତ ଗଧା)

ରାଗ ବେଟଣ୍ଡା । ଆଦ ତାଳ ।

କହିଲେ ଆଜ ଦେଇ ଅଦ୍ଭୁତ ବନ୍ଧ । ରହିଗଲେ ଗୋ କପାଇଁ ।
ପାଇ ସୁଖ ସମ୍ପତ୍ତି । ମୋହକୁ ଲଭ ଅତ ।
କାହା ସଙ୍ଗତେ ମାତ ପୁଆଇଲେ ଗୋ ରାତ । ପଦ ।

ଆହା କପର ମୂହିଁ । ସହ ରହବ କେହ ।
ଏହା କପାଳେ ଥିଲ । ଲିହିଥିଲା ସହ ।
ବୁହ ମୋ ପ୍ରିୟ ବୋଲ । ଏହା ତୋତେ କହିଲ ।
କାହିଁ କ ଏତେ ଭଳ ହୋଇଲେ ଏବେ ସେହ । ୧ ।

ସୁଆଗ ସ୍ନେହ ଭରେ । ମୋହକୁ ଲଭ ଥରେ ।
ରହିଲେ କା ପାଶରେ । ସେ ତାହା ଆସୁତରେ ।
ରହସ୍ୟରେ ସୁରତ । ପାଇବାରୁ ମୋ ପତ ।
ଗହନ ଧର ମାତ ସୁହାସ ଭର ହୋଇ । ୨ ।

କାନ୍ତା ଅଶ୍ଳେଷେ ହର । ସନ୍ତାପ ପରିହର ।
ସନ୍ତତରେ ବିହର । ମତେ ଦେଇଣ ପାସୋର ।
ମୋ ତନ୍ଧୁଁ ସେ ସୁବର୍ତ୍ତ । ଅତି ସୁକୃତ ବନ୍ତ ।
ପତିସଙ୍ଗେ ଏ ସୁତ ମାତ କ ଦେଲ ମୋହ ॥ ୩ ॥

ପୂବଣ୍ଣ ସୁକୁମାଣ୍ଣ । ମଧୁର ସ୍ତୁତୀ ଗେଣ୍ଣ ।
ନନ୍ଦସୁତଙ୍କ ଯିର । କଦଳ ଦେଲ ସାର ।
ମୋଦେ ଶ୍ରୀରଜମଣି । ପଦ ସରସେ ଭଣି ।
ହୃଦୟ ମଧ୍ୟେ ଗୁଣି ପାଦପଦ୍ମକୁ ଧ୍ୟାଇ ॥ ୪ ॥

—•••—

(ବ୍ରଥା ସ୍ତତ ସଖୀ)

ରାଗ ଏକୁଲକାମୋଦୀ । ଆଦିତାଳ ॥

ବୈଷକୁ ତେଜ ରସିକା ଶ୍ୟାମରେ ପ୍ରଣୟିଙ୍କିନ ।
ଶୁଣରେ ମୋବାଣୀ । ଛାଣେ ପ୍ରଣତ ଜନେ ଘୃଣାକପା ମନରେ
। ପଦ ।

ସୁଶୀତଳ ହୋଇ । ବାତ ମନ୍ଦେ ବହଇ ।
ହିତରେ କାନ୍ତ ତୋତେ ଗୃହ୍ନ ।
ନାଶିବ ବେଳ ଦୁଃଖ- ସଖିକ ଥରେ ଦେଖ ।
ଆସି ଅଛନ୍ତି ହରି ତୋଷାଅ ବୁ ନ ରେ ॥ ୧ ॥

ସ୍ଥୂଳ ପୟୋଧର । ବଜ୍ରମ୍ଭ ପର ହର ।
ତଳ ଏକାନ୍ତକୁ ହେଲା ତେଜ ।
କାଳ ଯାଉଛି ବଳ । ମିଳ ତୋ ସଙ୍ଗେ କେଳ ।
ବଳାଇ ବନମାଳ କଳପେବ ତୋଷରେ ॥ ୨ ॥

ମୋଦକୁ ହେଁସ ପାଇ । ମଦନାତୁର ହୋଇ ।
ଆଦର ଭାବେ ମନେ ଗୃହ୍ନି ।
ଶଙ୍କାକୁ ପରିହର । ଅଙ୍କେ ବସାଇ ହର ।
ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିବେ ପଙ୍କଜ ମୁଖରେ ॥ ୩ ॥

ଝରା ଆକୁଳକୁ । ଅପାର ଦୟାଳୁ ।
ତେପର ନାସ୍ତି ଚରେ ବନ୍ଧୁ ।
ଶୁଣିଲେ ଏ ସ୍ତବକ । ଏଣାଂଦୁଷା ଗଣାଙ୍କ ।
ଭଜିଲେ ସଜନମଣେ ପୁଣେ ନ ନନ୍ଦବେ ଥରେ ॥ ୪ ॥

(ସ୍ୱଧା ପ୍ରତ ପକ୍ଷୀ)

ରାଗ ଖମାଚ । ଅଦ ତାଳ ॥

ଆସିଲେ ଶ୍ରୀହରି । ଆରେ ବରନାଗରି ॥ ପଦ ॥

ସାଜ ଶେଜ ସଜନ ମଞ୍ଜୁଳତରେ ।
ସଂଯୁତ କର ବକୁଳାବଳୀ କୁସୁମରେ ॥ ୧ ॥

ଜାଳ ରତନ ଦୀପକୁ ଚୌଦିଗରେ ।
ଢ଼ାଳିବା ଭ୍ରମର ରଙ୍ଗ ପାଶରେ ॥ ୨ ॥

ତାମ୍ବୁଳକୁ ଯତନେ ରଖ ସମ୍ପୁଟରେ ।
ଅମ୍ବୁଜାକ୍ଷି ସଜନ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଢୋରେ ॥ ୩ ॥

ଆଜ ବ୍ରଜଯୁବରାଜ ହରଷରେ ।
କୁଞ୍ଜେ ବିହରିବେ ଗୋ ମୋ ସଙ୍ଗରେ ॥ ୪ ॥

ବାସିତ ଚନ୍ଦନ ସିଞ୍ଚ ଏ ଅଳିନ୍ଦରେ ।
ଭଣିଲେ ଶ୍ରୀ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ସତ୍ୱରେ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଆଟହର । ଏକତାଳ

ଅହେ ଶ୍ରୀହରି ମୋ ଅଗରୁ ଯାଅ କାମିନୀ ଲମ୍ପଟଗୁରୁ ।
ଏକଥବ ବାଣୀ । ପାରବନେ ଶୁଣି ।
ସେ ନବ ବିଳାସିନୀ ଧର ବସାଏ ଯାମିନୀ ॥ ପଦ ॥

ରାଗ ଆହାରୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

କେତେ ପ୍ରଭାତରୁ ଆଜ । ଦେଖିଲି ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀମୁଖସରୋଜ ।
ସଫଳ ହେବ ଦିନ । କୃତାର୍ଥହେବ ନୟନ ।
କହିଲି ଏ ନିଦାନ । ସୁଖେ ଯିବ ଆଜଦିନ ॥ ୧ ॥
ଜାଗର କରନ୍ତେ ନେତ୍ର । ରାଗ ଅନ୍ତଶସ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ।
ହୋଇ ଘୂମାଇ ବାରେ । କିବା ଅଟ ଚେତନରେ ।
ଗାତ୍ର ହୁଏ ଚିହ୍ନରେ । ପଣ୍ଡବ ବୋଲି ଷିଦ୍ଧରେ ॥ ୨ ॥

ହତ ପ୍ରଭାତେଜ ତୁମ୍ଭର । ନଖଦନ୍ତ ଚିହ୍ନ ସୁମନୋହର ।
ଜାଣିଲି ମୁଁ ସୁକେଶୀ । ଚିହ୍ନକୁ ନିବେଶି ।
ଶୃଙ୍ଗାର କଳାବସି । ହରଷ ସାଗରେ ଭାସି ॥ ୩ ॥
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ବନ୍ଧୁକାଧରେ । ତୁମ୍ଭକାନ୍ତ ଜଣା କଜ୍ଜଳ ଗାରେ ।
କେବା ଜାଣେ ଭୂଷଣ । କଲି ହେଉନ ବରନ ।
କ୍ଷୀର ନୀର ସମାନ । ଜମିଗଲି ନୋହି ଭିନ୍ନ ॥ ୪ ॥

ଖଣ୍ଡିତା ଶ୍ରୀରାଧା ବାଣୀ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ରାଜ ମଣି ।
ହୋଇ ଅତି ଆନନ୍ଦ । ଚିନ୍ତି ସରୋଜପଦ ।
କହେ ଏହିପରି ପଦ । ସୁଜନ ଜନେ ଶୁଭଦ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଖମାଚ । ଆଦ ତାଳ ॥

କୁଞ୍ଜେ କେଳିରସେ । ସଜନିରେ ବହାର ତୋଷେ ॥ ପଦ ॥

ମଦନ କେଳି କୌତୁକୋତ୍ସବ ରସଭରେ ।
ମୋଦେ ଶ୍ରୀହରି ଆଦରକରିବେ ସେ ॥ ୧ ॥

ସାଜ ସୁବେଶକୁ ତୋ ପ୍ରତି ଅପଘନରେ ।
ରାଜୀବାକ୍ଷିରେ ମଜ୍ଜିଯିବେ ତୋ ବଶେ ॥ ୨ ॥

ଅଞ୍ଜନ ରଞ୍ଜନ କର ନେତ୍ର ଯୁଗଳରେ ।
ମଞ୍ଜୁଳତରେ ଭଜ ଯେ ଶ୍ୟାମ ପାଶେ ॥ ୩ ॥

ସ୍ପର୍ଶିବା କ୍ଷଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଦନକୁ ଥରେ ।
ମନ୍ଦହାସକୁ ବହୁଟେ କାମ ବଶେ ॥ ୪ ॥
ମନ୍ଦଗମନରେ ଚଳଆଜ କୁଞ୍ଜକୁରେ ।
କହେ ଗଉର ହରି ଅତ ହରଷେ ॥ ୫ ॥

—०○०—

ରାଗ ଏରକୁଲ୍‌କାମୋଦ । ଆଦ ତାଳ ॥

ଯନରେ ତୋ ଏକ ସତ ସ୍ପର୍ଶ ଜାଣିତ ॥ ପଦ ॥

ମୋର କି ଦୋଷ ଦେଖି । ବରଷେ ବସିଛୁ ସଖି ।
ମାର ପଞ୍ଚଶର ଯୋଖି ମାରେ ଅହ୍ନନିଶି ଛାତ ॥ ୧ ॥

କାହା ବଚନ ଶୁଣି । ତାହା ତୋ ମନରେ ଗୁଣି ।
ସାହା ନକଲେ ପୁଣି ଆଉ ନାହିଁଟି ମୋ ଗତ ॥ ୨ ॥

କୁଞ୍ଚିତ କେଶୀ ବାଳା । କଣ୍ଠେତେ ନକର ହେଳା ।
ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ପ୍ରେମ ସେନା ଅଙ୍କରେ କର ବସତ ॥ ୩ ॥

ଶରଣ ରଖ ବାରେ । ବାରଣ ଗତ ରୁ ମୋରେ ।
କାରଣ କେ ଧରଣିରେ ଲଭିଅଛୁ ଯା ବରତ ॥ ୪ ॥

ଶ୍ୟାମ ବଚନସୁ ବାଣୀ । ହେମ ସୁବରଣା ଶୁଣି ।
ବାମା ଭେଜିଲେ ଯେ କ୍ଷଣି ଗୌରହର ତୋଷେ ଚିନ୍ତ ॥ ୫ ॥

—✲—

ରାଗ ଯଦୁକୁଳକାମୋଦ । ଆଦ ତାଳ ॥

ନଦନା ତେଜ ଛମନା ଅନା ସୁଚନ୍ଦେ ।
ତୋ ବିହୁନେ ଆଉ କେହୁ ନାହିଁ ମୋର ଏଜଗତେ ॥ ପଦ ॥

ରାଜୀବ ମୁଖି ଲଳନା । ମୋଜାବଳ ଭୂହସିନା ।
ଭଜିବା ଜନେନ୍ଦ୍ର ଆନ ମାନ ସେ ବନ୍ଧୁ ।
ଗଜନ୍ଦ୍ରୋଇ ଗମାଇଣ । ସାଜ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ସୁବେଶ ।
ଦେଖିଲେ ଏଥି କି ଘଟ ଅର୍ଚ୍ଚିରୁ କାହୁଣ୍ଟି ଏତେ ॥ ୧ ॥

ପୀରତ ବସ୍ତ୍ରା ବୋଲି । ପୁରନ୍ଦରପୁର ବଳ ।
ଭାରତ ଘୋଷଣା ତାକେ ମୁଁ ତୋର ବୋଲି ।
ପରକଳେ ଗୁଣବନ୍ତି । ଧରଣୀରେ ନାହିଁ ଗତି ।
ଶକ୍ତଧର ରତିପତି ପ୍ରଭାବେ ଜରତେ ॥ ୨ ॥

ରସିକା ରମଣୀ ମଣି । ବସି ନସ୍ତ୍ରଙ୍କ ଧରଣୀ ।
ହସି ସୁମଧୁର ବାଣୀ କହୁ ହରଷେ ।
ଆସି କୋଳେ ରସବତୀ । ବସି ବନ୍ଧର ଏଗତି ।
ରସି ବିପରୀତ ରତି ରସରେ ମଜ୍ଜା ଭରନ୍ତି ॥ ୩ ॥

ନଜ ଗୁଣମାନ ଗ୍ରନ୍ଥ । ଆଜ ଦୁଃଖେ ଗଲେ ବୁଡ଼ି ।
କେ ଜଗତେ ଗୁଣବନ୍ତ ବୋଲିବେ ତୋତେ ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ବାଣୀ । ଦ୍ୱିଜ ଗଜ ମୃଗୀ ଶୁଣି ।
ଲାଜ ଦୂରେ ପରି ହରି ମଞ୍ଜୁଳ ହସି ଉସିତେ ॥ ୪ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ଆଦି ତାଳ ॥

ଧିକ୍ ହେଉ ଶ୍ୟାମ ପ୍ରୀତି ।
ଧୀରମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧମକାଇ ଧରାଇ ଦେଉଛି ସ୍ଥିତି ॥ପଦ॥

ଧାର ବରଷିଲା ପରାଏ ଧାରଣାବନ୍ତି ନେତ୍ରୁ ଜଳଧାର ।
ଧରାଧରକୁଚ ଯୁଗଳ ଧୂଆଇ କରଇ ତନୁ ଅଧୀର ॥ ୧ ॥

ଧୃଷ୍ଟ କରେ ଯେବେ ଧରାପଡେ ତେବେ ଧ୍ୱଂସି କି ନଦଏ ତାକୁ ।
ଧରଷିବ କେହୁ ଧୀରପଣ ବହୁ ଧରିବ ତା ଚରଣକୁ ॥ ୨ ॥

ଧରାରେ ସବୁଙ୍କୁ ଧରାଇ କାହାକୁ ଧାତା ଅବା ଗଢ଼ିଥିବ ॥
ଧ୍ରୁବ ଏବେ ତନ ଧରି କେବା ପ୍ରାଣ ଧନ୍ଦାକୁ ନପଡ଼ି ଯିବ ॥ ୩ ॥

ଧବ ଆଗେ ରହି ଧିକ୍କାର ନ ହୋଇ ଧନ୍ୟ କେବା ବୋଲାଇବ ।
ଧରାକୋଟ ନୃପ ଶ୍ରୀବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ସିଂହ କହେ ଏହୁ ସବ ॥ ୪

—*—

ରାଗ ଆହାରୀ । ଏକତାଳ ॥

ଲଳନା ଲୁଣ୍ଠଇ କନ୍ଧୁ କାହ୍ନିଁକ । ଲୋକ ଅପବାଦ ପ୍ରସର ଗଳାନ
ଗୋକୁଳ ସୀମା ଟେଣିକ ॥ ପଦ ॥

ଲୋକୋତ୍ତର ଗୁଣ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲଭିବାର ମୃଗ ମଦ ।
ଲକ୍ଷପରିମିତ । କଲେହେଁ ଆବୃତ । ଲୁଚିପାରେ କି ଅମୋଦ ॥ ୧ ॥

ଲଗାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ହର ନୀଳୋତ୍ପଳ ଦ୍ୟୁତି ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କ ।
ଲଳିତରେ ଶମ୍ପା ।- ଦଳିତ ବରଜା । କଳିତ କଳୁ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ॥ ୨ ॥

ଲାଗି ହୋଇ ପଠାଇବା ମାଳା ସହ୍ୟ ବଢ଼ାଇ ଯେନ ଶୀକରେ ।
ଲହସା ଖୋସ ରେ । ଲଗାଇ ନଖରେ । ଟଳୁ ପୁଣି ଏକାନ୍ତରେ ॥ ୩ ॥

ଲବଙ୍ଗ ଲତା ନିକୁଞ୍ଜରେ ଲହକ ଲପଟକୁ ଚମ୍ପିବାର ।
ଲଳିତା ଅନାଇ । ଲାଜେ ସଡ଼ଯାଇ । ଲୁଚିଅସିଲା ସତ୍ତ୍ୱର ॥ ୪ ॥

ଲୀଳାବିଳାସିନୀ ବଳାଇ ଛଳାଇ କହିଲ ଛଳବୁ ନାହିଁ ।
ଲୋଭିତ ଧନ ସେ । ଚୋର ବିଶ୍ୱମ୍ଭର । ରାଜ ଆଖଣ୍ଡଳ କହି ॥ ୫ ॥

ରାଗ କଲ୍ୟାଣୀ । ମିଶ୍ରଗୁପ୍ତ ତାଳ ॥

କହିଲ ଦୁର୍ଜ୍ଜନମାନେ ସେତେବେ ମୁହିଁ ।
କରଦେଲିନ ଦୁରଣା ଭୂମିରେ ବିମୁଖ ପାଇ ॥ ପଦ ॥

କେହିହେଲେ ଜଣେ ପାଶେ । କାହାନ୍ତି ନିର୍ଜ୍ଜନ ବାସେ ।
ରହିଛୁ ଚଉ ବରଷେ ଝଷେ ମହୀକି ସ୍ନିହିଁ ॥ ୧ ॥

ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ । ଥିବ ଯେନ ମୋର ବୋଲ ।
ଯିବାର ନୁହଇ ଭଲ ଶୁଣହେ ଦେଲି କହାଇ ॥ ୨ ॥

ଯାଇ ଗୃହଁ କଲେ କେତେ । ସ୍ନିହିଁବିକ ସେ କହ୍ନେତ ।
ଦେଇଛୁ ପଠାଇ ମତେ ଆପଣଙ୍କ ମନାପାଇଁ ॥ ୩ ॥

ନଗର ମଧ୍ୟେ ହସାଇ । ଦେଇ ଦେବଟି ପଠାଇ ।
ତହିଁରେ ମନେହ ନାହିଁ ଅସ୍ମିତ ଭର୍ତ୍ସନା ପାଇ ॥ ୪ ॥

ନଟବର ମର୍ଦ୍ଦସଜ । ଭ୍ରମର ବର ଗରଜ ।
କହେ ଆହେ ଶ୍ୟାମଆଜ ମିଳାଇବ ପଦେ ବନ୍ଧୁ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ସାବେରୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

(ଚନ୍ଦନଶାରେ ପ୍ରତ)

ଏରଜନୀରେ । ଆସି ବହୁରବେ ପ୍ରାଣନାଥ ମୋ ସଙ୍ଗରେ ॥ପଦ॥

ଶୀଘ୍ରେ ସଜାଡଦେଇ ସଦନ । ଚଉପାଶରେ ସିଞ୍ଚିଚନ୍ଦନ ।
ଅତି ବିଚିତ୍ର ଚିତ୍ର ପଞ୍ଚନ ।
କରି ଧ୍ୱଜ ପତାକା କଳଶ ମାନଙ୍କରେ ॥ ୧ ॥

ଘଟେ ଯିବାପାଇଁ ସେ ନାଗର । ଦେଇ ମୋ କରେ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀକର ।
ଅନ ପକାଇ ଥରକୁ ଥର ।
ଦେଇଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମୁଖ ତାମ୍ବୁଳ ମୋ ମୁଖରେ ॥ ୨ ॥

ମଣିମୟ ରତ୍ନପଲଙ୍କରେ । ତୁଳି ସେଜ ବିଛାଇ ସଧୃରେ ।
ବାସ କୁସୁମ ଚିକ୍ଷି ତହିଁରେ ।
ସଖି ରଖିଥିବା ପୁଷ୍ପ ବିଛଣା ଯତ୍ନରେ ॥ ୩ ॥

ଜାଳି ରତ୍ନ ପ୍ରଦୀପ ମାନଙ୍କୁ । ଘୋଳିଦେଇ ବାସ ଚନ୍ଦନକୁ ।
ତୋଳି ଆଣି ନବ୍ୟ ସୁମନକୁ ।
ନାନାଛନ୍ଦେ ଗୁନ୍ଥି ରଖ ହେମଥବକରେ ॥ ୪ ॥

ଖଇକର୍ପୂର ତାମ୍ବୁଳ ଆଣି । ସାଜରଖିଥିବ ବୀଣା ବାଣୀ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ରାଜ ମଣି
କହେ ହରଷେ ବହିବା ପ୍ରିୟ ସହିତରେ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଆହାରୀ । ଆଦ ତାଳ ।

(ଆଜ ବସନ୍ତରେ ପ୍ରଥ)

ଆଜ ଯାତ୍ରାକଲେ ପଡ଼ଗଲି ଗୋ ମୁହିଁ ।
କହିବାକୁ ଲଜ କ କହିବରେ ସହି । ପଦ ।

ନକୁଞ୍ଜ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପ୍ରାନ୍ତ ଦୂଆରେ ରହି ।-
ଛନ୍ଦ ଚୋଲି ଗୁପତରେ ମୁକ୍ତ ଜାଣଇଁ । ୧ ।

ଆଦରେ ଆଦରଣ ଶ୍ରୀକରେ ଧରି ।
ବ୍ହିଁବା କ୍ଷଣି ଚରମେ ଦେଖି ଶ୍ରୀହରି । ୨ ।

ଛନ୍ନହୋଇଲି ମୂର୍ଖ ନଷ୍ଟ ହଲା ଶ୍ୱାସ ।
ପ୍ରକାଶ କରି ନୋହିଲି ହେଲି ଉଦାସ । ୩ ।

ସେ କାଳେ ମୋଗଣ୍ଡେ ଗଣ୍ଡ ଦେଇ ମିଟାଇ ।
ଚୁମ୍ବନକୁ ଦେଲେ କେତେ ହରଷ ହୋଇ । ୪ ।

ରାଜମଣି ସଜଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ।
ଦେବ କହେ କି ଅଦ୍ଭୁତ ହେଲା ଗୋ ଜାଣ । ୫ ।

— ❋ —

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

(ନୂପୁରେ ନବନା ପ୍ରଥ)

ଅଜାରେ ମୀନ ବର ନୟନା ।
ମନରୂପରହର ବମନା । ପଦ ।

ମୃଦୁଳେ ଥରେ କହି ସ୍ୱରଣି ।
ହୃଦରୁ ହରରେ କାମସାଥ । ୧ ।

ଗଣ୍ଡରେ ଗଣ୍ଡକୁ ଯୋଷି ଯନ ।
ଦଣ୍ଡକୁଁ ହଲ ଦେଇ ଚୁମ୍ବନ । ୨ ।

ତୋବନାକେ ଅଛୁ ମୋର ଗତ ।
ନଙ୍ଗନା କହ ଥରେ ସ୍ୱରଗ ॥ ୩ ॥
ଜଗନ୍ନାଥ ଘନମଣି ସୁତ ।
ସଘରରେ କହିଲେ ଏ ଗୀତ ॥ ୪ ॥

ସଗ ମୂଖାସ୍ତ । ଝୁଲୁଅ ତାଳ ।

[ହୃଦରେ ଦେଇ ବାଣ୍ଟୁ ଜସାରେ ପ୍ରଭ]

ଯାଅ ଶ୍ୟାମସଜ ଚେଣିକ ।
ଏତେ ସକାଳୁ ଆସିଲ କାହିଁକ ॥ ପଦ ॥

କେବା କଣ୍ଟରରେ ଦେଖିବେ ଯେବେ ।
ପରମାଦ ଆସି ପଡ଼ିବ ତେବେ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ସଖୀଗଣ ଗତାଗତ ।
ହେଉଛନ୍ତି ନଅସହେ ଏଣିକ ॥ ୧ ॥

ଯାଇ କହିଦେଲେ କେବା ତାହାଙ୍କୁ ।
ଯାଇଥିଲେ ଶ୍ୟାମ କାହା ପୁରକୁ ।
ପୁଣି ତୁମ୍ଭମୁଖ ନଦେଖିବ ଦୁଃଖ ।—
ଲଭି ଯାଇ ଧରିବ ତାପାଣିକ ॥ ୨ ॥

ଲବମାତ୍ରକ ନରହି ଏଠାରେ ।
ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ଆଶା ଅଛି ତାଠାରେ ।
ଯେନ ମୋର ଗିର ରସିକ ଶେଖର ।
ଗୁପତେ ଚଳ ନବୁଝି କେଣିକ ॥ ୩ ॥

ବୁଝିଁ ଦେଲେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତୀକ ।
ଦ୍ୱିଗୁଣେ ଜନତ ହେଉଛୁ ଦୁଃଖ ।
ଯାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ କାନ୍ତିରେ ଛପାଇ ।
ଦେଉଥିଲା ପୁରନ୍ଦର ମଣିକ ॥ ୪ ॥

ହେପର ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଘଟେନ ଚିହ୍ନ ।
ଦେଖିବ ପୁଣି କାହାର ନୟନ ।
ଭସ୍ମକର ଦୂର ଅଛେ ଗିରୀଧର ।
ହଙ୍ଗକର ଯାଅ ରାଜମଣିକ ॥ ୫ ॥

—୦—

ରାଗଝିଞ୍ଜୋଟି । ଆଦିତାଳ ॥

(ଆହା କାହିଁଗଲେ ନାହାରେ ପ୍ରଭୃ)

ଆହା କ କଲେ ମୋହ ହାରେ ॥ ପଦ ॥
ଦେଇ ଅଙ୍କେତ । ନଇଲେ କାନ୍ତ ।
କେହି ବଞ୍ଚିବ ଡାକ ବାହାରେ ॥ ୧ ॥
ଏ ଉପଦ୍ରବ । କ ହେବ ମୋର ।
ଅଡ଼ଲଣି ଅନ୍ତର ଦାହାରେ ॥ ୨ ॥
ମୋହର ହୋଇ । ଜଣେକେ ନାହିଁ ।
କହିବ ଯାଇ ଦୁଃଖ ତାହାରେ ॥ ୩ ॥
ଜୀବନ ଧର । ମୁହିଁ କପର ।
ରହିବ ନଦଡ଼ିରେ ବାହାରେ ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରୀ ରାଜମଣି । ସୁତ ଏ ବାଣୀ ।
କହିଲେ ଆଣିଦେବ ତାହାରେ ॥ ୫ ॥

—✲—

ରାଗ ମାରୁଆ । ମିଶ୍ରରୂପତାଳ ॥

(ସଖିରେ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନରେ ପ୍ରଭୃ)

କପର ଏସମୟରେ ବଞ୍ଚିବ ମୁହିଁ ।
ଆକୁଳ ହେଉଛି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀମୁଖ ନ ଦେଖି ॥ ପଦ ॥

ଏକେତ ବସନ୍ତ କାଳ । ବହଇ ମନ୍ଦ ଅନଳ ।
ବାସନ୍ତ ସୌରଭରେ ପୂରିଲାଣ ଦିଗ ସବୁ ॥ ୧ ॥

ଲବଙ୍ଗ ଲତା ଶିଖରେ । ମଧୁକରଙ୍କ ବହରେ ।
ପିକ ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଅରେ ଥିବି କେହି ବରହୀ ॥ ୨ ॥

ବକୁଳ ନାଗେଶ୍ୱର । କେଶରରେ ମନୋହର ।
ହୋଇ ଯୁବଣ୍ଡ ନକର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ନେଉଛି ମୋହ ॥ ୩ ॥

ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାରେ ଏ ମାଧବିକା । ଜାଠ ଯୁକବ୍ରମାଲିକା ।
ଫୁଟି ଚନ୍ଦ୍ରହାସିକା ପ୍ରମୋଦ ଦେଲା ବସନ୍ତ ॥ ୪ ॥

ଯୁବା ଯୁବତୀଙ୍କ ପ୍ରାଣ । ନେଉଏକା ପଞ୍ଚବାଣ ।
ଦ୍ୱିଜଗୌରହରି କହେ ସଖୀ ଆଣିଦେବେ କାହ୍ନ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଏରକଲ୍ପ କାମୋଦ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

(ସ୍ୱରଜ୍ୱରରେ ଅଧ୍ୱର ପ୍ରତି)

ଆହା କି ମନ୍ଦପଣ ମୂକ୍ଳରେ ଧନ ।

ଯାହା ଶ୍ରୀମୁଖ ନଦେଖି ହେବାର ହୋଏ ପରାଣ ॥ ପଦ ॥

ବାସକୁ ପ୍ରସାର ଆସି ମୋ ସୁରତରେ ।
ଚିବୁକ ଧର କହିଲେ ନଦେଖନ୍ତି ଭଳାର୍ଦ୍ଧରେ ॥ ୧ ॥

କ୍ଷମାକର କରନାହିଁ ମୁଁ କିଛି ଦୋଷ ।
ବୋଲନ୍ତେ ଶୁଣିଲି କ୍ଷଣି ବଢ଼ିଲି ଦ୍ୱିଗୁଣେ ରୋଷ ॥ ୨ ॥

ପୁଣି ଆସି ପଦ ତଳେ ଧୂଳି ଲଗ୍ନନ ।
କଲେ ହେଲେ ନ ଚାହିଁଲି ମହାରେ ଦେଇ ନୟନ ॥ ୩ ॥

ପଡାଇ ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଣୀତ ।
ବୁହାଇଲେ ହେଲେ ନେତ୍ରୁ ନୀର ନରହିଲା ଦୁଃଖ ॥ ୪ ॥

ଛକରଙ୍ଗ କପଟରେ ହେବ ମୋହିତ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ଏହି ରସରେ ଭଣିତ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ତୋଡ଼ି । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

[ଇନ୍ଦୁରେ ପବଣ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଭ]

ସୁନ୍ଦର ମଣିରେ ମନ୍ଦତେଜ ମନ ॥ ପଦ ॥

ପନ୍ଦର ବନ୍ଧୁସି ଧନ କୁନ୍ଦସୁହାସି ।
ମନ୍ଦର ଉରଜା ଥାଟେର ଚନ୍ଦ୍ରହାସି ।
କୁନ୍ଦରଦନା ଅରବିନ୍ଦ ସୁବାସ ।
ଛନ୍ଦ ନକରରେ ଭୁଷି ତେଜମନ ॥ ୧ ॥

ଘୋର କଦନରୁ ବାରେ କରରେ ଉଦ୍ଧାର ।
ବରବରନରେ ମୁହିଁ ନୁହଇ କାତର ।
କରଗତ ହେବାହାସ କରଣଦେଲେ ଦୂର ।
ଅରଜିବୁ କବା ଯର ତେଜମାନ ॥ ୨ ॥

ତୋବନ୍ଧୁନେ ମୋଗତ ନାହିଁ କେହି ଆଉ ।
ସ୍ନେହେ ପଦେ କହ ହର ହରପର ଦାଉ ।
କରଜ ମୂନସ୍ଥଳଜ ତୋହରଜ ସନ୍ଧୁ ।
ଏଭଥାରେ ଯଶ ରହୁ ତେଜମାନ ॥ ୩ ॥

ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗମନ ବାରେ ବସ ମୋର କୋଳେ ।
ସାଜ କବର ଝଞ୍ଜିବ ଯତ୍ନେ ଫୁଲମାଳେ ।
ଗଣନ୍ତୁଥ ଦ୍ୱିଜ ଗଉରହରି କହିଲେ ।
ମୋଜୀବ ହଜିନ ଦେଲେ ତେଜ ମାନ ॥ ୪ ॥

—...—

ରାଗ ଏରକଲ୍‌କାମୋଦ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

ଆହା କେହ୍ନ ବହ୍ନିର ମୁଁ ଏକାଳରେ ।
ଏହା ଅରଜିଥିଲି ମୋ କପାଳରେ ॥ ପଦ ॥

ଯାହା ସେ ରମଣୀକ । ଭୁଞ୍ଜାଇ ମୁଁ ଏଣିକି ।
ରହିଗଲି ଆହି ବିଦେଶରେ ॥ ୧ ॥

ଶୀତଳ ମନ୍ଦ ବାତ । ହୃତନକର ସେତ ।
ଜ୍ଞାତ ଘାତ କରେ ମୋଟଉରେ ॥ ୨ ॥

ପଲଟଙ୍କ ବସି ତାର । ଖେଳଇ କହ୍ୱବାର ।
ଗଲ୍ପସେ ସବୁ ଦୂର ହେବାରେ ॥ ୩ ॥

ମଦନ ଶାକ୍ଷଶ୍ମର । ବାଦଲୁ ଧର ମୋର ।
କଦନକୁ ଦେଉଛୁ ଅନ୍ତରେ ॥ ୪ ॥

ପ୍ରଜ.ପ ଦାଣୀଗଣ । ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାସ୍ୱଣ ।
ଦେବ କହ୍ୱଲେ ଅତ ଦୁଃଖରେ ॥ ୫ ॥

—*—

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଦ ତାଳ ।

[କେତେ ମନ୍ଦପଣ ମୂକଲ ପ୍ରଣ]

କହ୍ୱଲେତ ସୁଣୁନାହିଁ । ଆରେ ସହ୍ୱ ।
କୋମଳ କରହ୍ୱତେ । ସୁହୃଦକର ଏକାନ୍ତେ ।
କହ୍ୱଲୁ କେ କସ ବତାଇ ॥ ପଦ ॥

ଧର ସୁତଳକର । ଧରଣୀ ମଣ୍ଡନାର ।
କରନ୍ତେ କେତେ ପର ବନସ୍ତୁ ।
କହ୍ୱିତେ ହେଲେ ତାର । କଟାକ୍ଷ ସୁଧାଧାର ।
ସିହ୍ୱିଲୁ ନାହିଁ ତୋଷ ବହ୍ୱ ଆରେ ସହ୍ୱ ॥ ୧ ॥

କଲନ୍ତୁ ସମାଧାନ । କଲୁ ଦ୍ୱିଗୁଣେ ମନ ।
ଥିଲୁ ନ ରଖିତାର ହୃଦୟରେ ।
ସ୍ଥିର ନ କର ଚଉ । ଥସଇ ଓଷ୍ଠଗାତ୍ର ।
ଧରଣୀକି ରହୁଛି ଗୃହିଁ ॥ ୨ ॥

ଦେଖାଇ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ । ବଖାଣନ୍ତେ ତାହାକୁ ।
ଦୁଃଖରୁ ନ ଦ୍ରବଲୁ ତା ଶରୀର ।
ହସିବା ଥାଉତେଣେ । ରୁଷିବା ମାତ୍ର ଜାଣେ ।
ବସି ନଖେ ଚରୁଛି ମହୀ ॥ ୩ ॥

ଜନ୍ମିଲ ଯେତେ ଗିର । ନୋହିଲା ଅଙ୍ଗୀକାର ।
କୋଟି ବନ୍ଧିଲା ମାତ୍ର ବିଶେଷରେ ।
ଯେଷେ ଦେଇଛନ୍ତି ତାର । ପାଣ ସଖୀ ହୁଆର ।
ବାସ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ॥ ୪ ॥

ଭଗବଂଶାବ୍ଧି ଚନ୍ଦ୍ର । ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ନରେନ୍ଦ୍ର ।
ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ ଯୁଗଳ ପଦ ଚିନ୍ତି ।
ଛବ ତା ହୃଦମ୍ବୁଜରେ । ଭଣି ଏତ ମଧୁରେ ।
ପ୍ରଣୟଭରେ ତୋଷବନ୍ତୁ ଆରେ ସନ୍ତ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ମୁଖାରି । ମିଶ୍ରରୂପ ॥

କହିଲେତ ଶୁଣୁନାହିଁ । କଷ୍ଟେ ଚକ୍ଷୁକୁ ଦେଇ ।
ନିସଂଶୟ ରଖି ସେ ସ୍ଵରୂପ କିଶୋରୀ । ଅଦ୍ଭୁତ ଚକ୍ଷୁରେ ଥୋଇ ॥୦॥

ଜାଣି ବା ନଜାଣି ମନରେ ମୁହିଁ ।
ଅଣୁ ମାତ୍ରକ ଦୋଷ କରିନାହିଁ ।
ଏଣୀ ନୟନା ସ୍ଵବଶେ ନ ବହୋଇ ।
ଦୀନତା ପଣ ଦେଖାଇ ॥ ୧ ॥

ଆଜ ଦ୍ଵିଜରାଜ ମୁଖୀ ଗମନା ।
ତେଜ ପୀୟୂଷ ଉଷଣରେ ଅନା ।
ଦେବାବନୀଶ୍ଵର ବୋଲନ୍ତେ ବିମୁଖେ ।
ଶ୍ରବଣକୁ ଆଡ ଥାଇ ॥ ୨ ॥

ପଦ୍ମଶ୍ରୀଥର କଲେହେ ବିନତ ।
ହୃଦକୁ ବନ୍ଧୁ ନକିନ୍ତୁ ସ୍ଵରତ ।
ମନ୍ଦରାଚଳ ପୟୋଧରୀ କେବଳ ।
ଛନ୍ଦକୁ ହୃଦରେ ଥୋଇ ॥ ୩ ॥

ହନ୍ତକପଣ ମୋହଠାରେ କର ।
ସନ୍ତତରେ ଏକାନ୍ତରେ କେଧର ।
ବଢାଇ ଦେବାକୁ ସିନା ପୁଜା ଜଣା ।-
ବରନା ଆରେ ମଣାଇଁ । ୪ ।

କରପତ ଛତ ଛିଦ୍ରମଣ୍ଡନ ।
ଘୋର ଦାରଦ୍ର ବିପଦ ଖଣ୍ଡନ ।
ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତ ।-
ମନ୍ଦାରଜ ବୋଲେ ମିଳାଇବ ମୁଦ୍ଧ । ୫ ।

ରାଗ ପୁରବୀ । ଆଡ଼ତାଳ ।

ବସ୍ତ୍ରୁପଦକୁ ଯେଲଭେ କଳ୍ପଗ୍ୟ ଲଭଇ । ଅଜୀବ କାଗଜ ଚନ୍ଦ
ଦେଖ ଦେଖ ସଜୀବ ହୋଇ ଗର୍ଜଇ । ପଦ ।

ଅଶେଷ ସେ ହାଦେ ପଦ୍ମର ମହିମା ଶେଷ
ନପାରବେ କହି । ଅପଠ ସୁପଠସ୍ଥିତି
ଆଦରନ୍ତୁ ଗୁଣବନ୍ତେ ସଙ୍ଗବନ୍ଧ । ୧ ।

ଯେଉଁ ପଦସାଦ୍ମା ଲଭିଯାଇ କାହାଠାରେ
ନରହିଲ ମୁକ୍ତି । ଦେଖ ସାକ୍ଷାତରେ
କେତେ ବଡ ହନୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କରନ୍ତୁ ପିଠେ । ୨ ।

ଅଭିଷ୍ଟ ଚରିଣ ଶରଣପଳକୁ ଶ୍ରବଣକର ସୁମନ ।
ଆପଣା ପଦବୀ ଦେଇକର ଛନ୍ତ
ସ୍ୱଜ ପଣ୍ଡିତମ୍ର ଶନ୍ତୁ । ୩ ।

ଅନନେ ଯାଇ ଆଣିଲେ ଅପେ କଷ୍ଟେ
ଅତ ଆକୁଳକୁ ଦହି । ଲଭିଲେ ସେ ପାଦ
ଲୋଭ ନ ଛାଡଇ ଗହରହର କହିଲ । ୪ ।

ରାଗ ନେଳି । ଆଦି ତାଳ ॥

ଆହୁରୁ ମତେ କାହିଁକି । କହୁଛ ସବୁ ସେହିକି ।
ତାହାଙ୍କ ଚରିତ ସବୁ ମୁହିଁ ଜାଣେ କାହିଁକି ॥ ପଦ ॥

ଅଗାରୁ ଆଣି ସେ ମତେ । ଜଗାଇ ଦେଇ ସଙ୍କେତେ ।
ଭଗାଇ ମତେ ଦୂରାଇ । ଲଗାଇଂ ଅଙ୍କରତିକି ॥ ୧ ॥

କୁଟପଣେ କାହାଠାରୁ । ଲୁଟାଇ ନାହିଁ ଗୋ ମତି ।
କଟଲଗାଇ ବନ୍ଧନ । ଘଟଣା କରେ ତହିଁକି ॥ ୨ ॥

ଚଳାଇ ମୁକୁଟ ଚୂଳ । ଖେଳଇ ନେତ୍ର ଯୁଗଳ ।
ବଳାଇବା ଗତି ଜାଣେ । କଳାବତୀ ଧୃତିକତିକି ॥ ୩ ॥

ଜର୍ଜ୍ଜର ସମସ୍ତ ସ୍ୱାନ୍ତ । ଦୁର୍ଜ୍ଜନ ପଣ ଦେଖାଇ ।
କୁଞ୍ଜକୁ ଆଣସି ନେଇ । ସଂଯୋଗେ ରଖି ମତିକି ॥ ୪ ॥

ଗଜପତି ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର । ଭଜନ୍ତେ ଯୁଗଳ ପଦ ।
ସଜାବ ନେତ୍ରି ଶ୍ରୀମତୀ । ମଲ୍ଲିକନ୍ତଲେ ତରକି ॥ ୫ ॥

—•○•—

ରାଗ ବେଗୁପ୍ତି । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

(ସୂତ ପାଇ ଗଲରେ ହାତ ପ୍ରତି)

ଆସ ନିକୁଞ୍ଜକୁ ଶ୍ରୀମତି । ଆସି ଅର୍ଦ୍ଧ ହୋଇଗଲାଣି ରାତି ।
ଅଶିତ ପୁଞ୍ଜିକ ବାସ ପରିହରଣ । ତୋଷ ବନ୍ଧୁହାସ ପ୍ରକାଶି
ଅତି ॥ ପଦ ॥

ଉଦନ୍ତ ହେଲେ ନିଶାପତି ।
ନବ ତେଜ ଆରେ ସୁକୁନ୍ଦ ଦନ୍ତି ।
ସଦନକୁ ଯାଉ ବଦନ ସଜାଣ ।
ମାଦକ ଷନ୍ଦ ହୃଦୟେ ଝଟତି ॥ ୧ ॥

ସମସ୍ତେ କଲେଣ ଶସ୍ତନ ।
ଶ୍ୟାମ ଗଲେଣି ଗୋ ବୃନ୍ଦା ବିପିନ ।
ପ୍ରେମଭରେ ବଂଶୀ ସୁମଧୁର ଘୋଷି ।
କାମନା ରୂପ୍ୟଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି ॥ ୨ ॥

କୋକିଳ ମୟୂର ଭ୍ରମର ।
ଡାକଇବେ କରୁଛନ୍ତି ଝଙ୍କାର ।
କର୍ଣ୍ଣଶ ଗ୍ରଜ ଅର୍କସୁତା ନୀରସଂ-
ପର୍କକର ବହୁଛନ୍ତି ମାରୁତ ॥ ୩ ॥

ରୂଢ ଧାରେଶ୍ୱର ବାସନ୍ତ ।-
ବୃନ୍ଦ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।
ବୃନ୍ଦାବନ ଯାକ ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣରେ ।
ଖାନ୍ଦହୋଇ ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି ॥ ୪ ॥

ସୃଷ୍ଟି ଏ ସକଳ ଶୋଭାରୁ ।
ରହିଥିବେ ବନ୍ଧୁ ! ଅତି ଦୁଃଖରୁ ।
ଏହିକ୍ଷଣି ଯାଇ ରୁହିଭେଟ ସହି ।
କହେ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଖଡଗ ॥ ୫ ॥

—※—

ରାଗ ଶୁଦ୍ଧକାମୋଦ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ନୂହ ଗୁମାନୀରେ ନୂହ ରୁ ଗୁମାନୀ ॥ ପଦ ॥
କାହ୍ନାଚରଣ ଶୁଣ ବସେ ଶ୍ରୁତି ଧରଣୀ ।
ଆରେ ପ୍ରାଣ ସଜନୀ ଏକଥିତ ।
ଦୋଷଥିଲେ ତାଙ୍କର ତହିଁକି ପ୍ରତିକାର ।
କରବାର ଦେଖିବ ବୃଦ୍ଧ ନାତ ॥ ୧ ॥

ବ୍ରହ୍ମାଦିକ ଶିବ ଶୁକ ସନକ ଦେବ ।
ଜପାଇ ଯାର ସ୍ତବ ଧ୍ୟାନେ ଛନ୍ତି ।
ସେ ଚତୁର ନାଗର ତୋର ରୂପ ଅନ୍ତର ।-
ଗତରେ ନିରନ୍ତର କରେ ଧ୍ୟାନ ॥ ୨ ॥

ଦୃଷ୍ଟିମାତ୍ର ଯାହାର ପାଶୁ ହେଲେ ଅନ୍ତର ।
ଯୁଗ ପରାଏ ତୋର ଗଲେ ମଣୁ ।
ହେ ଚୋର ରୁ ତାହାର ଏବେ କାହିଁ ଅନ୍ତର ।
କରୁ କାହିଁ ବର ଜାଣି ଜାଣି ॥ ୩ ॥

ହରିଣୀ ଗିର ଶୁଣି ମାନବତୀ ରମଣୀ ।
କହିବା ମୃଦୁବାଣୀ ଦୂତୀରେ
ସାଜ ଅଭିସାର ବେଶ ଭଜନକୁଞ୍ଜ ପାଶ ।
ଗଉରହରି ତୋଷ ଚଲେ ଝଟି ॥ ୪ ॥

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ । ଅଠତାଳ ॥

ଆଜ ନନ୍ଦଘନ ନୀଳବର ଦେଖି ।
ଭଲକର ଯାହା ଚାହାଁଇ କହିଲୁ ବନଜ ବଦନା ସାରସି । ପଦ ।

କାହିଁ କରେ ରୋଷ କନ୍ଧ ଏପରି । ବଢ଼େ ନିଶ୍ୱାସ ବଷମକୁ ଧରି ।
କହେ ସହଚରୀ ତାହାଂକ ବସ୍ତ୍ର । ଯାଇ ଆସିବାରୁ ଦୂତୀ ॥ ୧ ॥

ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲା କାହିଁ ଅଧର ରାଗ । କ୍ଷତ କାହିଁ କହ ବହୁସରାଗ
କଷ୍ଟ ନ ବସ୍ତ୍ର କରୁଛ ପ୍ରାର୍ଥନା । ଓଷ୍ଠ ଶୁଖିଲା ଲଜ୍ଜାରେ ॥ ୨ ॥

ହତ ହୋଇଗଲା କାହିଁ ଅଳକ । ସତକରି କହ ନରଖି ଢକ ।
ମୃତାଙ୍କ ଚରଣେ ପଡ ଲୋଟି କେତେ । ଆର୍ତ୍ତରେ କଲ ଯାବନତ ॥ ୩ ॥

ବାସ କାହିଁ ହୋଇଯାଇଛି ଭିନ୍ନ । ତୋଷଯାଏ କହୁଛି ମୋ ଆଜ
ରୁ ସତ ନ ଘେନରୁ ବୋଲି ତାବାସ । ଆସିଲ ପିଛରେ ସୁମତ ॥ ୪ ॥

ରାଜମଣି ସୁତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ । ସଜ କହେ ସଖିଗିର ଶୁଣେଣ ।
ନବ ବୁଦ୍ଧିବନେ କାମ ସମ୍ଭିରେ । ମଲ୍ଲିକୁଞ୍ଜକ ଏକାମାତ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ଆଦ ତାଳ ॥

(ନନ୍ଦନନ୍ଦନସ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ପ୍ରତି)

କୋମଳ ମୂରତି ଅମ.ପଙ୍କଜି । ପ୍ରେମକୁ ବନ୍ଧୁ ଯେଜନବନ୍ଦନ ॥୦॥
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ ମୂରତି । କାମନା ପୂର୍ତ୍ତି ।
ବାମ ନୋହି ଦଅନ୍ତେ ସଦ୍ଗତି ।
କୋମଳ କମଳାସ୍ତ୍ୟ ଗାତ୍ର । ରମଣୀଙ୍କ ଶୁଭ ଚରିତ୍ର ।
ନାମ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତତେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବୋଲି.ହେବୁ ପବିତ୍ର ॥ ୧ ॥
ଆନନ୍ଦ ବନ୍ଧି ନାମକୁ ଥରେ । ମନ ମଧ୍ୟରେ ।
ଜାଣ କହୁଥିବୁ ହେ ବଦନରେ ।
ମୁରଲୀ ମୋହନ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ।- ଧାରୀ ମଦନ ମୋହନ ଘନ ।-
ବରନ ନଳିନ ଶୁଭ ବଦନ । ପରମାନନ୍ଦ କନକ ବସନ ॥ ୨ ॥
ଏଣୀ ଦୃଶୀ ମାନେ ଚିତ୍ତରେ । ପ୍ରଣତ ଭରେ ।
ଛନ୍ଦେ ନସ୍ଥିତରୁ ପାଶରେ ।
ହେ କୁନ୍ଦରଦନ ମଦନମୋହନ । ସଦୟ ହୋଇଣ
ଦେଇ ଦରଶନ । ମୋଦବଚନ କହିଆମୃମନ ।
ଅନବରତରେ ରଖପଦେ ଧ୍ୟାନ ॥ ୩ ॥
ତାରଣ ଏଦୁଃଖରୁ ହରି । କରହେ ପାରି ।
ଶରଣାଗତ ହେଲୁ ତୁମ୍ଭର । ପରମ ପୁରୁଷ
ଆହେ ପ୍ରାଣେଶ । ସାରସ ଦୃଶ ସରସ ସ୍ୱଷ । ଘୋର କଳୁଷ
କର ବିନାଶ । ରଉରହିର କହିଉ ଏରସ ॥ ୪ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ଆଦ ତାଳ ॥

କେବେନ ନଆସିଲେ ହରି ରେ କିଶୋର ॥ ପଦ ॥
କହି ନଦାନ କରି । ରହିବାର ପାସୋର ।
ବିହିତ ହେଲା କପଟ ରେ ॥ ୧ ॥
ଉତ୍ତମ ଜନ ବୋଲି । ପ୍ରୀତି ସିନା ମୁ କଲି ।
ସେତ କଲେ ଆଣି ଏତେତ ସରରେ ॥ ୨ ॥
ପରତେ ଯିବା ପାଇଁ । କର ମୋ ଉରେ ଦେଇ ।
ସାର କଲେ ମୁରଲୀକ ଧରରେ ॥ ୩ ॥

ଯାଉଥିଲି ବାସକୁ । ଶେଯାଇ ସୁମନକୁ ।
ରଜନୀ ଆସି ଗଲାକ ସରରେ ॥ ୪ ॥
ରଥାପତ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର । ଭଣେ ହୋଇଣ ଆନନ୍ଦ ।
ଆସିବେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବଂଶୀଧାରୀରେ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

(ସଖିରେ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନରେ ପ୍ରତ)

ଗ୍ରଡଲୁକ ରେ ଶ୍ୟାମକୁ ସ୍ୱରୂବରନା ।
ଗ୍ରର କାର କଥା ଶୁଣି କସ୍ମର୍ଦ୍ଧ ହୋଇ ବମନା ॥ ପଦ ॥
ବନା ଅପରାଧେ ସହି । ସେବନାଇ ଚାଣୀ ନକହି ।
ଅନାଇ ବସିଛୁ ମହୀ । ସୁନା ଜଣା ସୁବରନା ॥ ୧ ॥
ଅରଜବା ୨ନ ଯାର । ବରଜ କରେ କେ ଦୂର ।
ସରଜ ରଡ ସମ୍ଭାର । କର ଶୀବନ ଅଭିନ୍ନା ॥ ୨ ॥
ଶରଣ ବତ୍ସଳା ବର । ଶରଣ ରଖ ସତ୍ୱର ।
ଦାରୁଣ ଚଟଉ ନଧର । ବାରଣ ଜତ ଗମନା ॥ ୩ ॥
କରକରବଦନା ଏହା । ଡରକ ନକର ଯାହା ।
ପରଶ ନକଲୁ କାହା ।-ଗିର କର ସଂରସିନା ॥ ୪ ॥
ରଯାପତ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର । ବଖାଣେ କରହି ଏଗିର ।
ବସାଇ କୋଳେ ନାଗର । ହସାଇ ରଖ ସୁମନା ॥ ୫ ॥

ଖଣ୍ଡିତା ରସ ॥

ରାଗ କାମୋଦ । ଆଦ ତାଳ ॥

ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ପଦ ॥

ଶ୍ରୀବାସଙ୍କ ଗୃହେ ସେହି ଶଚୀସୁତ ।
ଅହର୍ନିଶ ଜଗିଥାନ୍ତି ବନ୍ଧୁ ହତ ॥ ୦ ॥
ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ବୁହାଇ ପ୍ରଭାତ କାଳେ ।
ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ବିଜୟେ ଆପଣା ବମଳେ ॥ ୧ ॥

ଯା ଅନ୍ତେ ଚମ୍ପକେ ତମ୍ପ ଚରଣ ବେଢ଼ା ।
ପ୍ରେମଭରେ ଅଙ୍ଗ ଲୋଟାଏ ଧରଣୀ ॥ ୨ ॥

ଧୂଳି ଧୂସର ହେଲା ଶ୍ରୀମୁଖ ଝାଳ ।
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମ ପଙ୍କେ କି ମନୋହର ॥ ୩ ॥
ଦ୍ଵିଜ ଗୌରହର କହେ ହରଷରେ ।
ଶ୍ୟାମ ଗୋରା ଗୋପୀନାଥ ମନ୍ଦିରେ ॥ ୪ ॥

ରାଗ ମୁଖାରି । ଝୁଲୁଆ ତାଳ ॥

ଯାଉଥିଲି ମୁହିଁ ପାଣିକି । ଦେଖି ଆସିଲି ମୁରଲୀ ଘାଣିକି ।
କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ଉଭା ହୋଇ ଥିଲେ ।
କେ ଆଣିବ ଯାଇ ପାଣିକି ॥ ପଦ ॥
ଘୁର ନୂତନ ଜଳଦକୁ ଛାଡ଼ାଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ କାନ୍ତିକି ଗଣିକି ।
କୋଟିଏ ମଦନ ନିଉଛାଳି ହୋଇଯିବେ ପୁଣି ଯାହା ଠାଣିକି ॥ ୧ ॥
ତ୍ରିଭଙ୍ଗୀରେ ରହି ଅପାଙ୍ଗ ଚଳାଇ ବଂଶୀରନ୍ଧ୍ରେ ଦେଇ ପାଣିକି ।
ମୁକୁଟ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଢଳି ପଡ଼ୁଥିଲା ବାମପାରୁଶର ହେଳଣିକି ॥ ୨ ॥
କଟି ତଟେ ପୀତପଟ୍ଟ ନିନ୍ଦାକରି ଦେଉଥିଲା ବିଦ୍ୟୁତଶ୍ରେଣୀକି ।
ଦେଖି ମୋର ଆଖି ଲାଖି ରହିଗଲା ପଦ ନ ଚଳିଲା କେଣିକି ॥ ୩ ॥
ଶ୍ରୁତି ଯୁଗଳରେ ମକର କୁଣ୍ଡଳ ଖେଳୁଥିଲା ଏଣେ ତେଣିକି ।
ସେ କାଳେ ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁଷମା ତ ବଳି ପଡ଼ୁଥିଲା ନିଶାମଣିକି ॥ ୪ ॥
ଥରେ ଶୁଣିଥିବ ଯେ ତା ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ସୁଧାତରଙ୍ଗିଣୀ ବାଣୀକି ।
ଗୌରହର କହେ କୁଳଶୁଦ୍ଧ କେ ତା ଅଧୀନ ନୋହିବ ପୁଣିକି ॥ ୫ ॥

(ରାଧାଙ୍କର ଅଭିସାର)

ରାଗ ଏରକୁଳିକାମୋଦ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ଜମ୍ବୁ ବିଜନେ ନିକୁଞ୍ଜେ ଗଜଗମନୀ ।
ରୁଣୁଝୁଣୁ ପାଏ ନୂପୁର ବାଜେଣି ॥ ପଦ ॥
ଗମନ କରେ ଖଞ୍ଜନ ବର ନୟନୀ ।
ମଞ୍ଜୁଳ ତର ଲକ୍ଷିଣୀ ମନ୍ଦହାସିନୀ ॥ ୧ ॥

ଭୃଙ୍ଗେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ତୋଷିଣୀ କୋକିଳସ୍ୱନା ।
କୁନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ରଦନା ନବ ରଙ୍ଗିନୀ ॥ ୨ ॥
ଶରଦ ଇନ୍ଦୁ ବଦନା ହେମ ବରନା ।
ରମ୍ୟ ବାଦନା ସୁନୀଳ ଚେଳ ବାସିନୀ ॥ ୩ ॥
ଭଗୀରଥର କହଇ ରସବିଳାସିନୀ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ବୃନ୍ଦରୂପିଣୀ ମନରେ ଗୁଣି ॥ ୪ ॥

—❋—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ବଙ୍ଗାଳ । ଆଦ ତାଳ ॥

ସୁମନସ ମାନଙ୍କୁ ତୋଳ । ବ୍ରଜବାଳ ॥ ପଦ ॥
ଅତି ମନୋହର । କରଗୋ ସତ୍ୱର ।
ନାନାବିଧ ମାଳା ଗୁନ୍ଥି ଭଲ ॥ ୧ ॥
କୁଞ୍ଜେ ଶଯ୍ୟାବିସ୍ତାର । କର ସୁମନୋହର ।
ଯେତେ ଅଛ ସବୁକର ମିଳ ॥ ୨ ॥
ସମ୍ମୁଖେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଝର । ରଖ ମଧୁରେ ଭର ।
କର୍ପୂର ତାମ୍ବୁଳ ପାତ୍ରାବଳି ॥ ୩ ॥
ରତନ ଦୀପାବଳି । ଚଉପାଶରେ ଜାଳ ।
ତେଜି ରହ ବରଜ ମଉଳ ॥ ୪ ॥
ମଣ୍ଡିବେ କାକୁଞ୍ଜକୁ । ଶ୍ୟାମଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ।
ଭଗୀରଥର ମାନସେ ଭଲ ॥ ୫ ॥

—∘○∘—

(ରାଧାଙ୍କର ହର୍ଷାନୁଭବ)

ରାଗ ଶଙ୍କରା ଭରଣ । ଆଦ ତାଳ ॥

ଏବେ ସେ ଆସି ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ।
କୋଳେ ବସାଇ କରବେ ଆଦର ॥ ପଦ ॥
କୁଞ୍ଜରେ ନେଇଁ ବସାଇ କୋଳରେ ।
ଗଣ୍ଡରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେବେ ସେ ଧୀରେ ॥ ୧ ॥

ନାନାବିଧ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବେ ।
ବଦନ ମୋର ତାମ୍ବୂଳ ଖାଇବେ ॥ ୨ ॥
ମଧ୍ୟରେ କରିବେ ପରିହାସକୁ ।
ରତିରସେ କରିବେ ଉଲ୍ଲାସକୁ ॥ ୩ ॥
ଉପହାସ୍ୟରେ ସେ ହୋଇ ମୋହିତ ।
ମଧୁର ଚୁମ୍ବନ କରି ସଂଯୁତ ॥ ୪ ॥
ଗୌରହରି କହେ ବରନାଗର ।
କରୁଣା ବହି କରିବେ ଶୃଙ୍ଗାର ॥ ୫ ॥

.....❋.....

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧିକା)

ରାଗ ମାରୁଆ । ଅଠତାଳି ॥

କରିନାହିଁ ତ ମୁଁ କିଛି ଦୋଷ ।
କୃପାକଲେ ଗୋ ଏଡ଼େ ନିରାଶ ।
ସନ୍ତାପରେ ମୁଁ ଚିତ୍ତରେ ଚିନ୍ତି ହେଉଛି ଅତି ହରଷ ॥ ପଦ ॥
ଆଗୋ ସଖି ଦେଇ ଆଶି । ରହିଛି ମୁଁ ତାଙ୍କ ସରଣିକି ।
ସଙ୍କେତିକି ଆସିବେକି ଅସି ରଜନୀ ହେଲାନ ଶେଷ ॥ ୧ ॥
ନିକୁଞ୍ଜକୁ ଯାସି ବାକୁ । ବଂଶୀକୁହିଁ କରି ନିସ୍ୱନକୁ ।
କବରୀର ତା ପାସୋର ରହିଗଲେ ଗୋ ତେଜମୋଆଶ ॥ ୨ ॥
କିବା ତାଙ୍କ ସଖାଯାକ । ଖେଳା ଲୀଳା ବିଳାସ ଉତ୍ସୁକ ।
ରସବଶେ ତାଙ୍କପାଶେ ରଖିଲେକି ଗୋ ମୋହି ମାନସ ॥ ୩ ॥
ନୋହିଲେ କି ସରଣିକି । ଭୁଲିବାକୁ କେଉଁନାରୀ ଡାକି ।
ଭୁଜେ ଭୁଜ ଭିଡିଲିକି ପ୍ରୀତି କଲେକି ଆପଣା ବଶ ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରୀକିଶୋରଦେବୋକ୍ତି ହରି । ଆସୁ ଆସୁ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଧରି ।
ନିଜ ବାସେ ରଖିଲେ ସେ କହେ ଗଉର ହରିଏକ୍ଷ ॥ ୫ ॥

[ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା]

ରାଗ ତୋଡି । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

କହିଲେ ଆନନ୍ଦେ ଭରି । ଅଦ୍ଭୁତ ବନ୍ଧୁ । ରହିଲେ ଗୋ କିପାଇଁ ।
ପାଇ ସୁଖ ଦମ୍ପତି । ମୋହକୁ ଲଭି ଅତି ।
କାହାସଙ୍ଗତେ ମାତି । ପୁଆଇଲେ ଗୋ ରାତି ॥ ପଦ ॥
ଆହା କପଟ ମୁଦ୍ରା । ସବୁ ରହସ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ।
ଏହା କପଟେ ବନ୍ଧୁ । ଲଙ୍ଘି ଥିଲେ ମନ୍ଦ ।
(ପଦ) ଭୃଙ୍ଗ ମୋହିତ ହୋଇ । ଏହା ଗତେ କହିଲି ।
କାହିଁକି ଏତେ ଭଳି । କଲେ ଏବେ ମୋ ମନ ॥ ୧ ॥
ସୁଆଗ ସ୍ନେହ ଭରେ । ମୋହକୁ ନନ୍ଦଅବେ ।
ରହିଲେ କାପାଶରେ । ତାହାର ଆଗ୍ରହରେ ।
(ପଦ) ହରଷରେ ସୁରତି । ପାଇବାକୁ ମୋ ପତି ।
ଗହନେ ଧରି ମାତି । ସୁଆଗ ଭରି ହୋଇ ॥ ୨ ॥
କାନ୍ତ ଆବେଶରେ ହରି । ସନ୍ତାପ ପରିହରି ।
ସନ୍ତତେର ନିହାର । ମୋତେ ଦେଲେ ମାନମାନ ।
(ପଦ) ମୋଠାରୁ ସେଯୁବତୀ । ଅତି ପ୍ରିୟ ତତ୍ପତି ।
ପତି ସଙ୍ଗେ ଏଗତି । ନେବ ତାହାଙ୍କୁ ମୋହି ॥ ୩ ॥
ପ୍ରିୟସି ସୁକୁମାରୀ । ମନ୍ଦରସ୍ଥଳୀ ଶୋଭୀ ।
ନନ୍ଦ ସୁତକୁ ଧରି । କଦନ ଦେଲା ମାରି ।
(ପଦ) ଗଉରହରି ଭଣି । ପଦ ସରିମେ ପୁଣି ।
ହୃଦୟାମ୍ବୁଜ ଗୁଣି । ପାଦ ପଦ୍ମକୁ ଧ୍ୟାଇ ॥ ୪ ॥

—o—

[ଦୂତୀ ପ୍ରତି ରାଧା]

ରାଗ ଖମାଚ । ଅଠ ତାଳ ॥
ଜାଣି ନ ଥିଲିରେ । ଜାଣି ନ ଥିଲି । ଏ ପରିରେ ।
ସଖିରେ । ମହୀରେ । କାହାରେ ॥ ପଦ ॥
କାହା ସଙ୍ଗେ ମାତି । ରହିଲେ ସୁରତି ।
ଖଣ୍ଡରେ ଅତି । କଗତି । ବେଦୂତ । କଣ୍ଠ ॥ ୧ ॥

ବାରମ୍ବାର କହି । ଥିଲେ ମତେ ସେହି ।
ଆନକୁ ଦେଇ । କପାଇଁ । ଦଉଇ ।- ଲେଯାଇ ॥ ୨ ॥
କ ମୋ ଅପ୍ରମ୍ଭକୁ । ଆଣିକ ଚଉକୁ ।
କଲ ସନ୍ତୁକୁ । ତାହାଙ୍କୁ । ସ୍ୱାଙ୍କକୁ । ଦେବାକୁ ॥ ୩ ॥
ସରଲ ରଜନୀ । ନଇଲେ କପେନ ;
କାଟୀର ଶୁଣି । କମଣି ।-ଲେ ଧୁଣି । ସଜନ ॥ ୪ ॥
କହେ ଗୌରହର । କହିଲେ କଣୋର ।
ଦେଖରେ ଗୋର । କପର । ଶ୍ରୀହର । ଶ୍ରୀହର ॥ ୫ ॥

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଭୈରବୀ । ତନ୍ତ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

ଜାଣି ଯାହାକଲି ପ୍ରୀତିକ ଆରେ ସହି ।
ଆଣି ଦେଇଗଲି ଗୋ ଅପକୀର୍ତ୍ତିକ ॥ ପଦ ॥
ଆଉ ଶ୍ୟାମ ଗୁଣଗଣ ଭୁଲି । ନକହି ମାଗୁଛି ତୋତେ ସହି ।
ଶୁଣିଲି କ୍ଷଣେ ମୋ ପ୍ରାଣ ଦହି
ହେଉଛି କହୁଛି କରଯୋଡ଼ି ଏତିକ ॥ ୧ ॥
ମନରେ ମୁଁ ଯେତେ କରିଥିଲି । କହିବି କେତେ ଆରେ ଛଇଲି ।
ଏତେ ଦୁଃଖ ଏବେ ଅରଜିଲି ।
ଏପରିରେ ହରି ବୋଲି ମନେ ଥିଲିକି ॥ ୨ ॥
ତାଙ୍କଗୁଣ କହିବି ଅବେ । ସଖି କେହି ବଶିବ କହିରେ ।
ଏ ଘୋରଂ ଯାତନା କପଟରେ ।
ସହିବ ରହିବ କେହି କହ ସୁମୁଖି ॥ ୩ ॥
ଦେଇ ସଂକେତକୁ ବଂଶୀଧାରୀ । ଏବେ କାଳେ କପଁ । ଏତେ
ସର । ଜାଣି କାହାକୁ ବା ସଙ୍ଗେ ଧରି ।
ରହିଲେ ମୋହିଲେ ତା ଚଉକୁ ସେହିକ ॥ ୪ ॥
କ୍ଷୌଣୀପତି ଶ୍ରେଣୀ ଶିରୋମଣି । ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ଭଣେ ।
ଆସିବେ ତୋ ପ୍ରିୟ ଏହିକ୍ଷଣେ ।
ତୋରସେ ହରଷେ ବହିଛିବେ ନେତିକ ॥ ୫ ॥

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଖମାଚ । ଅଠ ତାଳ ।

ଆହା କେହ୍ନ ଥରେ । ଆହା ରହିବରେ ମୁହିଁରେ ।
ଦୁଃଖରେ ସହିରେ । ପଦ ।
ବଉଦାସ୍ୟ ଦୂତୀ । କରିବ କି ଗତି । କାସଙ୍ଗରେ ମାତି ।- ଲେ ।
ପତି । ପୁରତି । ରେ ଅତି । ୧ ।
ସଂକେତକୁ ଦେଇ । ଆନଠାକୁ ଯାଇ । ମୋଦକୁ ପାଇ ।
ସେରହି ।- ଲେ ସହି । ଛଳାଇଁ । ୨ ।
କାନ୍ତ ନିରନ୍ତରେ । ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅନ୍ତରେ । ପରମ ଭରେ ।
ମେ ଦରେ । ତାହାରେ । ଆଦରେ । ୩ ।
ଗୌରିଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ । ଭଣିଲେ ସେ ଯବ । କହିଲେ ସବ ।
ସହିବ । ମୋଗୀବ । ରହିବ । ୪ ।

—*—

[ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଅନୁଚିନ୍ତା]

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଆଦି ତାଳ ।

ନାଗରେ ମୁଁ କି ରସିକ । ଏତେ ସରକ ଆସିଲ ।
ଦାରୁଣପ୍ରୀତିରେ ପଡ଼ି । ସତୀବ୍ରତକୁ ନାଶିଲି । ପଦ ।
ନିଜ ସଖୀ ଗଞ୍ଜଣାକୁ । ପକାଇ ଦେଇ ପଛକୁ ।
ଦୃଢ଼ କରି ସେ ଶ୍ୟାମଙ୍କୁ । ଗରୁ ଚନ୍ତାରେ ବସିଲି । ୧ ।
କୁଳ ଲାଜ ଭୟ ତେଜି । ଇହ ପରକୁ ନ ବୁଝି ।
ମୋହନ ରୂପରେ ମଜ୍ଜି । ଦୁଃଖ ସମୁଦ୍ରେ ଖସିଲି । ୨ ।
ତେଜି ଗୁରୁ ପତି ଆଶ । ଲଭିଲି ଯା ଲୋକ ହାସ ।
କୁଳଟାପବାଦବିଷ । ନିଜ କରରେ ଗ୍ରାସିଲି । ୩ ।
ଶୁଣରେ ପରାଣ ମିତ । ତା ବାଣୀକି କରି ସତ ।
ଯେ ଯେତେ କହିଲେ ହିତ । କର୍ଣ୍ଣେ ନ କରି ଠେଲିଲି । ୪ ।
ଗଉରହରି ଏମନ୍ତ । ଭାଷେ ଭାଷନ୍ତି ଶ୍ରୀମତୀ ।
ପୀରତି ଅପକୀରତି । ବୋଲି ମୁଁ ଏବେ କସିଲି । ୫ ।

—*—

(ଷଷ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତାବ)

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବୀ—ତାଳ—

ଥାଉ ମୁ କେବେ ବହିବ ଭରଷା ନାହିଁ ।
ମୋ ବନାରେ ସେ କାହାଣ୍ଡୁରେ ବହିଲେ ଯାଇରେ ସହି ।ପଦ।

କ ଅବା ଦୋଷ । ହେବାରୁ ଶେଷ ।
ଯେଣ ପୁଚନ୍ତରେ ନୂତନ କର ପ୍ରୀତି ଶ୍ରୀ ହର ।
କଳେକ କାହାରେ ମେ ଠାରୁ ଅନ୍ତରୂପବର୍ଣ୍ଣ
ଥିବ ବା କେଉଁ ନାରୀ । ଏପାପ କପାଳ ହେବାରୁ ଦୁର୍ବଳ
ଏତେ ସବ ହେଲରେ ସହି ॥ ୧ ॥

ମୁ ଜଇଁବାର । ଧିକ ଏ ଗୁର ।
ଜୀବନ ସୁବେଶ ସାଜିଥିଲ ଯା ମ ଜଣ ଦେହ ।
ମଣ୍ଡାଇ ମାନସ କାନ୍ତ ବନା ଏକାନ୍ତ ମନ୍ଦିର
ହୋଇ ଶଲ୍ୟ ବଷ । କୁମ୍ଭକାର ଯନ୍ତ୍ରସ୍ଥପର
ଦମ୍ଭକୁ ଦେଉଛୁ ଦହିରେ ସହି ॥ ୨ ॥

ସ୍ୱପନେ ହେଲେ । ଜଣି ମୁ ଠଳେ ।
ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣ ଗୁଡ଼ତଗୋ ମତ ମୋର ସପତ ।
ନଜାଣଇ ଆନ କେ ଅବା କସ କହ୍ମ ମାନସ
କରଇ ମଳନ । ସମସ୍ତ ଜାଣି ତାହାଙ୍କୁ ପୁଣି
ଦେଲି ଉଗାର ହସାଇରେ ସହି ॥ ୩ ॥

କହେ ଗଉର ।— ହର ଏବେର ।
ଶୁଣି ସେହି ଦୂତୀ ଜାଣି ସେ ଗାଥା ହୃଦସ୍ଥ ବାଧା ।
ମଧୁର ଭାରତୀ କହିଲେ ଆଉ ମୁ ଥାଉ ଥାଉ
ନକର ଦୁଃଖ ମତ । ତୋ ମନୋରଥହୋଇବ ସାର୍ଥ
କାନ୍ତ ସଙ୍ଗ ସୁଖ ପାଇରେ ସହି ॥ ୪ ॥

—*○*—

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ଆସାବରୀ । ଝୁଲୁଆ ତାଳ ।

ଶ୍ୟାମ ପ୍ରୀତିରସ ରସାଇ । ତୁ ମୋତେ ଦେଲୁ ରସାଇ ।ପଦ।
ଯାହାକୁ ନଦେଖି ସ୍ୱପନେ । ଆଣି ପକାଇଲୁ ତା ପ୍ରେମେ ।
କୁଳରୁ ଛଡାଇ ଦୁଃଖରେ ବୁଡାଇ
ଲୋକରେ ଦେଲୁ ହସାଇ ॥ ୧ ॥
ତାହା ରୂପଗୁଣକୁ କହି । ଭ୍ରମକଲୁ ତୁମୋତେ ସହି ।
ଅକଳଙ୍କ ଦେହେ କଳଙ୍କ ଲଗାଇ
ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ଦେଲୁ ବସାଇ ॥ ୨ ॥
ସେହି ଚତୁରପଣ ଦେଖାଇ ।- ଦେଇ ସଜନ କଲୁ ବାଇ ।
ଯୁବତୀ ମଣ୍ଡଳେ ଏଥପକାରତ
କପଟ ଦେଲୁ ଘୋଷାଇ ॥ ୩ ॥
ଶୁଣେବୋଲି ମୁରଲୀ ଗୀତ । ମନ କଲୁ ତାହା ଆଶ୍ରିତ ।
କୁଳରୁ ପତି ଭୟ ଦୂର କରାଇଣ
ମୋଦକୁ ଦେଲୁ ଖସାଇ ॥ ୪ ॥
ଶୁଣି ରାଧା ବଚନ ଗିର । ଧର ସଖୀ ଯୁଗଳ କର ।
ମୁଁ ତୋର ଗୁହାର କହେ
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ମନକୁ ତୋଷାଇ । ଶ୍ୟାମ ॥ ୫ ॥

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଉଦସ୍ୱରବ ନାଟ । ଆଦି ତାଳ ॥

ସହ ଏହା ଉଣତଟିକ ଶ୍ରୀହରି ହେ ।
ଧର ତୁମ୍ଭେତ ବୁଡାଇଦେଲ ସେ କଶୋଃଷ୍ଟିକ ॥ ପଦ ॥
ଯେ ପୁଣି ମଧୁର । ବଚନେ ଚତୁର ।
ଦେଖିନାହିଁ ଆଜ ସରିକ ଶ୍ରୀହରି ॥ ୧ ॥
ନିଶୀଥରେ ତାଙ୍କୁ । ମୋର ଗହନକୁ ।
ଆଣିକଲି ଏତେସରିକ ଶ୍ରୀହରି ॥ ୨ ॥

ହେବାର ନେତ୍ରାନ୍ତ । ଲୋକେ ହୋଇ ଖ୍ୟାତ ।
ଗନ୍ଧବହ କୁଳସହକ ଶ୍ରୀହର । ୩ ।
ଗୋପନାସ୍ତୁ ପ୍ରୀତ । ଜଳ ତାହା ଖ୍ୟାତ ।
ଉଜାଇ ବଜାରେ ଭେଷକ ଶ୍ରୀହର । ୪ ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ବୋଲେ ବଂଶୀଧାରି ।
ପ୍ରୀତସ୍ୱତ ଏନ୍ଧପରକ ଶ୍ରୀହରି । ୫ ।

(ସଖୀ ପ୍ରତ ସଧା)

ରାଗ ମୁଖାରି । ଅଠତାଳ ।
ପଶ୍ଚର ସନ୍ଧି । ଆନକୁ ଦେଇ ।
ପାଞ୍ଚକ ଚଉରେ କଳ୍ପିତ ମାତରେ ।
ବଞ୍ଚିଲକ ବୋଲି ଗୋ ଏ ପରିରେ । ଯେବେ ଥିଲି ଚଉରେ ।
କର୍ପା କଷ୍ଟୁ ଥିଲ ମୁରଲୀ ଛୁଇଁ । ପଦ ।
ଆସିବା ନଷ୍ଟସ୍ୱକର ଭ୍ରମର । ନଣୀଯାକ ତାର ଏହ ବେଣ୍ଟର ।
ସର କଗଇ ବାର ତେତେ ସମ୍ଭାର ।
ବାସି କଗଇ ଦେଲ କାହିଁକି ବୋଲି । ୧ ।
ଯେତେ ୨ କଥାକୁ ଗାବଥିଲି । କେତେ କହିବ ତା ଆଗେ ଛଇଲି ।
ସତ କରି ସିନା ମୁହିଁ ଜାଣିଥିଲି ।
ଏତେ ସବୁ କର୍ପାକଲି ତାଙ୍କୁ ବୋଲି । ୨ ।
ଘୁଞ୍ଚ ସବୁ ଲଜ କୁଳ ମାନଙ୍କ । ଜଡ ଗଲ ବୋଲି ଭ୍ରମ ପ୍ରୀତକ ।
ଏଡଦେଇ ତାକୁ ଆନ ଯୁବତୀକ ।
ଲୋଡବାକୁ ହେଲ ଏତେ କ୍ଷଣେ ବୋଲି । ୩ ।
କନ୍ଦର୍ପ ସୁନ୍ଦର ରୂପକୁ ସ୍ୱହିଁ । ବଧ ହେଲେ ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ରମା ମୁହିଁ
ଛନ୍ଦ କରି କାହା ମନ୍ଦିରରେ ରହି ।
ମନପଣ ଏବେ ଦେଖାଇଲେ ବୋଲି । ୪ ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ରସେ କହନ୍ତି । ରାଗରେ କହେ ଦୂତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
ଜାଗରେ ପୂଆଇ ଦେବାର ଗତ ।
ଭଗାର ମୁଖରେ ଦୃପାଇଲ ବୋଲି । ୫ ।

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ କୌଶିକ ମଲ୍ଲାର । ଆଦି ତାଳ ॥

ଯାଅ ଯାଅ ମୋପାଶରୁ ଶ୍ୟାମ ଚେଣିକ ହେ ।
ଅନୁସର ଧର ତା ଚରଣ ପାଣିକ ହେ ॥ ପଦ ॥
କି ଭାଗ୍ୟ ଆଜ ମୋହର । ପ୍ରଭାତୁ ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଦେଖିଲୁ ଶୁଭ ନୋହନ ପୁଣିକ ହେ ॥ ୧ ॥
ଚାଲି ନଣି ଉଜାଗରେ । ରହନ୍ତ ଯାଇ ଶୀଘରେ ।
ଶୟନ କର ଯେନ ମୋହାଣୀକ ହେ ॥ ୨ ॥
ଆସିଲ ବେଳେ ଘମାଇ । ପଡିଲକ ଅବା କାହିଁ ।
କହିଲ ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଲବା ଠାଣିକ ହେ ॥ ୩ ॥
ଅଧରେ କଜ୍ଜଳ ଗାର । ଦଶୁଛୁ କ ମନୋହର ।
ଥରେ ଦେଖ କଙ୍କଣର ମଣିକ ହେ ॥ ୪ ॥
ଭୁମ୍ବରକ ସମାନ । ଜାଣି କେ ଦେଲା ବସନ ।
ଧନ୍ୟ ବୋଲି ସିନ୍ଧା ଚେହ ରମଣୀକ ହେ ॥ ୫ ॥
ଭଣେ ଜଗନ୍ନାଥ ସଖ ।- ମଣି କହେ ଗୋସ୍ୱାଁ ଆଜ ।
ଆସିଲକ ପଥ ଭୁଲି ଏଣିକ ହେ ॥ ୬ ॥

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ସାବେର । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ସୁଆଗ ପଣହେ ଶ୍ୟାମ କହ ନହଇ ।
ସଫଳ ଆଜ ପ୍ରଭାତ । ଦର୍ଶନେ ହେଲି ଉସତ ।
ଓଷ୍ଠେ କଜ୍ଜଳ କମିତ ଲଗି । ପଦ ॥
ସଂକେତ ପାଇ ଭ୍ରମର । ସଳାଡ଼ କେଲ ମଧୁର ।
ଅପଲକ ନେତ୍ରେ ଥିଲି ରହି ।
ସାର ନଶି ଉଜାଗର । ହୋଇ ଦଶନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ।
ଚୂଡ ସଖୀ ଭୁଜେ ବ୍ୟକ୍ତହୋଇ ॥ ୧ ॥

ସୁବାସ ଚନ୍ଦନ ଗୋଳ । ଦେହ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ ତୋଳ ।
ପ୍ରାସ ହେବ ବୋଲି ଭୟ ଗଲ ।
ଯେ ରମଣୀ ନଖକ୍ଷତ । ଅଧର ଦଶନ ଖ୍ୟାତ ।
ଦେଖି ନହେ କାହାତର ଦନ୍ଦ ॥ ୨ ॥
ସୁଧା ତରଙ୍ଗକୁ ଜିଣି । ସରସ ବଚନ ଭଣି ।
ସରଜ କାହ୍ନା ପ୍ରୀତିରେ ବନ୍ଧ ।
ପୁଲକ ଲଭିବ ଏଣେ । ଯନ୍ତୁଁ ଆସିଲ ତକ୍ଷଣେ ।
ଯାଅ ମୁଖ ଦେଖିତ ନହୁଇ ॥ ୩ ॥
ଶ୍ରୀମତୀ ପରୁଷ ଗଲ । ଶୁଣି କହନ୍ତି ନାଗର ।
ଶରଣ ବତ୍ସଳା ପ୍ରାଣସନ୍ଧ ।
ସରଣି ବଲ୍ଲଭ ମୋର । ହେଲେରେ ରସିକାବର ।
ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ରୁଦ୍ର ଦେବ କହ ॥ ୪ ॥

(ନାୟିକା ପ୍ରତି ନାୟକ) ଗ୍ରାମ୍ୟ ।

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଆଡ଼ତାଳ ।

କାହ୍ନୁ କି ଏଗ୍ରମାନ । ବନ୍ଧୁ ଆରେ ଧନ ।
ସୁର୍ଦ୍ଧ କଷ୍ଟରେ ସୁର୍ଣ୍ଣଦେହ ରଖ ମୋଜୀବନ ॥ ୧ ॥
ତୃଷ୍ଣାରୁ ଛାଡ଼ି ମ୍ଭର । ଖାଣ ଦେବାର ଶର ।
ଠାଣରେ ବନ୍ଧ ମୋର । ପ୍ରାଣକୁ ନେବ କନକର ॥ ୨ ॥
ଭାବକାକ୍ଷି ରସେମ୍ବୁରୁ । ନାସା-ମଣ୍ଡଳୀ ଗୁରୁ ।
କର ଗମନା ସାରୁ । ପାର କର ଏଦୁଃଖରୁ ॥ ୩ ॥
ଦୋଷିତ ମୁନୁହଇ । ହସି ଅଟେର କପାଇଁ ।
ସ୍ମିତେ ମଧୁର ରୁହ । ଆସି ତୋଷ ଆରେ ସହ ॥ ୪ ॥
ଗଉର ହସି ଭଣି । ଶୁଣି ତାହା ରମଣୀ ।—
ମଣି ଚଉଦରେ ଗୁଣି । ବାଣୀ କହନ୍ତେ ସେ କ୍ଷଣି ॥ ୫ ॥

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ବଳାହୁର । ଆଦି ତାଳ ।

ଫେରି ଅନାଥରେ ରେ ନବୀନା । ପଦ ।

ଘାରି ହୋଇ ଅସମ ଶରରେ ତରିଁ ନାଗରୀ
ଡରି ଟଳେ ନତ କି ଯେନ ନକରୁ ଆଦର ।
ହରିଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରୀତି ଗ୍ରୁଡବାର ନକର ।
ଜରି ପାରିବୁକି କହରେ ସୁନାବରନା । ୧ ।

ଚରଣ ତଳେ ଶରଣାଗତ ହେଲା ଉତ୍ତରୁ ।
କରକ ବଦନରେ ବୁ ଚରକ କିଛୁ ନପାରୁ ।
ପର ପରି କନ୍ଧରୁ ଝରେ ସ୍ବରୁ ବମ୍ଭୋରୁ ।
ବର କିଶୋର ସେ କେବଳ ତୋହରସିନା । ୨ ।

ଅଗଇ ଅପଘନ ଘନ ନୀଳ ସାବରନ ।
ବୁଝାଇ ପଙ୍କଜ ନୟନ ଯୁଗଳରୁ ବନ ।
ବୁହାଇ ଜଗଇ ଦେଲେନ ଷିତରେ ଯେନ ।
କରଇ ଚୁମ୍ବନରୁ ରଙ୍ଗ ଗୀତ ଅଭିନ୍ନା । ୩ ।

ମରମ ନରଖି କହିଲି ତୋତେ ଆରେ ଧନ ।
ଭରମ ବୁ ବରଜ ଯେନ ମୋହର ବଚନ ।
ସ୍ବର ଦେହରେ ରଖି ଥାଉ ଥାଉ ଜୀବନ ।
ତରି ତୋହର ନାହିଁ କରେ ଘନଜ ଘନା । ୪ ।

ପୁଣି ପୁଣି ମୁ ଯେତେ କହିଲନଚଲେ ହେତ ।
ଆଣି କୋଳେ ବସାଇ ହରଷେ ପ୍ରୀତ ସରଜ ।
ପାଣି ଗତ ରତନ ଜାଣି ନତେଜ ସଙ୍ଗ ।-
ମଣି କହିଲେ ଏନଷ୍ଟସ୍ବରେ ଘନସ୍ତନା । ୫ ।

—···—

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ଗାଥା)

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଆଡ ତାଳ ।

(ଏଲ୍ଲଗ ପ୍ରତି)

ଯାଅ ଯାଅ ଆହେ ବ୍ରଜ - ଲମ୍ପଟ ନଟ ରାଜ ।
ଭୁଲି ଆସିଲକି ପଥ ନୂତନ ଏ କିଙ୍କରୀର କୁଞ୍ଜ ॥ ପଦ ॥
କେତେ ଭାଗ୍ୟ ଆଜ ଦିନ । ଏତେ ପ୍ରକାଶୁ ବଦନ ।
ଦେଖିବା କ୍ଷଣେ ନୟନ । ସାର୍ଥ ହୋଇଗଲା ଜାଣ ॥ ୧ ॥
କଣ୍ଠେ ଯାକ ଉଜାଗର । ହୋଇ ଥିଲକି ଭ୍ରମର ।
ଘୂମାଉଛତ ନାଗର । ପଡ଼ିବାକୁ ନାହିଁ ତର ॥ ୨ ॥
ପଲ୍ଙ୍କପରେ ସତ୍ୱର । କ୍ଷଣେ ସୁଖେ ନିଦ୍ରା କର ।
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଶ୍ରମ ଶୀକର । ହୋଇ ଯିବ ସବୁ ଦୂର ॥ ୩ ॥
ମୋ ପାଖେ ଆସିଲ ବୋଲି । ଶୁଣିଲେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ।
ଦୁଇ କୂଳରୁ ଉଚ୍ଛୁଳି । ଯିବହେ ବ୍ରଜ ମଣ୍ଡଳୀ ॥ ୪ ॥
ନରେଶ ଗଉର ଚନ୍ଦ୍ର । ଗଜପତି କହେ ତାର ।
ଦୁଃଖ ହେଲେହେ ଅପାର । ବୁଡିବ ଭେଳା ତୁମ୍ଭର ॥ ୫ ॥

—✿—

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ଅଠ ତାଳ ॥

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛୁ ହେ ଶ୍ୟାମ ଅକଳଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ।
କାହା ମନୋରଥ ସାର୍ଥ କରିଦେଲ
ଯାହାଥିଲା ହୃଦେ ସାଜ ସବୁ ଦୁଃଖ ॥ ପଦ ॥
ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ହେଲେ ଦେହ
ସଦ୍ଧ ରହିଥିଲି ସିନା । ସ୍ପର୍ଶ ଦେବା କ୍ଷଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୁ
ମୋର କାହିଁଗଲା ଲଭୁଥିଲି ଯେତେ ବେଦନା ॥ ୧ ॥
ସମାନ ବରନ ହେବାରୁ ବସନ ଜମେଗଲା
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ । ଯେମନ୍ତ କ୍ଷୀରରେ ନୀର ମିଶିଗଲା
ତେମନ୍ତ ଦିଶିଗଲା ସ୍ପର୍ଶ ବା କ୍ଷଣରେ ॥ ୨ ॥

ମହାର ମନସ ମନୋଜ ଆରୁରେ
ଲାଜ ଦୂରେ ପରହର । ଗଞ୍ଜନ ଗଞ୍ଜନ ନୟନା
ଅଞ୍ଜନ ରଞ୍ଜନ କଲିକ କଞ୍ଜ ନୟନେ ଧର ॥ ୩ ॥
କଳା ମେଘ କୋଳେ ବାଳ ଦଶାମଣି
ଖେଳା କଲ୍ପ ପରକାର । ଅଳଂକୃତ କଲ୍ପ
ଶରୀରରେ କେଉଁ ବାଳା ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦର କର ନଗର ଗାର ॥ ୪ ॥
ଥରୁଥାଇ କର ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦନ କର୍ ତା ବେଳେ ଲେପନ ।
ଗୌର ହର କହେ ନାଗ ଦେହ ଧର
କେ ସନ୍ଦବ ବୃନ୍ଦ ପ୍ରତ ପ୍ରଶଂକେ ଚନ୍ଦ୍ର ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ରୂପକ ତାଳ ।

ଆସିଲ କି ନେତ୍ର ସେ ମୋହନ କି ଶସୋର ।
ତା ପ୍ରୀତିକ ଲକ୍ଷି ଉନତକ ହେ ମୁରଲୀ ଧାରି ।
ତୋଷେ ଥାଲ୍ଲ ଚଉ ଧର ଗିରଧାର ॥ ପଦ ॥
ସୁନ୍ଦର ସାବଳୁ ତେଜ ତାହାର ।
ଜାଣେ ଅବା ଜଗଣେ ପାସୋର ।
ଯେବେ ଆସିଲ ମନେକ ବନ୍ଧୁର ।
ଦେଖିଲ ମୋତେତ ଯାପନ୍ତେ ପେର ।
ସେ ରୂମ୍ ବରନ୍ତ ସନ୍ଧ ନପାର ।
ପ୍ରାଣକୁ ବସୋର । ଦେବନ କଟଣାସ୍ତ ଶୁଣନ୍ତେ ହର ॥ ୧ ॥
ତା ମୃଦୁଭାବ ଅନୁସରଣରେ ।
ଶୃଙ୍ଗାର ରସ ଭାବ ଉତ୍ସୁକରେ ।
ରହନ୍ତେ କପୁଖ ଅଚ୍ଛ ମୋଠାରେ ।
ସୁଆଗ ଲକ୍ଷଣ ତେଜ ସର୍ବେ ।
ସ୍ନିଗ୍ଧ କମନୀୟ ପଦ ଆଶାରେ ।
ଦଣ୍ଡ ହେ ସୁନ୍ଦରେ । ତାତନ୍ତ୍ରାନୁସାରେ କଭରସାରେ ॥ ୨ ॥

ଏ ମାଳ ପଟ୍ଟେ ଦେଲ୍ଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
କସ୍ତୁରର ଦଶେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗକୁ ।
ସ୍ୱହିଁ ମୁଁ ନେତ୍ରେ ହେଲି କୃତାର୍ଥକୁ ।
କପୁଖରେ ନେଇଥିବ ନଖାକୁ ।
ଆସିଛ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଏବେ ଦେବାକୁ ।
ଜାଣିଲି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ । ଓ ନ କରଛ କାହୁଁ । କର ସ୍ନେହକୁ । ୩ ।
ଓ ମନୋହର ଲକ୍ଷା ଗାଲ ପଟର ।
ତାମ୍ବୁଳ ସଗ ନେତ୍ରେ କରୁତର ।
ଅଞ୍ଜନେ ରଞ୍ଜନ ଶ୍ରୀବଦନରେ ।
ଦଣ୍ଡଅଛି ନଖଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ତନରେ ।
ଚକ୍ଷୁକେ କହେ ଗୌରହର ଏରସରେ ।
ଶ୍ରୀମଣ୍ଡ ହେଳାରେ । କହେ ପ୍ରଳାପ ଧୀରେ । ଅତି ଖେଦରେ । ୪ ।

—•••—

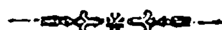
(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବୀ । ଆଦି ତାଳ ।

ଆସିଲକହେ ଶ୍ୟାମ ଏତେ ପ୍ରଭାତରୁ ।
ଦେଖିଲି ଶ୍ରୀମୁଖ ବନ୍ଧୁ ସ୍ୱଗୀ ଶୁବାରୁ ।
ଦେଖିଲୁ ଷଣି ଚିତ୍ତେ ଶଙ୍କା ହେବାରୁ ।
ପଚ୍ଛୁରୁଛି କହ ତୁମ୍ଭେ ଲମ୍ପଟ ଗୁରୁ । ୧ ।
ଗାଲପଟେ ଅଲକ୍ତ ହୋଇଛି ରଞ୍ଜିତ ।
ଦରଶନେ ଅଙ୍ଗେ ପୁଲକ ସଂସ୍କରଣ ।
ହେଉଛି କେବା ଦେଲା ଏମାଳ ବସନ ।
କା କୃପାରୁ, ତୁମ୍ଭେ କରଛ ପରଧାନ । ୨ ।
କି ଶୋଭନ ଦିଶୁଛି ପ୍ରତ ପ୍ରତୀକକୁ ।
କେଉଁ ସିଙ୍ଗାର ବେଶ କରୁଛି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
କହଉଁ ସ୍ତନ ହୋଇଯିବ ମୁହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ।
ଦେଖିବା ଜାଣିବ ଏପରି ସୁବେଶକୁ । ୩ ।

ଅପୂର୍ବ ରୂପବନ୍ତ ମୁକୁନ୍ଦଙ୍କ ପାଇ ।
ରଥ ରଙ୍ଗେ ରଞ୍ଜନା ଗୋପଙ୍କେ ପୁଅଇ ।
ଜାଣିଲହେ ଗୁମ୍ଫ ଚତୁର ପଣ ମୁହିଁ ।
ଆସିଲ ମନେଦୁଃଖ ଏତେବ ଦେବା ପାଇଁ ॥ ୪ ॥

ଗଙ୍ଗବଂଶ ଶ୍ରୀରଶ୍ମିଚନ୍ଦ୍ର ନରେଶର ।
ଯୁବରାଜ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଶିର ଶେଖର ।
କୃଷ୍ଣରାଜ୍ ନନ୍ଦନ କହନ୍ତେଲେ ଏଗିର ।
ଖଣ୍ଡିତା ରସକୁ ମରମେ ଭଜିବାର ॥ ୫ ॥

(ରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ନାଟକୁରଞ୍ଜି । ଝୁଲୁଆ ତାଳ ॥

ଘୁମାନ କର ମୋର ରହ ପାଦବୁଜରେ ।
ଚଳେ ହେଲେ ଦେଖ କସେ ଜାତର ବଳେ ॥ ପଦ ॥
ବଂଶୀକି ଧର । ମୋର ନାମ ଉଚ୍ଚାର ।
ଡାକିଲେ କି ତା ପାଖକୁ ଭସିବୁ ଅବେ ॥ ୧ ॥
ତା ଗୁଣ କହ । ପଡ଼ିଲୁ ତେଜେ ଲୁହ ।
ମୁରଲୀକୁ ଭେଳ ରହିଥାଉ ପଗରେ ॥ ୨ ॥
ମୁରଲୀ ମେଳେ । ଜଳକୁ ଯିବାବେଳେ ।
ତୁହି ରହିଥାଉ ରଖି ପ୍ରାଣ ତାଠାରେ ॥ ୩ ॥
କୁଞ୍ଜ ଆଡର । ଲୁଚିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ।
ଯାଆ ହୋଇଗଲୁ ଦେଖେ ବାଳ ହୃଦରେ ॥ ୪ ॥
ଗଉର ହରି । କହେ ଧୁଣ ଝରୋଇ ।
ପ୍ରାଣ ଦେନା ଦେହ ରଖିବ କପଟରେ ॥ ୫ ॥

(ରଥାଗ୍ର ଅନୁଚିନ୍ତା)

ରାଗ ମାଳଶ୍ରୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

କେତେ ମଧୁପଣ ମୁଁ କଲି । ଅରେ ସଖି ।
ଚନ୍ତୁ ଚନ୍ତୁ ନୂଆ ଯା ଦରେଟଲି ।
କରଗତ ହେବା କୁନ୍ଦନ ରତନ ।
ବାଡ଼ି ଯାହା ଫିଙ୍ଗିଦେଲି । ଆରେ ସଖି ॥ ପଦ ॥
ଦୋଷ ହେଲା ଢୋଲି । ବାସକୁ ପ୍ରଶୀର ।
ବୃଷ୍ଣିରେ କେତେତର । ତଣୁଣିଲି ଅରେ । ମୋ ହୃତ ପଥରେ ।
ଦେଷକୁ ଯାହା ଚହ୍ନିଲି । ଆରେ ସଖି ॥ ୧ ॥
କେତ୍ତାଣେ ଏମନ୍ତ । ଚେନ୍ନ ଯିବେ କାନ୍ତ ।
କୁଞ୍ଜକୁ ସମ୍ମୁଖ ହୋଇ । ରଜନୀ ଜାଗର ।
ମନ୍ଦାରେ ଥିବାରୁ । ମନ୍ଦାର ଚହ୍ନିଲି ତାହିଁ ॥ ୨ ॥
ଛନ୍ଦେବ ଉପାୟ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ମୋ ଜୀବ ।
ରହିବାର ତେଣେ ଥାଉ । ଯାହାକରେ ମାନ ।
ତହିଁରୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ । ହୋଇ ବଢ଼ଇଲ ଦାଉ ॥ ୩ ॥
କେତେଲହେଁ ଦରଶ । ତତେ ପା ନ ଯେନ ।
ବଢ଼ନ୍ତ କରବା ଫଳ ; ପଲ୍ଲବ ଘା ଏତେ ।
ଭାଗକୁ ସନ୍ତତେ । ଫଟିବାର ହେଲା ମୂଳ ॥ ୪ ॥
ଗୌରବର ଦୋଷେ । ଗୌରବ ଦଶ୍ଥିଲେ ।
ହରସ ହୃଏକ ପ୍ରାଣ । ଜ୍ୱରମୂ ଅଛନ୍ତି । ଧନ ଗ୍ରହଣରେକ ।
ଜ୍ୱଳନ ହଦନ ଶାନ୍ତ । ଆରେ ସଖି ॥ ୫ ॥

(ସଖୀ ପ୍ରତି ରାଧା)

ରାଗ ତୋଡ଼ି । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

କନ୍ଦିଲେ ହେବନି କେତେ । ହେନ୍ତୁ ଯିବ ପରତେ ।
ସଖି ମୁରଲୀପାଣି ବାଣୀଁକ ଗୋ ॥ ପଦ ॥
ଛପଠ ବୃନ୍ଦ ପଣେ । ଗୋପ ପୁତ୍ରେଟି ଜଣେ ।
ଜାପର ଥିବ କେବା ତାହିଁଭ ଗୋ ॥ ୧ ॥

ଅଗାରୁ ଆଣି ବନେ । ଜଗାଇ ଦେଇ ଜନେ ।
ଦଗା ଦେବାର ମନେ ଜାହ୍ନିଁକ ଗୋ ॥ ୨ ॥
ମୁରଲୀକି ସେ ଛୁଇଁ । ମୋର ଆଗରେ କହ୍ନ ।
ଚାର ଛଥର ଜାଣି ନାହିଁକ ଗୋ ॥ ୩ ॥
କହେ ଗଉରହର ! କହ୍ନଲେ ଶ୍ରୀକେଶୋରୀ ।
କହେବ ରୂନା କନ୍ତୁ କାହ୍ନିଁକ ଗୋ ॥ ୪ ॥

(ରାଧା ପ୍ରତ ସଖୀ)

ରାଗ ମୁଖାରି । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

କୁଞ୍ଜନାଗି ସୁନ୍ଦର ହାସି ମୁକୁନ୍ଦ ପାଶକୁ ଆସରେ ।
ହ୍ରଦ ତେଜ ମନୁ ମନ୍ଦର ସ୍ତନ ମନ୍ଦେହସି ମୃଦୁ ଭାଷରେ ।ପଦ॥
କାନ୍ତରେ ତୁ ଏକାନ୍ତରେ କର ଦନ୍ତବାସରେ ଦଂଶରେ ।
ଭ୍ରାନ୍ତକୁ ତେଜ କାନ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ନରନ୍ତରେ କର ତୋଷରେ । ୧ ।
ଚାରୁନାସି ମୃଗର ଲୋଚନୁ ହାରବେ ଜୀବନ ଆଶରେ ।
ପାରି ନକଲେ ତୁ ନାରୀମଣ୍ଡନ ସାରଦେବ ସ୍ମର ତ୍ରାସରେ । ୨ ।
ବଞ୍ଚନ ନକର ଚଞ୍ଚଳ ବଚନା ପଞ୍ଚ ବିପିନ ଦେଶରେ ।
ଚଞ୍ଚଳେ ଷଣି ରଞ୍ଚଦପଲ୍ଲିତ ବଞ୍ଚ ସୁରତ ରହସ୍ୟରେ । ୩ ।
ଏରସରେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି କହେ ସାରବଚନ ବିଶେଷରେ ।
ସ୍ଥିର ହରଷରେ ମିଳାଇଲେ ମୁରଲୀ ପାଣି ରାଧା ପାଶରେ । ୪ ।

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତ ଦୂତୀ)

ରାଗ କେଦାରଗୌଡ଼ା । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

ବଇଛତ ଅପରାଧ । କର ଗମନାର । ଧର ଦୁଇ କର ।
କର ଥାନ୍ତ ସିନା, କପଟ ତାକୁ ବୋଧ ॥ ପଦ ॥
ରସିକ ପଣ ଥାନ୍ତା ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ତୋଷିଥାନ୍ତ କଣ୍ଠ କହ୍ନ ।
ନାଶିଦେଇ କ୍ଷଣକରେ ତେତେ ସୁଖ
ବସିଛ କପାଇଁ ମୁହକୁ ଶୁଖାଇ ॥ ୧ ॥

ଯେସ୍ତଣି ସାରଙ୍ଗିଣି ଯାକ ଜାଗରେ ଅପଲକେ ଥିଲି ଜଡ଼ ।
କୋପ କଲ୍ପଅରେ ବୋଲୁ କ ବଚନରେ
ଏତେ କ୍ଷଣି ଆସିଲଣିହେ ପଳାଇ । ୨ ।
ସୁକୁମାରୀ ଶିର ଭୂଷା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜେମା ସୁକୋମଳ ଧୀରବର ।
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧନା କରିବା ଉପାୟ
ନକଲ କିପାହେ ବୋଲଇ ନାଗର । ୩ ।
ଗିରିବର ଟେଙ୍କବାରତ ତୁମ୍ଭର କରିଁକୁ ନୋହିଲ ସ୍ୱର ।
ଗୁରୁଜନଙ୍କ ମାନ ଅବା କେତେକର ।
ଡର ହୋଇଗଲ ତହିଁକ କାତର । ୪ ।
ଏତେକରୁ ଜଣାଗଲାନ ହେ ସବୁ ଚତୁର ପଣ ତୁମ୍ଭର ।
ଯତନେ ଆଣି ମିଳାଇ ଦେବି ମୁହିଁ
ହସେ କହେ ଗୌରହରି ଏହୁଗିର । ୫ ।

—•••—

(ଶ୍ରୀରାଧା ପ୍ରତି ସଖୀ)

ରାଗ ସେହିନା । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

ଚଲ ଶୀଘ୍ରେ ନିକୁଞ୍ଜ ଭବନକୁ । ଗୋ ସଖେ ।
ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି ଶ୍ୟାମ ରାୟ ଆସିବା ପଥକୁ । ଗୋ । ପଦ ।
ମଦନ ମନୋହର । ବେଶକୁ ନାଗର ।
ଧରି ଧୀର ସମୀରେ ପ୍ରବେଶି ।
ବଂଶୀରେ କିଶୋରୀ । ବୋଲି ନାମକୁ ଉଚ୍ଚାରି ।
ତାଙ୍କୁ ଛନ୍ତି କେତେ ପରଶଂସି । ଗୋ ସଖେ । ୧ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁସାରେ । ତମିର କ୍ରମରେ ।
ଘୋଟିଦେଲାନ ଦିଗ ବିଦିଗକୁ ।
ଅଳଣ୍ଡେ ମୁଖର । ହେବା ରତ୍ନ ନୂପୁର ।
ପର ହରି କରି ଗୋପନକୁ । ଗୋ ସଖେ । ୨ ।
ଅଭିସାରେ ଉଚିତ । ସମସ୍ତ ଏ ପରିତ ।
କହୁଛନ୍ତି ନାହିଁ, ନୋହିବ ଆଉ ।
ପିନ୍ଧ ଅସିତ ବସନ । ମୃଗ ମଦ ଲେପନ ।
ହୋଇ ସୁବେଶ ହେବା ଥାଉ । ଗୋ ସଖେ । ୩ ।

ସ୍ଫୁରେ ନାମ ତତ୍ତ୍ୱର । ଚିଜନ୍ମ ଜଗତର ପଦ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ ନିବୃତ୍ତି ଜାଣ ।
କହେ ଗୌରହରି । ଭାଙ୍ଗ ତୋଳେ ତହରି ।
ମନୋରଥ କରିବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଗୋ ସଖେ ॥ ୪ ॥

(ରଧା ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣ)

ରାଗ ସାବେରୀ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ଆଜ ମନେ ଜଗେଚ । ଆଜ ମୋର ନୟନ ।
ମୀନ ଚର ତନ୍ମୟରେ ॥ ପଦ ॥
ସର ଜର ପର ଜର ଜର ଜର ।—
ଉରୁପରେ ବସ ବାରେ ।
କୁନ ସୁନ୍ଦରଦନ୍ତ ତେଜମାନ ।
ଦ୍ୱାନ ତନ୍ମନରୁ ନଚେଜରେ ବଣ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଲଟନ ଜଗର ତ୍ରୁ ମଜନ ।
ମନ୍ଦର ପ୍ରତି ମନ୍ଥର ଗମନରେ ॥ ୧ ॥
ଅଙ୍ଗ'ଷରେ ଅନାଥରେ ଆଚରେ ।
ଯେଦାଇଁ ଜନ୍ମନ୍ତୁ ତୋଷମୂରେ ।
ମୀନ ତେଜନ ପଞ୍ଚଶର ଧର ।
ଚକ୍ରି ମାରେ ହୃଦୟରେ ଭର ।
କ୍ଷୀଣେ ଦର ଉଚଚତ ଏପର ।
ଆନନ୍ଦେ ସାଦ୍ଧା ତୋଷଦା ଧରଣୀରେ ॥ ୨ ॥
ବୃଷଭାନୁ ଜେମା । ଦୋଷ ମୋ କର କ୍ଷମା ।
ଶେଷ ପରଜର ଚରଣ ।
କାଣ୍ଡ ଭର୍ତ୍ତୃର ଦାସ ବନା ତୋର ।
ବାସର ଅବର ହେଲା ମୋହର ।
ତୋଷ ଚପଳେ ରସିକା ବରଂ ।
ସୁନ୍ଦର ନୂପୁର ମଞ୍ଜୁ ଷ୍ୱନିରେ ॥ ୩ ॥

ଶ୍ୟାମ ଗିରେ ବାମ ତେଜ ସବ୍ରେ ।
ପ୍ରେମରେ ଉଦ୍ଧରିଲେ ହରଷରେ ।
ଗଙ୍ଗବଂଶାବ୍ଧି ଭବ ଶଶି ଧବ ।
ବୀର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ରୁଦ୍ର ଦେବ ।
ଗଜପତି କହେ ଶ୍ରୀରାଧା ମାଧବ ।
ସଙ୍ଗମୋତ୍ସବ ଭୁଞ୍ଜ ହୃଦପୁରେ ।। ୪ ।।

(ନାୟିକା ପ୍ରତି ନାୟକ) ଗୀତ

ରାଗ ଖଣ୍ଡ ସାବେରୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ଏକା ସ୍ଥିତରେ । ରମ୍ଭା ଜଙ୍ଘୀମାନ ବନ୍ଧୁକୁ ସୁମନ୍ତରେ ।। ପଦ ।।
ସ୍ୱମାରତନ ଧରତ୍ରୀ ଭୂଷା । ମୁହେଁ କରନ୍ତୁ କେତେ ଭରସା ।
ଜଗଙ୍ଗରେ ମୋହର ଦୃ ଆଶା ।
ଧୀର ଦସ୍ତାତ୍ର ବାନା ଉଡ଼ନ୍ତୁ ଏଥିନ୍ତରେ ।। ୧ ।।
ନଜ କରେ ଯେବେ ଧରି ଯାକୁ । ବନ୍ଦହେଲେ ଜଦାଣି ତାହାକୁ
ଅପସଣ ହୋଇବ ଜାହାକୁ ।
ଚକ୍ଷେ ବସ୍ତ୍ର ଖୋଦନା ନାହିଁ ମୋ ଗତରେ ।। ୨ ।।
ବାଳ କାନ୍ତ୍ର ସେଣ ଅଛୁ ତୋତେ । କୃପାବନ୍ଧ ମୋଠାରେ ଜହିଁତେ
ଅଲିଙ୍ଗନ ଥରେ ଦେଇ ମୋତେ ।
ମନୋରଥ ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ସୁରତରେ ।। ୩ ।।
ଶୁଣି ଏବାଣୀ ରମଣୀ ମଣି । ମାନ ତେଜ କହେ ମୃଦୁ ବାଣୀ ।
ନେତ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ନେହେଁ ପୁଣି ପୁଣି ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହର କହେ ହରଷ ମନରେ ।। ୪ ।।

ରାଗ ଏରକୁଲକାମୋଦ । ଅଡ ତାଳ ।

ଧ୍ରୁବକ ଧର ନେହ ରଦ୍ଧବଗୋ ।
ସେ ମୂରତି କି ବାରେ ଯେ ଅନାଇବ ଗୋ ।
ବୃନ୍ଦ ଜଗାଇ ତାହା । ଗଢନ ଦେଖି କାହା ।
ମନ୍ତ୍ର ଷେଣେ କି ସ୍ଥିର ହୋଇବଗୋ ।। ପଦ ।।

ନତକେ ତାହାଠାରେ ନୋହୁବଗୋ ।
ଅଙ୍କାରତ କ ଶିରେ ପଟ୍ଟେ ବହୁବଗୋ ।
ଜାତ ମହୁରୁ ତେଜ । ରତ ରସରେ ମଜ୍ଜି ।
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରେ ହେତ ଲଗାଇବଗୋ ॥ ୧ ॥
ସଙ୍ଗ ହେଲେ ପତକ ତେଜବଗୋ ।
ଶ୍ୟାମ ସ୍ତୁତ ଶୋଷରେ କେ କମାତବଗୋ ।
ଅତଶଯ୍ୟକୁ ଏଡ଼ । ପ୍ରୀତ ମାଦକେ ଜଡ଼ ।
ମାତ ଧରମକୁ ହଜାଇବଗୋ ॥ ୨ ॥
ରତ ପତ କ ରୁଲି ହୋଇବଗୋ ।
(ସେତ) ଘଂତରେ ଉପହାସ୍ୟ ବହୁବଗୋ ।
ପ୍ରତ ଅଙ୍ଗ ସୁସମ । ପ୍ରତଅଙ୍ଗକୁ ସମ ।
ଦ୍ୟୂତ ଏଥିକୁ କାହୁଁ ପାଇବଗୋ ॥ ୩ ॥
ଛିତ ଦେବ ଗୌରହର ସ୍ୱବଗୋ ।
ଚରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀହରି ପଦ ସଜବଗୋ ।
ଅତ ହରଷେ କହ । ନତ ନତ ଯେ ଧାଇ ।
ଗତ ମୁକତ ନଷ୍ଟେ ପାଇବଗୋ ॥ ୪ ॥

—...—

ରାଗ ଭୈରବୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

(ଜମାମି ପ୍ରତ)

ଜାଣି ଯାହା କଲି ମୁଁ ପ୍ରୀତକ । ପ୍ରାଣସହି ।
ଆଣି ଦେଲଲଗୋ ଅପକୀର୍ତ୍ତିକ । ପଦ ।
କହିଲେ ମୋକରେ ଜର ଦେଇ ।
ରହିଲେ ତାହା ଅମୃତ ହୋଇ ।
ଛିନ୍ନ ତାହା ସୁରତକ ପାଇ ।
ସ୍ନେହରେ । ବହରେ । ମୋହିତ ହୋଇ ସେହି ॥ ୧ ॥
ମୁଁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଦୋଷ କରିନାହିଁ ।
ଏତେ ସର କଲେଗୋ କପାଇଁ ।
କେ ତାଙ୍କୁ କହିଲି କବତାଇ ।
ସେ ତାହା ସ୍ୱତାହା ମତେ ରହିଲେ ଯାଇ ॥ ୨ ॥

ଅବା ଦଇବ କି କଲୁ ଆଣି ।
କାହାଗେ କହିବ ଏହି ବାଣୀ ।
କେହି ସାହା ହେବରେ ରମଣି ।
ସହିଲେ ରହିଲେ ତାହା ଆସୃତ ହୋଇ ॥ ୩ ॥
ଯେତେ ପର କହୁଥିଲେ ମୋତେ ।
କେତେ କହୁବଗୋ ସଖି ତୋତେ ।
ରତେ ବହୁଳତ ହୋଇ ଚଲେ ।
ପଡସେ ଅଡସେ ନଥ କଲେ କପଇଁ ॥ ୪ ॥
ନୃପତି ଶ୍ରୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ଭୁ ସାର ।
ରୂପରେ ଅଟନ୍ତି ସେ କଶାବର ।
ଏପର ଗୀଥା କହିଲେ ଗେଲ ।
କପଟ-ରେ ପଦ-ତାପ ସହିବ ମୂଷ୍ଟ ॥ ୫ ॥

...✻...

ରାଗ କେଦାରଗୌଡ଼ା । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଆସିବେ ଅଇକ ପ୍ରଭୁ)

ଆଜ କଟେଗାଶ୍ର ଦର୍ଶନ ଆହେ ମୋହନ ।
ସାଜ୍ଞ ଦେଖିବେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ହେ ତାର ଜୀବନ ॥ ପଦ ॥
ତାମ୍ବୁଳେ ଶୋଭା ନୟନ । ହେବାରୁ ଦେଖି ମୋମନ ।
ଅତି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ଘନ ।-ବଦନ ହେଲିହେ ଜାଣ ॥ ୧ ॥
ଅତି ସୁନ୍ଦରଂ ଏହ ଂ । ନଖ ଚନ୍ଦ୍ର କି ସେହି ।
ବାଳ ଶଶୀ ଉଦେ ହୋଇ ।-ନୈଶ୍ବ ଚନ୍ଦ୍ର ଆସରଇ ॥ ୨ ॥
ସାରା ନିଶି ଉଜାଗର । ହୋଇଛୁ ଆହେ ନାଗର ।
ଘୂମାଇଁ ପଡ଼ିବ ବର ।-କିଶୋର ଶୟନ କର ॥ ୩ ॥
କେଉଁ ରସବତୀ ପାଇ । ସୁଖେ ରଜନୀ ପୁଥାଇ ।
ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେବା ପାଇଁ । ଆସିଲକି ଭାବଗ୍ରାହୀ ॥ ୪ ॥
ଜଣା ଗଲ ରୁମ୍ଭଙ୍କ । ହେ କପଟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।
ଶ୍ରୀରାମ କୃଷ୍ଣ ନୃପତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଯୁକ୍ତ କହେ ଭାରତୀ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ମାଳୁଆ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

(ନାୟିକାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ)

ଜାଣି ନଥିଲିତ ତାଙ୍କ ଏଡ଼େତ ମର୍ମ୍ମ ।
ଆଣିକି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏତେଟେଣା ଧର୍ମ୍ମ ॥ ପଦ ॥
ଚେତେ ସରାଗ କରି । ମୋତେ କହୁଥିଲେ ହରି ।
ଏତେସବୁ କଲେଟେଣା କପଟ ସେହୁ ॥ ୧ ॥
ଦୂର କଲେ କି ମଣି । ଆରେ ରମଣୀ ମଣି ।
ସାରସାର ନବୁଝି ସେ କପାଇଁ ॥ ୨ ॥
ଗୁପତ ହେବା ପ୍ରୀତି । କପଟ କଲେଟେ ଖ୍ୟାତି ।
ଏସବୁ ବେଳି ତଙ୍କ ଜାଣି ନାହିଁ ॥ ୩ ॥
ପାରୁ ହେବ କପଟ । ଆରେ ନବ ନାଗରୀ ।
କାରତ ରଖ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବନ୍ଧୁ ॥ ୪ ॥
ରାମକୃଷ୍ଣ ନୃପତି । ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଏଥିରତି ।
ପ୍ରେମରେ କହେ ହରଷକୁ ବନ୍ଧୁ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ନାଟକୁରଳି । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଚେଟେରଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ)

କେଉଁଠାରୁ ଦେଇ ଆସିଲଣିଟେହ ନାନ୍ଦ ପ୍ରୀତିକି ।
ଜାଣୁଛୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ବକଲ୍ଲ କପଟତିକି ॥ ପଦ ॥
ଝପୁଟେ ତା ସଙ୍ଗେ ମାତ । ରହିଥାନ୍ତି ସିନା ଅତି ।
ହନସ୍ତୁ କହୁ ଉରଣୀ । ନେତ୍ରେ ଥାନ୍ତି ମତିକି ॥ ୧ ॥
କପଟ କଟେସର ତର । ଖାବ ଆଡ଼ିଲି ନାଗର ।
ମୋତର ତାକୁ ନକର । ମାଗୁଛି ଏତିକି ॥ ୨ ॥
ତୁମ୍ଭ ବଚନ ସମାନ । କେ ଦେଲାହେ ଏବଚନ ।
କ୍ଷୀରରେ ନୀର ମିଳନ । ପର ଲାଗେ ମତିକି ॥ ୩ ॥

ଯାଙ୍କ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରସାଦରୁ ଆସିଲ ନର୍ମଦ ଭୂରୁ ।
ଯେଉଁ ଜଳଜାକ୍ଷି ଚକ୍ଷୁରୁ । ଝରେ ଯାଉଛି କାରୁଣ୍ୟ ॥ ୪ ॥
ନମିଲେ ଶ୍ରୀନୀଳାଚଳ । ରାମକୃଷ୍ଣ ନୃପବର ।
ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାମ ଗୀର । ଶୁଣି ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରୀତିକି ॥ ୫ ॥

—*—

ରାଗ ଆଙ୍କଭରୀ । ମିଶ୍ରରୂପକ ତାଳ ॥

(କହୁଥିଲେ ସେ ଯାଦବଙ୍କ ପ୍ରତି)

ତାଙ୍କୁ କାହିଁ ଭୁଲୁ ଏତେକ ବିଚାରି ।
ଯେତେବେ ସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ ବ୍ରଜପୁରେ ଶ୍ରୀହରି ॥ ପଦ ॥
କୁଣ୍ଡଳ ତେଜ ଶ୍ରୀବଦନରେ । ନେତ୍ର ଭରେ ସ୍ନେହେ ଥିବ ।
କାହିଁ ଗଲ ନବୁଝିଲୁ ଆଦର ॥ ୨ ॥
ମୁଁ ନନ୍ଦାଣୁ ଦେଇ କପଟ । ନେଇଣ ସ୍ନେହ ବିଚାର ।
ଦେଇଲ ଆଦରେ ନବୀନ ଜଗା ଅଧର ॥ ୧ ॥
ବାଦନ୍ତୁ ଘଣ ଦେଖାଇ । ନ ଦେଖର ଥରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ।
ବିଚାରିଲୁ ତାଙ୍କ କନ୍ଧ କପଟ ॥ ୩ ॥
ଯାହାର ବଂଶୀ ଧ୍ୱନିରେ । ଗୋପୀର ନାଚୁ ହଜାରେ ।
ଆଜି ଦେଖିବା ଭିକ୍ଷା ପାଦ ଧର ॥ ୪ ॥
କହେ ହେଉ ସ୍ୱୟଂ ଜନ ।- ନାଥ ରାମକୃଷ୍ଣ ନର ।-
ବର ଉଚିତ ହେଲାକ ଏପର ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଆଶାବରୀ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

(କନ୍ଦବା କଥାଙ୍କ ସ୍ତୁତି)

ହରି ଆଜ କରୁଛି ମୁଗ୍ଧ । ଆଉରେ ନନ୍ଦ ॥ ପଦ ॥
ଯେତେ ଦକ୍ଷିଣ ଘଣ । ଦେଖାଇଲ ତାଙ୍କୁ ବାଣ ।
ଏଥିଉଚିତ କଲି ଦମନ ନନ୍ଦ ॥ ୧ ॥

ଅତି କାତର ହୋଇ । ବାନ୍ଧୁ ବଚନ କହି ।-
ଲେହେଁ ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିଲି ନାହିଁ ॥ ୨ ॥
ତାଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ ହୋଇ । କହୁଠେ ହେଲେ ଭକ୍ତହିଁ ।
ରହିଲି ମୁଁ ସେବକରୁ ବନ୍ଦ୍ର ॥ ୩ ॥
ଯୋଡ଼ି ଯୁଗଳ କର । ସ୍ତୁତି କରନ୍ତେ ମୋହର ।
ଦ୍ୱିଗୁଣେ କ୍ରୋଧ ହେଲା ସ୍ୱହିଁ ॥ ୪ ॥
ଧରେ ଶିଢ଼ ଯୋଗରେ । ସେ କରେ ମୋ ପାଦ ଧରେ ।
ରାମକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁ ବନ୍ଧୁ ॥ ୫ ॥

—*○*—

ରାଗ ନଟ କୁରଙ୍ଗୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଦୃଷ୍ଟି ନ ବସ୍ତରେ କୁଟିଳାକ୍ଷି ପ୍ରତି)

କ୍ଷତ ସମ୍ଭାର କହୁତ ମୁହିଁ କେତେ ।
ଏହିପରରେ ଅଂର କଣୋଇ ତୋତେ ॥ ପଦ ॥
ଅରେ ରେ ଜୀବନ ଧନ । ହୃଦି ଯା କହନ୍ତୁ ମନ ।
ଜାଣିବୁରେ ତାହା ବୁଦ୍ଧ ପଛନ୍ତେ ॥ ୧ ॥
କେତେ ଏକଗରେ ଦଣ୍ଡ । ଦମିଲବେ ତୋହ ସଉ ।
ହେଲେହେଁ ତୋ ଭବନା ଅନ୍ତରେ ॥ ୨ ॥
ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ ଥିବା ଧନ । ହରାଇ ଦେଲେ ତା ଭଣ୍ଡ ।
ନମିଳବ ଝୁରିଲେ ଆଉ କେତେ ॥ ୩ ॥
ଯେବା ଧାଇ ଆଦରରେ । ସେ କପାଇଁ ଅନାଦରେ ।
ଉଷ୍ଟବ ଦସ୍ୟୁ କର ଗୋଦାଏ ॥ ୪ ॥
କହନ୍ତି ରାମକୃଷ୍ଣ ଦେବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଏହୁ ଜୀବ ।
ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ନଦେଖିବୁ ନେତ୍ରେ ॥ ୫ ॥

—*—

ରାଗ ବଙ୍ଗଳାଶ୍ରୀ । ଏକତାଳ ।

ଦେଖି ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କ ଏ ଆଚରଣ ।
କନ୍ଦର୍ପଶର ଦୁଃଖରେ ଶ୍ରୀମତୀ ॥ ପଦ ॥
କେଉଁ ସୁଖକୁ ଯାଇଁ । ଆସିଲବେ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀ ।
ସୁଖେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାଣପତି ॥ ୧ ॥
କେଉଁ ଯୁବତୀ ସଙ୍ଗେ । ସୁରତ ଖେଳ ରଙ୍ଗେ
ସୁଖେ ପୁଥିଲ ଦେଲ କି ରାତି ॥ ୨ ॥
ରଞ୍ଜିଲି ମୁଁ କୁସୁମ । କରିବ ପଣ ଏପରି ।
ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଦେଖିଲି ତୁମ୍ଭ ଭଳ ॥ ୩ ॥
କେଶର କୁଞ୍ଜ ପଥ । ଦେଖୋଇ ଆସିଲ ନାଥ ।
ଏବକୁଳ କୁଞ୍ଜ ଜଣ ମତ ॥ ୪ ॥
ରାମକୃଷ୍ଣ ନୃପତି । କହିଲେ ଏଣ୍ଟ ଭାରତୀ ।
ନୃପମଣି ଜଳଜର ପତି ॥ ୫ ॥

...❀...

ରାଗ ଉଦସୁରବଳ୍ପ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

(ସ୍ୱର ଏହା ଉଚଟନ୍ତିକ ପଥ)

କେତେ ଜାଣ ବନ୍ଧୁକି ତୋରେ ମୋହ କରିବ ।
ଦେଖୁଁଣି ସୁମନ କଳ ଯେଷ୍ଟ ବନ୍ଧୁକୁ ଦେଖେ ॥ ପଦ ॥
ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ତଳ । ଦୁର୍ବ ଛିପଣ ଦେଖାଇ ।
ହସଇଲୁ କଷ୍ଟ ମାତ୍ରେ ॥ ୧ ॥
କୁଳ ରମଣୀ ନିକର । ତହଁ ହେଉ ଥାପି ଯୋର ।
ତଡ଼ବ ଲୋକୁଁ ଥାନ୍ତି ତରସେ ॥ ୨ ॥
ଜଣା ଅପସ୍ୱେଧ ଯନ୍ତ୍ର । ଶ୍ୟାମ ପ୍ରୀତି ସ୍ମୃତି ଦେଲ ।
ଧନ୍ୟା ହୃଅ କପା ଏତେ ॥ ୩ ॥
ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ ଦଙ୍କୀ । ତୋପରି ରମଣୀ ଆଛି ।
ଅନୁକୂଳ ହେଉଥିବ ସଂସାରେ ॥ ୪ ॥

ଦେହଧର ଭକ୍ତରେ ଲକ୍ଷ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧରେ ପକ୍ଷ ।
ଗୌରହରି କହନ୍ତେ ରୀତି ॥ ୫ ॥

...○...

ରାଗ ଝିଙ୍ଝୋଟି । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

(ଏକଜନ ଭକ୍ତଗତ ପ୍ରତି)

ଅନ୍ତେବ୍ରର । ସେ କନ୍ଦୋଳ । କେନ୍ତ ଆସିଲ ସଂସାରଦେ ॥୦॥
ଜାଣି ଥିଲ ଅନ୍ତପୁରରୁ ।
ଭୋଳି ଭୂମିଙ୍କୁ ନାଗର ବର ।
ଏବେ ଯାତ୍ରା କଲ କାହିଁ ।-
ଦେବକେ ହେବ ତା ବସ୍ତୁରେ ॥ ୧ ॥
ଭୂମିସଂକେତକୁ ଜାଣି ମୋହ ।
ରହିଥିଲ ଉପାଶର ହୋଇ ।
ଜାଣି ଜାଣି ଏବେ ଭୁଲି ।
ସ୍ମୃତିଆସିଲ ଶାପ ଗର୍ଭେ ॥ ୨ ॥
ଜଣାଜଣି ଭୂମି ପାରପାର ।
ଘୋଟେ ରହି ନକଲ ଭବର ।
ଶିଶୁବର ଘର-ଦାର ।
ମାନ ଯତ୍ନ କ ପ ଇଲଦେ ॥ ୩ ॥
ସେତ ରମଣୀ ଦୋମନ ପ୍ରାଣ ।
ଗୃହ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋଟିଏ ମନ
ଜଗନ୍ମରେ ଭଲ ଜାରେ ।
ତା ନକଲ ଆପଣାର ହେ ॥ ୪ ॥
ରାମକୃଷ୍ଣ ଗ୍ରେହଭକ୍ତ ହେବ ।
କହିଲେ ହରିଙ୍କ ଏକ ଭବ ।
ଶୀଘ୍ର ଛାଡ଼ି ଯମଯାଲ ।
ରହ ନନ୍ଦ ଆପ୍ତରେ ॥ ୫ ॥

—•○•—

ରାଗ ମାଲୁଆ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

(କହ୍ନା କଥା ସେ କୁହୁଳ ଗ୍ରନ୍ଥ)

ନାଶ ଭନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏପର । ରେସନ୍ଧଟନ୍ତି ॥ ପଦ ॥
ଗୁମ୍ଫିଲୁଟେନ ସାଥ । ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ କୋଟେ ଖାଥ ।
କାପର ଟେଲେ କର ପାର ॥ ୧ ॥
ତ୍ରେତିକ ଯୁଗ ପରରେ । ଗୁମ୍ଫଦର୍ଶନ ଇଚ୍ଛାରେ ।
ମଣୁଷ୍ଟି ବେଶ ତନପର ॥ ୨ ॥
ଗୁମ୍ଫ ଛନ ସଂତତେ । ଭଜନା କରୁଛୁ ଟିକେ ।
ସେ ବୃଷଭାନୁଜା ଏପର ॥ ୩ ॥
ଧୈର୍ଯ୍ୟପଣ ଶଙ୍କରୁ । ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଲାଣ ରଚିଆଛୁ ।
ମେଲ ଦୁଃଖହର ବଂଶୀଧର ॥ ୪ ॥
କହୁଲେ ଜଳନ୍ତର । ଶ୍ରେଷ୍ଠସମ୍ପ ନରବର ।
ରାମଚନ୍ଦ୍ରଦେବ ଏହୁପର । ରେଯହଟର ॥ ୫ ॥

— ❀ —

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବୀ । ମଣ୍ଠ୍ରସ୍ପ ତାଳ

(ନୂଆନ୍ଥା କେତେ ଗୋଡରେ ଚିନ୍ତା)

କେତେ ଠକ୍ କହୁଳ ନେତନରେ କାଣ୍ଡାର ।
ନହେବ ଦେଖିଲୁ ସେ ବଂଶୀଧର ॥ ପଦ ॥
କେତେ ଗୋପ ଯୁବତୀ । ଗ୍ରହ ଶ୍ୟାମ ମୂରତି ।
ଟନକେ କହୁଥିଲେ ପାଦ ଧରି । ନହେବ ॥ ୧ ॥
ନମାନ ତେଳେ ହେଲେ । ଗୁଣ୍ଠ ଗଲ କହିଲେ ।
ନଷ୍ଟଣି ତାଙ୍କୁ କାଲୁ ଏତେ ଥର । ନହେବ ॥ ୨ ॥
ଅନାଦରକୁ ତଳ । ଚକ୍ଷେତ କାହାଁ ।
ଆହିତେନ ବଗୁରଲେ ଚିରଧାର । ନହେବ ॥ ୩ ॥

ନନ୍ଦଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । ଶୁଣିଲେ କେତେଦୂର ଏବେ ।
ଚେଜାଣେ କାହାକୁ ରଖିଲେ ଯତ୍ନ । ନନ୍ଦନ ।। ୪ ।।
ପୁଣି ତାଙ୍କ ନନ୍ଦନ । ଚନ୍ଦ୍ରପାରଗ୍ରୁକ ଶିଷ୍ୟ ।
ରାମକୃଷ୍ଣ ଦେବ କହିଲେ କାସ୍ତୁର । ନନ୍ଦନ ।। ୫ ।।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ମଣ୍ଠାସ୍ୟ ତାଳ ।।

(ପତ୍ନୀର ସନ୍ଦ ପ୍ରଶ୍ନ)

ହେ ବଂଶୀଧାରୀ । କପଁ କଟେଣାସ୍ତି ।
ଜାଣିଥାଲୁ କପଟ । ଆସିଲହେ ବଟସାର ।। ପଦ ।।
ରସିକ ଭ୍ରମର ଜାଣି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ସମର୍ପିଥିଲି ହେମ ସରୋଜକୁ ।
କୀବାଗୁଣେ ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କରନାକୁ ।
ଭ୍ରମ ଆସିଲ କିଛିତେ ନ ଭାସ୍ୱର ।। ୧ ।।
ଯେ ଉଦ୍ଧବଥିଲ କଣି ଉଜାଗରେ ।
ମାନ କଲ ଯେବେ ସେ କଉପାରେ ।
ଭଦନ୍ତପଣ ଯେବେ ଥିଲ ତୁମ୍ଭଠାରେ ।
ଆସିଥାନ୍ତ କାହୁଁ ସ୍ମୃତ କନ୍ଧ ହେ ହର ।। ୨ ।।
ହେ ପୁଣି ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରିଧର ।
ସ୍ଥିର ନାହିଁ ମାନ ବା କେତେ କର ।
ଏପଟରେ ରସିକପଣ ତୁମ୍ଭର ।
ଜାଣି ନଥିଲି ଆଜ ଯାଏ ଏପର ।। ୩ ।।
ସନ୍ଧେ ନାହିଁ କୋମଳ ତା ପ୍ରାଣ ।
କଥା ପଦକେ ନଥିଲା ତା ମାନ ।
ହତଭାଗାର ରହିତକ ଆତେ ଘନ ।
ଶ୍ୟାମ ତୁମ୍ଭଜାଣିବା ପଣ ଏପର ।। ୪ ।।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ଦେବ ।
କହିଲେ ହରଷ ଶବଦେ ଏଥିକ ।
ଦୂତ ମୁଖୁଁ ଏପରି ଶୁଣି ମାଧବ ।
ମିଳନ ହେଲେ ପ୍ରିୟସଖୀ ସଙ୍ଗେ ଧର ॥ ୫ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ଆଦ ତାଳ ॥

(କର ବାହୁଁଡ ମୁ କହୁ ଦୋଷ ପ୍ରତି)

କଳାଣୀ ପଣ ଏତେ ତାହାର । ଜାଣିଥିଲ କି ଆରେ କିଶୋର ॥ ୦ ॥
ତୋ ପ୍ରାଣନାଥଙ୍କୁ କରି ଦୂର । ରହିବାର ହେଲ କି ସୁନ୍ଦର ।
ଯେବେ ସ୍ମର ପଞ୍ଚଶର, ପ୍ରହାର କଲେ ହେବୁ କି ଧୀର ॥ ୧ ॥
ଅନୁକ୍ଷଣେ ତୋର ଗୁଣ ସ୍ମରି । ରହିଛନ୍ତି ବଂଶୀ ଦୂର କରି ।
ନେହ ଦୁଃଖରୁ ନିରେଖ, ହୋଇଛନ୍ତି ଜାଣ ଆରେ ଘୋର ॥ ୨ ॥
କେତେ ପରି ବୋଧ କଲେ ତାଙ୍କୁ । ନଦେଇ ତୋର ଭାବନାକୁ
କରୁଛନ୍ତି ଶତେଶନ୍ତି ଅନ୍ତଶସ୍ତେ ଯାନ ତାକୁ ଧର ॥ ୩ ॥
ଯେଉଁଣେ ସ୍ବପ୍ନ ଦେଲେ ତୋମୂରତ । ଦଣ୍ଡୁଛି ନେତ୍ରରେ କରିସ୍ଥିତ ।
ଶୁଣି ରାଧା ଗାଇ ବାଧା, ଅତି ଶୀଘ୍ରେ କାନ୍ତ ଗୁଣ ସ୍ମରି ॥ ୪ ॥
ଅଭିସାର କଲେ କାନ୍ତ ପାଶେ । ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ନୃପ ଭାଷେ ।
କୋଳେ ଧରି ବଂଶୀଧାରୀ ବହିଲେ ଦୁଃଖକୁ ପାସୋରି ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

(ନାହାନ୍ତିକ କେତେ ଗୋପରେ ନାରୀ)

ପ୍ରାଣବାନ୍ଧବ ଗୁମାନତେଜି ମନରୁ ।
ନେତ୍ର କୋଣେ ସ୍ବହାରେ ରମ୍ଭୋରୁ ॥ ପଦ ॥
ଅନୁଗତ ଜନରେ । ନବାଣ୍ଡ ନକର ରେ ।
ତୋ ଅନୁଗତ ମୁହିଁ ଶର କାଳରୁ ॥ ୧ ॥
ଜଣାଉଛି ପଯୃରେ । ମନ ଗମନ ଅରେ ।
ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ରଖ ମୁହିଁ ତାପକୁ ॥ ୨ ॥

ମୋହଠାରେ କରୁଣା । ନବାହ୍ନଲେ ନବୀନା ।
କେ ଅବା ଉଦ୍ଧରିବ ଏ ତାପରୁ ॥ ୩ ॥
ନନାପରାଧେ ସନ୍ତ । ମାନ କରୁ କପାଇଁ ।
ରଖ ଜୀବନ ଥରେ ଡାକିଭରୁ ॥ ୪ ॥
ରାମ କୃଷ୍ଣ ନୃପତ । ସଙ୍ଗେ ରମଣୀ ରତ ।-
ସୁଭଦା ମାତ ଅତ ସ୍ନେହ ବଶରୁ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ନାଟକୁରଞ୍ଜି । ଆଦ ତାଳ ॥

(ହରି ନ ବସରେ କୁଟିଳାଙ୍କ ପ୍ରତ)

ବୃନ୍ଦାରେ ନନ୍ଦକିଶୋର ବ୍ରଜ ଯୁବଗଣଙ୍କ ।
ଆସୁଛନ୍ତି କାନନରୁ ହରଷେ ବ୍ରଜକୁ ॥ ପଦ ॥
ତ୍ରିଭଙ୍ଗିମା ରୂପ ହୋଇ । ଆଗେ ଗୋଧନ ଚଲାଇ ।
ସଖାଗଣ ସଙ୍ଗରେ ହୋଇ ପରହାସକୁ ॥ ୧ ॥
ମୟୂର ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଶିରେ । ରତ୍ନକୁଣ୍ଡଳ କର୍ଣ୍ଣରେ ।
ନୂତନ ଧାତୁରେ ମଣ୍ଡି ହୋଇଛନ୍ତି ଅଙ୍ଗକୁ ॥ ୨ ॥
ବନ୍ୟ ପୁଷ୍ପମାଳା ଗଳେ । ସିଂହାବଂଶୀ ଧରି କରେ ।
ପବିତ୍ର କୀର୍ତ୍ତି ମାନଙ୍କୁ କରନ୍ତି ଗାୟନକୁ ॥ ୩ ॥
ଧବଳ ବୋଲି ଉଚ୍ଚରେ । ଡାକନ୍ତି କଉତୁକରେ ।
ଶିରେ ଖୋସିଛନ୍ତି ନବ କଶଳୟ ଡାଳକୁ ॥ ୪ ॥
ଗଉର ହର ଏରସ । କହେ ଚିତ୍ତେ ବନ୍ଧୁ ତୋଷ ।
ଚିନ୍ତସେ ବନବାନ୍ଧବା ସୁବେଶ ସ୍ୱରୂପକୁ ॥ ୫ ॥

—୦○୦—

ରାଗ କାମୋଦ । ମିଶ୍ରଝମ୍ପ ତାଳ ॥

(ତାମନେ ଥିଲା ଏ କଥା ଗୋ ପ୍ରତ)

କାଶେଶ୍ୱା ଦିଶୁଅଛୁ ଶଶୀରବିନ୍ଦ ।
ଆଜ ଆର୍ଯ୍ୟ ହେଲି ନେତ୍ର ମୋହରହେ ॥ ପଦ ॥

କେ ସାଜ ଦେଲା ଏପରି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
କର୍ଣ୍ଣମୂଳ ଯାଉ ଅଛୁ ଜାହାକୁ ହେ ॥ ୧ ॥
ସିନ୍ଦୁର ଜଣଇ ଯେସନ୍ତ ରସିକା ।
ନାହିଁ କୋହ୍ନି ବକେ ତାପର ଦେଖା ହେ ॥ ୨ ॥
ଅତି ମନୋହର ତନ୍ତ୍ରବା ଆନନ ।
ଦଶନ୍ତୁ ତାମ୍ବୂଳ ରାଗେ ଶୋଭନ ହେ ॥ ୩ ॥
କାହୁଁ ପାଇଲ ହେ ମାଳ ବସନ ।
ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କଳ ସମ୍ମାନ ହେ ॥ ୪ ॥
ରାମକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠରସ୍ତୁ କହନ୍ତି ।
ଏପରି ଶ୍ରୀମତୀ କହେ ଭାରତୀ ହେ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ନାଟ । ଆଡ ତାଳ ॥
(ଶ୍ରୀଶଚୀ ନନ୍ଦନଂ ଭଜାମ୍ୟହଂ ପ୍ରଭୁ)
ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ବନ୍ଦନଂ ସଂସାର ଭାର ନାଶନଂ ॥ ପଦ ॥
ଜୟ ରୂପ ସନାତନ । ଜୟ ଗୌର ଭକ୍ତଗଣ ।
ଜୟ ଦୁଷ୍କୃତ ପାପ ଶୋଧନଂ । ଜୟ ଶ୍ରୀ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ।
ଜୟାଦ୍ୱୈତ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ । ଚନ୍ଦ୍ର ଯୁଗଳ ପଦ ସନ୍ତତ ॥ ୧ ॥
ମୁରଲୀ ମନୋହର । ତ୍ରିଭଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର ।
ଜୟ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଧାରକଂ । ପୀନ ପୟୋଧର ଶ୍ରୀରାଧାବର ।
କଟି ତଟେ ପୀତପଟ୍ଟ ଶୋଭନଂ ॥ ୨ ॥
କରୁଣା ସାଗର । ଶୁଭଦାୟକ ବର ।
ଜୟତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାନନଂ । ହେ ଜଳଦ ବରନଂ ।
ପତିତୋଦ୍ଧାରଣ । କଳି କଳୁଷ ଭୟ ବିମୋଚନଂ ॥ ୩ ॥
ବ୍ରଜପତି ନନ୍ଦନ । ଗୋକୁଳ ବନ୍ଦନ ।
ଜୟ ରାସ ରସିକ ମୋହନଂ । ଗୋଲୋକ ନାୟକ ।
ହେ ଶୁଭ ଦାୟକ । ତ୍ରିଜଗତ ମୋହ ବିନାଶନ ॥ ୪ ॥
ବ୍ରହ୍ମା ଶଙ୍କର । ପଦାବ୍ଜକୁ ଯାହାର ।
ମାନସେ କରେ ଚିନ୍ତନଂ । ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ।
ହୃଦୟେ ସୁମରି । ନିରନ୍ତରେ କରେ ଏ ଧ୍ୟାନ ॥ ୫ ॥

(ପ୍ରଭାତ ଅବକାଶ)

ଉଠ ଉଠରେ ମୋର ମାଳ ବରନ ।
ଅନନ୍ତ ଦେହରୁ ତେଜ ବହନ ॥ ପଦ ॥

କଶା ଆସି ହୋଇ ଗଲାନ ଶେଷ ।
ଅରୁଣ କିରଣ କଲେ ପ୍ରକାଶ ।
ନିଦ୍ରାକୁ ତେଜ ପଲଙ୍କରେ ବସ ।
ଦେଖିବ ମୁଁ ତୋର ମୁଖ ସାରସ ॥ ୧ ॥

କୁକୁଟ ମାନେ ମୁକୁଟ ହଲାଇ ।
ଡାକଲେନ ଉଚେ ହୋଇ ଗେଲାଇ ।
କାକକୁଳ ବେଗେ ଆକୁଳ ହୋଇ ।
ଉଡ଼ୁଛନ୍ତି ବଳ ଗିଳବା ପାଇଁ ॥ ୨ ॥

ହରପୁରେ ହର ବଜାଇ ମାଳ ।-
ମାନେ ରାବ କରୁଛନ୍ତି ଉଛୁଳ ।
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହୋଇ ସବେଜ ମାଳୀ ।
ହସିଲେନ ମୁଖ ମାନଙ୍କୁ ତୋଳ ॥ ୩ ॥

ସୁବାସ ଜଳରେ ମାଜ ବଦନ ।
ସହଚର ସଙ୍ଗେ କର ଗମନ ।
ଗୋଷ୍ଠେ ଗୋଧନ ମାନଙ୍କୁ ଦୋହନ ।
କରିବାକୁ ଯିବୁ ପରା ମୋ ଧନ ॥ ୪ ॥

ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଗୋପ ବାଳକେ ପୂରି ।
ଡାକୁଛନ୍ତି ତୋର ନାମକୁ ଧରି ।
ଶୁଣି ମାତାଗିର ଉଠିଲେ ହରି ।
ପ୍ରାତଃ ସ୍ମରଣ କହେ ଗୌରହରି ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ॥

ମୋରେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କରହେ ଯାଦବର ॥ ପଦ ॥
ଅନେକ ଜନ୍ମରୁ ମୁହିଁ । ସଞ୍ଚିତ କରିନାହିଁ ।
ବଷୟୀ ବଷକୁ ପିଇ । ହୋଇଛିହେ ଖରଗ୍ରାହ ।
କପରିରେ ହେବଟି ଉଦ୍ଧାର ହେ ॥ ୧ ॥

ଆନ ଉପାସନା ବାର । ଶୁଣ କେବଳ ଭ୍ରମର ।
ଚରଣ ଉପେକ୍ଷ କଙ୍କର ।- ପଟଣ ଧନ ଯାଉ ମୋର ।
ଏହି ବାଞ୍ଛା ଏକା ହେଉ ସାରନ୍ତେ ॥ ୨ ॥
ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଭକ୍ତି । କରୁଥିବ ବହୁ ପ୍ରୀତି ।
ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଶାନ୍ତି । ହେଉଥିବ ସଦା ମତି ।
କ ମନା ହୃଦରୁ କର ଦୂର ହେ । ୩ ॥
ବ୍ରଜେ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର କୁମର । ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବେ ସ୍ମରବାର ।
ନୋହୁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର । ଦେବ ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବର ।
ମାଗୁ ଅଛୁ ହେବ ଅଙ୍ଗୀକାର ହେ ॥ ୪ ॥
ଅନିତ୍ୟ ତ ଏ ଶରୀର । ଅଟେ କପଟ ଭ୍ରମର ।
ନାମକୁ ମୁଖେ ଉଚ୍ଚାର । କର ହୋଇ ଯିବ ପାର ।
ଗୌରିହରି କହେ ଯୋଡ଼ କରହେ ସାଧୁବର ॥ ୫ ॥

ରାଗ ତୋଡ଼ି । ଆଦି ତାଳ ॥

ବନ୍ଦେହଂ ବ୍ରଜରାଜ କୁମାରଂ ।
ବୃନ୍ଦାରଣ୍ୟ ମହୀ କୃତ ଚାରଂ ॥ ପଦ ॥
ରାଧାବଦନ ସୁଧାଂଶୁ ଚକୋରଂ ।
ବାଧା ଧ୍ୱଂସନ ମଣିନୋଦ୍ଧାରଂ ॥ ୧ ॥
ପଙ୍କରୁହ ସୃତ ଚକ୍ର ବହାରଂ ।
କଂକେଳି ନିକୁଞ୍ଜ କ୍ରୀଡ଼ନ କାରଂ ॥ ୨ ॥
ବଂଶୀଧାର କମଠନୂ ସୁବେଶଂ ।
କେଶୀ ମଥନ ମହୀ ଉର ଦାଶଂ ॥ ୩ ॥
ଶ୍ରୀବତ୍ସାଙ୍କିତ ମୌକ୍ତିକ ହାରଂ ।
ନବ୍ୟ ଜଳଦ ନିଭ ନୀଳ ଶରୀରଂ ॥ ୪ ॥
ଶରଣାଗତ ଜନ ରକ୍ଷଣ ଧୀରଂ ।
ତରଣି ତନୟା ତୀର ବିହାରଂ । ୫ ॥
ଗୌହର କୃତ ଗାର୍ଣ୍ଣନ ସାରଂ ।
ପରମାନନ୍ଦ ପରମାଶୁଭ କାରଂ ॥ ୬ ॥

ରାଗ ଗୌଡ଼ମଲ୍ଲାର । ଆଡ଼ ତାଳ ॥

ରାମକୃଷ୍ଣ ଗୋବିନ୍ଦ ମୁରାରି ।
ଦରଶାଇଦିଅ ମୋ' ପତିତୋଦ୍ଧାର ଶୌରି ॥ ପଦ ॥
କେଶବ ମାଧବ ହରି କଂସାରି ।
କାଳିୟ ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବର ତାରି ॥ ୧ ॥
ନବଘନବର୍ଣ୍ଣ ନବ ରୁଚି ତନୁ ଧାରି ।
କଞ୍ଜଦଳ ନୟନ କୁଞ୍ଜ ବିହାରି ॥ ୨ ॥
ପୁଣ୍ୟ ଚରିତ କଳି କଳୁଷ ହାରି ।
କେଶୀନିସୂଦନ ମୁରଲୀ ଧାରି ॥ ୩ ॥
ମାଧବ ମଧୁସୂଦନ ଦଇତାରି ।
କରୁଣାର୍ଣ୍ଣବ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଧାରି ॥ ୪ ॥
ଗୋପ ଯୁବତୀ ଚିତ୍ତ ମାନସ ଚୋରି ।
ରାଧାରମଣ ରାସୋତ୍ସବ କାରି ॥ ୫ ॥
ବ୍ରଜପତି ନନ୍ଦନ ବ୍ରଜ ସଂଚାରି ।
ତେ ପଦ ନଳିନ ଭଜତ ଗୌରହରି ॥ ୬ ॥

ରାଗ ନାଟ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

ଶ୍ରୀଶଚୀନନ୍ଦନଂ ଭକ୍ତାମୃତଂ । ଆପୂର୍ଣ୍ଣିତ ତନୁଂ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦଂ ॥ଧ୍ରୁ॥
ତଦ୍ବ୍ରହ୍ମ ନିଷ୍କଳଂ ଅନନ୍ତଂ । ନିତ୍ୟାନନ୍ଦମୟଂ ମହାପ୍ରବୋଧଂ ।
ଆଦ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିତୋଜ୍ଜ୍ୱଳଂ । ଶ୍ରୀମନ୍ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ଭିନ୍ନକାୟଂ ॥୧॥
ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱାତ୍ମକଂ ଶ୍ରୀହରିଂ । ଶୁଦ୍ଧସତ୍ତ୍ୱଂ ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ ସୁନ୍ଦରବଦନଂ ।
ଦାହୋତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବିଡମ୍ବିକାନ୍ତ - କଳେବରଂ ନିର୍ଗୁଣ ମନ୍ମଂ ॥୨॥
ସ-ନ୍ୟା-ସା- ଶ୍ରମିଣଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣାବତାର ମୂର୍ତ୍ତି ସନାତନଂ ।
ନିଗୂଢ଼ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଂ ସପ୍ରେମ । ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାୟିନଂ ମ୍ଳେଚ୍ଛ ପାବନ ॥୩॥
କଳିକଳୁଷ ନିସୂଦନଂ । ଜଗନ୍ମଙ୍ଗଳଂ ମୂର୍ତ୍ତିଂ ନିରାମୟଂ ।
ଐଦାର୍ଯ୍ୟ ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ । ସର୍ବୋନ୍ମାଦକ ନାମ ଗାୟନଂ ॥୪॥

ଆ-ଜା-ନୁ-ପ୍ର-ଲ-ମ୍ବି-ସୁଭୁଜ-ଯୁଗ୍ମଂ । ନିର୍ମଳ-ତପ୍ତ ଶାନ୍ତ ...
କରୁଣାମୟଂ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟଂ ଗୌରହରି ହୃଦୟେ ସଦା ଭଜେ ।୫।

ରାଗ ବହାଗ । ତାଳ ଝୁଲୁଆ ॥

ହରି ବୋଲ ହରିବୋଲ । ହରି ହରି ହରିବୋଲ ।
ଗୋପ ସୁଧାକର ରୂପ ଅତୁଳ ॥ ଧ୍ରୁ ॥
ଧ୍ୱଜ ବଜ୍ରାମ୍ବୁଜ ରଞ୍ଜିତ ପଦଯୁଗ
କଟି ତଟେ ଝଟକିତ ପୀତ ଦୁକୂଳ ॥ ୧ ॥
ଶ୍ରୁତି ଯୁଗଳେ ମଣିମୟ ବର କୁଣ୍ଡଳ
ଶିରେ ଶୋଭିତ ଶିଖି ଚନ୍ଦ୍ରକ ଚୂଳ ॥ ୨ ॥
ଜଳଦ କଳେବର ଶ୍ରୀରାଧାବର ।
ମନ୍ଦ ମଧୁର ସୁଧାଞ୍ଚିତ ବୋଲ ॥ ୩ ॥
ରାସ ରସିକବର ତ୍ରିଭୁବନ ସୁନ୍ଦର ।
ଉରେ କୌସ୍ତୁଭମଣି ମୌକ୍ତିକମାଳ ॥ ୪ ॥
ଦାନବଦର୍ପହର ମୂର୍ତ୍ତିମନୋହର ।
ରାଜିଲ କୁଞ୍ଚିତ ଅଳକ ହିଲ୍ଲୋଳ ॥ ୫ ॥
ବଦତି ଗୌରହରି ଇତି କୀର୍ତ୍ତନ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମାନସେ ମଦନ ଗୋପାଳ ॥ ୬ ॥

ରାଗ କାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ ॥

ଆହେ ମଦନମୋହନ ଗିରିବର ଧାରୀ ।
କୃଷ୍ଣ କେଶବ ଜୟ କାଳୀଦର୍ପହାରୀ ॥ ପଦ ॥
ବ୍ରଜବଧୂ ଗଣ ଚିତ୍ତଚୋର ବଂଶୀଧାରୀ ।
ନବ ଜଳଦ ବରନ ହେ ବ୍ରଜ ବିହାରୀ ॥ ୧ ॥
ସ୍ତନ ପାନ,କଲ କାଳେ ପୂତନାକୁ ମାରି ।
ଦେଇଅଛ ଆହେ ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀବତ୍ସାଙ୍କଧାରୀ ॥ ୨ ॥
ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବିପିନେ କିଶୋରୀଙ୍କି ସଙ୍ଗେ ଧରି ।
ଶ୍ରୀ ଭାବଭକ୍ତଙ୍କେ ମନ ନେଇ ଏଅ ହରି ॥ ୩ ॥

ମୂର୍ଖ ଘାବ ଜନ ଅତି କରୁଣା ଉଦ୍ଧାର ।
ପରତ୍ରାଣ କର ଆହେ ମାଧବ ମୁରାର ॥ ୪ ॥
ହେ କରୁଣାମୟ କର୍ପା ହାନେ କୃପାକର ।
ତାର ହେଉନାହିଁ କହେ ଗୌରହରି ॥ ୫ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।

ରାଧାକାନ୍ତ ଏକାନ୍ତରେ କତ୍ୟାହର ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ସ୍ୱାନ୍ତରେ । ମାତାଭ୍ରାନ୍ତ କଳନ୍ତ ସୁହୃଦ କୃତାନ୍ତ କ୍ଲାନ୍ତ ପରେରେ । କହୁଛୁ ତୋରେ (ପଦ) କୃଷ୍ଣ ମାଧବ ଶୌରି ହରି ଗିରି-ଧାରି କଳ୍ମଷହାରି ହେ କଂସାରି । ବ୍ରଜ ବନ୍ଧୁ ରି ପଶୁକୁଳସ୍ବରି । ଜନଉପକାରି ବୋଲ ମୁଖେ ॥ ୧ ॥ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବ ବନ୍ଧୁ ମୋଦରେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପାଦାଶ୍ରୟ କରରେ । ବାଦ ତର୍କ ତେଜି ଆଦରେ । ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦୋଦକ ପିବରେ । କହୁଛୁ ତୋରେ (ପଦ) ସକଳ ଜଗଦାନନ୍ଦ ହେ ମୁକୁନ୍ଦ । ପରମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀମନ୍ଦ । ବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ ଗୋକୁଳଚନ୍ଦ୍ର । ହେ ସୁଖ ବରଦ ବୋଲ ମୁଖେ ॥ ୨ ॥ ଦୁର୍ଜ୍ଜନ ସଙ୍ଗ ବର୍ଜ୍ଜନ କରି ଦୂରେ ଅର୍ଜ ସାଧୁ ସଙ୍ଗରେ । ସେ ବ୍ରଜରାଜ ଆତ୍ମଜ ଯୁଗଳ ପଦ ରାଜୀବକୁ ଭଜରେ । କହୁଛୁ ତୋରେ (ପଦ) ନୀଳ ନୀରଦ ନିନ୍ଦ କଳେବର । ଗୋପିକାବର ମୁରଲୀ ମନୋହର । ପୀତ ପଟ୍ଟଧର ନଟନ ସୁନ୍ଦର । ରସିକ ଶେଖର ପ୍ରବର ବୋଲ ଥରେ ॥ ୩ ଜଙ୍ଗମ ଈଶ ପତଙ୍ଗମ ପୋଷକ ମଙ୍ଗଳ ଆର୍ଦ୍ଦନରେ । ରାଗଭକ୍ତିରେ ସ୍ୱରାଗଲୁ ବନ୍ଧୁ ହରି ଜାଗରେ ହର ନିଶିରେ । କହୁଛୁତୋରେ (ପଦ) ଘୋର ଦୁଷ୍ଟ ଦନୁଜ ବିମର୍ଦ୍ଦନ । ଶକଟ ଭଞ୍ଜନ ଅଘ ବିମୋଚନ । ପତିତପାବନ ହେ ଯଦୁନନ୍ଦନ । ଜଗତ ଜୀବନ ଧୂସରତନ ବୋଲ ॥ ୪ ॥ ଗୌରହରି କହେ ଗୌରବ ପରିହରି ଧୀର ଭାବ ବହରେ । ତାରଣ ଏହୁ ସଂସାରକୁ କାରଣ ବାରଣ ମୋକ୍ଷଣରେ । କହୁଛୁ ତୋରେ (ପଦ) ମଦନ ମୋହନ ପଙ୍କଜାନନ । ବରହବରହୋତଂସ ଶୋଭନ । ବ୍ରଜବଧୂ ଗଣ ଚିତ୍ତ ରଞ୍ଜନ । ଆର୍ତ୍ତଜନ ଆର୍ତ୍ତି ହରଣ ବୋଲ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ନାଦନାମ କ୍ରିୟା । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।
ବିଷୟରେ ପଡ଼ି କଷ୍ଟ ଗଲି ବୃଥା ... ରାମ ପ୍ରଭୁ ଆଉ ଥର ।
ଅଭୟ ଚରଣ ଶନ ... ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲ-
କହ ଅଦ୍ୟେ ମହା ପାପୀ ... ପତି ।
କେତେ ଠରେ କେତେ ଆରତ ମାନଙ୍କ
ସ୍ମରଣା ମନ୍ତ୍ରକେ ତାରିଛ ତହୁଁ ।
ଗଜ ସୁଦାମା ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ଆଦିରୁ ।
ଅଛୁ ଜଗତେ ଆରତ କେତୁ । ୧ ।
ମୋହର ବେଳକ କେତେକ ମାତର ।
ଜଣାଇବା ଭଳି କହିବି ପଡ଼ିବ ।
ସେବକ ଦୁଃଖ ଜାଣି କାଳେ ଅନ୍ତର ।
କେ ଅବା ଦୁଃଖ ଜାଣିବ ଆଉ । ୨ ।
ଅରକ୍ଷ ରକ୍ଷକ ଯାହେତୁ ରଘୁପତି ।
ଏକ ଜନକେ ମୁ ଅଟଇ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।
ବୋଲି ଶବ୍ଦ ଯେତେ ବେଦଙ୍କ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ।
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ବୋଲାଇବ କେହୁ । ୩ ।
ପତିତ ଜନଙ୍କୁ ପାଳିବା କରଣେ ।
ପତାକା ଉଡ଼ୁଛି ଚଉଦ ଭୁବନେ ।
ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯେବେ ଯିବ ଏକାକିଣେ ।
ଅପଯଶ ଲଭିବଟି ତହୁଁ । ୪ ।
ଅକର୍ମ କର୍ମ ଦାସ୍ୟକ ତେଣୁ ମନେ ।
ତୁଣ୍ଡ କରି ଜଣାଇଲି ଶ୍ରୀଚରଣେ ।
ଚିନ୍ତାମଣି ଦୀନ ଗୌରହରି କର୍ମ ।
ନାମ ବେଳକୁ ହୃଦର ନେକୁ । ୫ ।

ରାଗ ଏରକଲକାମୋଦ । ମିଶ୍ରରୂପ ତାଳ ।
ନଳ ଜଳଧର ଶ୍ୟାମଳ ସୁନ୍ଦର ।
ପାଦପଦ୍ମର ସେବା କ ମୋତେ ।
ମନ୍ଦମା ଅତଳ ବେଳିମୁ କେତେକେ ।
ଜଣ ଉଛି ଦୟା ନ କର ଭିଏଡ଼େ । ପଦ ।

କେତେ ଜନ୍ମଠାରୁ ପାପ ସମୂହକୁ
କରିଅଛୁ ବୋଲି ଠିକ ।
ଏମନ୍ତ ନରଦେ । ବସ୍ତୁଅଛୁ ଶଠେଁ ।
ନପାଇବ କେବେବେଳେ ବୋଲି ବଳ ॥ ୧ ॥

ହରେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବୋଲିବାର ଆଉ ।
ପଡନାହିଁ ଶୁଣ ପଥେ ।
ତପର ଏଘୋର । ସଂସାରରୁ ପାର ।
ହୋଇବ ମୁଁ ଗୃହ ନାହିଁତ ସୁପଥେ ॥ ୨ ॥
କେତେ ମହାପାପୀ ହେଲେ ମୁ ଉଦ୍ଧାର
ଦେବ ବୋଲିବା ଗ୍ରୁମାନ । ଯାହା ଅଛକର ।
ହେ କଳୁଷ ହାର । ଭଗ ବା ନରଖ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣ ॥୩॥
କେଉଁଠାରେ ଅବା କାହାକୁ କପର
ଦେଇଛ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର ।
ଏବେ ସେ ତୁମ୍ଭର । ମହିମା ସାଗର ।
ଅଧିକକ ତେକବ ହୋଇ ଯିବ ପାର । ୪ ॥
ନାମାକ୍ଷର ମାତ୍ରକରେ
କୃତାର୍ଥକୁ ଲଭେ କହେ ବୁଧ ଜନେ ।
ଅତର୍କରେ ହେଲେ । କେବେ କେଉଁ କାଳେ ।
ସ୍ମରଣାତ କରନାହିଁ ବୋଲି ମନେ ॥ ୫ ॥
ଅଭୟ ଚରଣ ଏକା ମୋ ଶରଣ ।
କର ବା ନକର ପାର
ଗୌରହର ବୋଲେ । କ ହେବ କହିଲେ ।
ତୁମ୍ଭ ସେବା ଏ କା ଦୃଢ଼ ବ୍ରତ ମୋର ॥ ୬ ॥

—···—

ରାଗ ଧନାଶ୍ରୀ । ତାଳ ଝୁଲୁଆ ॥
କେ ଭଜନକରୁ କାହାକୁ । ମୋ ମନ ମଜ୍ଜିଲା କୃଷ୍ଣପଦକୁ ॥୦॥
ପୁରନ୍ଦର ମଣି ଜଣା ବରନ ।
କେବଳ ମାତ୍ର-ମୋହର ଶରଣ ।
ଶ୍ରୀରାଧାଗୋବିନ୍ଦ ଦୁହିଙ୍କ ଚନାରେ,
ସ୍ମରଣେ ଆଣିବ ନାହିଁ ଶନ୍ଦକୁ ॥ ୧ ॥

ନଗାନ କଶୋର ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ।
ଚରଣ ଯୁଗଳେ ନତ୍ୟ କଙ୍କର ।-
ପଣେ ଏକା ଧନ ଯିବ ଏହ ମନ ।
ବାଞ୍ଛା କରଅଛୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ॥ ୨ ॥
ପ୍ରକାଶ କରବା କଥା ଏ ନୋହେ ॥
ସ୍ମରଣା କରୁଥିବ ମାତ୍ର ସ୍ନେହେ ।
ବାହ୍ୟ ଭତରେ ଯେ କରନ୍ତ ସଞ୍ଚାର ।
ସେ ଜାଣନ୍ତୁ ଏକା ମୋର ବଞ୍ଚାକୁ ॥ ୩ ॥
ନନ୍ଦା ବନ୍ଦନାରେ କହେବ ଫଳ ।
ଦୋଷ ମାତ୍ର ସିନା ହୋଇବ ଠୁଳ ।
ଜାଣି ଜାଣ କେନ୍ କାରଣେ ଅନଳ ।
ଆଣି ବଢ଼ାଇ ଦେହବ କରକୁ ॥ ୪ ॥
କହେ ଚଗୀରନ୍ଦନ ପ୍ରତ ଜନ୍ମରେ ।
ଏହ ଅନୁକମ୍ପା ଥାଉ ମୋଠାରେ ।
ମୋପରେ ହେଲେ ଜଣେ ପଡନରେ ।
ଅଚ୍ଛୁବୋଲି କେ ନେବ ବନ୍ଧନକୁ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ତୋଡ । ଆଦ ତାଳ ॥

ବନ୍ଦେ ଚନ୍ଦକ ସ୍ଥରୁ ଶିଖଣ୍ଡକ ।
ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରିଧାରି ।
ଆର୍ତ୍ତି ବିନାଶନ । ରାଜାସନ ।
ଭୁଷଧର ଶିର ନର୍ତ୍ତନ କାରି ॥ ପଦ ॥
ଶ୍ରୀବତ୍ସାଙ୍କିତ । କୌସ୍ତୁଭ ସଜ୍ଜିତ ।
ସୁର ଶଙ୍କର ନୃତ । ନାଶିତ ଦଇ ସୁତ ।
ହେଳିତ । ଶରଣାଗତ । ପରିପାଳିତ ।
କରୁଣା ମୟୂ ଅବତାର ॥ ୧ ॥
ମୁରଳୀ ମନୋହର । ଶ୍ରୀରାଧାବର ।
ନବ ଇନ୍ଦ୍ରବର । କାନ୍ତ କଳେବର ।
ପୀତ ବସନ ଧର । ତ୍ରିଭୁବନ ସୁନ୍ଦର ।
ବୃନ୍ଦା ବପିନ ବିହାରି ॥ ୨ ॥

ଘଟନ କଳେବର । ନଟନ ସୁନ୍ଦର ।
ପୁଟ ହାଟକ କର । କଙ୍କଣ ସୁରୁଚିର ।
ଠନସ୍ୱନକଧର । ଗୋପୀ ପଟହର ।
ମଧୁ କୈଠଲ ଦନୁଜାର ॥ ୩ ॥
ଚଳିତ ଶତ୍ୱୀବର । ଚଳିତ ଦୃଗାଞ୍ଚଳ ।
କଳିତ ମଧୁର ଗୀର । ଦଳିତ ଅଘାସୁର ।
କୁଞ୍ଚ ସୁଗଣ୍ଡଳ ମକର । କୁଣ୍ଡଳ ସୁରୁଚିର ।
ଚୋରକ୍ରନ୍ଦକ ବୃର ॥ ୪ ॥
ବଜପତି ନନ୍ଦନ । ଭଜକୁଳ ଚନ୍ଦନ ।
ରଜନୀଶ ବଦନ । କଞ୍ଜଦଳ ନୟନ ।
ଯାମଳା ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ଭଞ୍ଜନ ମୋହନ ।
ଗୋପୀ ମାନସ ହାର ॥ ୫ ॥
ଦ୍ରୌପଦୀ ନଗ୍ନ । ମାନ ଉଦ୍ଧାର ।
କଳିବର ଡର । ହେ କଂସାର ।
ଦଣ୍ଡବଡାର । ବଦତ ଗୌରହର ।
ହର ଗର୍ଜନ ଝଙ୍କାର ॥ ୬ ॥

....o*o....

ରାଗ ସର୍ବେଶ୍ୱରୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

ରାଧାପତେ ବ୍ରଜଯୁବଜନ ମାଂ ପାହି ॥ ପଦ ॥
ଅନୁପମ ରୂପଧାର । ଶତ ଧୃତ ଗବାପହାର ।
ଧନୁ ନନ୍ଦନ ରକ୍ଷ ଦଳନ ମୃଗଜନ
ମନଃ ହାସ ମୁରାର ଶୌର ॥ ୧ ॥
କଦମ୍ବ କୁସୁମୋଦ୍ଭାସି । ବିମୋହିତ କୁସୁମା-ବଡପି
ଲୁଚଗେଣୁ ପୁଟ ନାଦ ବଂଶୀକ ।
ବନ୍ୟ ପୂଜ ଶୃଙ୍ଗ ବେଦଧାର ॥ ୨ ॥
ପୁଣ୍ଡ ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷ । ଶରଣାଗତ ଜନ ମୋକ୍ଷ ।
ନାସାପୁଟ ନବ ମୌକ୍ତିକ ମଞ୍ଜୁଳ ।
ଦ୍ୱାଦଶାତ୍ମଜା ତୀର ବିହାର ॥ ୩ ॥

ଅତି ମୃଦୁଳ ନୀଳ କେଶ । ଗୋକୁଳ ରମଣୀ ମନ ତୋଷ ।
ଧୃତ ମୟୂର । ଚନ୍ଦ୍ରାନନ ସୁନ୍ଦର ।
ସାକ୍ଷାତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣାବତାର ॥ ୪ ॥
ଶାଶ୍ୱତ ଅଖିଳୋନ୍ମାଦନ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟାମୃତ ସଦନ ।
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଂସାସୁର ନାଶକ ।
ଦୁଷ୍ଟ ଦନୁଜ ମଧୁକୈଠସ୍ୱର ॥ ୫ ॥
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମୂର୍ତ୍ତି । ଷଡ଼ଣାଭସ୍ତୁପୂର୍ତ୍ତି ।
କାରକ ପୀତାମ୍ବର ଧାରକ ଦେହ ।
ହର ଖର୍ଜନ ମିତ ବଦନ ଗୌରହର ॥ ୬ ॥

ଝାଗ ଏକୁକୁଲ କମୋଦ । ଆଡ ତାଳ ॥

ସ୍ୱାଥ.ରମଣ ହରେ ମଂ ପନ୍ଥ ॥ ପଦ ॥

କୃଷ୍ଣ କେଶବ କୃପାର୍ଦ୍ର ହୃଦୟ ହର ।
କାଳୀଦର୍ପ ଦଳନ ଦନୁଜାରି ।
କାମକୋଟି ସୁନ୍ଦର ତନୁ ଧାରୀ ।
କୁମୁଦିକା ନବର ପଟ୍ଟଧାରକ ॥ ୧ ॥
ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଯଦୁବର ।
ଜଗଦୀଶ ଜଳଦ ନଭ ରୁଚି ସୁନ୍ଦର ।
ଯଶୋଦାତ୍ମଜ ଜଗନ୍ମଙ୍ଗଳ କର ।
ଯାଦବେନ୍ଦ୍ର ଯମୁନା ତଟ ଲମ୍ପଟ ॥ ୨ ॥
ଦୁଷ୍ଟ ଦନୁଜ ଦର୍ପକ ବିଧ୍ୱଂସନ ।
ଦେବ ଦେବ ଦୀନାର୍ତ୍ତି ନାଶନ ।
ଦୁସ୍ତର ଦୁଷ୍କୃତ ଚମୂ ପରି ଶୋଧନ ।
ଦୀନକୃପାମୟ ଦାସ ବନ୍ଧନ ॥ ୩ ॥
ଶିରୁ ଶିଖଣ୍ଡିକା ଚୂଳୋ ଜ୍ୱଳତର ।
ଚଞ୍ଚଳେକ୍ଷଣ କୁଞ୍ଚିତ ଚିକୁର ଭର ।
ରତ୍ନାକର କଂକଣ ଶୋଭିତ କର ।
ଚନ୍ଦ୍ରୋନ୍ମାଦକ ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ॥ ୪ ॥

ଶୁଭ୍ର ଶାରଦ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଭୂଷଣ ।
ସୌଦାମିନୀ ପୀତପଟ ଶୋଭନ ।
ଷଡାନନ ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ ଜଟାନନ ।
ଶୁକ୍ଳ ଅବ୍ରପୁର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସେବିତ ॥ ୫ ॥
ଗୋକୁଳେଶ ଗଜରାଜ ଆର୍ତ୍ତିହର ।
ଗୋପୀ ଗୋପ ଗୋବତ୍ସ ତୃପ୍ତିକର ।
ଗୋଲୋକ ବାସି ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି ଧର ।
ଗୌରହରି କୃତ ଶ୍ରୀହରି କୀର୍ତ୍ତନ ॥ ୬ ॥

—※—

ରାଗ କଲ୍ୟାଣ । ଆଡ଼ ତାଳ ॥

ଜୟ ଗୋକୁଳ ମଙ୍ଗଳ ମଧୁହାର ।
ସ୍ୱଚ୍ଛ ରସିକ ବର କୁଞ୍ଜ ବିହାର ॥ ପଦ ॥
କୋଟି ମଦନ ଜିତ ସୁନ୍ଦର ବିଗ୍ରହ ।
କୁଞ୍ଚିତ କେଶ ପୀତପଟ ଧାର ॥ ୧ ॥
ଧ୍ୱଜ ବଜ୍ରାଙ୍କୁଶ ରଞ୍ଜିତ ପଦ ଯୁଗ ।
ଉପଳୋଦ୍ଧାରିତ ଗୌତମ ନାରୀ ॥ ୨ ॥
ସ୍ଥୂଳ ମୌକ୍ତିକ ମଞ୍ଜୁଳ ଉରସ୍ଥଳ ।
ଅଙ୍ଗଦ ବାହୁ ଯୁଗ୍ମ ମନୋହାର ॥ ୩ ॥
ଗଣ୍ଡ ଯୁଗ ମକର କୁଣ୍ଡଳେ ମଣ୍ଡିତ ।
ପୁଣ୍ଡରୀକ ଦୃଶ ଷଣ୍ଢ ବିହାର ॥ ୪ ॥
କଦମ୍ବ ତରୁତଳ ଲମ୍ପଟ ନଟବର
ଶଠ ପୁଟ ଶାସ୍ତି ଦୁଷ୍ଟ ଦଳ ଜାଳ ॥ ୫ ॥
ଗୌରହରି କୃତ କୀର୍ତ୍ତନ ତୋଷିତ
କରୁଣା ଜଳନିଧି ପତିତୋଦ୍ଧାର ॥ ୬ ॥

…※…

ରାଗ ନାରଙ୍ଗିଣି । ମେଣ୍ଢାଗତି ଝୁମ୍ପା ତାଳ ।

(ନମାମି ମହିଷାସୁର ମର୍ଦ୍ଦନ ପ୍ରଭୃ)

ନମାମି ଜୟଶ୍ରୀ ବ୍ରଜମଣ୍ଡନ । ନମାମି ସ୍ୱାମିନ ଭକ୍ତେଦ୍ଧରଣ । ପଦ ।
ମୁରଳୀ ବାଦକ ରମଣୀ ମନ ହାର ହେଳେ ହେଳ
ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର । ମୃଦୁ ବଦନ, ରଞ୍ଜନ ।
ଅଖିଳ ଜନ ଚିନ୍ତିତ ନନ୍ଦନ ॥ ୧ ॥
ରଙ୍ଗସ୍ଥଳ ଲୀଳା ନର୍ତ୍ତନ ।
ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ବର୍ଦ୍ଧନ ଜାଣି । କରଯା ଦର୍ଶନ
ନମୂନ । ଏଣୀ ଶ୍ରୀମୁଖଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଧ ଶୋଭନ ॥ ୨ ॥
ନନ୍ଦ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଅବତାରିନ ।
ନଳିନ କର୍ପୂର ବାହନ । ସଦା ମାନସ ଦର୍ପଣି ।
ଜୟଶ୍ରୀ ଧେନୁ ଗୌରବଧର ଲଗ୍ନେ ॥ ୩ ॥

—·—

ରାଗ ମଙ୍ଗଳୀ । ଏକ ତାଳ ॥

କଂସ ନିଧାରଂ ସୁର ନାଥଂ
ଭଜରେ କମଳା କାନ୍ତ ମନ୍ଦିରଂ ॥ ପଦ ॥
ବର ସୁସ୍ଥିର ରସଲୀଳ ଧୃତ ଦୂନ କରଚଣ୍ଡ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବଂଶୀ ରବ କାରକ ॥ ୧ ॥
ବ୍ରଜବଧୂ ନବତାମ ବ୍ରଜ ବନେ ।
ପ୍ରବିନ୍ତ ନେତ୍ର କୃଷ୍ଣମ ଘନ ଚନ୍ଦ୍ରାଭଂ ॥ ୨ ॥
ଯମୁନାନ୍ତରେଣ ବଟ ଜଳ କେଳ ।
ସ୍ୱକଣ୍ଠଂ ବାପୁର ଜାତକ ବର ପ୍ରବ ବାନ୍ଧ ॥ ୩ ॥
ଭଙ୍ଗବଂଶ ଉଦ ଗଜଂ ଦୂର ଗଜ ଦନ୍ତ ମସ୍ତ
ଉଚ୍ଚମତ ପ୍ରଣ ଗଣ୍ଡଂ ପ୍ରଣବାଙ୍କଂ ॥ ୪ ॥

(ଭାଷା—ଶ୍ଲୋକଃ)　ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ ବିକ୍ରୀଡିତଂ ॥

ଅରେ ପ୍ରାଣନାଥ । ନନ୍ଦକୁଳକୁ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ ଦେଇ ,
ଗୋପାଳେ ମଣି ବଡ଼କାଳ ସ୍ନେହରେ ଖେଳାଇ ପାଳିଲୁ । କାଇ

ଚମ୍ପକ କେତକ । ସୁମନସ ଆଣି ସ୍ତନେ ରଖି । କାମାର୍ତ୍ତେ ପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗରେ ଏକଣିରେ କ୍ରୀଡ଼ା ରତେ ଚଞ୍ଚଳ । ୧ । ଆସିବାକୁ କହି । ନ ଆସିଲେ ସହି । ଦୋଷେ କର ସେ ମୋତେ । ଫାପି ଦେଇ ଗଲେ । ଅସମ୍ଭବ କର । ଜାଣି ଏ ସମ୍ଭାବକୁ । ଆହା ଭା

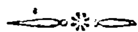
ସୁରରେ ନାହା ରହିଗଲେ । କେହି ଧର ପ୍ରାଣକୁ । କହା ଚନ୍ଦ୍ରେନ ଚଞ୍ଚଳପର । ଦଶୁଚାର୍ଦ୍ଧ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମର୍ଦ୍ଦ । ୨ । (ଅନୁଷ୍ଟୁପ) ଶ୍ଳୋକ । ଥନା ସୁନାକ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣା ଦେଖାଇ ସ୍ମରଣ କହି । ନସେନ ମାନସେ ଦୁଃଖ । ପୋନାନନ୍ଦ ପନ୍ଥରେ । ୩ । (ଗଦ୍ୟ) ସାରସ୍ୱତଣି, ଲସର । ସାରତୁ ସାର ସେବକ, ନଚୋର, ସେବକ । ଚୋଟରେ ହରଷରେ ହସି ଥରେ ନାଶ ଦୁଃଖକୁ ; ବସାଇ ପାଶରେ । ୪ । (ଅନୁଷ୍ଟୁପ ବୃତ୍ତ) ଆସି ହରିକୁ ନାଁକେଙ୍କ ଚମ୍ପେ ମୋଅଙ୍କ ଦେଖରେ । ଜାଣି ମିଳନ ସନ୍ତାପ ଗଣିକ ଧାନ୍ଧ ରେ ମନ୍ଦ । ୫ । ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟଙ୍କରେ ନେବାର ବସି ନେ ଗନ୍ଧଜେଟଣେ । ମୀନଙ୍କ ମଂଚ ମକ୍ତାପ ହର ଣଙ୍କର ମୋହନ । ୬ । (ଉତ୍ତକ୍ତ ବୃତ୍ତ) ନେପ୍ତେଶ୍ରର ଚୋ ମଶାମ୍ବୁଜ ଥରେ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ନଗ୍ନହ୍ନ ପୂଣ । ଦୃଷ୍ଟି ମାତ୍ରକ କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର ପଥରେ । ଲଗ୍ନୁରେ ବାନ୍ଧବ । ଚୋ ଶରେଦ ଚନେଶ ମନୋଜ ହୃଦରେ । ମାର ଶରେ ପ୍ରାଣକୁ । ଘର ନେଉଛୁ କ କହବ କହରେ ପାର ନହେଡ ପଗ । ୭ । (ସ୍ରଗ୍ଧରା ଶ୍ଳୋକ) ଭୂଷଣା ଥରେ ରସି ବାଥରେ । ଦେଖି ମନସ ବହନରେ । ହସିତୁଳରେ । ବସିବୋଳରେ । ରସିକାବର ହରଷରେ । ୮ । ସୁରଭୂଷ ଭରେ । କରେ କରଧର ଥରେ । ଦୁଗରେ ଭଃହକୁ ମହାଲ୍ଲାଧରେ । ଦନ୍ତ ମିଳାଇଦେ ହଜୁରେ । ୯ । ଆନେର ସଖି ନଞ୍ଜୁଛରେ । ସରସ ନବୀରୁଚୋଷାସରେ । ପ୍ରଜର ମନକ ମନା । ନଉଟରେ ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର । ୧୦ । (ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳବିକ୍ରୀଡ଼ିତ ବୃତ୍ତ) ଲକ୍ଷା ଦ୍ରୁମ ଲଳଟରେ ଘଟନରେ ଲକ୍ଷି ଅଠ ସୁଷ୍ଟରେ । ପ୍ରେମ୍ଭେ ଅଷନ ଧମ୍ମରଣ୍ଡଧ ଚଢ । ଦେଲ ଭଡ଼ ସୁକସ ଏହାଛପରସ୍ୱହ୍ନ ନେହକୁ ଧର ଚଞ୍ଚଳ କେ ମୃଦସ । ଭଫଡେ ହେଲେ ଦୁନ୍ଦ । ଆନନନ୍ଦ୍ର, ଲଜ୍ଜା ନ ଥଦେ ଭଦେ । ୧୧ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଚର୍ଚ୍ଚିତା ଗୀତ ।

ରାଗ ମଙ୍ଗଳ । ଆଦ୍ୟ ତାଳ ।

ପ୍ରାଣନାଥକେ ହ୍ୱାରଗଲ୍ୟାଂ କସେର । ମାତେଲମ୍ ରେ । ବୋଲ
କ ଉପାଇ କରଥୋ । କେ ଜାନବେ ଏମନସ୍ଥଳ ସ୍ଥଡ୍ୟା
ଆମାଇ ଯାବେ କତ । ବେଲ୍ୟସ୍ଥା ପରାଣ ପତ । ଜାହ୍ଲଲ
ଆମାର ମତେନ । ପଦ ॥ ଜଗବୃନ୍ଦ ମନୋହର ମୂର୍ତ୍ତି ନଗାନ
କଶୋର । ମୂରଲ୍ୟା ଖୂରଲ୍ୟା ଶେଖର । ଆର ଜନ୍ମେ ଥୋର
ବାତ କୈନୋସେ । ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋଲୁଭ୍ର ସହାପୁ ମାଲ୍ଲଲେଛେ ଦାଁ
ନାଶେ ଓିଦ୍ୟାଣ୍ଡି । ବଧି ବାମରୁ ବୁଦ୍ଧି ବାମ ହେଲ୍ଗରେ ସଦ୍ୟ
କେମନ ପାର ଆମେ ରସିକ ନାଗର । ପରାନେ କ କାଜ ଆର ।
ଆଛେ କାଲ୍ୟା ଗୃହେବିନେ ॥ ୧ ॥ ଶୁଣେ ଅନାଦର ବାଣୀ ।
ଷିଖଣ୍ଡ ଚୂଳ ଧରଣୀ । ଲୋଟାଇଲେ ପୁଣି ପୁଣି । ପ୍ୟାସ୍ର
ହ୍ୱାମାସ୍ର ଆଖନ୍ନେ ବୃହ୍ୱାକେ ପାନ । କଠିନା ଚନ୍ଦ୍ରମୁନା ଏଠୁଲ୍
ଏତ୍ଦନ । ମାଠା ଚ୍ନାକୁଣ୍ଡି । କରବା ମାନ ପ୍ରତି ଦିଗୁଣେ
ହେଲ୍ ଦୁଃଖୀ । କାରେ କବୋଲ୍ କେତେବ ଥିତ ଆଛେ ଆର ।
ପାପ କପାଲେ ଆମାର । ଲଖନ୍ ହୋସ୍ଥାଛେ ଏମତେନ ॥ ୨ ॥
କୃ ସ୍ରେଡ ବୁଦ୍ଧିରେ ମୂହ୍ନ । ପ୍ରିୟରେ ଗରବ ବହ୍ୱ । ବରହ
ଅନଳେ ଦହ୍ୱ । ହୋଇ ଅଚେର ସଜନ । କୋଥବେ ସ୍ୱାଂସ୍ୟାଂ
ହ୍ୱାଂମାରେ । ନେଯେସ୍ଥୂ ପୁନ୍ୟା ମିଠ୍ଲ୍ ଏନେ ନେମ ସେର ।
ଆଉମୁ କେହ୍ୱ ବହ୍ୱବା ଭରସା ନାହ୍ଁ । ମଦନ ବାଣ ଅନ୍ତରେ
ପସିଥ୍ୟାଂ ହ୍ୱାନେ । ଏମନ୍ ଜାବ ଜାନ କେତେନ । ପୀରଷ
କଷ୍ଟଲ୍ୟାଂ ଶ୍ୟାମେର୍ଷନେ ॥ ୩ ॥ ଗଙ୍ଗବଂଶ ଯୀବୃତ୍ତିବ । ଉଦେ
କୁମୁଦ ବାନ୍ଧବ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀର ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ । ଗଜପତି
ମହାରାଜା । ବୋଲେ ମିଲ୍ଭଙ୍ଗି କୃଷ୍ଣନାମେ ବେଣୁକା ନୋଇ
ଡେଚେ ବେଣୁ ଗୋପାଳନ । ଶ୍ରୀରାଧା ସହ୍ୱ । ବନ୍ଦରଲେ
କେଳ ଭୁବନେ । ଦୁହ୍ଁ ଦୁହ୍ନାର ପ୍ରେମ ରସେ ଭୁଲ୍ୟୋଟେଗାଲ ।
କମଳନୀ କୋଲେ ଅଲି ମାତ ରହ୍ଲ ଯେମନେ ॥ ୪ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

ଅଭିମାନ କରିହାରିଯାଏଁ ବଂଶୀଧାରୀ । ଅଖିନ ଛାଡ଼ିଲେ ଆଉ କି
ହବେ । ଧର ଯୁଗଳ କର । କହିଲ୍ୟାଂ କତ ବାର ।
ନାଶୁନିଲ ବଚନ । ଆମାର୍ ଗୋ ପ୍ୟାରୀ ଗୋ ॥ ପଦ ॥
ପାଣିଗତ ରତନ । ଜାଣି ଜାଣେ କମନ । ପାଣିରେ ଆଣି
ଏଣି ଦୃଶା ସ୍ତୁତ । ହଲେ ଦୁଃଖ ଭେ । ଧୂଣ୍ଡାପାତା ଯାବାକାହିଁ ।
ପାବେଗା କୋଇ । ଶୁନେ ନାହିଁ । ଆନାପାସ ଧନା କନ୍ୟନ
କୃଷ୍ଣନ । ନେନାସ୍ତା ନୋଛା କେଠୁ ବଡ଼ଚୁଷ୍ଟା ମେଘ । ନା
ବୁଝି ଆପନାର କାଯ କୈଲେ କି ଆର । କୁଆ ତଇବେ
ଏକବାର । ମନେ କର ଶଙ୍କର ॥ ୧ ॥ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା
ହୋଲ । ବାସ ପ୍ରସାର ଧୂଳ । ଧୂସର ହେବା କାଳେ ।
ନାସ୍ତିହିଁଲୁ ଅଚା କୋଳାଦେ । କେନା ସାକ୍ଷିକା । ଘରମେ
ହରିଜେ ବନସ୍ଥସ୍ତି । ଅତ ସ୍ଥଳସ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ୱାରୁଡ଼ ନାଥାନକ ।
ହବୁଲଜ । କାହ୍ନା ଲୁଗା ଲରି କେଲନୁ । ଯବେ ତାର ହାତେ
ବଂଶୀ । ପୁତେଖ ଥାଙ୍କବେ ହାସି । ତୋର ମଥନ୍ କତ ନାସ୍ତି ।
ଶରନ ଲଇବେ ଆସି ॥ ୨ ॥ ଆଦର ଜନଠାରେ ବାଦରକ୍ଷି
କହିଲେ । ମୋଦ ରହିଛନ୍ତି କ ହୃଦୟରେ । ଜାନତ ସବୁ
ତୁମ । କ୍ୟା କୋହେ ଛି ତୋଷେ । ପୀଇସ୍ଥନା କାନ୍ଧୁ
କାରଲନ । ବେଦାନ୍ତା ମୂଲକୁ ନେବୁକା ।-ତାଣ୍ଡା କନଦା
ଗମ ଦାରୁ ପେ ମନ୍ତୁଠା ତାମାଗାମୁ । ପୁନେ୍ୟହ୍ଣୁ । ବନ୍ଧୁକାଲି
ଯିବେ ପ୍ରଧାମ ଥିଲି । କେବଳ ଜନମୀ ଦେଲି । ତାରପରେ
ରେ ତୁମ୍ଭର ॥ ୩ ॥ ଯାହାର ବନେ ସେହି । ଆହାର ନ
ରୁଚଇ । ତାହାଠାରେ କଲୁ ଏଘାଟକ । ଓ ମର ମୁକୁଟ ।
ପୀତାମ୍ବର ବାରକା । ଛବାନାହିଁ ଦେଖାଗ ଓରକ । ହତାମ
ଦେଲ ସିନ । ନଟଦଲି ପେଟି ବାସ୍ଲୁ । ହବୁଲକ । କେନ୍ଦ
ଗାଲୁସ ମଦଆ । କେନେ ଅନ ମ ନମୀ । ହସ୍ତ ବାପାଛ ଧନ ।
ଆମାର ବଚନ ମାନ । ଚଲଗୋ କାନ୍ଲୁଟେ ଧନ ॥ ୪ ॥ କହେ
ଢିଙ୍କ ଗୌରହରି ସେ ବୃତ୍ତି ଗିର । ଶୁଣି ଶ୍ରୀରାଧା ତୋଷ ହେବା
ଫାଣି । ଯାକେ ସଖୀ ଗୋକୁଲ ବହି ଶ ଦେ । ମିଠୀ ବାତସେ

ଲୀଳାରସେ । ସାନନ୍ଦେ ହୃଦୟା ଗାଉ । ଏଣୁ ବାଞ୍ଛାତନ । ସୁଦାମ
ମାଣେନ । ଏତି ମେଦାମୂ ନେଉ । କେଶର ଦୁହାର ପ୍ରେମ ।
ରସେ ସ୍ନେହା ଗମନ । ସେ ଯୁଗଳ ଚରଣ । ସଦାଇ
କୈଳ ସ୍ମରଣ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଚୋଖି । ଆଦ ତାଳ ॥

ରସେ ଭ୍ରମର ଜାନନ୍ଦେ ରସିକ ରାଜ । ରସେ ଭ୍ରମର ରାଜ ।
ଦୁଃଖ ଆଖାଂ ଆମି । ସୋଂଖ୍ୟାସ୍ଥାଂ କମଳନ ।
ଶୁଭାଂକେନେ ଆଇଲ ତୁମି ॥ ପଦ ॥

ମନ୍ଦର ଧରନ୍ତେ ନାଗର । ସେନ ଶିରଷ କୋମଳା ବାଳା ଧୀର ବର । ଯୋର ବାଜନ୍ତେ ତେର । ବାଜାର ତମଗୁସ୍ସ । ତୁମ୍ଭସେ ପ୍ରୀତନ ସୋଂଖ୍ୟ ସ୍ସ । ବଶନ୍ତ ଅନ୍ତନ୍ତେ ବଂଶୀଧାର । ମଦାମନାମି ଶ୍ରୀପାଦାମ୍ବୁଜ ମୂଳା ଦାନ ପୋନ । ଗଲମୂର୍ଜନ୍ତ ବଡଏ ମୋର ଉନ୍ନାମୀଇଇନ । ସୁଜନ ବୋଲନ୍ତ ଜାନ । ପୀରତ କରଲ ଧନ । କୁଜନ ସଖବଖାନ । ଶୁଭତେ ନାରକଣନ ॥ ୧ ॥ ସାଜଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ସୁବେଶରେ । ସଜ୍ଜତନେତ୍ର ଭକ୍ତସଂକେତ ନକୁଞ୍ଜରେ । ନଗ୍ରସ୍ତାଂଓ ପଲଙ୍କ ସୁପାତ ଜାରନ କସ୍ତୁ ରତନ କବାଟ । ଜାଗନ୍ତେ କେତେ ଜାଗନ୍ତ । ଆନେ ବଞ୍ଚିବାନ୍ତେ କାଣ୍ଡ । ଆତାନ କାଣ୍ଡେ ହ୍ରତାବାନାକାମିନ । ଲେଦାରୁ । ସାଉନ ମଁ ମନାରତଦେଖା ଶାଟଦେଖା ସାରଗାରୁ । ଏକେସେତ ଗଜନନ୍ଦନୀ । ତାରେ ତେଜଲ ଜାନ । ସହନେ ରଖାଲ ତୁମି । କଜାନ ହୋ ମାଲମନ ॥ ୨ ॥ ସୁଖେଯିବାର ନଶାଯାର । ଦୁଃଖକୁ ହେଲ ଉଚତ ରେଷ କରବାର । ତୁମ୍ଭେହାତେ ଜାବସୀଆନ । କୁକୁଜାନ୍ତକେ ସମଯାଉ କେ ଆନା । ପ୍ରୀତମରମ ନଜାନେ କାନା ଗଲାନ ବୁଦ୍ଧି ଏତେକେ ଜଣା । ମନ୍ଦବାସି ରୂନ ନମସ୍ତା ମୌନା ଚାଳାଦୁର୍ଗଣୀ ଲଲ । ନାମାନ ବନାଶଗ୍ରାମନାନନ୍ଦ ନୃକୋନାଗ ଶ୍ରୀଗୋପାଳ । ଆମାର ବଚନ ମାନ । ସବୁରେ ଚଳନ୍ତ ତୁମେ । ସମସ୍ତଜାନଆଂ ଆମି । ଭେଟାଇବ ଚନୋଦନ ॥ ୩ ॥ ବୃନ୍ଦାମୁଖୁ ଏବାଣୀ ଶୁଣି । ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଯାଦବ ନରଦେଷ ମିଳ ସେହୁକ୍ଷଣି । ବୋଲେତ ପୀଠ ମନ୍ଦକୁରେ ସଖୀର । ମେଯେ

ଦୁଃଖଜନକ ଓ ପ୍ୟାର । ଉମ୍ମୀଦ୍ ବଚନ ଶ୍ରବଣେ କେଉଁଥର । ହୋଇମାନ
ଦୂରେ ପରହର । ସାଗ ପ୍ରତାପା ନାଗସ୍ନାଣା ଦେବା ଗାଜାପାଠ ।
ସବଜ୍‌ବାକ୍ୟା ସାସମ୍ନା ସଚଶ୍ରେଣ୍ଠ । ହରଷ ହରିସ୍ମାଂମଟନ ।
ସବିମ୍ମୁଗଲ ଚରନେ । ଗାନକୈଲ ଅନୁକ୍ଷନେ ॥ ୪ ॥

...※...

(ଚଣ୍ଡି) ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଡ ତାଳ ॥

ସରକଟରେ ଗୋର ନୋଟେ । କହୁବାର ଏପରି ।
ଧରଚଟେ ଅଭିମାନ । କର ଅଣ୍ଠ ଅପମାନ ।
ବରଜିଲୁ ଗେରଧାରୀଙ୍କି ॥ ପଦ ॥

ଗାରଗାମାଗାମାଗା । ପମାପାଗାମାପାମାଗା । ମାଗାଗାର ।
ପହିଲୁଟକଟେହଟେ । କହିଲେକପେନଚଟଭି । ଅହିଠଲୁ ।
ରଗାମ ଗାଗାର‌ରସା । ରଗାମା ପା । ଗାମାପା ଧାମା ପା ।
ବହିଲୁଅଟଣସ୍ପୃଟରେ । ଏହାତୋର । କହଇ ବହିଠ ।
ଗ ମାଗା ରଟାମାଗା ପା । ଗାମପାଧାମାପା । ଗାମାଗାର ।
ଦାହିହେମଦରନାଟର । ବାନ୍ଧ ହରଷକୁ । ସୁହିଁ ସୁହିଁ ।
ର ଗାମାଗାପାମାଧପାମାପା । ଗମପାଧନସା । ନଧାପାଧାମାଧା ପା ।
କାହିଁ କରେପହିଏହିପର । ମହିମହିଲାକୁ । ସୁହିଁ ନବସରେରୁହି ।
ମାଧାପାଧାମାପା । ଗାମପା ଗା । ଗାମାରଗାମା ମା । ଗମା ମାପା ।
ନାହିକେହିଆଉ । ଆହାବେଲି । ତାହାଙ୍କପଟଦେକ । ସୁହୃଦରେ ।
ଧା ପାଧାମାପା । ଟାମାପାଗାମା ଗାରସା ।
କହିବ ଜଣେ । ତୋହିବନାରେକବନା ॥ ୧ ॥
(ଅନୁପଲ୍ଲବୀ) ପାରକର ମରିଇଙ୍କି ଥଟର ।
ନ ରସାନ ଧାପାଧାମାପା । ମାଗାରଗାମାପା ।
ହାସପୀୟୂଷକୁ ପ୍ରକାଶି । ହରସ ରସେ ।
ଧାମାପା । ଗା ମାଗ ରଗାମପା ।
ତୋଷ ତାଙ୍କୁ । ଦୋଷକୁ ବନାଶି ॥ ୨ ॥
ରଗାମାପାଗାମପା ପା । ଗମରଗାମା ମା । ସମାରଗାସା ।
ଅଣିତ ସୁଚହନରେ । ହସି ପ୍ରେମଧରେ । ଭାଷେ ପ୍ରୀତରେ ।
ରଗମ ମନପ ପା । ମପାଗାମ ମଗାରଗ । ମଗରଗସାଛ ।

ନାଶିଦୁଃଖ ଘଟିକ । ଆସିବେଳେକହି କୋଳେ । ରଖିଉପରଠ ।
ସାର୍ନସା ସା । ର୍ଗ୍ମାପାଗାମାପା । ଗାମାପାଧାମାପା ।
ରଖଭରେ । ତୋଷାଇମାନସକୁ । ସସରସରଙ୍କି ।
ଗାମପାଧାନସା । ସର୍ସାନଧାମାପା । ପାସାନ୍ସାସା । ପାଧମାପାପା ।
ପ୍ରଶଂସିତନ୍ତ୍ର । ରତ୍ନାକରାମଣ୍ଡଳେ । ଶେଷକୂଟେଜ । ତାପ୍ରଧାର ।
ମାପମାପାମାଗମାପା । ପମାଗାର୍ଗାମାପା । ମାଗାର୍ର୍ଗାମା ।
ଘୋଷାଟେଭାତେମାଗୁଣ୍ଡ । ୩ । ବାର୍ଣଗତଅକା ।- ରଣେକଟେଘନକା । -
ମାଗାର୍ର୍ଗାମା । ର୍ଗାମାଗାମା । ର୍ଗାସାର୍ନସାସା । ।
ର କହ୍ନବାରସ୍ତ ।- ର ଗିରଶୁଣି । ସାରକରଟେତ ତତ୍ତ୍ୱ ।
ଗାମପାଗାମାପା । ଗାମ ର୍ଗାସାର୍ । ଗାମାପା । ର୍ଗାମାପାଗାମାପା ।
ଦୂରକରବାର । ପରଘରକର । କଣୋର । ଅରଜ୍ଞବାଜନରେ ।
ପମପାଧାନ୍ଧାପାଧା । ସାନ୍ଧାପାଧା । ଗାମାପାଧାପାଧାମାପା ।
ବରଜ୍ଞକଦେଇକେତେ । ସବେଜମୂର୍ତ୍ତି । ସରଜ ପ୍ରୀତସ୍ୱରଣ ।-
ଗାମାପାଗାମାଗାର୍ସାଗାମାପା । ସାନ୍ଧାନପାଧାନସା ।
ରଶ୍ମିତକାଶିପ୍ରାଣନାଥଙ୍କ ପା । ୪ । ଘେନମୋରବନତକ ।
ମାଧାପାଧାମପା । ଧାପାଧାମାପା । ର୍ଗାମାପା । ଗାମାଗାର୍ସା ।
ମୀନକଜନଠାରେ । ଭିନ୍ନକଲୁଜା । ମାନସରେ । ଅନୁଚତନ୍ତ ।
ଗାମାପା । ର୍ଗାମାଗାପା । ଗାମଗାପା । ଗାମାପାଧାମାପା ।
ଯନ ପା । ୫ । ସଜନ୍ନା ବାଣୀ । ଭଜନ୍ନାଣ । ବଦନ୍ନା ଶୁଣିଣ ।
ଗାମାର୍ଗାଗା । ଗାମା । ମାପା । ପାଧା । ମାଧାଧାମାପା ।
ତେଜ ଗୁମାନ । ସାଜ । ଶୀଅ ।- ଙ୍କୁ । ଭଜନକୁଞ୍ଜେ ।
ଧାପାଧାଗାମା । ର୍ଗାମାଗାପାମା । ଧାପାମାଧାଧା ।
ମନ୍ଦିରେଲେଟେଭାକ୍ଷେ । ସଜ୍ଜବାକ୍ଷସଙ୍ଗ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ।
ଗାମାଗାସା । ଗାମାପା ।
ସଜମଣି । କଣ୍ଠେ ପା । ୬ ।

ରାଗ ଶୁଦ୍ଧକାମୋଦ । ଆଡ ତାଳ ॥

ଆତ୍ମାମୂ ବସ୍ତ୍ର କେଶ୍ । ପ୍ରାଣେନାଥ ବନ୍ଧୁନେ ତେ ।
କହୁକେତେ କେତେ ହତ । ଦେଇମୋତେ ସଂକେତ ।
ଜାଇଲେ ବ୍ରଜ ଧୂର୍ତ୍ତ । ରହିଲେ କାହି ପୁରେ କନ୍ତ ॥ ପଦ ॥
ଋ ସାରଗାସା । ଗାଋସ ନିଧାପାଧାଧାସା । ପଧସାଋଗମଋଗା ।
କର୍ଣ୍ଣ ରସିକା । ମଣିପୁମୃଦୁବଚନକୁ । କହୁତେଷିଲମନକୁ ।
ସାରିଗାମାପା । ମାଗାମାପାମାଧାପା । ମାଧପମାଗମପା ।
ବହିଲୁତାହା । ଠାରେଅତମୋଦକୁ । ଦେଇମୋତେରଦୁଃଖକୁ ।
ମାପାଧାନିପନିଧା । ମାଧପା । ମାଗାପାଧା । ସାନିଧାପା । ପାଧାସା ।
ହୋଇଲେନବଣକୁ । ଆଶକୁ । ଯଣିଲେତେଗ । ଏକସ୍ତ୍ରୀଥ । ମୋପଥ ।
ନିଧାଶ୍ରୀ । ସାରିଗାମାଗାରିସାନିନିଧା । ଧାଗାରିଧାରିସା । ଧାସାନିନିଧାପା ।
କଚଥ । କେଳଥ ପଥକୁପୁମଣର । ତରଙ୍ଗ ତରଙ୍ଗ । ଅଥଡମଭରେ ।
ଧାନିପାପାଧାମ ମାପା । ମାଧାପାମା । ଗାମାଗ୍ରୀଗା ।
ପ୍ରହାରୁଛୁମୋମରମେ । ରଖ ରଖ । ଆରେପ୍ରାଣ ।
ସାରିଗା ସାରିସାସାନିଧା ॥) (ଅନୁପଲ୍ଲବୀ) ସାହା କେବାହ୍ନ
ପ୍ରେମ୍ସୁହିହେଲନନରେଖ ॥ ୧ ॥) ନାହାବନେ ।
ସାଧାସାନିଧାପା । ଧାପମାଗାମାରଗାସା । ଋଗାମାଗାମାପାମା
କାହାରେଏଦୁଃଖ ! କହୁଲେକେପେନବରେ । ସଜନଏଜୀବ ।
ଧାପାନିଧାପାଧା ॥ ନିଧାନିଧ ପାଧାଧାପାମାଗାମାପା । ମାଗାମାପା
ଧରବନ୍ଧପର ॥ ୨ ॥ ମୂହିଲେମାରେସଂଚଅହ୍ରତକୁବଂ- ଚକାପୁରେ
ଗାମାପା । ଗାମାପା । ମାପାଧାନିପାଧା । ଧାସାନିଧା । ପାଧାପା
ରଚପୁ । ରଥଙ୍କ । ଉଚଡହେଲଏ । ହ୍ୱାନିକରେ । କଠର
ମାଗାମାଗ୍ରୀଗା ! ସାରଗାମାପାଧାନିପାଧସା ॥ ଧାନିପାନି
ସହ୍ୱବମୂର୍ତ୍ତି । ସେମୋହନ ନଦେଖିସହ୍ୱସା ॥ ୩ ॥ ତ୍ରୁଟିମାତ୍ର
ଧାପାଧାମା । ଧାପମାଗାମାପା । ଗାମାପା । ଗାମାପ । ଗାମାପା ।
ନଦେଖିଲେ । ଶତଯୁଗପର । ଯେମଣେ । କପର । ବଶୋର ।
ଗାମାପାଧାଧାଧା । ଧାସାଧାସାନିଧା । ପାପାଧାଧାସା । ଧାଶ୍ରୀସାର
ହେଲମ୍ବର । କପରଏପ୍ରାଣ । ଧରରହବ । ବାସଗ୍ରାସ
ସାପା । ନିଧପାମାଗାପାଧାସା ॥ ପାମାଗାମପା ମା ।

ଭୂଷଣାଦିକ । ହେଲନବଷ୍ଟପରସା ॥ ୪ ॥ ନନ୍ଦସୁତମୋରେ ।
ଗା ମା ପା । ଗାମା ପାମା । ଧାସାନାଧା ଧାପାମା । ଧପା ପମାଗାର ।
ଦ୍ଵନ୍ଦକୁ । ବନ୍ଧମନେ ।। ଶୁଣୁସୁଜଣୁ ମଣି । କହ୍ନବୁ ରୁଧାଇ ।
ଗ ମାପାମା । ଧାପାନିଧାପା ଧା । ଧାସାନାଧାନିପା ଧା । ଧାରସା ସା ।
ସମଯାଇ । ଯେନମୋ ଏଣ୍ଡିତ । ସଘଟନେଚଲିଦୂଷ । ଶ୍ୟାମପାଶେ
ପାଧାସାରନାସାଗାର । ସାରଗାମାଗାରସା । ଗାରସାନାଧା ।
ଶ୍ରୀକରଧର ସୁମଠ । ବାଣୀନିକାମଳକର । କହ୍ନପ୍ରତିବାଧି ।
ଧାରସା ନିଧପା । ପାନିଧାନିପା ଧାମା । ଧାପା ଧାପାମା ।
ଆଡିଶୀହାରକ । ସଇରେ ମେଳାଇଲେ । ଅଢହ୍ନରଷେ ।
ଗା ମା ପ ଗା ମାଗାର । ଗାମା ପାଧା ନିପା ଧାରସା ॥
ସବଣେହ୍ନଦନ୍ଧୃରେ । କହେ ଢିଜଗୌରହ୍ନର ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଏରୁକୁଲ୍ୟକାମୋଦ । ଆଦ ତାଳ ॥

ସହ୍ନ ହ୍ନାକେହ୍ନମୂର୍ହ୍ନ । ସହ୍ନବ ଏତେପାର ଦୁଃଖକୁ ।
ବହ୍ନପାପ ନାଶିଦେହ୍ନ । ରହ୍ନବାର ଧିକସିନା ॥ ପଦ ॥
ସା ର ର । ଗାରଗା ସାରଗା । ସାରମାଗା ରରଗା । ସାଗାରଗା ।
କାହ୍ନିକ । ବହ୍ନଲେଶଉରେ । ଅହ୍ନତହେତମୋତେ । ଏହ୍ନାନଙ୍କ ।
ସାସ୍ରରଗା ସାରଗା । ସା ସାରରମା ମା । ଗାମାପା ପା ।
ବହ୍ନତକ ଏପର । ତାହ୍ନାଙ୍କୁ ଗୋଦୂତ୍ତ । କୋହ୍ନେଷ୍ଟ ।
ଗାମାପାଗାମାଙ୍ଗଧା ଧା । ମାପା ଧାପା । ପାନିଧାପା । ପଧାସାନିଧା ।
ଯାହ୍ନାହ୍ନଦନ୍ଧୃହ୍ନେଉଛୁ । ସହ୍ନ ମୂହ୍ନ । ରହ୍ନପୁଣି । କାହ୍ନାରେଯାଇ ।
ରମାସାନିଧା । ପାଧାମା ପା ଗାମାପାଗାମା । ପମାଗାର
କହ୍ନଲେକେହ୍ନ । ଆହ୍ନାବୋଲିବଚନେଅରେ । କହ୍ନବକୁ ।
ଗାଷ୍ଣ ଗାରସା ॥) ଅନୁପଲ୍ଲବୀ ।
ନାହିଁକେହ୍ନ ॥ ୧ ॥,) କପଟରେ ମୁ ବନ୍ଧିବରୋ ।
ପା ମାରରଗା । ସାରଗା । ସାରମାପାଧା । ମାପାଧାପା
ବାସର ରଜନୀ । ଅସର । ଆହିହ୍ନେଲ୍ନ । ବନଶେଷରେ ।
ଧାପାନିଧାପା । ଧପାପା ମାଗାର । ଗାରରଗାସାରନାଧାପ

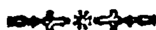
ପୟୋଧରରେସେ । ଦେଖନ୍ତୁ ନବୃନ୍ଦେ ॥ ୨ ॥ ଶରଣଯିବ ମୁକୁନ୍ଦାଙ୍କୁ ।
ମାଗାଗ୍ରସାର । ଗାରରଗା । ସାରମାପାଧା ପା ମ ଗାରସାର ।
ଧରଚରଣକୁ । ବରବର । ନଟବରପା ଏତେତନବଣଷଲେ ।
ମାଗାରଗା । ସାରମାପାଧା । ଗ୍ରମାପାଧା । ମାପାଧା । ପାଧାସାନମା
ଗ୍ରୁବନାଗ୍ରି । ଟିରକୁଶୁଣି । ଦୂରକର । ବରଦ୍ଧ । ଜ୍ୱରବେଦମାର ।
ଧାଗ୍ରିସାନଧା । ନନଧାଧାନପାଧାନପାଧା । ନଧାପଧାମାପା ।
ଶତ୍ରୁରନ୍ଧିନ୍ନ । କରଇଲନପେପେବେମର୍ଦ୍ଧ । ଧରଏଜାବନ ।
ଧପାମାପାଗାମା । ପାମଗାମାରଗା । ସାରମାପାଧାପା ମାଗାଡ । ।
କରନ୍ଧବପେନ । ଝୁରବାକୁ ଏତେ । ସରଆଣିକଲ୍ପଗୋବନ୍ଧ ॥ ୩ ॥
ରଗାରରଗାସାରଗା । ସାଗାରଗା । ସାରସାମାଗାମା ।
ଏହାଥିଲମୋକରମେ । କହେବରୁ । କହସହଚର ।
ରଗାରପାମାପା । ଗାମପାଧାପା ମାଗାର ॥ ମା ପାମାଗାକଣାତା ।
ମୋହତଟସ୍କର । ନୂହଇ ବୟୋରୁ ମନୁ ॥ ୪ ॥ ଶୁଣିଦୁଷ୍ଟ ମୁରଲି ।
ପମାଗାରଗାଝେଂ । ମାଗାରଧାଣାଂ । କଣାଝେଣୁଡା । ସାରମାଗାର ।
ପାଣିପାଶେମିଳି । ପାଣିକଟରଧର । ପ୍ରଣତଦେହାଇ । ଜାଣେସମସ୍ତ ।
ଡାକୁଡାର । ରଗରରଗାର । ରକାତାଝେଣୁଡା । ପାଧାସାନନଧା ।
ଏଣୀଦୃଷ୍ଟି । ବାଣିକ କହତା । ଆଣିତୋଷେସେସୁ । ବେଣପାଶେସେହ
ଡାକଣ୍ଠାଧିକଣ୍ଠା । ଧାପାମାପାଗାମାରଗା । ଧ୍ରୀମିଧ୍ରୀକଣା ।
କ୍ଷଣେମିଳାଇଲେ । ଭଣିଜଗନ୍ନାଥଗଜ । ମଣିକ୍ଷିତପଥ ।
ସା ରମାପାଧାପା । କଣାଡାଦାଧିଗିଣାଥା । ନଧାପାଧାମାପା ।
ଗୁଣିଗଣଜନେ । ଶୁଣିଶ୍ରବଣେପ୍ରବଣେ । ଗୁଣିହୃଦ୍ଧସ୍ତୁତେ ।
ଧାଣାତାଦାଧିଗିଣାଥା । ଧାପାମାପାଗାମା । ଝେଣୁଡାଦାଧିଗିଣାଥା ।
ଶୁଣିସୁପ୍ରମୋଦଭରେ । କୃଷ୍ଣଡସୁସ୍ୱରେ । ଗାନକରନନ୍ତରେ ।
ଛପରଟେରେ ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଡ଼ାତାଳ ॥

ଆହ୍ମାମୋନାହ୍ମାଁ ବନେ । କେହ୍ମମୁ ଏବାଧାକୁ । ସହ୍ମପୂଣି ।
ରହ୍ମବଗୋ । କହ୍ନିଥିଲେ ସଂକେତ । ନହ୍ମଲେନ ଯେବେନାଥ ।

ରହିଏଥେ ଜବାସାର୍ଥ ।   ନସାରଗାମାଗାରସା । ଗାରସାନଧାନ-
ପାଧାନସା । ରଗାମାର । ପାମ/ଗାର । ସାରଗାମା ପାଧାଗାରସା ।
ମପା । ଗାମା । ସ୍ରଗା । ସାର । ନ୍ସା । ନନାଧାନ । ପାଧାନ ।
ପାଧାନ । ପାଧାନସା । ପାଧାନସାରଗାମା । ପାମାଧାପାମା । ପାମାଗ ।
ମାଗାରସା । ରଗାମାଗା । ମାପାଧାପାମପା । ଗାମାଗାରସା ॥ ୧ ॥
ଧ୍ରୁକହେଉ ଏକାବନ । ଯଉବନେଟନ ଏସବନ । ବହିଲେ ଅହିତ
ଯେବେ । ଅଭୋସହ ମୁ ସହିଷ୍ଣବେହି । ହରପରଣର ମୋର ।
ମହମତ୍ରେ ଧର । ପ୍ରହାରେ । କକରବର୍ଣ୍ଣହର । ଦେଇ ମୋତେ
ପାସୋର । କାହାପ୍ରୀତରେ । ରତରେ । ମାଠଅଠ । ରଟରସେ ।
ମୋଦୁଃଖରେ । ମଠ ବଳାଇଲେଶୋ ॥ ୧ ॥ ଆଉମୁବଞ୍ଚିବକେହି ।
ସାରଗାମାଗାସ୍ରସା । ଗାରସାନ୍ଧାନପାଧାନସା । ଗାରଗାମା ।
ମାନାଧାଧାମାଗାର । ସାପାମାଗାରସା ॥ ୨ ॥ ଅରେହୃଜାଣୁବର ।
କକରବର୍ମ ଉପାସୁକହି । ସରଲ୍ଟସେ ରସିକ । ହୃଦର ।
କକଳେ ଏକାଳେ ॥ ୨ ॥ ମାପାମାଗାରଗାମା । ପାମାଗାରଗା ।
ରଗାମାପାମା । ଧାପାମାପାମାଗାରଗା । ମାଗାରସା । ସାଗାର-
ଗାମାପା । ଗାମାରଗାମାପା । ଗାମାଧାପାମାପା । ସାସା ।
ସାନଧାମାପା । ଗାମାଗାରସା ॥ ୩ ॥ ଦୋଷକୁ ନବୁଝି । ସେଷ
ବହିବାରୁ ।- ଷଣଜସେଏ ।- ଚେସରକ କରବାର । ସ୍ୱହିାସ୍ୱହି
ଏଘୋର ରଜନୀ । ସରଆସିଲନ । ଆଉଆସିବେକପାଇଁ । ମୋ
ଦୁଃଖିସ୍ୱଦର୍ଶ ।- କୁହେମୋହନ ॥ ୩ ॥ ରଗାମାଗାମାଗାରସା ।
ଗାରସାରନାଧାନସା । ଧାନନଧାସା । ଧାନସା । ରଗାମାଗାରସା ॥ ୪ ॥
ବହିଛ । ବହିଥିଲ୍ଘୋ । ଏହିପରିମୋ । କପାଳେ । ଏତେ
ଦୁଃଖରେ । ସହିରେ ରହିବା କପରି ॥ ୪ ॥ ପାମାଗାରିରିସା ।
ସ୍ରସ୍ରଗାଗାମା । ଗାଗାମାମାପା । ମାମାପାପାଧା । ପାଧାନନସାନଧାପ ।
ମାପାମାଗାର । ଗାମାପା ଗାମାପାମାଗାର । ଗାମାପା ଧାପାମାପା -
ଗାମାପା । ଗାମାଗାରସା ॥ ୫ ॥ ଜାଣି ଏସ୍ୱଠଙ୍କ । ଆସିମୋହନ ।
ପାଶେବହନ । ସ୍ୱଷେବଚନ । ତୋଷାଇମନକୁ ଦୂଷ ! ଶ୍ରୀମଠ ପାଶେ ।
ମିଳାଇଲେ ହରଷେ । ନକାଦ ହର ଚନ୍ଦନ ଜଗଦେବ ।
ନବେଣ ଆଣି ॥ ୫ ॥

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଆଡ଼ ତାଳ ।

ଆରେ ଜୀବନ ସଙ୍ଗିନୀ । ଅବେଷେ ମରଣ ପାଣି ।
ହୁଇଲ ଜାଣି ଜାଣି । କରବ ଏବେକ ବୁଝି ।
ଭରସା ରୁହିବିନା ମୋର । ପଦ ।

ଗାଋସାସା ଋସାନ । ଋସାନ । ପାନସାଗଋଋଗାଋସା ।
ଧରମେ ତେଜନକର । ବରଷ । ପ୍ଳାଭ ଇଷଣରୁ ଜୀବ ।
ଋସାଋମ ମାପାଋମାପା । ଧାପାମାପା । ନପାନପାମାପା ପାମାଋ ।
ହୁଇଦେଇଚେନାକୁ । କରୁକେଡ଼- ଥରବନସ୍ଥମାଆଗରେ ।
ପାପାମ.ଋଋଗାଋସା । ସାସ୍ଥ । ସାମା ଋମ ଋପା । ମାପାମାନ ।
ଅରହେତଲନସୁହିଁଲ । ଅର । ପର । କର । ହର । ପରହର ।
ପାନସାଗଗାଋସା । ଋଗାଋସା । ନଋସାନ । ପାଧାମାପା ।
ସଋଲ୍ଲଗାମୋଆଁଣ । ଆରେପାଷା । ବରବର । ଗିରଣ୍ଣ ।
ଗାଋସା । ଋସାନ । ସାନପା । ଗାଋସାଋସାନ । ସନପାଧାମାପା ।
ମାଋମା । ମଋମ । ଘରୁଣ୍ଣ । ସୁର ଅଛନ୍ନ । ଭରେଣଋବନ୍ଧ ।
ଋମାମାପା । ଧାପମାପପମଋ । ପପାମାଋଋଗାଋସା ।
ବାରବାର । ଦେରବାଯାହେଳନ । କରବ କଉପାସୁକୁ । ୧ ।
(ଅନୁପଲ୍ଲବୀ) ମନେ ମଜଉ ବୁଡଲଗେ ।
ସାଧା । ପାଧା । ମାପା । ସଗାଋସାଋମା । ପମାମାପା ।
ଆଷି । ଷଷି । ଚୋଷ—ବେକଅରପମା । ୨ । ଆଷେବଏ ।
ମାମପା । ମାସାପାମାପା । ପାମାଗ । ପାପମାଗ୍ଗ । ପାପାମାଗଋ ।
ଆଗରେ । ନଶିଯାକରେ । ବସକୁ । ହାସରସେ । ବଣହୋଇମୁ ।
ପାମାଗ । ଋଗାଋସା । ଗାଗାସା । ଗଋସାସା । ନଋନସା ।
ବାସବୁ ।- କୁପୁମଆଣି । ଆଗାକୁବ ।- ହୁଅଜାଡ । ଦୋଷଭରେ
ଧାଋସାଧାନ । ପାନମାପପା । ଗଋଗାଋସା । ଗଗଋସା ।
ବଅଥିଲ୍ଲଯ । ଦୋଷନବୁଝି । ବେଷକୁପ୍ରକାଶି । ବାସିକର ।
ଗାଋସା । ଗାଋଗା । ସାଋସାଋ । ନଋସାଧାସାନସା ।
ଜାଣିଣ ।- ଏଥରି । କ ଯେବେ ନ ।- ଆସିଲେନସୁହୃଦ ।
ପାସାନ ସାଋସାନ । ପଧାନ । ଗଋଥାଗା ଋଗସାସାଋମା ।
ସଷାକୁଦେଇମେଦୁ - ଦଗାରୁ । ବେଷବଶେଅପବେରେଲମା । ୩ ।

ଶରଗାରସା । ରଗାରଶସା । ଗାରସା । ଗାରଗାସାର ।
କାହାକୁ ଦୁଃଖ । କହୁବ ଯାଇ । କହେବ । ବହୁବହୁଛୁ ।
ନରସାନସା । ରଗାରସା । ସାରସାସାର । ସାରସାନମା ।
ଯାହାକପାଳେ । କାହାବେଳେ । କେହୁସହୁବ । ରହୁବ ଏବ ।—
ପାମାନ । ମାପାମାନ । ମାପାନ । ମାପାନନସାସା । ପାନ୍ନାନସା
ରହ ଗି । କହୁବୃଷ୍ଟି । ସହୁରେ । ଥଇଜଲୁରେନ୍ନ । ସହୁନାହୁ ।
ଶରମାପାନପାପା । ନପାମପା ରର । ପାମାରଶଗାରସା ।
ଯାହ ହେଇଯାଉଛୁ । ମୁହିଁ ସିନାଜାଣେ । କୋହୁବନ୍ଧୁ ଶୀଘ୍ର ।
ସାରସାମ ମାରେମା । ରମାରିପା ପାମାପା । ମାପା ପାନ୍ନାନସା ।
କାହାସ୍ନେହାଗଣସ୍ନେ । ରହୁଲେନ୍ନପବେସେ । ତାହାଙ୍କବନ୍ଧୁହେ ।
ପାସା ନନପ । ମାପା ପାମାରି । ସାରିସାରିମା ॥ ମାମାପା ।
କେହୁବସ୍ତୁବ । ସହୁ ହୋବନା । ନାହିଁ କେରୋମା ॥୪॥ ଶୁଣିରେ ।
ମାପାପା । ନପା ପାମାରି । ପାପାମାଶ୍ରି । ପାମାଶ ।
ବାଣୀକ । ଜଣିବେକାଳେ । ଆଣିଣବଂଶୀ । ପାଣିକ ।
ରିଗାରିଶଗାରିସା । ସାରିମମାରିମାପା । ରିମାପାପାମାପନ ।
ଏଣିଦୃଶା ସଜନ । କ୍ଷଣକେମିଳାଇଲ । ଭଗିଲେନଉଠବଣ ।
ମପାନପାମାନସା । ସାରିସାସାରି । ନଶପମାରି । ସାରିରିମା ॥
କ୍ଷୌଣିଉଣମାଂଧାତା । ଗୁଣିଦୁହ୍ୟଙ୍କ । ଗୁଣାଶ୍ରିତଙ୍କୁ । ମାନବସମା ॥୫॥

ସଗ ଚୋତ । ଆଦ ତାଳ ।

ନନ୍ଦଘ ଡେଜୀର ସମା । ଜାଗଣିର ମନ୍ତ୍ରନା । ସୁରଙ୍ଗର ବେଦନା
ହାରିଲନ ଚେତନା । ପାରକଲେ ଜଣାନା ।
ବାରେ ସୁତଗରେ ଅନା । ପଦ ।
ଶଗାମଧାନସା । ନଧାନସା । ନଧାନଧା । ନଧାମାଗାମାଗା ।
କାହିଁକରେଯନ୍ତ୍ର । କୋହୁବନ୍ଧୁ । ମନ୍ତ୍ରାଗୁହି । ରହିଲୁବିଷାଇ ।
ଗାମଧାଧାଗାମାମ ଗାରି । ଗାଗାରିସା । ଗାରିସନଧା ନଧାନମା ।
ଯାହାଏକଣ୍ଠତାହାପ୍ରୀତି । ବନ୍ଧୁଟନଜ । ରହୁଯାଉଚିରେଁବୁମଢ ।
ଗାରିଗମଗା । ଗାମାଧାମାଗା । ଗମନାଧାମଗା ।
ଛଳ୍ପଲସେନା । ମହିଁ ଜଣାନା । ନହେରେ ବମନା ।

ଗାମାସାନିଧା`ନିଧାମାଗା । ଗାରିଗାମା`ମା । ଗାମାଧା`ଧା ।
ଦାହସୂନାଜତ ବଚନା । ବୃନ୍ଦ କହୁଥେ । କହନ୍ତେ ।
ଧାନିସା`ସା । ଧାନିସା । ସାନିଧା`ମା` । ନିଧାମାଗା । ଧା`ମା`ଗା`ରି` ।
ତୋହକାନ୍ତ । ସହତେ । ରହଧନ । ସେହମନ । ଏହପରି ।
ମା`ଗା`ରିସାନି । ଅନୁପଲ୍ଲବୀ ।
ସ୍ନେହକରିନ ॥ ୧ ॥ ମାଗୁଣ୍ଠୁ ମୁ ଏତକଗୋ ॥ ୦ ॥
ଗା`ମାପା`ପା । ଗାମାଧା`ଧାଁ । ଗାମା`ମାଗା । ଗାମାଗା`ରିସା ।
ଲଜତେଜ । ସଜନରେ । ଏଯାମିନୀ । ମାଲଅଙ୍କୁ ।
ଗାରିସାନିସା । ଗାରିଗାମାଗା` । ଗାମାଗା`ମା । ଗାମା`ପା ।
ସାଜଣିମୂର । ବ୍ରଜରଜଆ ।- ଭ୍ରଜଚର । ମଜାଇ ।
ଗାମା`ଧା । ଗାମା`ଗା । ଗାମା`ମାଗା । ଗାଧାଗାପା`ପା ।
ସେଯାଇ । ସେକେଉ । ସଜକର । ମଣ୍ଡିବାରେଭ ।
ଗାମାଗାମାଗାଣିସାରିମା ॥ ମାମା । ଗାମାଗା`ଗା । ଗାମାଗରି ।
ସୁଝାଇଦେବାମଦୁଃଖମା ॥ ୨ ॥ ଆନ । ବୁନଘେନ । ଧନଆନ ।
ଗାରିସା`ସା । ଗାରିସା`ନିଧା`ନିଧାନିସା । ରିଗାରିଗାମା ।
ଏନଦାନ । ବନନାକ୍ଷିଅରେସେତୋଙ୍ଗ ।- ବନମୋହନ ।
ସାରିଗାମା`ମା` । ଗାମା`ଧା`ଧା । ମାଗା`ଣିରିସାରିମା ॥
ଘନବରନେ । ଘନେଅଲ । ଙନେ ତୋଷମାନମା ॥ ୩ ॥
ପା`ମାଗା`ମା । ଗା`ମାପା`ମାଗା`ମାପା । ଗାମାପା`ମା ।
ମାବତେଜ । ମୀନକେତ୍ରହେଷ୍ଟସି । ଝିଲ୍ଲବାସି ।
ଗାମାଗା`ରିସା । ମାଗାରିସା । ଗାରିସାନିସା । ଗାରିଗା`ଗାମାଗା` ।
ମନଲୁଟୋଷି । ଧନପର । ସେବକନ୍ଦ୍ରଲ । ଏନଛିରେ ଆସି ।
ଗାପାଗା`ଗାମାଗା`ରିସା । ଧାପାଧାଗାମାପାଗାମା ।
ମୀନକେତନ ଆକସି । ସେନସିବନ୍ଧ ଗଜବନ ।
ଗାମାଗା`ଣିସାରିମା ॥ ଧା`ଧାମାଗା`ରିସା । ଗାରିସାନିଧା` ।
ବନଜାକ୍ଷିଥରେମା ॥ ୪ ॥ ଦୋଷକୁ କର୍ଣ୍ଣିକି । ସେଷବନ୍ଧଲୁ ।
ଧାନିସାରିଗା` । ଗାମାଧାନିସାଁ । ଧାନିସା` ।° ସାନିଧାନିଧାମା ।
ତୋଷକୁବନ୍ଧ । ପ୍ରଶଂସିବେଙ୍କ । ରସାତ୍ରେ । ରସିକା ବରରେ ।
ପାମାଗାମା`ଗା । ମାଗା`ରି । ଗାମାଗା`ରିସା । ଗାରିସାନିନି ।
ସ୍ୱରରେ ସସ । ରଙ୍କିକା । ବସିକୋଳରେ । ହସିପ୍ରମୋଦେ ।

ଧାନୀଧ । ଧାନସାରମା ।   ନୀଧାନଧାନଧା । ଧାନଧମାଧାମାଗା ।
ନାଶିଦୁଃ—ଖସମୂହମା । ୫ । ଅଦରଜନରେ । ସଦସ୍ନୁଙ୍କରଦୂରେ
ଗାମାଗାରଗାରସା । ଗାରସାନଧାନସା । ଧାନସାରଗାମା ମା ।
ବାଦକଲେତାହାରେ । ହୃଦସୃସେଖେଜରେ । ମୋଦଲଭିବଙ୍କରେ ।
ଗାମାଧା ଧାମାଧା । ଧାନନସା । ଧାନୀସା ନ । ଧାନ ଧା ମା ।
ମଦଗ୍ରକ୍ଷିଥିରେ । ମୃଦୁଳରେ । ପଦେସ୍ୱଷେ । ପଦେହାତ୍ତି ।
ଧାମା ଗା ସାରସାରମା ।   ସାନଧା ସାନଧାନଧା । ସାନଧାନଧାମା ।
ଭଦନରୁ ଉଙ୍କରମା । ୭ । ଦୁଖମୂଖରୁଏବାଣୀ । ଯେତେପରକଟୁ ।-
ଧାମାଗାମାଗା । ସାନଧାମାଗା । ମ.ଗାର । ଗାରିସା ।
ଲେତାହାଶୁଣି । ରତଲୁଣଳା । ମଣ ପ୍ରି ।- ରତରେ ।
ଗାରସାନଧା । ଧାରିଗା ଗା । ମାଗାରିଗସା । ଗାରିସା ନୀସା ।
ଅତହରସେ । ଶୁତକଅଣି । କ୍ଷିତବ୍ୟହାଁଣି । ଶାନ୍ତଦାଙ୍କର ।
ଗାରିଗାମା ମା । ରାମା ମା । ଗାମାଧା । ମାଧା ଧ । ମାଧନ ।
ସ୍ୱତକହେଜ । ପ୍ରୀତରେ । ଗତରେ । ପଣ ସ ।- ହୃତେସେ ।
ଧାଧାନୀନ । ଧାଧନ । ଧାଧାନନସା ସା । ଧାନସାନଧାନଧା ।
ମାତଲେସୁ ।- ରତରେ । ହତଚେତହୋଇ । ହତଦୁହେଁବନ୍ଧଲେ ।
ଧାମାଗାମାଗା । ଗାମାଗାରିରିସା । ଗାରିସାନନସା ।
ଅନ୍ତରକୋହ । କ୍ଷିଣାଶକ୍ଷୀଜର ।- ନାଅଗ୍ରଜମଣି ।
ଧା ନ ସା ଗ୍ର ରି ନା ।।
ଗୀତେଙ୍କହଲେମା । ୭ ।

ରାଗ ରେଖୁପ୍ତି । ଆଡତାଳ ।।

ଆହ୍ୱାକଳଲେ ଶୋ ଶ୍ୟାମ । ରହିଲ ନେତ୍ରଦମୋହନେ ।
କହୁସଂକେତରୁ ପୁଣି । ତାହା ଡପାଁକଲେ ଅନ ।। ପଦ ।।
ସାରିରିଗା ଗା । ରିଗାପା ପା । ଗାପାଧା ଧା । ଗାପାଧାପାପା
କହୁଥିଲେତ । ଦେଇହସ୍ତ । ସଦ୍ଧକାନ୍ତ । ବହୁଅନ୍ଧତ ।
ଗାପାଗା ଗା । ଧାପାଧାଗାପା । ଧାପାଗାପା ପା । ଗାପାଗାଗରି
କାହାସ୍ନେହେ । ହୋଇମୋହନ୍ଦ । ଗହନେଆଣେ । ରୁହାଇଦେଲପା

ପାଗାରିଗା । ସାଗ୍ରିଗା । ରିଗାଧାପାପା`ପା । ରିଗାରିଧାରିଗା ।
ସାହାବନେ । ଏହାକ । କହ ହଚଢ । ଚାହଁ କଁରନେହ ।
ଗାପା` । ଧାପାଗାପା`ପା । ଧାପ ଧାପାଗାପା`ପା । ଗପାଗାପାଗାରିଗ୍ରି ।
ସହ । ରହବମୂହଁ । ବହନୁବଗଦେହ । ଦହନେହାଇଦାଉଛୁ ।–
ପାଗାରଗା । ସ୍ରରଗା । ସାସ୍ରରଗା`ରଗା । ରଗାପାଗାପାଧା ।
ତ ହୃଦସ୍ନୁ । କହେବ । ଲହଥିଲ୍ଲକଗୋ । ବହଏହପର ।
ଗାପାଧାସାସା` । ସାଧାପଗାରସା । ପାପାଗାସ୍ରିସାର ଆ ॥
କହିବକସ । କାହାପୂରତରେ । ମୋହରଏଦୁଃଖେ ଆ ॥ ୧ ॥
(ଅନୁପଲ୍ଲବୀ) ଗାସୋରଲେ କଗୋ ମୋତେ ସହ ॥
ସ୍ରରସା । ରସାଧା` । ଗାରରସା । ଧା`ଧାପାଗା । ପାପାଗାର ।
ଅଜରେ । ସଜନ । ରଜନୀରେ । ମଞ୍ଜୁଢର । ବଞ୍ଜୁଳ ସୁ ।–
ଗାଗାରସା । ସାରଗା । ରଗାପା । ଗାପାଧା` । ଗାପାଧାସା`ସା ।
କୁଞ୍ଜବନେ । ଭଜବେ । ମଜ୍ଜିବେ । ନଚିବେ । ସଜବେକ୍ଷଣ ।
ଗାରରସାଧାପା । ଧାପାଗାପାଗାର । ପାଗାରଗା । ସା`ସ୍ରିଗାରଗାପା ॥
ମୁଜାଣିଥିଲିଟଗା । ଖଞ୍ଜନନୟନେ । ଅଞ୍ଜନକୁ । ରଞ୍ଜିବାରସେପା ॥୨॥
ଗା`ଗାରରଗା । ସାରରଗା`ଗା । ରଗାପା` । ଗାପାଧା । ଧାପାଗା` ।
ଚୋଷବୁବହ । ବସିମୋପାଶେ । ରସିବେ । ହସିବେ । ସ୍ପର୍ଶିବେ ।
ଗପାଧାପା`ପା । ଧାପା`ଗା`ଗା । ପାଗାସ୍ରର । ଗାରରଗା ।
ନାଶିବେଦୁଃଖ ।– ସଶିକସେ । ନଶିଏବେ । ହସାକାଳ ।
ଧାପା`ଗପା`ଧାପା । ଧାପା`ଗାରସା । ପାଗା`ରସା । ଗାରସାରଗାପା
ଆସିବେହେଲାନଗୋ । ଆଶାକୁ ମୋର । ଜାଣିଲେକ । ହସାଇଦେକ ॥୩॥
ପା`ଧାପାଗାଗା`ପା । ଗାପାରଗାସ୍ରି । ପାଗାସ୍ରରଗା । ସାରଗା` ।
କାହିଁକମୋକାନ୍ତ । ପୁହୃଦଶରୁ । ବହକେଚେଢ । କହଲେ ।
ରଗାପା । ଗାପାଧା । ଗାପାଧାସାସାସ୍ରର । ଗାରରସାଧାପା ।
ରହଲେ । ମୋହଲେ । ନୋହଲେକଗୋଏଚେ । ବହବଳମ୍ବକୁ ।
ଧାପାଗାପାଗାର । ପାଗାରଗା । ସାସ୍ରିଗା । ରଗା`ଗା । ରସ୍ରିଗାପା ।
ବହନ୍ତେସେପୁଣି । ସହଏବେ । କେହମ୍ । ସହଡ । ବହବେପା ॥୪॥
ଧାଧାପାଧା`ଧା । ଧାପାଗାପା`ପା । ଗାପାଗାସ୍ରର । ପାଗାରଗା`ଗା ।
ସଦନୂନେଇ । ମଦନେମୋହ । ମୋଦକଗଇ । କଦନଦେଇ ।

ସାରିଗାରିଗା । ରିଗାପାଗାପା । ଗାପାଧପାଧା । ଗାପାଧାସାସା ।
ମୃଗନଜନେ । ନଜରସ୍ଥାନେ । ବାଦକୁମନେ । ଆଦରଭିଲେ ।
ସାରିଗାରିସା । ସାସାଧାପା । ଧାପାଗାରି । ପାଗାରିଗା ।
ଭେଦକଲେ ଯା ।- ହୃଦସ୍ପୃରେ । ଛନ୍ଦଧରୁ । ନନ୍ଦସୁତ ।
ପାଗାଧାପାରିଗା । ପା ॥ ସାସା । ରିରିସା । ଗାରିରିସା ସା ।
ସୁନ୍ଦରଏହ୍ନିକ । ପା ॥ ୫ ॥ ଶୁଣି । ସେଏଣୀ ।- କ୍ଷଣେସେଦୂତ ।
ରିସାଧା । ଧାପାଗା । ପାଗାରି । ଗାରିସା । ପାଗାଧାପାପା ।
ଜାଣିଲେ । ପୂର୍ଣ୍ଣେସେ । ବେଣୁ ଧା ।- ରଣଙ୍କ । ପ୍ରଣସ୍ପୃହେଇ ।
ଧାପାଗାପାପା । ଗାଧାପାଗାରିରି । ପାଗାରିଗାଗାପାଗାଧାପା ।
ଜଣାଇଦୁଃଖ । ଅଣିମିଳାଇଲେ । ପ୍ରାଣେଶ୍ୱରୀଶ୍ରୀରାଧାପାଶେ ।
ରିଗାରିସାସାରିଗାପା ॥
ଭଣେଗୌରହରି ପା ॥ ୬ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ଆଡତାଳ ॥

ସାଅନିଧାପାଅ । ମାପାମାଗା । ଗାମଧାନି । ପାନିଅ ।
ଅଅସିବେକଇ । ରସିକାରେ । ତୋଷିବାକୁ । ମୋତେ ଶ୍ରୀ ।-
ଗାରିସା ॥ ସାସାନିଧା । ପାପାମାମା । ପାମାଗାମାପାନି ।
ହରିଆ ॥ ପଦ ॥ କାହିଁକରେ । ସ୍ନେହାରୁରେ । ମୋହତକୁହୋଇ
ପାନିସା । ଗାରିସା । ନିରିସା ॥ ପାପାଧାପାମାପାପାଗାମାପ
ଯାଇଏ । ରହିଲେ । କରେଆ ॥ ୧ ॥ ଦେଇମୋକରରେକରକୁ ।
ଗାମାଗାରିସା । ନିସାଗାମାପା । ଗାମାପାନିନିସା ।
କହିଥିଲେଟଗା । ସେବଚନକୁ । ଏହୃପରରେକ ।
ଗାରିସାରିନିସାନିରିସା । ସାନିଧାପାମାଗାରିସା । ନିସାଗାମାପାନି ।
ତାହାଙ୍କରଗୃଢଆହ୍ୱାସେ । ନାହାସଙ୍ଗସୁଗବଶେ । ଅହ୍ନତଚତୁରେ ।
ମାପାନିସା ॥ ମାଗାରିସାନିସାନିରିସା । ସାନିଧାପାମାପାମାଧାପା ।
ବହିଲେଆ ॥୨॥ ସାରକଲେନକାହାହତେ । ସ୍ମରହାତେଦଣ୍ଡକୁମୋତେ
ମାଗାରିସାନିସାଗାମାପା । ମାଗାମାପାଗାମାପାନିନିସା । ନିନିସା ।
ବାରେବଆଇଟବଗେ ଏତେ ।-ହରିକଆସିତହେଲାଣବେ । କାରକୁ ।-

ପାପାଧା । ମାମାପା । ଗାଗାମା । ପାପାନ । ମାପାନସା ॥
ଗିରକୁ । ଧରଚ୍ଛେ । ହରଷେ । ଦୂରକୁ । କହକଥା ॥ ୩ ॥
ନସାଗ.ମାପାମାଗାରସା । ସାନସାରନସାନଧାପା । ମାଗାମାପାଗାମା ।
ଶୁଣେରାଧାମୁଖରୁବୃତ୍ତ । ଜାଣିକହ୍ନେଲେବେଣୀମତ୍ତ । ଆଣିବାପାଇ ଷ୍ୟା-
ଗାରସା । ଗାମାପାନ । ମାପାନ । ସାନ୍ଗାରସା । ନସାନଧାପା ।
ମକର । ଶୁଣେବଂଶୀ ।- ପାଣି ସେ ।-ଘଣ୍ଟେମେଳଲେ । ଦ୍ରଣଢକ୍ନେହଲେ ।
ମାପାମାଗାର । ନସାଗାମାପାମାପାନସା ॥
ଏଣୀଦୃଶାଙ୍କୁ । ଭଣିଢିକଟଗୌରହରକଣ୍ଠେଆ ॥ ୪ ॥

ଅ ଷ୍ଟ କା ଳ ସେ ବା ॥

ଆପନାର ନତ୍ୟକୃତ୍ୟ ସାର ଶଚୀ ରାଣୀ ।
ଗ୍ରୁବାଲ ଶୟନ ସ୍ଥାନେ ମିଲିଲ ଆପନ ॥ ୧ ॥
ଦେଖି ପୁତ୍ର ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ର ହରଷେତ ହନ୍ତାଁ ।
ଆଉ ପ୍ରେମଭରେ ଲଲିତବଚନ କହନ୍ତାଁ ॥ ୨ ॥
ଉଠବାଗ୍ରୁ ଉଠବାଗ୍ରୁ ହୋଇଲ ପ୍ରାତଃ କାଲ ।
ଡାକତେ ଆସନ୍ତେ ତୋରେ ସକଲ ଗ୍ରୁବାଲ ॥ ୩ ॥
ସଘନେ ଉଠନ୍ତ ବାଗ୍ରୁ ଆଲସ ତେଜନ୍ତାଂ ।
ଶିଶୁ ସଙ୍ଗେ ଆଙ୍ଗନତେ ଖେଲକର ଯାନ୍ତାଂ ॥ ୪ ॥
ଶୁନିମାନ୍ଙ୍କର ବଚନ ଉଠି ଗୌରହର ।
ମାନ୍ୟେ ନମସ୍କାର କୈଲ ଦୁଇ କର ଜଡ଼ ॥ ୫ ॥
ତବେ ଶଚୀମାତା ମୁଖ ପ୍ରକ୍ଷାଲନ କୈଲ ।
ଆପନାର ବସନେତେ ଶ୍ରୀମୁଖ ମାର୍ଜିଲ ॥ ୬ ॥
ସାଧକ ସେକାଲେ ବାହ୍ୟାଗାରକେ ସୋଧାନ୍ତାଂ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଝର ଭର ଜଲ ମୃତ୍ତିକା ଥୁଇନ୍ତାଂ ॥ ୭ ॥
ତବେ ପ୍ରଭୁ ବାହ୍ୟାଗାରେ ଜାତବେଶ ହଇଲ ।
ଏଥା ସାଧକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୀଠ ମଣ୍ଡପେ ରଖିଲ ॥ ୮ ॥
ଦନ୍ତଧାବନର କାଯେ ଚୂତ ପତ୍ରଆନ ।
ଆଉ ଯତ୍ନେ ଥୋଇ ଆଛେ ଜିହ୍ୱା ଶୋଧନ ॥ ୯ ॥
ଚନ୍ଦନ ମୃତ୍ତିକା ଆଉର କର୍ପୂର କସ୍ତୁରୀ ।
ରଖିଲେକ ସେଇକାଲେ ଆଉ ଯତ୍ନ କରି ॥ ୧୦ ॥
ମହାପ୍ରଭୁ ଆସିତବେ ପୀଠେତେ ବସିଲ ।
ସାଧକ ସେକାଲେ ପ୍ରଭୁକେ ମୃତ୍ତିକା ବଢ଼ାଇଲ ॥ ୧୧ ॥
ହସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧି ସାର ପ୍ରଭୁ ଦନ୍ତଧାବନ କୈଲ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜିହ୍ୱା ଶୋଧନତେ ଜିହ୍ୱାକେ ଶୋଧିଲ ॥ ୧୨ ॥
ଅଧର ମର୍ଦ୍ଦନ କରେ ସାଧକ ସେ କାଲେ ।
ତାହାପରେ ସ୍ନାନୋଦକ ସାଧକ ବାଢ଼ାଇଲେ ॥ ୧୩ ॥

ମହାପ୍ରଭୁ ସେଇକାଳେ ସ୍ନାନାଦି ସାରିଲ ।
ସାଧକ ସୁଚିକ୍କଣବସ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପୋଛିଲ ॥ ୧୪ ॥
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପୋଛିସ୍ଥାହସ୍ତେ ପଟ୍ଟବାସ ଦିଲ ।
ପରିଧାନ କରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାସନେ ବସନ୍ତ କୈଲ ॥ ୧୫ ॥
ଆସନେ ବସିସ୍ଥାଂତବେ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ।
ସାଧକ ସେକାଳେ ଅଙ୍ଗେ କରିଲ ଲେପନ ॥ ୧୬ ॥
ତିଲକ କରିସ୍ଥା ପ୍ରଭୁ ସୁବେଶ ହଇଲ ।
ଆହ୍ନିକାଦି ନିତ୍ୟକର୍ମ ସକଲ ସାରିଲ ॥ ୧୭ ॥
ସେଇ କାଳେ ରନ୍ଧନ କରିଲ ଶଚୀଦେବୀ ।
ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି ପୀଠାପାନା ମନେ ଭାବି ॥ ୧୮ ॥
ପୁତ୍ରକେ ବୋଲାସ୍ଥା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୀଠେ ବସାଇଲ ।
ପରିବେଷନ କରି ଗ୍ରବାଳେ ଖେଆଇଲ ॥ ୧୯ ॥
ନାନାକଥା କହିମାତା କରଏ ଭୋଜନ ।
ପୁନଃ ପୁନଃ ଦିଏ ଅନ୍ନ ପକ୍ୱାନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ॥ ୨୦ ॥
ଭୋଜନ ସାରିସ୍ଥା ପ୍ରଭୁ ଆଚମନକୈଲ ।
କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଲ ତାରି ପରେତେ ଭୁଞ୍ଜିଲ ॥ ୨୧ ॥
ତାପରେ ହଂସୁଲ ତୁଲି ଶେଯ୍ୟାତେ ଶୟନ ।
ଗୌରହରି ଦାସକରେ ପାଦ ସମ୍ବାହନ ॥ ୨୨ ॥
ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ଶଚୀମାତା ନିତ୍ୟକୃତ୍ୟ ସାରି ।
ସଂସ୍କାରହଇସ୍ଥାଂ ଶୁକ୍ଳ ପଟ୍ଟବାସ ପରି ॥ ୨୩ ॥
ଆତଶୁଦ୍ଧ ଭାବେ ତବେ ରନ୍ଧନ କରିଲ ।
ଅନ୍ନବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି ନାନା ପିଷ୍ଟକ ସକଲ ॥ ୨୪ ॥
ଶଚୀଦେବୀ ଜଗନ୍ନାଥ ରନ୍ଧନ ସାରିଲ ।
ପରିଜନ ପାଠାସ୍ଥାଂ ପୁତ୍ରେରେ ବୋଲାଇଲ ॥ ୨୫ ॥
ମହାପ୍ରଭୁ କୀର୍ତ୍ତନ ସାରିସ୍ଥାଂ ସେହିକ୍ଷଣେ ।
ଆସିପ୍ରବେଶ ହଇଲ ଆପନା ସଦନେ ॥ ୨୬ ॥
ପରିଜନେ କରିହିଲ ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ।
ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ରତବେ ପ୍ରଭୁ କୈଲପରିଧାନ ॥ ୨୭ ॥
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୀଠ ପରେ ଯାସ୍ଥାଂ ସେକାଳେ ବସିଲ ।
ମାତା ଅନ୍ନବ୍ୟଞ୍ଜନ ପରିବେଷନ କୈଲ ॥ ୨୮ ॥

ଭୋଜନ କର ଏ ପ୍ରଭୁ ଅତ ସୁଖଭରେ ।
ବାରଂବାର ଅନ୍ନବ୍ୟଞ୍ଜନ ପରବେଶନ କରେ ॥ ୨୯ ॥
ଭୋଜନ ସାରସ୍ତାଂ ପ୍ରଭୁ କୈଲ ଆଚମନ ।
ତାରପରେ କୈଲ କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଲ ଚର୍ବନ ॥ ୩୦ ॥
ଆଚମନ କର ରତ୍ନ ପଲଙ୍କେ ଯାଇସ୍ତାଂ ।
ଶୟନ କରଲ ପ୍ରଭୁ ଅତସୁଖ ପାସ୍ତାଂ ॥ ୩୧ ॥
ନବଦ୍ୱୀପେ ଏଇମତ କଲେ ନିତ୍ୟଲୀଲା ।
ଭକ୍ତଗଣେ ସୁଖ ବଢେ ପ୍ରଭୁର ଏଇ ଲୀଲା ॥ ୩୨ ॥
ସେଇକାଳେ ପ୍ରଭୁର ପାଦ ସମ୍ବାହନ କର ।
ସେପ୍ରସାଦ ଭୋଜନକୈଲ ଦାସ ଗୌରହର ॥ ୩୩ ॥

ଦଣ୍ଡାତ୍ମିକା ॥

ସନ୍ତଶେଷେ ଛୟଦଣ୍ଡେ ଉଠିସ୍ତା ଆପନ ।
ପୂର୍ବଅଭିମୁଖ ହସ୍ତା ବସିସ୍ତା ତଖନ ॥ ୧ ॥
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରନାଲ କ୍ରମେ କରସ୍ତାଂ ସ୍ମରନ ।
ବୈଷ୍ଣବ ଗନେରେ ତବେ କରବ ବନ୍ଦନ ॥ ୨ ॥
ଶ୍ରୀରୂପ ଶ୍ରୀସନାତନ ଛୟ ଗୋସାଇଁରେ ।
ବନ୍ଦନା କରବ କୃତାଞ୍ଜଲ ହସ୍ତାଂତାରେ ॥ ୩ ॥
ଶ୍ରୀଅଦ୍ୱୈତ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଗୌର ସୁନ୍ଦର ।
ଚରନ ସ୍ମରନ କର କରବ ନମସ୍କାର ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଶ୍ରୀମଦ୍ଗୌର ଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ।
ବନ୍ଦନା କରବ ମନେ ହଇସ୍ତା ଆନନ୍ଦ ॥ ୫ ॥
ଶ୍ରୀରାଧା ଶ୍ରୀଗୋକୁଲଚନ୍ଦ୍ର ଯୁଗଲ ଚରନ ।
ସ୍ମରନ କରସ୍ତାତବେ କରବ ବନ୍ଦନ ॥ ୬ ॥
ନଲତା ବଶାଖା ଆଦି ଯତ ସଖୀଗନ ।
ତାସଭାରେ ହୃଦ୍‌ଯନ୍ତେ କରବ ସ୍ମରନ ॥ ୭ ॥
ରାତ୍ରିଅନ୍ତେ ଦୁଇଦଣ୍ଡ ସାଧକ ସେବାକର ।
ତାରପରେ ସିଦ୍ଧଦେହ ହୃଦୟେତେ ସ୍ମର ॥ ୮

କେବଳ ଆମାର ଇଷ୍ଟ ଶ୍ରୀସ୍ୱାମିନୀ ଶ୍ରୀରାଧା
କୃଷ୍ଣହୋତେ ଶ୍ରୀରାଧିକା ଆଧିକମନେକର ॥ ୯ ॥
ଗୋପକାନ୍ତ ଗୋପବେଶ ଗୋପସେତେ ବସନ୍ତ ।
ପୀତବସ୍ତ୍ରପର ଅଙ୍ଗ ଜନ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତ ॥ ୧୦ ॥
ଶ୍ରୀଲଲିତା ସଖିଆର ଶ୍ରୀରୂପ ମଞ୍ଜରୀ ।
ତାରଅନୁଗଣେ ଥାକ ଏଇମନେ କରି ॥ ୧୧ ॥
ପରମ ସ୍ନେହସ୍ୱଭାବେ ପାଲ୍ୟଦାସୀ ମନେ କରି ।
ଶ୍ରୀକଶୋରୀ ପାଲତଦେହ ଏଇମନେ କରି ॥ ୧୨ ॥
ଶ୍ରୀମତୀ ରାଧାରଗିହେ ସଦାମୋର ବାସ ।
ବୟସ ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷର ଛୟ ଆରମାସ ॥ ୧୩ ॥
ରାଧାର ଦ୍ୱାଦଶାଭରନ ଷୋଡଶ ଶୃଙ୍ଗାର ।
ସେଇମତ ବେଶବୋଲି ଜାନବ ଅନ୍ତର ॥ ୧୪ ॥
ଆପନାର ସିଦ୍ଧ ଦେହ ସ୍ୱରୂପସଖି ମେଲେ ।
ପ୍ରବେଶ ହଇବ ତବେ ଶୟନ ମନ୍ଦିରେ ॥ ୧୫ ॥
ସଦାରହେ ବସନ୍ତଋତୁ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନେ ।
ମନ୍ଦଗନ୍ଧ ଶୀତଲବାତ ବହେ ଅନୁକ୍ଷଣେ ॥ ୧୬ ॥
ଫୁଟିଆଛେ କୁସୁମ ନାନାବୃକ୍ଷ ଲତା ଗଣ ।
ବେଢ଼ିଆଛେ ଆମୋଦକରେ ପ୍ରମତ୍ତଭୃଙ୍ଗଗଣ ॥ ୧୭ ॥
ବୃନ୍ଦାବନ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଭୂମି ମାନିକ୍ୟେ ନିର୍ମିତ ।
କେତକୀ ଅଶୋକ ବକୁଲ ନାଗେଶ୍ୱର କତ ॥ ୧୮ ॥
ମାଧବୀ ମାଲତୀ ଆଦି କେତକୁ ଗନନ ।
ପ୍ରମତ୍ତ କୁଞ୍ଜବନେ ଆତ ମନୋରମ ॥ ୧୯ ॥
କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ନାନା ରତନେ ଶୋଭନ ।
ହୟାଂଏକ ମଣ୍ଡପଆଛେ ନାହି ଏବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ୨୦ ॥
ନାନାରତ୍ନେ ନିର୍ମାନ ପଲ୍ୟଙ୍କ ତାହାର ଭିତରେ ।
ପଡ଼ିଆଛେ ଆଛ ଏହିସ୍ଥା ଆତ ମନୋହରେ ॥ ୨୧ ॥
ପଡ଼ିଛେ ହଂସୂଲ ତୁଲି ଶେଯଢାରପରେ ।
ଚତୁପଞ୍ଚ ବସ୍ତ୍ରେ ମଣିମୁକୁତା ମନୋହରେ ॥ ୨୨ ॥
ମୁକୁତା ଝାଲର ବାନ୍ଧାହୟାଛେ କନକ ।
ବଚନ୍ଦ୍ର ଚତୁପଞ୍ଚଡୋର ଝୁମାତେ ଶୋଭିତ ॥ ୨୩ ॥

ନବୀନ କିଶୋର ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀନନ୍ଦନନ୍ଦନ ।
ପଞ୍ଚଦଶବର୍ଷ ନବମାସ ସାତଦିନ ॥ ୨୪ ॥
ଭୂଷଣେ ଭୂଷିତ ହସ୍ତାଦିତେ ସୁଠ ଛେଦନ ।
କନ୍ଦର୍ପ କୋଟିସାକ୍ଷାତ ମଦନ ମୋହନ ॥ ୨୫ ॥
ଚୌଦବର୍ଷ ଦୁଇମାସ ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ।
ତନୁଶ୍ରୀ କିଶୋରୀ ବାମେ କରନ୍ତେ ଶୟନ ॥ ୨୬ ॥
ଶ୍ରୀକିଶୋର କୃଷ୍ଣ ରାଧା କିଶୋରୀଲଇନ୍ତି ।
ସୁତନ୍ତିଆଛ ଏଦୁହେଁ ଭୁଜେଭୁଜ ଦିନ୍ତି ॥ ୨୭ ॥
ଗୋରୋଚନା ଜିନନ୍ତି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେର ମାଧୁରୀ ।
ରକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ପହିରନ ହୃଦୟେ କାଞ୍ଚୋଲି ॥ ୨୮ ॥
ନୀଲପଟ୍ଟ ବାସତାତେ କରନ୍ତି ଓଢ଼ନ ।
ନାସାଏ ବେସର କର୍ଣ୍ଣେ ତାଟଙ୍କ ଖଞ୍ଜନ ॥ ୨୯ ॥
ହୃଦୟେତେ ରତ୍ନହାର କପୋଲେ ସିନ୍ଦୂର ।
ତାରତଲେ କସ୍ତୁରୀ ବିନ୍ଦୁ ଅତିମନୋହର ॥ ୩୦ ॥
କଟିତେ କିଙ୍କିନ ଆର ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟି ପରେ ।
ଦୁଇଚରଣେ ନୂପୁର ଅତି ମନୋହରେ ॥ ୩୧ ॥
ଶ୍ରୀବ୍ରଜାନନ୍ଦେର ବାମେ ଶ୍ରୀରାଧା କିଶୋରୀ ।
ସୁତନ୍ତିଆଛ ଏଦୁହେଁ ଆଲସେତେ ପୂର ॥ ୩୨ ॥
ସେମନ୍ଦର ଦ୍ୱାରପାଶେ ସଖିଗଣ ରହନ୍ତି ।
କୌତୁକ ଦେଖଏ ଗବାକ୍ଷରନ୍ଧ୍ରେ ନେତ୍ରେଦିନ୍ତି ॥ ୩୩ ॥
ରସେର ଆଲସେ ଦୁହେଁ ସୁଖେ ନିଦ୍ରାଯାନ୍ତି ।
ହେମ ମରକତ ମଣି ଯେମନ ଏକାଠାନ୍ତି ॥ ୩୪ ॥
ଏହେନ ସମୟେ ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ଆଜ୍ଞାପାନ୍ତି ।
ଶୁକସାରିକାଦି ପକ୍ଷି ଉଚ୍ଚେ ଫୁକାରନ୍ତି ॥ ୩୫ ॥
ଉଠଓହେ ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ ହଇଲ ବିହାନ ।
ଆଲସ ତେଜନ୍ତି ଗୃହେ କରହ ଗମନ ॥ ୩୬ ॥
ଜଟିଲା ଆଇଲ ବୋଲି ମର୍କଟୀ କହିଲ ।
ତାରବାକ୍ୟ ଶୁନି ଦୁହେଁ ସଚେତନ ହୈଲ ॥ ୩୭ ॥
ଏଇକାଳେ ସଖିଗଣ ହଇଲ ପ୍ରବେଶ ।
ନାନାପରିହାସ କଥା କରନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ॥ ୩୮ ॥

ଶୁଣ ଆଉ ଲଙ୍କାଳରେ ଉଠିଲ ଦୁଇଜନ ।
ସେକାଳେ ଅଙ୍ଗମାଧୁରୀ ଦେଖି ସଖିଗଣ ॥ ୩୯ ॥
ଶ୍ରୀଗୁରୁଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ପଦ କରିଆଶ ।
ଦୁଇଦଣ୍ଡ ଲୀଳକହେ ଗୌରହରି ଦାସ ॥ ୪୦ ॥

ନିଶାନ୍ତ ଲୀଳା ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଚରଣ ଯୁଗ କରିସ୍ତାଂ ପ୍ରଣାମ୍ ।
ଉନ ଦଣ୍ଡ ଲୀଳା ଅବେ କରିଏବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ୧ ॥
ଏହେନ ସମୟେ ଯତ ପ୍ରିୟ ସଖିଗଣ ।
ଯେଯାହାର ଅନୁକ୍ରମେ କରିଲ ସେବନ ॥ ୨ ॥
ଲଲିତା ତାମ୍ବୁଲ ସେବା ବିଶାଖା ଚନ୍ଦନ ।
ଚମ୍ପକଲତା ଚାମର ରଙ୍ଗଦେବୀ ଗାନ ॥ ୩ ॥
ସୁଦେବୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣଝରି ଚିତ୍ରାଦେବ ବସନ ।
ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା ମର୍ଦ୍ଦଲ ଧରେ ଇନ୍ଦୁଲେଖା ଗାନ ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରୀରୂପ ମଞ୍ଜରୀ ଆଉ ମଞ୍ଜରିକା ଗଣ ।
ଯୂଥେଶ୍ୱରୀଗଣ ଆଜ୍ଞାଲଇସ୍ତା ତଖନ ॥ ୫ ॥
ଯେଯାହାର ସେବାକରେ ସମସ୍ତ ଜାନିସ୍ତାଂ ।
ଯେଇକାଳେ ଯେଇକଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇସ୍ତାଂ ॥ ୬ ॥
କୋନସଖି ପରିହାସ କରେ ଭଙ୍ଗିକରି ।
ଆଉ କୋନସଖି କହେ ବଚନ ମାଧୁରୀ ॥ ୭ ॥
ସାଧକ ସେକାଳେ ଯୂଥେଶ୍ୱରୀ ଶ୍ରୀମଞ୍ଜରୀ ।
ତାରପାଶେ ଥାକତାର ଆଜ୍ଞାଶିରେ ଧରି ॥ ୮ ॥
ସେବନ କରିବ ଆଉ ପାଳନ କରିସ୍ତାଂ ।
ଯେଇକାଳେ ଯେଇସେବା ସମସ୍ତ ଜାନିସ୍ତାଂ ॥ ୯ ॥
ତବେଗିସ୍ତା ସାଧକ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ ପଦେ ।
ପ୍ରଣାମ କରିବ ଯାସ୍ତାଂ ପରମ ଆନନ୍ଦେ ॥ ୧୦ ॥
ସଖିଆଜ୍ଞା ଲଇଁତବେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଝରି ଧରି ।
ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଲିସ୍ତା ଜଳ ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ରି ॥ ୧୧ ॥

ଚରଣ ଯୁଗଳ ଝେନ୍ଧ ବସନେ ପ୍ରୋଞ୍ଛନେ ।
କରିସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୀଠ ନିଯୁକ୍ତ କରଲ ଦେଶାଟନ ॥ ୧୨ ॥
ତହେଁ ବସି ଦୁହେଁ ଦନ୍ତଧାବନ କରିଲ ।
ସୁବାସିତ ଜଲଲସ୍ୟାଂ ଅଚମନ କୈଲ ॥ ୧୩ ॥
ଗୁଲାବ ଅତର ମର୍ଦ୍ଦନ ସଖିଗଣ କୈଲ ।
ସୁଗନ୍ଧଉଷ୍ଣ ଜଲେ ତେବେ ସ୍ନାନ କରାଇଲ ॥ ୧୪ ॥
ସୁଚିକ୍କଣ ବସନ ଲୟ୍ୟା କରିଲ ପ୍ରୋଞ୍ଛନ ।
ସୁକ୍ଷ୍ମନୀଲ ପୀତବସ୍ତ୍ର କରାଏ ପନ୍ଦ୍ରରନ ॥ ୧୫ ॥
ଯେ ଯାହାର ଅଲଙ୍କାର ହାଇସ୍ୟାଂ ଭୂଷଣ ।
ନାନାବିଧ ମିଷ୍ଟଅନ୍ନ କରିଲ ଭୋଜନ ॥ ୧୬ ॥
ଆଚମନ କରି କୈଲ ତାମ୍ବୂଲ ଭୋଜନ ।
ସାଧକ ଭାବନା ମନେ କରିବ ଏମନ ॥ ୧୭ ॥
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଭୋଜନାନ୍ତେ ଅଷ୍ଟସଖି ଗଣ ।
ଭୋଜନ କରିସ୍ୟାଂ ତବେ କୈଲ ଆଚମନ ॥ ୧୮ ॥
ତାରପରେ ମଞ୍ଜରୀଗଣ ଭୋଜନ କରିଲ ।
ଯେଇଛିଲ ଅବଶେଷ ସାଧକ ପାଇଲ ॥ ୧୯ ॥
ତାରପରେ ଅଷ୍ଟ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ସମର୍ପଣ ।
କରିବ ଯୁଗଲ ନାମ କରି ଉଚ୍ଚାରଣ ॥ ୨୦ ॥
ରାଧା ଦାମୋଦର ବୋଲି ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ଦିବ ।
ପୁନ ରାଧାମାଧବ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିବ ॥ ୨୧ ॥
ଶ୍ରୀଗୋପେନ୍ଦ୍ର ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀବୃଷଭାନୁ କିଶୋରୀ ।
ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ଦିବ ଦୁହାଁ କାରନାମ ଧରି ॥ ୨୨ ॥
ଚତୁର୍ଥେତେ ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ ଗାନ୍ଧର୍ବା ନାମଧରି ।
ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ଦିବ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ॥ ୨୩ ॥
ନିକୁଞ୍ଜ ନାଗର ନାଗରୀ ବୋଲିସ୍ୟା ବଦନେ ।
ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ଦିବ ଆର ହରଷିତ ମନେ ॥ ୨୪ ॥
ଗୋଷ୍ଠକିଶୋର କିଶୋରୀ ବୋଲି ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ।
ଦିବବୃନ୍ଦାବନ ଅଧିପତି ନାମଧରି ॥ ୨୫ ॥
ଅଷ୍ଟମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଲ୍ଲଭା ବୋଲି ପୁଷ୍ପଧରି ।
ସମର୍ପଣ କରିବ ମାନସେ ରୂପ ହେରି ॥ ୨୬ ॥

ଏଇମତେ ସୁବିଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରି ହୋଇଲ ଶେଷ ।
ଆରଦୁଇ ଦଣ୍ଡ ଲୀଳା କରିବ ପ୍ରକାଶ ॥ ୨୭ ॥
ଶେଷ ଦଣ୍ଡେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁଇଜନ ।
କୁଞ୍ଜହୋଇତେ ଚଲିଗଲେ ଆପଣା ଭୁବନ ॥ ୨୮ ॥
ବ୍ରଜବାସି ଦେଖିବେ ବୋଲି ଭୟକରି ମନେ ।
ସଶାଙ୍କିତହୋଇଣ ଚଲିଗଲେ ଯେଝାସ୍ଥାନେ ॥ ୨୯ ॥
ନନ୍ଦାଳୟେ ମାତାର ପଲ୍ୟଙ୍କେତେ ଯାଇଣ ।
ଶୟନ କରିଲେ କୃଷ୍ଣ ଗୁପତ କରିଣ ॥ ୩୦ ॥
ଶ୍ରୀରାଧିକା ଠାକୁରାଣୀ ଯାବଟେ ଯାଇଣ ।
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ନିଜ ସଖିର ମିଳିଣ ॥ ୩୧ ॥
ଘରେ ରତ୍ନପଲ୍ୟଙ୍କେତେ କରିଲେ ଶୟନ ।
ସାଧକ ସେକାଳେ କଲେ ପାଦ ସମ୍ବାହନ ॥ ୩୨ ॥
ସଖିଗଣ ଯେଯାହାର ଘରେଯାଇଣ ।
ଶୟନ କରିଲେ ତବେ ଗୁପତ କରିଣ ॥ ୩୩ ॥
ଛଅଦଣ୍ଡ ରାତ୍ର ଏତେ ହୋଇଲ ସମାପନ ।
ପ୍ରାତଃକାଳ ଲୀଳା ଏବେ କରିଏ ବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ୩୪ ॥
କହିଲି ଅପୂର୍ବ ଲୀଳା ହୋଇଣ ସାବଧାନ ।
ଶୁଣ ରାଧା କୃଷ୍ଣଲୀଳା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୋପନ ॥ ୩୫ ॥
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦଦାସ ପଦେ କରି ଆଶ ।
ଛଅଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରଲୀଳା କହେ ଗୌରହରିଦାସ ॥ ୩୬ ॥

ପ୍ରାତଃ କାଳ ସେବା ॥

ଏବେ କହୁ ପ୍ରାତଃକାଳ ସେବା ଅନୁକ୍ରମ ।
ସାଧକ ସାଧିବ ସିଦ୍ଧଦେହେ ତାର ମର୍ମ ॥ ୧ ॥
ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୋଇତେ ବେଳା ଛଦଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ।
ପ୍ରାତଃକାଳ ବୋଲିକହେ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ମତେ ॥ ୨ ॥
ପ୍ରଥମ ଦିଦଣ୍ଡସେବା କହୁ ଏବେ ଶୁଣ ।
ଶ୍ରୀରାଧିକା ନିଦ୍ରାତେଜି ଉଠିଣ ଆପଣ ॥ ୩

ବାହ୍ୟାଗାରେ ସମ୍ଭୁଗଇ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ବାହ୍ୟକୃତ୍ୟ ସାର ଜଳ ସଂସ୍କାର ହଇଲ ॥ ୪ ॥
ସେକାଳେ ସାଧକ ଚିରମୂର୍ତ୍ତିକା ଲଇସ୍ଥାଂ ।
ସଂସ୍କାର କରବ ହସ୍ତ ଚରଣେ ଜଳ ଢସ୍ଥା ॥ ୫ ॥
ହସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କାରଣେତେ କର୍ପୂର କସ୍ତୁରୀ ।
ଚର୍ଚ୍ଚି ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଦର୍ଶ ତଥି ଅନନ୍ତର ॥ ୬ ॥
ଉତ୍ତମ ସୁବାସ ଜଳ ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଢାଳ ।
ଝିଲ୍ଲିବସ୍ତ୍ରେ ହସ୍ତପଦ ପ୍ରୋଞ୍ଛନ କରବ ॥ ୭ ॥
ତତେ ଲଲିତାଦ ସଖି ସେଖାନେ ମେଲିସ୍ଥା ।
ନ ନାପରହାସ କରେ ଗାଇକେ ବେଢ଼ିସ୍ଥା ॥ ୮ ॥
ପୁନଶ୍ଚ ପତ୍ରଆଦ ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ତେ ଢାଳ ।
ଦନ୍ତଧାବନ ଜିହ୍ୱାଶୋଧନ ସେକାଳେ କରାଇବ ॥ ୯ ॥
ସୁବାସିତ ଜଳେ କରାଇସ୍ଥା ଆଚମନ ।
ମହାନାରାୟଣ ତୈଳ କରବ ମର୍ଦ୍ଦନ ॥ ୧୦ ॥
ସୁବାସିତ ଦ୍ରବ୍ୟେ ଅଙ୍ଗ ମାର୍ଜ୍ଜନ କରିଲ ।
ସ୍ନାନକରାଇସ୍ଥାଂ ଅଙ୍ଗ ବସନେ ପୋଛିଲ ॥ ୧୧ ॥
ସୂକ୍ଷ୍ମନୀଳ ବାସତତେବ କରାସ୍ଥା ପରିଧାନ ।
ରଙ୍ଗ କାଞ୍ଚୋଲି ହୃଦସ୍ତେ କରିଲ ବେଷ୍ଟନ ॥ ୧୨ ॥
ନାନାରତ୍ନ ଅଲଙ୍କାରେ ଅଙ୍ଗ ଝଲମଲ ।
ଦୁକାନେ ତାଟଙ୍କ ନାସାଏ ବେସର ନିର୍ମଳ ॥ ୧୩ ॥
ନର୍ମଦା ମାଲିନିକନ୍ୟା ଦଲ ପୁଷ୍ପମାଳ ।
ଭୂଷିତ ହଇସ୍ଥା ମନ୍ଦିରୁ ହଇଲ ବାହାର ॥ ୧୪ ॥
ଏଇମତେ ଦୁଇଦଣ୍ଡ ସ୍ନାନାଦି ଭୂଷଣ ।
ପୁଣି କୈଲ ଗୁରୁଜନ ଚରଣ ବନ୍ଦନ ॥ ୧୫ ॥
ଖାନ୍ ତନ ଆପନା ନପ୍ତା ସାଉ ଭଗବତୀ ।
କ୍ଷିତେଶ୍ବରେ ଦେଖିତେ ଆଇଲ ବହୁସ୍ନେହେ ପ୍ରୀତ ॥ ୧୬ ॥
ଆନନ୍ଦାବେଷ୍ଟିତ ଭରେ ତବେ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ।
ନନ୍ଦୀଶ୍ବର ମନ୍ଦିର ଦେଖି ହୈଲ ଆତି ସୁଖି ॥ ୧୭ ॥
ଯେଇ ତାହା ଯାହାଁ ତାହାଁ ଦେଖିସ୍ଥା ନୟନେ ।
ଅନନ୍ଦିତ ହଇଲ ତବେ ଆପନାର ମନେ ॥ ୧୮ ॥

ଅନ୍ତପୁରେ ପଲଙ୍କେତେ ଶ୍ୟାମଲ ସୁନ୍ଦର ।
ସୁତଅଁ ଆଛଏ ଅଚେତନ କଲେବର ॥ ୧୯ ॥
ତବେ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ଆଗମନ ଜାନ ସଖି ।
ଯାହ୍ନୁଂ ତାରେ ପ୍ରନାମ କରିଲ ହେଇକ୍ଷନ ॥ ୨୦ ॥
ତାରେ କଲ୍ୟାନ କରିହ୍ନା ଭଗବତୀ ବୋଲେ ।
ପତି ପୁତ୍ର ଧେନୂସବ ଆଛେନ କୁଶଲେ ॥ ୨୧ ॥
ସଖୀକହେ କଲ୍ୟାନେ ତୋମର ସକଲ ମଙ୍ଗଲ ।
ପୁତ୍ରେରେ ଦେଖିତେ ଏଗୋ ଭଗବତୀ ଚଲ ॥ ୨୨ ॥
ଆଗେ ଭଗବତୀ ଚଲେ ପିଛେ ନନ୍ଦସଖୀ ।
ଶଯ୍ୟାଲୟେ ଯାହ୍ନୁଂ କୃଷ୍ଣେ ଦେଖିଲ ତଖନ ॥ ୨୩ ॥
ସଖୀ ବୋଲେ ଉଠ ବାରେ ଶ୍ୟାମଲ ସୁନ୍ଦର ।
ମୁଖପାଖାଲହ୍ନୁଂ ହବ ବାସ୍ତୁରେ ତୁମାର ॥ ୨୪ ॥
ସବ ସଖାଗନ ଆସି ଡାକଛେନ ତୋମାରେ ।
ଧେନୂ ବତ୍ସାଗନ ସବ ହମ୍ବାରବ କରେ ॥ ୨୫ ॥
ଶୁନହ୍ନାମାଏର ବାନୀ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ହୈଲ ।
ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ନୟନମାଜ ପଲଙ୍କେ ବସିଲ ॥ ୨୬ ॥
ଦେଖିହ୍ନା ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀକେ କରିଲ ପ୍ରନାମ ।
ଯଶୋଦାରେ ନମସ୍କାର ବନ୍ଦିଲ ଚରନ ॥ ୨୭ ॥
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଝରି ଜଲେ ମୁଖ କୈଲ ପ୍ରକ୍ଷାଲନ ।
ନିଜପଟ୍ଟାଞ୍ଚଲେ ମୁଖ କରିଲ ମାର୍ଜ୍ଜନ ॥ ୨୮ ॥
ବଲଦେବ ସଙ୍ଗ ଯତ ସଖାଗନ ଛିଲ ।
ତା ସଭାଲଇହ୍ନାଂ କୃଷ୍ଣ ଗୋଦୋହନେ ଗେଲ ॥ ୨୯ ॥
ଗୋଠେରେ ଯାଇହ୍ନାଂ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ଗୋଦୋହନ ସାରି ବୃଷ ଯୁଦ୍ଧ ଲୀଲା କୈଲ ॥ ୩୦ ॥
ଏହେନ ସମୟେ ତବେ ଯଶୋମତୀ ସଖୀ ।
କୁନ୍ଦଲତା ପ୍ରତି କିଛୁ କହେ ମିଷ୍ଟ ବାନୀ ॥ ୩୧ ॥
ଯାବତେ ଚଲହ ତୁମି ଅଭିମନ୍ୟୁ ଘର ।
କହିହ୍ନା ଜଟିଲା ଆଗେ ଜଟବଦନ ମୋର ॥ ୩୨ ॥
ବୃଷଭାନୁ କୁମାରୀ ରାଧା ସଇ ଗୁନମନ ।
ତର ରନ୍ଧନେର କଥା ସେ ଦୁର୍ବାସାରୁ ॥ ୩୩ ॥

ସକଳ କହୁଛନ୍ତି ଆଛନ୍ତି ତାର ଗୁଣଗଣ ।
ତାର ପାକ ସେବନେ ଏ ଆୟୁ ବରଧନ ॥ ୩୪ ॥
ଆରୋଗ୍ୟ ଯୌବନ ଯାଏ ଯଶ ହୁଏ ବୃଦ୍ଧି ।
ଅତଗୁଣ ଆଛେ ତା'ର ପାକେ ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ॥ ୩୫ ॥
ଶୁଣନ୍ତା ସେ କୁନ୍ଦଲତା ଯାବତେ ଚଲିଲ ।
ଯଶୋଦାର କଥା କହିଲରେ ଶୁଣଇଲ ॥ ୩୬ ॥
ଶୁଣନ୍ତେ କହିଲ ଆଜ୍ଞାଦଲେନ ରାଧାରେ ।
ଶୁଣନ୍ତା ଶ୍ରୀରାଧା ହେଲ ଆନନ୍ଦ ଅନ୍ତରେ ॥ ୩୭ ॥
କୁନ୍ଦଲତା ସଙ୍ଗେ ଗେଲ ସଖିଗଣ ସାଥେ ।
ନାନାକଉତୁକ ପରହାସ ହସ୍ତା ପଥେ ॥ ୩୮ ॥
ନନ୍ଦୀଶ୍ବରେ ଚଲିଲେନ ରାଇବିନୋଦିନୀ ।
ଆନନ୍ଦର ସୀମା ଆର ନାହିଁ କତକ୍ଷଣ ॥ ୩୯ ॥
ଯାଇତେ ଦେଖିଲ ପଥେ କଦମ୍ବ ବିପିନ ।
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସଖା ସଙ୍ଗେ କରେ ଗୋଦୋହନ ॥ ୪୦ ॥
ଦୁଇଜନାର ନେତ୍ର ମିଲନ ହଇଲ ତଥାଇ ।
ତା'ପରେ ନନ୍ଦୀଶ୍ବରେ ପ୍ରବେଶିଲ ଯାଇ ॥ ୪୧ ॥
ଯଶୋମତ ପଦେ ତବେ ପ୍ରଣାମ କରିଲ ।
ଚରଣ ଧଉତ କରି ପାକ ଶାଲେ ଗେଲ ॥ ୪୨ ॥
ସେଥା ରୋହିଣୀରେ ରାଇ କରନ୍ତା ପ୍ରଣାମ ।
ରନ୍ଧନେ ପ୍ରବେଶ ହେଲ ଲସ୍ତା ସଖୀଗଣ ॥ ୪୩ ॥
ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଶିଖିରନ୍ନ ମିଠାଇ ସକଲ ।
ରୋଟୀ ପୁଷ୍ପ କୁସ୍ତୁର ପେଡା ଲଡୁକାଦିକେଲ ॥ ୪୪ ॥
ରନ୍ଧନ ହଇଲ ବୋଲି ଧନିଷ୍ଠା କହିଲ ।
ଯଶୋମତୀ ରାଣୀ ଶୁନି ଆନନ୍ଦ ହଇଲ ॥ ୪୫ ॥
ଏଇମତ ରନ୍ଧନେତେ ଦୁଇଦଣ୍ଡ ଗେଲ ।
ତବେ ପ୍ରାତଃ କାଲ ଦିନ ସ୍ବରଦଣ୍ଡ ହେଲ ॥ ୪୬ ॥
ଯଶୋଦାର ଆଜ୍ଞା ଶୁନି ରକ୍ତକ ତବେ ଗେଲ ।
କୃଷ୍ଣ ବଲରାମ ଦୁଇ ଜନାରେ ଆନିଲ ॥ ୪୭ ॥
ସବ ସଖାଗଣ ସଙ୍ଗେ କରନ୍ତା ଆଇଲ ।
ସୁବର୍ଣ୍ଣପୀଠେର ପରେ ଯାଇସ୍ତାଂ ବସିଲ ॥ ୪୮ ॥

ଚୂତ ପତ୍ରେ ଦନ୍ତଧାବନ ସାରିଦେଇ ଜନ ।
ସୁବାସିତ ତୈଳେ ତବେ ହୋଇଲ ମର୍ଦ୍ଦନ ॥ ୪୯ ॥
ସୁବାସିତ ଜଳେ ତବେ ସ୍ନାନାଦି ସାରିଲ ।
ଦିବ୍ୟ ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାପନ କରିଲ ॥ ୫୦ ॥
କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ଆନି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲ ।
ତବେ କପୋଲେ କସ୍ତୂରୀ ତିଳକ ରଚିଲ ॥ ୫୧ ॥
ଦୁକାନେ କୁଣ୍ଡଳ ଗଣ୍ଡେ କରେ ଝଲମଲ ।
ତାର ତଳେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଝୁମ୍ପି ଅତିମନୋହର ॥ ୫୨ ॥
ହୃଦୟ ଦେଶେତେ ଶୋଭେ ନାନାରତ୍ନ ହାର ।
କଟିତେ କିଙ୍କିଣୀଜାଳେ ଚରଣେ ନୂପୁର ॥ ୫୩ ॥
ଦୋହନ ସ୍ନାନ ସୁବେଶ ଶୃଙ୍ଗାରଦଣ୍ଡ ହୋଇଲ ।
ପଞ୍ଚଦଣ୍ଡ ଦିନେ ଭୋଜନ ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶିଲ ॥ ୫୪ ॥
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପୀଠ ପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୁଝିଲ୍ଲି ବସନ ।
ତାରପରେ ବସିଲେନ ମଦନମୋହନ ॥ ୫୫ ॥

ବଲରାମ ସହ ଆର ସବ ସଖାଗଣ ।
ଚଉପାଶେ ବସିଲେନ ମଣ୍ଡଳୀ ବନ୍ଧନେ ॥ ୫୬ ॥
ଆଗେ ବସିଅଛେ ମଧୁମଙ୍ଗଳ ସୁବଲ ।
ହାସ ପରିହାସ ବାକ୍ୟେ ସେହୁଇ କୁଶଳ ॥ ୫୭ ॥
ସେକାଳେ ରୋହିଣୀ ଦେବୀ କରେ ପରିବେଷଣ ।
ସେବୃଷଭାନୁ କିଶୋରୀ ତାର ହସ୍ତେ ଦେନ ॥ ୫୮ ॥
ସଖାଗଣ ସଙ୍ଗେ ନାନା ପରିହାସ ହୁଏ ।
ଅତିହରଷିତ ଭରେ ଭୋଜନ କରଏ ॥ ୫୯ ॥
ଭୋଜନ କରନ୍ତାଂ ତବେ କୈଲ ଆଚମନ ।
ଅପନା ଶୟନ ଥାନେ କରିଲ ଗମନ ॥ ୬୦ ॥
କର୍ପୂର ତାମ୍ବୁଲ ତବେ କରିଲ ଭୋଜନ ।
ତାରପରେ ପଲଙ୍କେତେ କରିଲ ଶୟନ ॥ ୬୧ ॥

ରୋହିଣୀରେ ଡାକି କହେ ଯଶୋମତୀ ରାଣୀ ।
ଶ୍ରୀରାଧାରେ ଭୋଜନ କରାହ ବୋଲିଆନି ॥ ୬୨ ॥
ଶୁନି ଯଶୋଦାର ବାଣୀ ଡାକନ୍ତାଂ ରାଧାରେ ।
ଭୋଜନ କରହ ଆସି ବୋଲିଗୋ ତୋମାରେ ॥ ୬୩ ॥

ଯଷ୍କାଳ ସେବା ।

ଶୁନସ୍ୟଂ ସେହ୍ନନା ବାନା ସଖିଗନ ଲଯ୍ଯା ।
ଭୋଜନେ ବସିଲ ରାଇ ହରଷିତ ହୟ୍ୟା ।। ୬୪ ।।
ଚେହ୍ନନା ସବ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବେଷନକୈଲ ।
ସଖିଗନ ସଙ୍ଗେ ରାଇ ଭୋଜନ କରିଲ । ୬୫ ।
ଏଇକାଲେ ଧନଷ୍ଠିକା ଜିନ୍ତ୍ର ଅବସେଷ ।
ଗୁପତେ ଆନସ୍ୟଂ ଦିଲ ଶ୍ରୀରାଧାର ପାଶ । ୬୬ ।
ଶ୍ରୀନନ୍ଦେନ୍ଦ୍ରର ଅଧରାମୃତ ରାଧାକୈଲପାନ ।
ଉଥଲିଲ୍ଯ ଚିତ୍ତେ ରାଧାର ଆନନ୍ଦ ତକ୍ଷନ । ୬୭ ।
ଭୋଜନ ସାରିଯ୍ଯା ତବେ କୈଲ ଆଚମନ ।
ସଖିଗନ ସଙ୍ଗେ କୈଲ ତାମ୍ବୂଲ ଭୋଜନ । ୬୮ ।
ତବେ ଯଶୋଦାର ଠାଇ ଯାଇଯ୍ଯା ସତ୍ଵରେ ।
ବୋଲେ ଆଜ୍ଞାଦେହ ଯାବ ନାବ ଆମି ଘରେ । ୬୯ ।
ଯେହ୍ନେ କହେ ଚଲ ଓଗୋ ରାଇକମଲିନ ।
ଅତବାଲି ବଦାବନରେ ହଲେନ ତଖନ । ୭୦ ।
କୁନ୍ଦଲତା ସଖିଗନ ସଙ୍ଗେ ଚଲିଗେଲ ।
ଯାବଟେ ନିଜମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ । ୭୧ ।
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଚରନେ କରି ଆଶ ।
ପ୍ରାତଃକାଲ ସେବା କୈଲ ଗୌରହରି ଦାସ । ୭୨ ।

ପୂର୍ବାହ୍ନ ଲୀଲା ।

ସାତଦଣ୍ଡ ହୈତେ ବାରଦଣ୍ଡ କାଲ ଯାଏ ।
ପୂର୍ବାହ୍ନ କାଲ ବୋଲୟାଂ କରଏ ନିଷ୍ଟୟେ । ୧ ।
ସପତ ଦଣ୍ଡତେ କୃଷ୍ଣ ଉଠିଯ୍ଯା ସଘନ ।
ଗୋଠରେ ଯାଇତେ ତବେ ହଇଲ ଭୂଷନ । ୨ ।
ଶିଖାଏ ବରହ ଚୂଳ ବେଢା ଚଉପାଶେ ।
ମୁକୁଟ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଝଲି ପଡେ ବାମ ପାଶେ । ୩ ।
କଟିତେ କାଛେନ ଧଡା ପରଧାନ କୈଲ ।
ଚରନେ ନୂପୁର ଆର ହୃଦୟେ ଗୁଞ୍ଜମାଲ । ୪ ।

ହୃଦୟରେ ପୁନାମଠ ପୁଷ୍ପମଲ୍ଲ ଧୂଳେ ।
ବେଣ୍ଡାନ୍ଦ୍ରସ୍ୟୁଃ ମାନ୍ଧାପେଷାର ପଢ୍ତ ନରନ ଛଳେ । ୫ ।
ଏଇକାଳେ ନନ୍ଦ ଯଶୋମତୀ ଦୁଇଜନ ।
ବୋଲେ ନ ଯାଇସ୍ ବନେ ରଖିତେ ଗୋଧନ । ୬ ।
ଉଠିଲେ ନାଦେଖିଲେ ହୃମାବଦନକମଳ ।
ଶତ ଯୁଗମାନ ଆମ୍ଭ ଶୂନରେ ଗୋଯାଲ । ୭ ।
ସ୍ନାନଯୁଂ ମ ଏର ନାମ୍ନା ପ୍ରବୋଧିସ୍ତ୍ୟା ତାହାରେ ।
ବୃନ୍ଦାବନ ଅଭିମତେ ଧେନୁ ଲୟ ଚଳେ । ୮ ।
ଆଗେ ଧେନୁ ପଛେ ଚଳେ ବଳରାମ ।
ତାର ପଛେ ଭଙ୍ଗକରି ଚଳେ ଘନଶ୍ୟାମ । ୯ ।
ଚଉପାଶେ ବେଢିସ୍ତା ଚଳଏ ସଖାଗଣ ।
ବେନୁ ସିଂହ ବେତ୍ର ଯଷ୍ଟି ଧରିସ୍ତା ତଖନ । ୧୦ ।
କେହୁ ନାଚେ କେହୁ ଗାଏ କେହୁ ବାଏ ବେନୁ ।
ଏଇମତେ ଭଙ୍ଗିକରି ଚଳେ ଲୟିଂ ଧେନୁ । ୧୧ ।
ବେନୁନାଦ ଶୁନ ଧନ ସଖିଗନ ଲୟା ।
ନେତ୍ରାବଲୋକନ କୈଲ ଅଟ୍ଟାଳି ଚଢିସ୍ତା । ୧୨ ।
ଧେନୁଗନ ଲୟା କୃଷ୍ଣ ବୃନ୍ଦାବନେ ଗେଲ ।
ଅଟ୍ଟାଳିକା ହେତେ ରାଧା ଗୃହେ ପ୍ରବେଶିଲ । ୧୩ ।
ଅଷ୍ଟମ ଦଣ୍ଡେ କୃଷ୍ଣ ଗେଲ ବୃନ୍ଦାବନେ ।
ବେନ ବାଜାଇସ୍ତା ତବେ ଆନନ୍ଦିତ ମନେ । ୧୪ ।
ଶୁନିସ୍ତାଂ ମୁରଲୀ ଧ୍ୱନି ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ।
ବୃକ୍ଷଲତା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହଇଲ ତଖନ । ୧୫ ।
ପକ୍ଷୀଗନ ରବତେଜି ଶୁନି ବଂଶୀଧ୍ୱନି ।
ଶ୍ରବନ ପାତିସ୍ତା ଶୁନେ ସେ ମୃଗ ମୃଗୁନୀ । ୧୬ ।
ତବେ ଯଶୋଦାର ଆଜ୍ଞାଏ ଧନିଷ୍ଠିକା ସଖି ।
ନାନାମିଷ୍ଟାନ୍ନ ଧରିସ୍ତାଂ ଗେଲ କୃଷ୍ଣଦେଖି । ୧୭ ।
ମିଷ୍ଟାନ୍ନ କୃଷ୍ଣରେ ଦିସ୍ୟାଂ ପାଠାଇଲ ସଖିଗନେ ।
ଆପନେ ରହିଲ ତବେ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନେ । ୧୮ ।
ଏଇକାଳେ ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ସେଖାନେ ଆଇଲ ।
ବୃନ୍ଦାବନ ଦେଖିମନେ ଆନନ୍ଦ ହଇଲ । ୧୯ ।

ସ୍ୱଚ୍ଛ ଶ୍ୱେତ ସୁଗନ୍ଧ ମଳ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ।
ସଂପୂଟେ ସଞ୍ଜି ତାମ୍ବୂଳ କରନ୍ତି ଯତନ । ୨୦ ।
ତୁଳସୀ ମଞ୍ଜରୀ ହାତେ ଦେନ୍ତି ସେ ସକଳ ।
ସଂକେତ କରନେ ତାଙ୍କୁ ତାରେ ପାଠାଇଲ । ୨୧ ।
ତୁଳସୀ ମଞ୍ଜରୀ ସବ ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍ଟହତେ ।
ସଂକେତ ବୁଝିଲ ଦଣ୍ଡଦଣ୍ଡ ବେଳ ହେଉତେ । ୨୨ ।
ଏହେନ ସମୟେ କୁନ୍ଦଲତା ସଖିଗେଲେ ।
ଜଟିଳାର ଆଗେ ଯାଇଁ ନିବେଦନ କଲ । ୨୩ ।
ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ଠାକୁରାଣୀ ଆଜ୍ଞାଦେଲ ମୋରେ ।
ଜଟିଳାର ଆଗେ କହ ଏଇସମୟରେ । ୨୪ ।
ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ବୁଦ୍ଧିହବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜା କଲେ ।
ରାଧିକାର ହାତେ ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା ଇଷ୍ଟ ହଲେ । ୨୫ ।
ତବେତ ଜଟିଳା ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜାର କାରନେ ।
ସାଧିକାରେ କହେ ସ୍ନିଗ୍ଧ ଚଳନ୍ତୁ ବଦନେ । ୨୬ ।
କୁନ୍ଦଲତା ସଙ୍ଗେ ଯାଅ ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜାକର ।
ଆସିବେନ ତତକାଳ ମେଲ ସତ୍ୱତର । ୨୭ ।
ନବମ ଦଣ୍ଡେତେ ତବେ ଯଶୋମତୀରାଣୀ ।
ଧନିଷ୍ଠାରେ ଡାକ ତବେ କହେ ଖିରବାଣୀ । ୨୮ ।
ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ଧରନ୍ତି ତୁମ ସଖିଗଣହାତେ ।
କୃଷ୍ଣେର ନିକଟେ ଚଲ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନେତେ । ୨୯ ।
ଶୁନିଇଁ ଧନିଷ୍ଠା ତବେ ସଖିଗଣ ସଙ୍ଗେ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନିକଟେ ରହିଲେନ ନାନା ରଙ୍ଗେ । ୩୦ ।
ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବପିନେ ତବେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ସକଲ ଲଇଁ ସମର୍ପନ କଲ । ୩୧ ।
ଧନିଷ୍ଠା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେର ସଙ୍ଗତେ ରହିଲ ।
ଆରସଖି ନନ୍ଦୀଶ୍ୱରେ ପାଠାଇୟା ଦିଲ । ୩୨ ।
ବୃନ୍ଦା ଧନିଷ୍ଠା କିନ୍ତୁ ସୁବଲ ତୁଳସୀ ମଞ୍ଜରୀ ।
ରାଧାକୁଣ୍ଡେ ସଂକେତ ସ୍ଥାନ ଆଇଲ ନିଶ୍ଚୟ କରି । ୩୩ ।
ତାରପରେ ବୃନ୍ଦା ତୁଳସୀରେ ପାଠାଇଲ ।
ତାରେ ଦେଖି କିନ୍ତୁ ସଇ ଆଗମନ ପୁଛିଲ । ୩୪ ।

ଯେହ୍ନା କହେ ରାଧା ଆଗମନ ସମୟେତେ ।
ଜଟିଲା ରଖିଲ ଘରେ ନାହିଲ ଆସିତେ । ୩୫ ।
ଶୁଣିଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅତିଦୁଃଖିତ ଅନ୍ତରେ ।
ବିବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଣ ତବେ ପୁଚ୍ଛେ ତୁଳସୀରେ । ୩୬ ।
ନିଷ୍ଠୁର ବଚନ ଦେଖି ତୁଳସୀ କହେ ବାଣୀ ।
ପରିହାସ କୈଲ୍ୟେ କେନେ ସତ୍ୟକର ତୁମେ । ୩୭ ।
ତବେ ସେ ତୁଳସୀ ପୁନ ନିଶ୍ଚୟରେ ପୁଚ୍ଛିଲ ।
ସଂକେତ ତତ୍ତ୍ୱ କହୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତେ ନାରିଲ । ୩୮ ।
କୃଷ୍ଣ କହେ ସଂକେତ କେବଳ ରାଧାକୁଣ୍ଡ ବନେ ।
ଚଳ ଶୀଘ୍ରେ ଶ୍ରୀରାଧାରେ ଆଣ ସେହିସ୍ଥାନେ । ୩୯ ।
ତବେ ସେ ତୁଳସୀ ଦେବୀ ସେଥାଁହିଁତେ ଗେଲ ।
ଏଇକାଳେ ମୈତ୍ର୍ୟ ଆସି ସେଖାନେ ମିଳିଲ । ୪୦ ।
କହିଲ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ସକଳ ସନ୍ଦେଶ ।
ଚଣ୍ଡୀତୀର୍ଥେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ହୋଇଅଛେ ପ୍ରବେଶ । ୪୧ ।
ଆଜ୍ଞାଦେହ ଯିବ ତୁମି ଆନିବ ତାହାରେ ।
ଇହ ଶୁଣି ବଟୁ ତବେ କହଏ ନିଶ୍ଚୟରେ । ୪୨ ।
କଂସାସୁର ଅନୁଚର ଶୋଧନ ହରନେ ।
ଆସିଅଛନ୍ତି ଚଳଯାଉଁ ରଖିବ ଗୋପନେ । ୪୩ ।
ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୈତ୍ର୍ୟାରେ ବଞ୍ଚନ କରିଣ ।
ରାଧାକୁଣ୍ଡତଟେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ଗିୟା । ୪୪ ।
ଯାବତେ ତୁଳସୀ ଯାଇଆ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ପୂର୍ବାହ୍ଣ ଲୀଲା ଦଣ୍ଡଦଣ୍ଡ ସମାପନ ହୈଲ । ୪୫ ।
ଶ୍ରୀଗୁରୁଗୋବିନ୍ଦଦାସ ଚରଣେ କରି ଆଶ ।
ପୂର୍ବାହ୍ଣ ଦଣ୍ଡଦଣ୍ଡ କହେ ଗୌରହରିଦାସ । ୪୬ ।

ଦଣ୍ଡଲୀଳା ।।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ଯୁଗ କରିଣ ସ୍ମରଣ ।
ଏକାଦଶ ଦଣ୍ଡ ଲୀଳା କରିବ ରଚନ । ୧ ।

ଠାକୁରାଣୀ ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା ନାଗିଉପହାର ।
ହାତଦନା କରିୟାଂ ରଖିଲେକ ସମ୍ଭାର । ୨ ।
ଶ୍ରୀଈଶ୍ୱରୀ ଭୃତ ଶୋଭା ଭରିୟାଂ ସକଳ ।
ସେ ଉଦ୍ୟାନ ବାଟିବାରେ ରାଧାକୁଣ୍ଡେ ଆଇଲ । ୩ ।
ରାଧା ଆଗମନ ପଥ ଚାହିଁୟା ନୟନେ ।
ସେହି ରବ ସୂଚନା କରିୟା ଅନୁଚରେ । ୪ ।
ଏଥା ଶ୍ରୀରାଧିକା ସଖିଗଣ ସଙ୍ଗେ କରି ।
ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା ବ୍ୟାଜେ ଆଇଲ ସେସ୍ଥାନ୍କୁ ଈଶ୍ୱରୀ । ୫ ।
ଲଳିତା ବିଶାଖା ଆଉ ସଖିଗଣ ଲଇୟାଂ ।
କୁନ୍ଦଲତା ସଙ୍ଗେ କରି ଆଇଲ ହୃଷ୍ଟହୋଇୟା । ୬ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟର ମନ୍ଦିରେ ଯାଇୟା ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ।
ସେ ମନ୍ଦିରେ ଲଇୟା ସବ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିଲ । ୭ ।
ପୁଷ୍ପ ତୋଳିବାର ବ୍ୟାଜେ ଯେ ସଖିଗଣ ଲଇୟା ।
ଶ୍ୟାମକୁଣ୍ଡର ନିକଟେ ମିଳିଲ ଆସିୟା । ୮ ।
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ସେଇଖାନେ ହୋଇଲ ମିଳନ ।
ଦୁହେଁ ଦୁହାଁ ପ୍ରେମ ରସେ ହୋଇଲ ମଗନ । ୯ ।
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦଣ୍ଡଶେଷେ ହୋଇଲ ମିଳନ ।
ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ ତଳେ ରାଇ ମିଳନ ତଖନ । ୧୦ ।
ଲଳିତାଦି ସଖିସଙ୍ଗେ ପୁଷ୍ପତୋଳି ଯାଇ ।
ପୁଷ୍ପଡାଲ ଧରିୟା ତାହାଁର ହୋଇଲ ଦାଣ୍ଡାଇ । ୧୧ ।
ରସିକ ଶେଖର ଶ୍ୟାମ ଯାଇୟା ରାଇପାଶେ ।
ସକ୍ରୋଧ ହୋଇୟା ବୋଲେ କେନେ ତୁମେ ଆସେ । ୧୨ ।
ଆମାର ପୁଷ୍ପବାଟିତେ ଆସିୟା ଆପନ ।
ପୁଷ୍ପଚୋରାଇୟାଂ କେନେ କରୁହ ନାଶନ । ୧୩ ।
ରାଇ କହେ ଆମାର ବୃନ୍ଦାଦେବୀର ଏଇବନ ।
ତୁମାର କି କାର୍ଯ୍ୟ ଏଥା କହତ ବଚନ । ୧୪ ।
କୃଷ୍ଣକହେ ଏତ କନ୍ଦର୍ପ ରାଜାର ବିପିନ ।
ଆମାରେ ଏବନ କରିୟାଛେ ସମର୍ପଣ । ୧୫ ।
ଏଇମତେ ନାନାପରିହାସ ଦୁଇଜନେ ।
ହୋଇତାର ସମୟେ କୁନ୍ଦଲତା ସେଇ ଖାନେ । ୧୬ ।

ଆସିଣ୍ଡ ସେକାଳେ ବିଷ୍ଣେ ଦଳ ଆଖିଠାରୁ ।
ତବେ ସଖିଗଣେ କୃଷ୍ଣ ପରହାସ କରୁ ॥ ୧୭ ॥
ଷଟଦଣ୍ଡ ଦଣ୍ଡେ ସବମେଲି ସଖୀଗଣ ।
ବିଷ୍ଣେରେ କହନ୍ତି ନାନା ଆକ୍ଷେପ ବଚନ ॥ ୧୮ ॥
ତାରପରହାସ ରସେ ହୋଇଣ୍ଡ ମଗନ ।
ଏଇକାଳେ ବିଷ୍ଣେର ବଂଶୀହୋଇଲ ପତନ ॥ ୧୯ ॥
ମୁରଳୀ ଲଇଣ୍ଡ ରାଇ ଗୃପତେ ରଖିଲ ।
ସପ୍ତଦଶ ଦଣ୍ଡ କାଳ ସେସମସ୍ତେ ହେଲ ॥ ୨୦ ॥
କୁନ୍ଦଲତା ଇଙ୍ଗିତେ କୃଷ୍ଣରେ ଜାଣାଇଲ ।
ତାର ଇଙ୍ଗିତଜ୍ଞାନ ପାଇଣ୍ଡ ଆଲିଙ୍ଗନ କୈଲ ॥ ୨୧ ॥
ତବେ କୃଷ୍ଣ ରାଧିକାରେ ବଲାତ୍କାରେ ଧୈଲ ।
ଶ୍ରୀମୁଖେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଣ୍ଡ ଆନନ୍ଦେ ମଜ୍ଜିଲ ॥ ୨୨ ॥
ଭିତରେ ହରଷ ପ୍ରେମ- ସାଗରେ ବୁଡିଣ୍ଡ ।
ବାହ୍ୟେ ନିଷ୍ଠୁର ବଚନ ପ୍ରକାଶ କରିଣ୍ଡ ॥ ୨୩ ॥
କହେ ଓହେ ଧୃଷ୍ଟବର ନାଗର ଏମନ ।
ପରନାରୀଗଣେ ଚୁମ୍ବ ଦେହ କବା ଯାନ ॥ ୨୪ ॥
ବଂଶୀ ଯେ ତୁମାର ନାରୀ ଚୁମ୍ବଦେହ ତାରେ ।
ଏହାଶୁନି କୃଷ୍ଣେ ଦୃଷ୍ଟି ହଇଲ ବଂଶୀରେ ॥ ୨୫ ॥
ହାଇ ବଂଶୀ ବୋଲି କୃଷ୍ଣ ଡାକ ଘନଘନ ।
କୁନ୍ଦଲତା ମଖେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲ ଏଖନ ॥ ୨୬ ॥
ଅଖିଠାରି କୁନ୍ଦଲତା କହେ ରାଇସ୍ଥାନେ ।
ସେ ଇଙ୍ଗିତ ଯାନିଲ ରାଧିକା ଅନୁମାନେ ॥ ୨୭ ॥
ନଲିତାର କରେ ତବେ ବଂଶୀସମର୍ପିଲ ।
କୃଷ୍ଣଯାୟ ଶ୍ରୀରାଧାରେ ବଂଶୀକି ମାଗିଲ ॥ ୨୮ ॥
ପରହାସ କଥା ତବେ କହିଲେନ ରାଇ ।
ଆମ ସ୍ଥାନେ ବଂଶୀନାଇ ସତ୍ୟଆମେକଇ ॥ ୨୯ ॥
ପୁନ ବି ଲତାର ମୁଖ କୃଷ୍ଣ ନିହାରିଲ ।
କୁନ୍ଦଲତା ନଲିତାର ପାଶେ ଯାନାଇଲ ॥ ୩୦ ॥
ତବେ ସେ ନଲିତା ବଂଶୀ ରୂପମଞ୍ଜରୀରେ ।
ସମର୍ପଣ କୈଲ ବଂଶୀ ଆତି ଗୁପତରେ ॥ ୩୧ ॥

ଲଲିତାର ପାଶେ ଶ୍ୟାମ କରିଲ ଗମନ ।
ସମ୍ବୋଧନରେ ଲଲିତା କହଏ ବଚନ ॥ ୩୨ ॥
ଆମାର ଠାଇଁ ବଂଶୀ ନାହିଁ କେନେ ମାଗ ମୋରେ ।
ଦୂଷିଅ ବଂଶୀ ତୁମାର କେବା ନେଇ ପାରେ ॥ ୩୩ ॥
ବଂଶୀ ନେବା ଛଲ କରି ମନେତେ ଭାବସ୍ଥା ।
ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶା କରି ଆସିଅଛ ଯାସ୍ୟାଂ ॥ ୩୪ ॥
କପଟନ ବାଂଶୀ ନସ୍ୟାଂ କବା ଆଛେକାଯ ।
ଏଆଦେହିତେ ଚଲ ଅବେନାହିଁ ତୁମାର କାଜ ॥ ୩୫ ॥
ଇହାଶୁନି କୃଷ୍ଣ କୁନ୍ଦଲତା ମୁଖ ଚାହିଁ ।
କୁନ୍ଦ ଲତା ସେ ରୂପ ମଞ୍ଜରୀରେ ଜଣାଏ ॥ ୩୬ ॥
ଇଙ୍ଗିତେ ଜାନିଲ ତବେ ସେ ରୂପମଞ୍ଜରୀ ।
ତୁଳସୀର ହାତେ ଦିଲ ସମର୍ପଣ କରି ॥ ୩୭ ॥
ଏଇମତ ସଖିଗଣ କଉତୁକ କୈଲ ।
ଶ୍ରୀରାଧିକାର ପାଶେ ତବେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗେଲ ॥ ୩୮ ॥
ତବେ ଶ୍ରୀରାଜ କିଶୋରୀ ରାଇବିନୋଦିନୀ ।
ଏକାନ୍ତେ ଯାଇୟାଂ ତବେ ଲୁଚିଲ ଆପନି ॥ ୩୯ ॥
ସଖିରେ ପୁଛଏ କୃଷ୍ଣ ରାଇ କୁଥା ଗେଲ ।
ସଖି କହେ ତୋମାର ଭୟେ ଗିହେ ଚଲିଗେଲ ॥ ୪୦ ॥
ଆରକେହ କହେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜିବାରେ ଗେଲ ।
କେହ କହେ ତୋମାର ଡରେ ସ୍ନାନକେ ଚଲିଲ ॥ ୪୧ ॥
ସ୍ନାନକରି ଦବାକରି ପୂଜାବିଧି ସାରି ।
ଚଲିବେନ ରାଇ ପୁନ ଆପନାର ପୁରି ॥ ୪୨ ॥
ତାରବାକ୍ୟ ଶୁନି ପ୍ରତି ପ୍ରତି କୁଞ୍ଜେ ଗେଲ ।
ତବେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ତାର ଦେଖ ନା ପାଇଲ ॥ ୪୩ ॥
କେହ କହେ ଏଇକୁଞ୍ଜେ ଆଛେ ବିନୋଦିନୀ ।
ସେଥା ଗେଲେ ଆର ଏକକୁଞ୍ଜ ଦେଖାଏ ପୁନ ॥ ୪୪ ॥
ଏଇମତେ ପ୍ରତି ପ୍ରତି କୁଞ୍ଜେ ଫିରିଲ ।
ଅଷ୍ଟାଦଶ ଦଣ୍ଡକାଲ ତନୁ ବଧ୍ୟା ଗେଲ ॥ ୪୫ ॥
କୁନ୍ଦଲତା ତବେ ଚାହିଁଲ ଶ୍ରୀହରି ।
କୁନ୍ଦଲତା କହିଲ ନୟାନ ଭଙ୍ଗୀକରି ॥ ୪୬ ॥

କୁମାର ଉଦ୍ୟେ ଯାସ୍ଥଂ କୁଞ୍ଜେ ଲୁଚିଛନ୍ତି ଯନ୍ତ ।
ହେଇ କୁଞ୍ଜେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ କୃଷ୍ଣ ଶ୍ୟାମ ॥ ୪୭ ॥
କୃଷ୍ଣ ଯବେ ଶ୍ରୀରାଧାରେ ଆଲିଙ୍ଗିତେ ଗେଲ ।
କୁଞ୍ଜ ଦ୍ୱାର ସବ ସଖି ଲତାଏ ବାନ୍ଧିଲ ॥ ୪୮ ॥
ରାଇ ଯବେ ବାହାରିତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଲ ।
ଲତା ଚଉପାଶ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଧନ ଦେଖିଲ ॥ ୪୯ ॥
ହନବଂଶ ଦଣ୍ଡେ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଶୃଙ୍ଗାର ଲୀଲା ଆରମ୍ଭ କରିଲ ॥ ୫୦ ॥
ସ୍ୱଭାବ ଆଦ ଯତ ଲୀଲା ମନ ଛିଲ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ସେକାଲେ ସବ ପ୍ରକାଶ କରିଲ ॥ ୫୧ ॥
ଲୀଲା ଶେଷେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହରଷେ ।
ମିଲିଲେନ ଯାଇ ତବେ ସଖିଗଣ ର ପାଶେ ॥ ୫୨ ॥
ଉନବଂଶ ଦଣ୍ଡେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ସଖିମିଲି ।
ପିଚକାର ଖେଲ ତଥା କୈଲ କୁତୂହଳି ॥ ୫୩ ॥
ନାନା ରଙ୍ଗେ ନିରମିତ ପିଚକା ଧରିସ୍ଥା ।
ଖେଲେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ସଖିଗଣ ଲସ୍ଥାଂ ॥ ୫୪ ॥
ପୀତ ରକ୍ତ ଆଦ ପଜର ପିଚକାତେ ଭରି ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ତବେ ହଇଲ ମଗମର ॥ ୫୫ ॥
ତାରପରେ ତବେ ଫାଗୁ ଖେଲ ଆରମ୍ଭିଲ ।
ଦୁହଁ ଜନାର୍ପକ୍ଷେ କତ କତ ସଖି ହୈଲ ॥ ୫୬ ॥
ହୁଡୁ କୈଲ ଯେବା ହାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯାଇସ୍ଥାଂ
ତାରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବେନ ହୃଷ୍ଟ ଯାସ୍ଥାଂ ॥ ୫୭ ॥
ତବେ ରହୁଁ ଦୋହ୍ନେ ପାଶେ ଯାସ୍ଥା ମିଲିଲ ।
ଦୋହ୍ନାକେ ବାସାସ୍ଥାଂ ସଖି ହିନ୍ଦୋଲା ଝୁଲାଇଲ ॥ ୫୮ ॥
ରଙ୍ଗଦେବୀ ମହ୍ଲାର ରାଗ କରି ଉଚାରନ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଲୀଲା ତବେ କରିଲ ଗାୟନ ॥ ୫୯ ॥
କୋନ ସଖି ଗୁର୍ଜରୀ ରାଗେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଗୁନ ।
ତାଲ ସଂଯୁକ୍ତ କରିସ୍ଥାଂ କରିଲ ଗାୟନ ॥ ୬୦ ॥
ସେ ସଖିଗନାର ଗାନ ଶୁନିସ୍ଥାଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ସଭାରେ ପ୍ରଶଂସା କରେ ହଇସ୍ଥା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ॥ ୬୧ ॥

ବିଂଶଦଣ୍ଡ କାଳ ଯବେ ପ୍ରବେଶ ହୁଇଲ ।
ରାଧାକୁଣ୍ଡେ ଯାସ୍ବା ତବେ ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା କୈଲ । ୭୨ ॥
ସଖୀଗଣ ସାଥେ କରି ଶ୍ରୀମତୀ ରାଧିକା ।
ଜଳ ସିଞ୍ଚେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେରେ ଶୁଦ୍ଧ ମନେ ଶଙ୍କା । ୭୩ ॥
ସ୍ନାନ ଅନ୍ତରେ ଦିବ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କୈଲ ।
ଭୂଷଣାଦି ପ୍ରତିଅଙ୍ଗେ ଭୂଷିତ ହୁଇଲ । ୭୪ ॥
ଷଡ଼ରସ ଦ୍ରବ୍ୟ ତବେ କରିସ୍ବାଂ ଭୋଜନ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁଇଜଣ କରିଲ ଆଚମନ । ୭୫ ॥
ନିକୁଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ପୁଷ୍ପ ଶେଯର ଉପରେ ।
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ଯାସ୍ବା ବିଜେ କୈଲ ଧୀରେ । ୭୬ ॥
ସେହିକାଳେ ସାଧକ ଲଇଁ କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଳ ।
ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ବଢ଼ାଇ୍ବା ଦେବ ହୁସ୍ବାଂ ଉତଫୁଲ୍ଲ । ୭୭ ॥
ଏକବିଂଶ ଦଣ୍ଡ ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଦୁଇ ଜଣ ।
ଅନ୍ତଃପୁରେ ଯାଂସ୍ବା ତବେ କରିଲ ଶୟନ । ୭୮ ॥
ଦ୍ୱାବିଂଶତି ଦଣ୍ଡ ଯବେ ପ୍ରବେଶ ହୁଇଲ ।
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ଶୃଙ୍ଗାର ରସେ ନିମଜ୍ଜିଲ । ୭୯ ॥
କାଞ୍ଚୁଲି ମୋଚନ ଯବେ କୈଲ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ।
ସଂଯୋଗ ଲୀଳାକରେଣ ହୁଇଦୁଁ ଆନନ୍ଦ । ୮୦ ॥
ଶ୍ରମଜଳ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୈଲା ଯବେ ।
ସାଧକ ବ୍ୟଜନ ସେବା କରେ ଯାଇଁ ତବେ । ୮୧ ॥
ତ୍ରୟୋବିଂଶ ଦଣ୍ଡ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନାଦି ମାଲ୍ୟ ।
ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ନିଯୋଜିତ ଅଟେ ଏସକଲ । ୮୨ ॥
ସୁବାସିତ ଜଳ ଆଦି କରିବ ସେବନ ।
କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଳ ତବେ କରାବ ଭୋଜନ । ୮୩ ॥
ଲଳିତାଦି ସଖୀଗଣେ ଏହେନ ସମସ୍ତେ ।
ଯେଯାହାର କୁଞ୍ଜେ ହୈତେ ଆସିଲ ସେ ଥାଏ । ୮୪ ॥
ତବେ ମଦମସୁଖୀ ନିଲି ବୀଣ ବଜାଇଲ ।
ସାଧକ ସିଦ୍ଧଦେହେ ଯାଇଁ ନିଯୋଜିଲ । ୮୫ ॥
ସୁବାସିତ ପୁଷ୍ପମାଳ କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଳ ।
ସେବାକାଳେ ଅର୍ପିଯା ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ସକଳ । ୮୬ ॥

ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ପାଶା ଖେଳ ସେଇକାଳେ ।
ଆରମ୍ଭ କରିଲ ନିକୁଞ୍ଜେତେ କୁତୂହଳେ ॥ ୭୭ ॥
କୃଷ୍ଣ କହେ ଯେବେ ଆମେ ହାରିଲେ ଦେବ ବଂଶୀ ।
ତୁମି ଯେବ ହାର ତୁମାର ହାର ନେବ ଆସି ॥ ୭୮ ॥
ପହିଲ ଦାନେତେ କୃଷ୍ଣ ହାରିଲେନ ଯବେ ।
ସଖୀସବ ବଂଶୀ ଆକର୍ଷନ କୈଲ ତବେ ॥ ୭୯ ॥
ଧୃଷ୍ଟତା କରିଯା କୃଷ୍ଣ କାଛୋଲି ଧରିଯା ।
ଆକର୍ଷନ କରେ ହାର ଉଦାର ହାସ ହୟା ॥ ୮୦ ॥
ତବେ କୁନ୍ଦଲତା ଦୁହାଁରେ ସମଧନ କୈଲ ।
ନିଜନିଜ ଭାବେ ପୁନ ଦୁହେଁ ଚଲିଗେଲ ॥ ୮୧ ॥
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଦଣ୍ଡ ଯବେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟେର ମନ୍ଦିରେ ରାଇ ଗମନ କରିଲ ॥ ୮୨ ॥
କୃଷ୍ଣମିଲିଲେନ ଯାଇଯା ସଖାଗନ ସ୍ଥାନେ ।
ରାଧା ପ୍ରବେଶିଲ ଯାଇୟାଂ ଯୋଥା ବୃନ୍ଦା ସନେ ॥ ୮୩ ॥
ଜଟିଲା ଆସି ସେଖାନେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ଅତେକ ବିଲମ୍ବ ପୂଜା କେନେବା କରିଲ ॥ ୮୪ ॥
ସଖୀଗନ କହେ ବଟୁ କୁଥା ନ ମିଲିଲ ।
ସେହିନାଗି ଅତକାଲ ବିଲମ୍ବ ହଇଲ ॥ ୮୫ ॥
ଜଟିଲା କହେ ଦକ୍ଷିନ ଦେଖେଷ କର ଦେବ ।
ଯାହାଁଆଛେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଟୁ ଖୁଜିଆଁ ଆନବ ॥ ୮୬ ॥
ଶ୍ରୀରାଧିକା ଆର ସଖୀଗନାରେ ଲଇୟାଂ ।
ଆପନାର ଘରେ ଗେଲ ଜଟିଲା ହର୍ଷହୟାଂ ॥ ୮୭ ॥
ଜଟିଲାର କଥା ଶୁନି କୃଷ୍ଣ ପାଶେ ଯାଇୟା ।
ଆନିଲ କୃଷ୍ଣେତେରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଶ କରିୟାଂ ॥ ୮୮ ॥
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜା କରାଇୟାଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚଲିଲ ।
ସଖାଗନ ସଙ୍ଗେ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ॥ ୮୯ ॥
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଲୀଲା କହିଲ କରିଯା ପ୍ରକାଶ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଗୂଢ଼ କଥା କରିଲ ପ୍ରକାଶ ॥ ୯୦ ॥
ଏଇଲୀଲା ନିତ୍ୟାବଧି ସ୍ମରନା କରିଲେ ।
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଚରଣେତେ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି ମିଲେ ॥ ୯୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଚରଣେ ଭରଅଶ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟାହ୍ନଲୀଳା କହେ ଗୌରହରି ଦାସ ।। ୯୨ ।।

ଅପରାହ୍ଣ ଲୀଳା ।

ଅବେ କହୁ ଅପରାହ୍ଣ କାଳେର ଚରିତ୍ର ।
ପଞ୍ଚବିଂଶ ଦଣ୍ଡ ହୋଇଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତଯାତ୍ର ।। ୧ ।।
ଷଷ୍ଠଦଣ୍ଡ କାଳ ସେବା ହୁଏ ଯେ ପ୍ରକାର ।
କହୁତାହା ଶୁଣ ଅବେ କରିଣ ବିସ୍ତାର ।। ୨ ।।
ପଞ୍ଚବିଂଶ ଦଣ୍ଡେ ଘର ଯାବତେ ଆଇଲେ ।
ପଥେ ନାନା କଉତୁକ ସଖୀଗଣ କୈଲେ ।। ୩ ।।
ଆପନାର ଘରେ କୃଷ୍ଣ ଗେଲେ ସଖାସଙ୍ଗେ ।
ନାନା କଉତୁକ ହଇଁ ସୁବଲେର ସଙ୍ଗେ ।। ୪ ।।
ସଖୀଗଣ ଗେଲ ତବେ ଯେଯାହା ମନ୍ଦିରେ ।
ବିଚ୍ଛେଦ ଭାବ କୃଷ୍ଣେର ରହିଲ ଅନ୍ତରେ ।। ୫ ।।
ତବେ ରାଧା ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ କରିଣ ଭୋଜନ ।
ପଲଙ୍କେତେ ସୁଖେ ଯାଇଁ କରିଲ ଶୟନ ।। ୬ ।।
ଏଥା ସଖାଗଣ ସଙ୍ଗେ କୃଷ୍ଣବେଶ ବାନାଇୟାଂ ।
ଉତ୍ତର ଗୋଷ୍ଠେ ଚଲିଲ ଧେନୁଗଣ ଲୟାଂ ।। ୭ ।।
ଧେନୁବତ୍ସ ସବକୃଷ୍ଣ ଏକତ୍ର କରିଲ ।
ନନ୍ଦୀଶ୍ୱର ଅର୍ଦ୍ଧ ମୁଖ ହଇୟା ଚଲିଲ ।। ୮ ।।
ସପ୍ତବିଂଶ ଦଣ୍ଡେତେ ରାଧିକା ଠାକୁରାଣୀ ।
ବସ୍ତ୍ରଅଲଂକାର ସବ ଉତାରିୟା ପୁନ ।। ୯ ।।
ସ୍ନାନ ଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରତବେ ପରଧାନ କୈଲ ।
ତୈଲ ମର୍ଦ୍ଦନ ହଇଁ ସ୍ନାହାନ କରିଲ ।। ୧୦ ।।
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ମାର୍ଜ୍ଜିୟାଂ ବସ୍ତ୍ର କୈଲ ପରଧାନ ।
ନାନା ଅଲଂକାର ତବେ ହଇଲ ଭୂଷଣ ।। ୧୧ ।।
କୃଷ୍ଣ ବଳରାମ ଆର ସର୍ବ ସଖାଗଣ ।
[illegible] ଭୋଜନ ।। ୧୨ ।।

ସିଂହା ବଂଶୀ ଧ୍ୱନି ଶୁଣି ରାଧା ସୁବଦନୀ ।
ଅଟ୍ଟାଳି ଚଢ଼ିଲେ ସାଥେ ସଖୀଗଣ ଘେନି ॥ ୧୩ ॥
ଗୋଷ୍ଠ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ ସବୁ ସଖାଗଣ ବେଢ଼ିଏ ।
କେହୁ ସଖା ନୃତ୍ୟକରେ କେହୁ ଗୀତ ଗାଏ ॥ ୧୪ ॥
ଯବେ ନନ୍ଦୀଶ୍ୱର କୃଷ୍ଣ କରିଲେ ଗମନ ।
ପଥେ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ହୋଇଲ ନୟନ ମିଳନ ॥ ୧୫ ॥
କୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦୀଶ୍ୱର ଗ୍ରାମେ କରିଲେ ଗମନ ।
ଦେଖି ବ୍ରଜବାସିଗଣ ଆନନ୍ଦିତ ମନ ॥ ୧୬ ॥
ସବୁ ବ୍ରଜବାସି ଗଣେ ସନ୍ମାନ କରିଲେ ।
ଆପଣା ମନ୍ଦିରେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥ ୧୭ ॥
ଦେଖିଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାତାପିତା ଦୁଇଜନେ ।
ନମସ୍କାର କଲେ ତବେ ପଡ଼ିଆ ଚରଣେ ॥ ୧୮ ॥
ଏଇତ କହିଲି ଅପରାହ୍ନ ଲୀଳାକର୍ମ ।
ଦିବସ ଚାରିଣି ଦଣ୍ଡ ହୋଇଲ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ॥ ୧୯ ॥
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଚରଣେ କରି ଆଶ ।
ଦିବାର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଦଣ୍ଡ ଲୀଳା ହୋଇଲ ଅବଶେଷ ॥ ୨୦ ॥

ସାୟଂକାଳ ଲୀଳା ।

କହୁ ଅବେ ସାୟଂକାଳ ସେବା ଅନୁକ୍ରମ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇଲେ ରାତ୍ରି ଷଷ୍ଠ ଦଣ୍ଡ ଅନୁକ୍ରମ ॥ ୧ ॥
ଗୃହେ ପ୍ରବେଶିଯାଇଁ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରଥମ ଦଣ୍ଡରେ ।
ମାତାରେ ମିଳିଲେ ଯାଇ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ॥ ୨ ॥
ବନ୍ଦିଲେ ନନ୍ଦଯଶୋଦା ଦୁହାଁର ଚରଣ ।
ବନ୍ଦିଲେ ରୋହିଣୀ ଆଉ ସବୁ ଗୁରୁଜନ ॥ ୩ ॥
ଯଶୋଦା ସେକାଳେ କଲେ କୃଷ୍ଣ ବନ୍ଦାପନା ।
ଦେଖି କୃଷ୍ଣରେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲ ସର୍ବଜନା ॥ ୪ ॥
ସେଇକାଳେ ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ।
କରି ଯାଇଁ ବଇଠିଲେ ପଲ୍ୟଙ୍କେ ଆସନ ॥ ୫ ॥

ଶଯ୍ୟର ହୁଇଥେ ସବ ବସ୍ତ୍ର ଅଲଂକାରେ ।
ହସ୍ତରନ କରନ୍ତା ରଖିଲ ଆପନର ॥ ୬ ॥
ସ୍ନାନ ଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ତବେ କୈଲ ପରିଧାନ ।
ଦାଯଗନେ କରେ ଅଙ୍ଗ ଭଇଲ ମର୍ଦ୍ଦନ ॥ ୭ ॥
ସୁବ ହେତ ଜଲେ ସ୍ନାନ ମାର୍ଜ୍ଜନ ସାରଲ ।
ବସ୍ତ୍ର ଅଲଙ୍କାର ଅଙ୍ଗେ ଭୂଷନ ହଇଲ ॥ ୮ ॥
ଆପନାର ଝଯ୍ୟନ ମନ୍ଦିରେତେ ଯାଇସ୍ଥା ।
ପଲ୍ୟଙ୍କେ ବସିଲ କୃଷ୍ଣ ହରଷିତ ହସ୍ଥା ॥ ୯ ॥
ଏଇକାଲେ ଠାକୁରାଣୀ ତୁଲସୀର ହାତେ ।
ସାମଗ୍ରି ପାଠାସ୍ଥାଂ ଦଲ କୃଷ୍ଣେର ନିମିତ୍ତେ ॥ ୧୦ ॥
ଅମୃତକେଲି ଲଡ଼ୁକାଦ ଯତ ମିଷ୍ଟଅନ୍ନ ।
କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଲ ମାଲ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ॥ ୧୧ ॥
କୃଷ୍ଣେର ନିମିତ୍ତେ ଗୁପ୍ତେ ପାଠାଇସ୍ଥା ଦିଲ ।
ସଂକେତ ତବୁ ଗୁଞ୍ଜେସ୍ଥଂ ଆସିତେ କହିଲ ॥ ୧୨ ॥
କୃଷ୍ଣେର ସମୀପେ ତବେ ତୁଲସୀ ଯାଇସ୍ଥାଂ ।
ସମର୍ପନ କୈଲ ସବ ସାମଗ୍ରି ଲଇସ୍ଥାଂ ॥ ୧୩ ॥
ତବେ ପୁଛିଲ ସଂକେତ କୃଷ୍ଣେରେ ତୁଲସୀ ।
ନଧୁବନ ସ୍ଥାନେ ବୋଲି କୃଷ୍ଣ ତବେ ହାସି ॥ ୧୪ ॥
ଦୁଇଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରକାଲେ ସେ ସଖୀ ତୁଲସୀ ।
କୃଷ୍ଣେର ବଚନ ଶୁନ ହସ୍ଥା ଆତ ତୋଷି ॥ ୧୫ ॥
ଅସିସ୍ଥା ରାଧାରେ ସବ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କହିଲ ।
ଶୁନିସ୍ଥା ଶ୍ରୀରାଧା ଚିତ୍ତେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲ ॥ ୧୬ ॥
ତୁଲସୀର ହାତେ ଯେ ସାମଗ୍ରି ପାଠାଇଲ ।
ସେଇକାଲେ କୃଷ୍ଣ ତାହା ଭୋଜନ କରିଲ ॥ ୧୭ ॥
କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଲ ତବେ କରିଲ ଭୋଜନ ।
ରାତ୍ର ଦୁଇ ଦଣ୍ଡ ସମସ୍ତ ହୋଇଲ ତବେ ଜାନ ॥ ୧୮ ॥
ଏଇକାଲେ କୃଷ୍ଣ ସବ ଲଇସ୍ଥା ସଖୀଗନ ।
ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ଗୋଷ୍ଠେ ଗୋଦୋହନ ॥ ୧୯ ॥
ଦୋହାଏ ଦୋହନ କରେ ଆପନ ଶ୍ରୀକରେ ।
ରାତ୍ର ଦୁଇଦଣ୍ଡ ହୋଇଲ ଦୋହନ କରିବାରେ ॥ ୨୦ ॥

ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଧାର ସବସଖା ସଙ୍ଗେ କରି ।
ଆପନା ମନ୍ଦିରେ ଆସି ପ୍ରବେଶିଲ ହରି ॥ ୨୧ ॥
ଗୋପାଲ ଜନେର ହାତେ ଦୁଗ୍ଧଘର ଯଗାଇୟାଂ ।
ଆପନାର ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ଯାଇୟାଂ ॥ ୨୨ ॥
ଦୁଗ୍ଧଘର ଘରେ ସକି ଚରନ ଧୁଇୟା ।
ସଖାଗନ ସଙ୍ଗେ ଧର ସଭାରେ ଯାଇୟାଂ ॥ ୨୩ ॥
ସନ୍ତ୍ରକାର ବସିଆଛେ ବ୍ରଜାଧିପ ନନ୍ଦ ।
ତାର କୋଲେ ଯାଇୟା ବସିଲ ଗୋକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ॥ ୨୪ ॥
ତବେ ନନ୍ଦ ଗୁନିଗନେ ବୋଲାଇୟା ଆନିଲ ।
ଗୁନିଗନେ ଚମତ୍କାର ବିଦ୍ୟା ଦେଖାଇଲ ॥ ୨୫ ॥
ଗୀତା ଯନ୍ତ୍ର ତମ୍ବୁରା ରଣବା ପାଖୱାଜ ଆଦି ।
ଢକ୍କା କରତାଲ ବେହେଲା ଯେ ସବ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ॥ ୨୬ ॥
ଏସବ ଶୁନିୟା ଗୁନିଗନେ ବୋଲାଇୟା ।
ଧନ ବସ୍ତ୍ର ଅଲଂକାର ସମ୍ମାନ କରିୟାଂ ॥ ୨୭ ॥
ଏଥା ଯାବତେ ଶ୍ରୀରାଧା ସଖୀଗନ ସଙ୍ଗେ ।
ଗୀତା ପଖାଉଜ ଗୀତ ଶୁନେ ନାନାରଙ୍ଗେ ॥ ୨୮ ॥
ସୁରଦଣ୍ଡ ଯନ୍ତ୍ର ଗୀତ ସଙ୍ଗୀତ କୌତୁକେ ।
କାଲ ସମାପନ କୈଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସୁକେ ॥ ୨୯ ॥
ସଖୀଗନ ସଙ୍ଗେ ସୁରଦଣ୍ଡ ଲୀଲା କୈଲ ।
ପଞ୍ଚଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରିଆସି ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ॥ ୩୦ ॥
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଚରନ କରି ଆଶ ।
ସୁରଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରିଲୀଲା ହୈଲ ଅବେ ଶେଷ ॥ ୩୧ ॥

ପଞ୍ଚଦଣ୍ଡ ଲୀଲା ।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୈଷ୍ଣବ ପାଦ କରିୟା ବନ୍ଦନ ।
ପଞ୍ଚଦଣ୍ଡ କାଲ ଅବେ କରିଏ ବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ୧ ॥
ଶ୍ରୀରାଧାର ଠାଇଁ ତବେ ଜଟିଲା ଆସିୟାଂ ।
ରୋହିଣୀ କହିଲେକ ତାଙ୍କ ନଲ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଠାଇୟା ॥ ୨ ॥

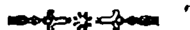
ଭୋଜନ ମଧ୍ୟରେ ତବେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପୀଠପରେ ରାଧା ଯାଇସ୍ୱଂ ବସିଲ ॥ ୩ ॥
ଲଡୁ ପେଡା ମୋଦକାଦ ଆନସ୍ୟା ସକଳ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ରେ ଦୁଗ୍ଧ ଥାନ ଚଲ୍ଲବେଶନ କୈଲ ॥ ୪ ॥
ଭୋଜନ ସାରସୁ ତବେ କୈଲ ଆଚମନ ।
ତାରପରେ କୈଲ କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଲ ଭୋଜନ ॥ ୫ ॥
ଏଇକାଳେ ସାଧକ ଯାସ୍ୟା ଶୟନ ମନ୍ଦିରେ ।
ପଲଙ୍କ ବିଛାସ୍ୟା ଚନ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ଭରେ ॥ ୬ ॥
ତାରପରେ ହଂସୂଲି ତୂଲି ଶେଯ ଶଗ୍ରଅବ ।
ନାନା ସୁବାସିତ ପୁଷ୍ପ ତାପରେ ବିଂଛବ ॥ ୭ ॥
ତାମ୍ବୂଲ ଭୋଜନ ସାରି ପଲଙ୍କ ଉପରେ ।
ଯାସ୍ୟା ଶଟେ କୈଲ ରାଧା ଆନନ୍ଦିତ ଭରେ ॥ ୮ ॥
ସେଇକାଳେ କୋନ ଦାସୀ କରଏ ବ୍ୟଜନ ।
କେହୁ ଚାମର ଧରସ୍ୟା କରଏ ସେବନ ॥ ୯ ॥

ପ୍ରଦୋଷ କାଳ ଲୀଳା ।

ସାୟଂକାଳ ସେବା ଅବେ ହୋଇଲ ସମାପନ ।
ପ୍ରଦୋଷ କାଳର କଥା କରଏ ବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ୧ ॥
ସାଢଦଣ୍ଡ ରାତ୍ର ହୋଇତେ ଦ୍ୱାଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ପ୍ରଦୋଷକାଳ ବୋଲାୟା କହୁ ଏ ମହାନ୍ତ ॥ ୨ ॥
ଏଇକାଳେ ଯଶୋଦା ପଠାୟା ଦାସଗନେ ।
ଡାକଆନାଇଲ ରାମ କୃଷ୍ଣ ଦୁଇଜନେ ॥ ୩ ॥
ଯଶୋଦାର ଆଜ୍ଞା ଶୁନି ରାମକୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ।
ସସ୍ତ୍ରହୋଇତେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯାଏ ॥ ୪ ॥
ଦେଖି ଦୁଇଜନେ ରମ୍ଭାହସ୍ୟାଂ ଆଢତୋଷ ।
ଭୋଜନ ମନ୍ଦିରେ ଲୟ୍ୟା ହୋଇଲ ପ୍ରବେଶ ॥ ୫ ॥
ରତ୍ନ ପୀଠପରେ ଶୁକ୍ଳ ସୁଚିକ୍କଣ ବସନ ।
ତାହରେ ବସାଇଲ ରାମ କୃଷ୍ଣ ଦୁଇଜନ ॥ ୬ ॥

ଷଡରସ ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପରିବେଷଣ କୈଲ ।
ଆନନ୍ଦେ ବସିୟା ତବେ ଭୋଜନ କରିଲ ॥ ୭ ॥
ଭୋଜନ ସାରିୟା କୃଷ୍ଣ ଆଚମନ କୈଲ ।
ଶୟନ ମନ୍ଦିରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ॥ ୮ ॥
ରତନ ପଲଙ୍କପରେ ଶୟନ କୈଲ ଯାଇ ।
ଭୋଜନ କରିଲ କର୍ପୂର ତାମ୍ବୂଲ ଲଇୟା ॥ ୯ ॥
ନର୍ମ ସଖୀଗଣେ ବ୍ୟଜନାଦି ସେବା କରେ ।
ଅଷ୍ଟଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରି ଆସି ହଇଲ ସେକାଳେ ॥ ୧୦ ॥
ନବ ଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରିପରେ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ଜଟିଲ ଯାଇୟା ଗୃହେ ଶୟନ କରିଲ ॥ ୧୧ ॥
ଲଲିତାଦି ସଖୀ ସବ ଶ୍ରୀରାଧାର ସଙ୍ଗେ ।
ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ଆସି ମନେର ହରଷେ ॥ ୧୨ ॥
ତାମ୍ବୂଲ ଚନ୍ଦନ କର୍ପୂର ଅତର ପୁଷ୍ପମାଲ ।
ଧରିୟା ରାଧା ମନ୍ଦିରୁ ବାହାର ହଇଲ ॥ ୧୩ ॥
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେର ପ୍ରେମେ ଅତିଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୟା ।
ଉନ୍ମତ୍ତା ଆଛଏ ରାଧା ନିମଗ୍ନ ହଇୟା ॥ ୧୪ ॥
ଏଥ ଯଶୋମତୀ ରାଣୀ ଆପନା ମନ୍ଦିରେ ।
ପଲଙ୍କେ ଶୟନ କୈଲ ଯାଇୟା ସତ୍ୱରେ ॥ ୧୫ ॥
ଆପନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନ୍ଦିରୁ ହୋଇୟା ବାହାର ।
ଏକାକୀ ହଇୟା ବୃନ୍ଦାବନପିନେ ଚଲିଲ ॥ ୧୬ ॥
ସଂକେତ ନିକୁଞ୍ଜେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ।
ରାଧାରେ ନାଦେଖି ବଂଶୀ ବାଦନ କରିଲ ॥ ୧୭ ॥
ବଂଶୀ ନାଦ ଶୁନି ରାଧା ସଖିଗଣ ସଙ୍ଗେ ।
ଅଭିସାର କୈଲ ଆତି ପ୍ରେମେର ତରଙ୍ଗେ ॥ ୧୮ ॥
ସିଦ୍ଧଦେହେ ଯାଇୟା ସାଧକ ସେଇକାଳେ ।
ସେବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଧରି ପିଛେ ଯାବ ପ୍ରଦୋଷକାଳେ ॥ ୧୯ ॥

ନକ୍ତକାଲ ଲୀଳା ॥

ଛୟ ଦଣ୍ଡ ହୈତେ ଚୌଦଂଶ ଦଣ୍ଡ ରାତ୍ରିଯାଏ ।
ନକ୍ତକାଲ ବୋଲିୟା ମହାନ୍ତ ଗଣ କହେ ॥ ୧ ॥

ଚନ୍ଦ୍ର କରରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦା ବିପିନ ।
ସୁବାସିତ ତରୁଗଣେ ଅତି ସୁଶୋଭନ ॥ ୨ ॥
ମଲ୍ଲିକା କୁନ୍ଦ କଦମ୍ବ ମାଧବୀ ଜାତି ଯୂଥି ।
କେତକୀ ବକୁଳ ଚମ୍ପା ଅଶୋକ ମାଲତୀ ॥ ୩ ॥
ଏଇସବ ବୃକ୍ଷ ଗଣ ହୋଇସ୍ନା ପୁଷ୍ପିତ ।
ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହସ୍ନା ବହନ୍ତି ସେକାଳେ ବସନ୍ତ ॥ ୪ ॥
ଭୃଙ୍ଗ ଗଣ ପୁଷ୍ପେ ବସି ଝଂକାର କରିସ୍ନାଂ ।
ମକରନ୍ଦ ପାନ କରେ ଅତି ମତ୍ତ ହସ୍ନାଂ ॥ ୫ ॥
ବୃନ୍ଦା ଦେବୀ ଆଜ୍ଞାଏ କୋକିଳ କରେ ଧ୍ୱନି ।
ମୟୂର ମୟୂରୀ ଦେଖି ନାଚେ ପୁଚ୍ଛ ଟାଣି ॥ ୬ ॥
ସବକରେ ଡାଳେତେ ବସିସ୍ନା ପକ୍ଷିଗଣ ।
ଶୁକ ସାରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଲୀଳା କରେ ଗାନ ॥ ୭ ॥
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦଣ୍ଡ ରାତ୍ର ଲୀଳାସମାପନ ।
ହେଲ ଅବେକନ୍ଦ ଅତି ରହସ୍ୟ କଥନ ॥ ୮ ॥
ବୃନ୍ଦାବନେ ସଖିଗଣ ସଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦ୍ରୋଦର୍ଗୀ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମୀପେ ଆସି ମିଳିଲ ତତକ୍ଷଣ ॥ ୯ ॥
ମେଲନେର କାଳେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁଇଜନ ।
ଆନନ୍ଦରେ ଯତଦ୍ରବ୍ୟ କୈଲ ସମର୍ପଣ ॥ ୧୦ ॥
ସଖିଗଣ ସଙ୍ଗେ ନାନା ପରିହାସ ରସେ ।
ଆସ୍ୱାଦନ କୈଲ କୃଷ୍ଣ ସେଦ୍ରବ୍ୟ ହରଷେ ॥ ୧୧ ॥
ତାରପିଛେ ଶ୍ରୀରାଧିକା ଲସ୍ନା ସଖୀଗଣ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେର ଅବଶେଷ ସଭେ କୈଲପାନ ॥ ୧୨ ।
ଆଚମନକର କରାଇଲ ତାମ୍ବୂଲ ଭୋଜନ ।
ଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ମାଲ୍ୟ ଦିସ୍ନା କରିଲ ବ୍ୟଜନ ॥ ୧୩ ॥
ସେଇକାଳେ ସାଧକ ସିଦ୍ଧ ଦେହେତେ ଯାଇସ୍ନାଂ ।
ଦୁହାର ତାମ୍ବୂଲ ସେବା କରିବ ହର୍ଷହସ୍ନାଂ ॥ ୧୪ ॥
ଷଟଦଶ ଦଣ୍ଡେ କୃଷ୍ଣ ଯାସ୍ନା ରାସ ସ୍ଥଳେ ।
ବଂଶୀ ଧ୍ୱନି କୈଲ କୃଷ୍ଣ ସୁମଧୁର ସ୍ୱରେ ॥ ୧୫ ॥
ଶୁନିସ୍ନା ମୁରଳୀ ଧ୍ୱନି ସଖିସଙ୍ଗେ କରି ।
ପ୍ରବେଶ ହଇଲ ସେଥା ଶ୍ରୀରାଧା କିଶୋରୀ ॥ ୧୬ ॥

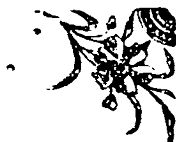
ରାଇର ଦକ୍ଷିଣ କର ଧରିଣ ଗୋବିନ୍ଦ ।
କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଭ୍ରମଣ କରିଲେକ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ॥ ୧୭ ॥
କୃଷ୍ଣ କରଲଗି ରାଇ ମନ୍ଥର ଗମନା ।
କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ପ୍ରବେଶ କରେନ୍ତି ମନଜାନ ॥ ୧୮ ॥
ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ରତ୍ନବେଦ ବିଚିତ୍ର ଚନ୍ଦନ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଉତ୍କଣ୍ଠାର ହେତୁ ସେହ୍ନଜାନ ॥ ୧୯ ॥
ଦୁହେଁ ମୁଖହେର ଦୁହେଁ ଆନନ୍ଦ ଅନ୍ତର ।
ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ଉଥୁଲିଲ ଶତଧାର ॥ ୨୦ ॥
ତବେ ରତ୍ନବେଦିତେ ବାସାନ୍ତି ଦୁହିଁଜଣ ।
କରନ୍ତେ ଲାଗିଲ ବୃନ୍ଦା ଦୁହିଁଙ୍କର ସେବନ ॥ ୨୧ ॥
ଲଳିତା ବିଶାଖା ଆଦି ଯେତେ ସଖିବୃନ୍ଦ ।
ନାନାହାସ ପରିହାସ ପ୍ରେମ ରସକନ୍ଦ ॥ ୨୨ ॥
ସଙ୍ଗୀତ ରସତ ସଖାରେ ଆରମ୍ଭ କରିଲ ।
ନାନାତାଳ ବାଦ୍ୟ ନାଦ ମଧୁରେ ଗାଇଲ ॥ ୨୩ ॥
ଅଠର ଦଣ୍ଡେତେ ନୃତ୍ୟ ଆରମ୍ଭି କରିଲ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁହେଁ ସୁଖେ ଦେଖିତେ ଲାଗିଲ ॥ ୨୪ ॥
ବୃନ୍ଦାବନେ ପ୍ରତି ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳ କୁଞ୍ଜେ ଯାଆନ୍ତି ।
ନାନା ପରିହାସ କରେ ସଖିବୃନ୍ଦ ରସନ୍ତି ॥ ୨୫ ॥
ପରିହାସ ରସେ ସଭାର ମନ ହରିଲ ।
ସଖିଗଣ ସହିତେ ନୂତନ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭିଲ ॥ ୨୬ ॥
ଯମୁନା ପୁଲିନେ ଯାଇଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ।
ସଖିଗଣ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଏକତ୍ର ହୋଇଲ ॥ ୨୭ ॥
ବୃନ୍ଦାବନେ ଭୃଙ୍ଗପିକ ଶୁକ ସାରୀ ଗଣେ ।
ନାନା ଜନ୍ତୁ କୋଳାହଳ କରେ ହସିମନେ ॥ ୨୮ ॥
ନାନା ପୁଷ୍ପ ଗନ୍ଧଧର ବସନ୍ତ ପବନ ।
ଯମୁନା ଜଳେ ବାଜିଣ କରଏ ଗମନ ॥ ୨୯ ॥
ସେପୁଲିନ ମଧ୍ୟେତେ ରହିଲ ଦୁଇଜନ ।
ମଣ୍ଡଳ ବନ୍ଧନେ ବେଢ଼ି ରହେ ସଖି ଗଣ ॥ ୩୦ ॥
ଯାର ଯେଇ ସେବା କରେ ହୋଇଣ ଆନନ୍ଦ ।
କେବା ସଖି ଗାନ କରେ ଧରି ତାନ ବନ୍ଧ ॥ ୩୧ ॥

କର ତାଳି ମରଲି ବୀଣା ସାରଙ୍ଗି କେଯତରେ ।
କେ ମଦଳ କେ ସିତାର ଧର ବାଏ କରେ ॥ ୩୨ ॥
କୋନ କୋନ ସଖି ରାଗ ଉଚ୍ଚାରନ କରେ ।
ଆଉ କୋନ ଗାଏ ଦଣ୍ଡବଧ ଗମକରେ ॥ ୩୩ ॥
କେ ଭୈରବୀ କେ କାମୋଦୀ କେ ଗାଏ ମହ୍ଲାର ।
କେ ଗୁଜ୍ଜରୀ କେ ସାବେରୀ କେ ଗାଏ ବେଲାଉର ॥ ୩୪ ॥
ଆଉ ବଷାଡ଼ବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଯା ବର୍ଯଂକର ।
ତ୍ରୁସୃଷ୍ଟାଇ ଧରଗାଏ ନେ ରାଗଉଚ୍ଚାର ॥ ୩୫ ॥
ଆଉ କୋନ ସଖି ଛନ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରନ୍ତି ମୁଖେ ।
ନୃତ୍ୟ କରେ ସେନୃତ୍ୟ ଦର୍ଶିଜନ ଦେଖେ ସୁଖେ ॥ ୩୬ ॥
ବସିନ୍ତି ଦେଖେନ ଦୁହେଁ ନାଚେ ସଖିଗନ ।
ଯନ୍ତ୍ର ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ତହଁ କେକରୁ ଗନନ ॥ ୩୭ ॥
ତବେ କୃଷ୍ଣ ପଖାଉଜ ଧରଲ ଆପନେ ।
ସଖିମୁଖ ଚୁମ୍ବା ଠାର କହେ ନେତ୍ର କୁନେ ॥ ୩୮ ॥
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଇଙ୍ଗିତଜାନ ରାଧାରେ ଆନଲ ।
ନୃତ୍ୟ ମଣ୍ଡଲେତେ ତବେ ପ୍ରବେଶ କରଲ ॥ ୩୯ ॥
ଯତଯତ ରଙ୍ଗେ କୃଷ୍ଣ ତାନ ବାଜାଇଲ ।
ତତକ ବନାନେ ରାଧା ନାଚତେ ନାଗଲ ॥ ୪୦ ॥
ମଣ୍ଡଲ ବାନ୍ଧନ୍ତା ନୃତ୍ୟ କରେ କତଷନ ।
ଆପେ କୃଷ୍ଣ କୈଲ ଅପନା ଶକ୍ତି ସଂସ୍କରନ ॥ ୪୧ ॥
ଦୁଇପଶେ ଗୋପୀ ରହେ କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟେ ରହେ ।
ଦୁଇ କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟେ ଏକ କୃଷ୍ଣ ସୁଶୋଭଏ ॥ ୪୨ ॥
ଆପେ କୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀରାଧାରେ ଧରରହେ ମଧ୍ୟେ ।
ସବାରସଙ୍ଗେ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ କରେ ମନେର୍ଷାଧେ ॥ ୪୩ ॥
ସାଧକ ସିଦ୍ଧଦେହେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁଲଜନେ ।
ବଂଶ ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟଜନ କରବ ହର୍ଷ ମନେ ॥ ୪୪ ॥
ନୃତ୍ୟ ରଖି କୃଷ୍ଣଧର ପନର ପିଚକାର ।
ରାଧା ସଙ୍ଗେ ଖେଳେ ସଖିଗନ ସଙ୍ଗେଧର ॥ ୪୫ ॥
ସୁଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ଅତର ହୈଲ ବୋଲା ବୋଲି ।
ଫାଗୁ ଖେଲେ ଦୁହେଁଜନ ଆନନ୍ଦେ ଉଛୁଳି ॥ ୪୬ ॥

ନାନା ସୁବାସିତ ପୁଷ୍ପ ଧରିଣ ଶ୍ରୀକରେ ।
ଚଞ୍ଚାବଞ୍ଚି ହସିଣ ଦୁହେଁ କୌତୁକେ ବହୁରେ ॥ ୪୭ ॥
ସଖୀଗଣ ସଙ୍ଗେକରି ରାଧାବିନୋଦିନୀ ।
ଜଳ ସିଞ୍ଚେ କହେ କୃଷ୍ଣେ ପରିହାସ ବାଣୀ ॥ ୪୮ ॥
ହାରିଲହେ ପ୍ରାଣନାଥ ବୋଲେ ବିନୋଦିନୀ ।
କରତାଳି ଦିଅନ୍ତି ହାସେ ସଖୀଗଣ ଶୁଣି ॥ ୪୯ ॥
ଏଇମତେ ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା ସାରି ଦୁହେଁ ଜଣ ।
ତୀରେ ଆସି ପିନ୍ଧିଲେ ଦୁହେଁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସନ ॥ ୫୦ ॥
ସୁବେଶ ହୋଇଲେ ଦୁହେଁ ବସି ସେହି ସ୍ଥାନେ ।
କଉତୁକ ପରିହାସ ହୋଇ କୃଷ୍ଣସନେ ॥ ୫୧ ॥
ଏହେନ ସମୟେ ସାଧକ ସିଦ୍ଧ ଦେହଧର ।
ନିକୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟେ ପୁଷ୍ପ ଶେଯ୍ୟା କର ॥ ୫୨ ॥
ଏଇକାଳେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଆଳସେ ବୁଡ଼ିଣାଂ ।
ଶୟନ କରିତେ ଗଲେ ଦୁଜଣ ମେଳିଣାଂ ॥ ୫୩ ॥
ଚଉପାଶେ ସଖୀଗଣ ବେଢ଼ିଣ ରହିଲେ ।
ନିଦ୍ରା ସମୟେ ଶୋଭା ଗାନ କରିତେ ଲାଗିଲେ ॥ ୫୪ ॥
ରାଧାକୃଷ୍ଣ କୁଞ୍ଜେ ପୁଷ୍ପ ଶେଯ୍ୟାର ଉପରେ ।
ବାଇସିଦଣ୍ଡ ରାତ୍ର ଯାଇଣ ବଞ୍ଚିଲେ ସୁରତେ ॥ ୫୫ ॥
ତାର ଚଉପଶେ ସଖୀ ମଞ୍ଜରୀକା ଗଣ ।
ବେଷ୍ଟିତ ହୋଇଣାଂ ସବେ କରଇ ସେବନ ॥ ୫୬ ॥
କୋନସଖୀ ତାମ୍ବୁଳ ଦିଏ କେଶର ଚନ୍ଦନ ।
କେହୁ ପୁଷ୍ପମାଳ୍ୟ ଦିଏ କରିଣ ଗ୍ରନ୍ଥନ ॥ ୫୭ ॥
କୋନସଖୀ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଧରି ବିଞ୍ଚିଏ ସଧୀରେ ।
କେଗୁମର ଢାଳେ ଗୀତ ଗାଏ କେ ସୁସ୍ୱରେ ॥ ୫୮ ॥
ସାଧକ ଯେ ସମୟେଟେ ସିଦ୍ଧଦେହେ ଯାଇଣ ।
ସେବନ କରିବ ଯୂଥେଶ୍ୱରୀ ପିଛେ ରହିଣାଂ ॥ ୫୯ ॥
ସଖୀଗଣ ଆପଣା ଆପଣା କୁଞ୍ଜେ ଗଲେ ।
ତାର ଯେଇ କୁଞ୍ଜେ ଯାଇଣ ଶୟନ କରିଲେ ॥ ୬୦ ॥
କୁସୁମ ଭୂଷିତ ଶଯ୍ୟା ଏଦୁହେଁ ପ୍ରବେଶିଲେ ।
ଶୟନ କରିଲ ଚାରିଦଣ୍ଡ ରହିକାଳେ ॥ ୬୧ ॥

ସାଧକ ସିଦ୍ଧ ଦେହେତେ ଭରନ୍ତ ସେବନ ।
କରନ୍ତ ସେବାରେ ଦୁହିଁଙ୍କାର ଜାଣ ମନ ॥ ୬୨ ॥
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦୁଇଜଣ ଶୃଙ୍ଗାର ଲୀଳାରସେ ।
ମଜ୍ଜି ପାରହଇଲ ତବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହରଷେ ॥ ୬୩ ॥
ଲୀଳାଅନ୍ତେ ଶୟନ କରିଲ ଦୁହିଁଜନ ।
ହେମ ମରକତ ଜବା" ମିଳିଲ ଏକସ୍ଥାନେ ॥ ୬୪ ॥
ଏଇମତ ଲୀଳା ଦୁହିଁର କେଜାଣିବେ 'ଅନ୍ତ ॥ ୬୫ ॥
ବ୍ରହ୍ମା ଶିବ ଶେଷ ନାପାଏ ସେଲୀଳା ଅଂତତ ॥ ୬୬ ॥
ବ୍ରଜ ଉପାସିକ ଗଣେ ଏଲୀଳା ଗୋଚର ।
ବୃନ୍ଦା ଦେଖି କରୁଣାରେ ଜାଣ ଲୀଳା ଓର ॥ ୬୭ ॥
ଏଇଲୀଳା ଶ୍ରଦ୍ଧାକରି ଶୁଣେ ଯେଇଜନ ।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ସେବା ମିଳଏ ତତ୍‌ଖଣ ॥ ୬୮ ॥
ଯେବାଜନ ଶ୍ରଦ୍ଧାକରି ପଠନ କରଏ ।
ସଖି ଅନୁଗତ ହସ୍ୟାଂ ବ୍ରଜ ଲୀଳା ପାଏ ॥ ୬୯ ॥
ଯେଉଜନ କାଳ ଅନୁକ୍ରମେ ସେବା ନତ୍ୟ କରେ ।
ସିଦ୍ଧ ଦେହେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ମିଳେ ତାରେ ॥ ୭୦ ॥
ଜୟ ଜୟ ଶ୍ୟାମାନନ୍ଦ କୃପା ମୋରେ କର ।
ତୁମା ପାଦ ପଦ୍ମେ ଭକ୍ତି ହେଉ ଆମାର ॥ ୭୧ ॥
ଜୟଶ୍ରୀ ରସିକାନନ୍ଦ ରସିକ ଶେଖର ।
ତୁମ୍ଭର କୃପା ନଇଲେ ଭକ୍ତି ପାଇବେ ମୁହିଁ ଛାର ॥ ୭୨ ॥
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଚରଣେ କରଆଶ ।
ଦଣ୍ଡାତ୍ମିକା ଲୀଳା କହେ ଗୌରହର ଦାସ ॥ ୭୩ ॥

—*—

ବସ୍ତ୍ରାପହରଣ ॥

ଶ୍ରୀ ରାଗ ଆଡତାଳ ।

ଭାଗବତେ ମୁକରସ୍ୱେଲ । ଏପଦ ॥

ବନ୍ଦ ଶ୍ରୀଶଚୀ ନନ୍ଦନ । ଭକ୍ତ ହୃଦୟ ଚନ୍ଦନ ॥
ଅକିଞ୍ଚନ ପାତଜନ । ମାନଙ୍କ ଅଶରଣ ॥ ୧ ॥
ପତିତ ଜନପାବନ । କଳିକଲୁଷ ନାଶନ ।
ପାଷଣ୍ଡବାଦ ଦହନ । ସଦାନନ୍ଦମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ॥ ୨ ॥
ଆଜାନୁ ଲମ୍ବିତଭୁଜ । ନଟନ ଖର୍ବନଗଜ ।
ଦେବାଧି ଦେବଙ୍କ ପୂଜ୍ୟ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିମାଂଶୁ ଆନନ ॥ ୩ ॥
କରୁଣାବତାର ମୂର୍ତ୍ତି । ମେଘ ଗମ୍ଭୀର ଭାରତୀ ।
ମତ୍ତ ଇଭ ଜଣାଗତ । ସ୍ଫୁଟ ହାଟକ ବରନ ॥ ୪ ॥
ହ୍ଲାଦନୀ ଶକ୍ତିକଶୋଭି । ଭାବ ଅଙ୍ଗୀକାରକର ।
ନବଦ୍ୱୀପେ ଅବତର । ଯାର ଚୈତନ ଆଖ୍ୟାନ ॥ ୫ ॥
ସୁଚିତ୍ର ବସନଧର । ମୁକୁତା ଦାମ ନିକର ।
ଚକ୍ଷୁରେ ଅତିସୁନ୍ଦର । ଅରୁଣପୂର୍ଣ୍ଣ ନୟନ ॥ ୬ ॥
ଜାହ୍ନବୀତୀର ବିହାର । ପାଦ ଯୁଗଳକୁ ସ୍ମର ।
କହେ ହୀନ ଗୌରହରି । ସଂତତେ ବନ୍ଦୁ ମୋମନ ॥ ୭ ॥

ହିମକାଳ ବର୍ଣ୍ଣନା ॥

ଶ୍ରୀରାଗ ଆଡତାଳ ।

ହେମନ୍ତେ ତୋ କାର୍ଯ୍ୟବୁ ନଜାଣୁ । ପଦ ॥

ହୋଇବାରୁ ହିମ ପ୍ରବେଶ । ଆର୍ଦ୍ରବସ ।
ଅତଶସ୍ୱରେ ହେଲାକୃଶ । ଏକାଳବେଶ ॥ ପଦ ॥
ବିଶେଷରେ ବସ୍ତ୍ରବର । ବଢିବାରୁ କାମିନୀଙ୍କ ।
ପୁରୁଷେ ହରଷେ ପୂରୁ । ରତିକିକଲେ ବିଶେଷ ॥ ୧ ॥
ହିମାଳୟରୁ ବାତ । ଆସିହେଲୁନି ସମ୍ଭୂତ ।
ତୁଷାର ପଡି ବହୁତ । କରିବ ଦେହକୁ ନାଶ ॥ ୨ ॥

ଅଗ୍ନି କୋଣକୁ ଆସେ । ସବତା ଦେବତା ବସି ।
ରହିଲେ ସୀତକୁ ତ୍ରାସି । ତେଜନକର ପ୍ରକାଶ ॥ ୪ ॥
ଶଙ୍ଖେ ଭଟେ ଆକୁଳ । ହୋଇ ଚକ୍ରବାକ କୁଳ ।
କରଧ୍ୱନି କଳକଳ । ଚିତ୍ତରେ ହୋଇ ହରଷ ॥ ୫ ॥
ଯୁବତୀଙ୍କର ସ୍ତନ । ଉତ୍କୁଳିତସ୍ଥ ଅନ- ।
ବରତରେ ରକ୍ଷିମନ । ଗ୍ରହିଲେ ସକଳ ଆଶ ॥ ୬ ॥
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ହିମକାଳ ଦେଖିକରି ।
ଅନଳ ଆଶ୍ରୟକରି । ବଞ୍ଚିଲେ ସବ ଦିବସ ॥ ୭ ॥

ଶ୍ଲୋକଃ । ହେମନ୍ତେପ୍ରଥମେମାସି ନନ୍ଦବ୍ରଜ କୁମାରିକା ।
ଚେରୁହବିଷ୍ୟଂଭୁଞ୍ଜାନାଃ କାତ୍ୟାୟନ୍ୟ ର୍ଚନଂବ୍ରତଂ ॥ ୦ ॥
ଗୀତଂ ରାଗକଲ୍ୟାଣି ଅଷ୍ଟତାଳ ॥
ହେକେଉଁନାରୀ ହରସଙ୍ଗେ ରହିବ । ଏଗୀତିପଦ ॥
ଏପରି ସକଳ ନାରୀ । ଏହି କାଳରେ ॥ ପଦ ॥
ହେମନ୍ତ ଆଦ୍ୟମାସରେ । ଗୋପ ଯୁବତୀ ନିକରେ ।
ବନ୍ଧ ହରଷ ଚିତ୍ତରେ । ବ୍ରତକଲେ ଉଚିତରେ ॥ ୧ ॥
ବ୍ରଜେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁର । ତହିଁବାସ କରିବାର ।
କୋମଳ ଅଙ୍ଗସୁନ୍ଦର । କୁମାରୀମାନେ ସତ୍ୱର ॥ ୨ ॥
କାତ୍ୟାୟନୀଙ୍କ ଅର୍ଚ୍ଚନ । ଯେପରି ଅଛି ବିଧାନ ।
ଆଚରି ହବିଷ୍ୟ ଅନ୍ନ । ଭୁଞ୍ଜିଲେ ଗୋପିକା ଗଣ ॥ ୩ ॥
ଦ୍ୱିଜଗୌରହରି ବୋଲେ । ଏପରି କନ୍ୟାସକଳେ ।
ଚିତ୍ତକୁ ରଖି ନନ୍ଦଲେ । ଘଟେଭିଟିଲେ ନଦୀକୂଳେ ॥ ୪ ॥

ଶ୍ଲୋକଃ । ଆପ୍ଲୁତ୍ୟାମ୍ଭସି କାଳିନ୍ଦ୍ୟାଜଳାନ୍ତେଚୋଦିତେଽରୁଣେ ।
କୃତ୍ୱାପ୍ରତିକୃତିଂ ଦେବୀ ମାନର୍ଚ୍ଚୁ ନୃପସୈକତଂ ॥ ୨ ॥
ଗୀତଂ । କେଦାର ଗୌଳୀ ରାଗ । ଆଦିତାଳ ॥
ଅମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦକାନ୍ତ ମୋହନାଙ୍କୁ । ଏପଦ ॥
ରାଧାଯୁବତୀ ନିକର । ହରିଷ କରେ ॥ ପଦ ॥
ଅରୁଣୋଦୟ କାଳରେ କାଳିନ୍ଦୀ ନଦୀ ଜଳରେ

ସ୍ନାନକର ସୁଚିତ୍ତରେ । କଲେ ପ୍ରଥମା ଥେଶରେ ॥ ୧ ॥
ସମସ୍ତେ ସେବାଳୁକାରେ । ବସି ଅଷ୍ଟ ମଣ୍ଡପ୍ପରେ ।
ଭବାନୀଙ୍କି ପୂଜନକରେ । ଶୁଣଦେବନୃପ ସ୍ନେହରେ ॥ ୨ ॥
ଶ୍ଳୋକଃ । ଗନ୍ଧୈର୍ମାଲ୍ୟୈଚ ସୁରଭିବୃକ୍ଷଭ ର୍ଦ୍ଧୂପଦୀପକୈଃ ।
ଉଚ୍ଚାବଚୈସ୍ତୋପହାରୈ ପ୍ରବାଳଫଳ ତଣ୍ଡୁଳୈଃ ।
ଗୀତଂ ସୁଗନ୍ଧଚନ୍ଦନମାଳ । ଧୂପଦୀପ ସୁତଣ୍ଡୁଳ ।
ବଳିଉପହାର ଫଳ । ପଲ୍ଲବେ ପୂଜନ୍ତବଳ ॥ ୩ ॥
ସେଗୋପୀ ଗଣ ଚରଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁକ୍ଷଣ ।
ଏଗୀତକର ରଚନ । ଗୌରହର କରେଭାବ ॥ ୪ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । କାତ୍ୟାୟନୀ ମହାମାଏ ମହାଯୋଗିନ୍ୟଧୀଶ୍ୱରି ।
ନନ୍ଦଗୋପ ସୁତଂଦେବୀ ପତିମେକୁରୁତେନମଃ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ଆହାରୀ । ଆଢତାଳ ॥
ଆସିଲଗୋ ପୁଣ୍ୟବତୀ ଯୁବତୀଗଣ । ଏପ୍ରତି ॥
ହେମହାମାଏ ଯୋଗେନ କାତ୍ୟାୟନୀ ।
ମଙ୍ଗଳା ଇଶ୍ବର ଶିଶୁଉଦାସ୍ନିନ । ଜନନୀ ॥ ୧ ॥
ଚଣ୍ଡିକା ଅମ୍ବିକା କାଳି କାତ୍ୟାୟନୀ ।
ଅପର୍ଣ୍ଣୀ ମୃଡାନହେ ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନ । ଜନନୀ ॥ ୨ ॥
ବନଦୁର୍ଗା ବରୁପାକ୍ଷି ହେଭବାନୀ ।
ସର୍ବାଣି ରୁଦ୍ରାଣି ଗୌରି ସିଂହବାହିନି । ଜନନୀ ॥ ୩ ॥
ଅନୁଗ୍ରହକର ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନଙ୍କୁ ।
ପତିକର ସେନ ଆମ୍ଭ ବନସ୍ତୁକୁ । ଜନନୀ ॥ ୪ ॥
ଏମନ୍ତକୁ ହୃଦୟରେ ସ୍ମରଣାକର ।
ପୂଜାକଲେ କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହର । ହରଷେ ॥ ୫ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଏବଂ ମାସବ୍ରତଂ ଚେରୁଃ କୁମାର୍ଯ୍ୟଃ କୃଷ୍ଣଚେତସଃ ।
ଭଦ୍ରକାଳୀଂ ସମାନର୍ଚ୍ଚ୍ୟୁର୍ଭୂୟାନ୍ନନ୍ଦସୁତଃପତିଃ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗଭୈରବୀ । ଅଡତାଳ ॥

ନାଗର ନଗଣ ବାଣୀ ଶୁଣି । ବୃତ୍ତ ॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କଠାରେ ଦେଇଚିତ୍ତ । ଗୋପୀ ସମସ୍ତ ॥ ପଦ ॥
ମାସ ବ୍ରତକୁ ଆଚରି । ସକଳ ଆସ୍ଥିର ନାରୀ ।
ହରଷିତ ଭରେ ପୂରି । କରପୂଜା ମହେଶ୍ୱରୀ ॥ ୧ ॥
ବୋଇଲେ ଅମ୍ବିକାଙ୍କୁ । ଦୁଅନ୍ତୁଗୋ ନନ୍ଦସୁତ ।
ଏପରି ଅବିରତ । ହୋଇଛୁ ଅମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ॥ ୨ ॥
ଶ୍ଳୋକଃ । ଉଷସ୍ୟୁତ୍ଥାୟଗୋତ୍ରୈଃସ୍ୱୈରନ୍ୟୋନ୍ୟାବଦ୍ଧବାହବ
କୃଷ୍ଣମୁଚ୍ଚୈର୍ଜଗୁର୍ଯାନ୍ତ୍ୟଃ କାଳିନ୍ଦ୍ୟାଂ ସ୍ନାତୁମନ୍ୱହଂ ॥
ଗୀତଂ । ପ୍ରତିଦିନ ଏହିପରି । ଉଠିସକଳ ସୁନ୍ଦରୀ ।
ନିଜନାମ ମାନ ଧରି । ହରଷିତ ଭରେପୂରି ॥ ୩ ॥
ଆଗୋ ଲଳିତା ବିଶାଖେ । ହେଭଦ୍ରାହେ ଚନ୍ଦ୍ରଲେଖା ।
ଅରୁଣତ ଆସିଦେଖା । ହେଲେନିଗୋ ସୁଦେବିକା ॥ ୪ ॥
ଡାକାଡାକି ଏହିପରି । ହୋଇସକଳ ସୁନ୍ଦରୀ ।
ନିଜ ମନ୍ଦିରୁ ବାହାରି । ସମସ୍ତେ ବାହାରେ ପୁରି ॥ ୫ ॥
ସ୍ନାହାନକୁ ଯିବାପାଇଂ । ବାହୁ ଧରା ଧରି ହୋଇ ।
ଗମନ କରନ୍ତି ତହିଂ । ହରିଗୁଣ ଉଚ୍ଚେ ଗାଇ ॥ ୬ ॥
ହେକୃଷ୍ଣହେ ହେବଂଶିଧାରୀ । ବୋଲି ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚାରି ।
ଗମନ କରନ୍ତି ନାରୀ । କହେଦିନ ଗୌରହରି ॥ ୭ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ନଦ୍ୟାଃକଦାଚିଦାଗତ୍ୟତୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ୟପୂର୍ବବତ୍ ।
ବାସାଂସି କୃଷ୍ଣଂଗାୟନ୍ତ୍ୟୋ ବିଜହ୍ରୁଃ ସଲିଲେମୁଦା ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ଆଡତାଳ ॥

ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମମୂରତି । କାମନାପୂର୍ତ୍ତି ।
ବାମକୁ ନୋହୁ କରସନ୍ତୁଷ୍ଟ ॥ ୦ ॥

କୋମଳ କମଳସ୍ନିଗ୍ଧଗାତ୍ର । ରମଣୀହୃଦେ ଶୁଦ୍ଧଚରିତ୍ର ।
ଜନମରୁମୁଁ ଧରସପଥ । ରାମକୃଷ୍ଣବୋଲି ହେବୁପବିତ୍ର ॥ ୧ ॥
ଆନନ୍ଦବନ୍ଧୁ ନାମକୁ ଥରେ । ମାନହରେ ॥ ୦ ॥
ମୁରଲୀ ମୋହନ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ । ଯାଙ୍କ ମଦନମୋହନ ଘନ- ।
ବରନ ନଳିନ ଶୁଭ୍ରବଦନ । ପରମାନନ୍ଦ କନକବସନ ॥ ୨ ॥

ଏଣୀଦୃଷ୍ଟି ମାନେ ଚଉରେ । ପୂଣଅଭାବର ।
କ୍ଷଣେକସ୍ମୃତ ଥିବହେ ପାଟରେ ॥ ୦ ॥

ସଦସ୍ତବନ୍ଧନହୋଇ ଏବେବନ୍ଦ । ଦେଇଦରଶନ ହେନନ୍ଦନନ୍ଦନ ।
ମୋହବଚନ କହନ୍ତୁମୃଅବ ।- ବରଜରେ ରଖ ଶ୍ରୀଚରଣେମନ ॥ ୩ ॥

ତାରଣ ଏଦୁଃଖରୁ ହର । କରନ୍ତ ପାର ।
ଶରଣଗତ ହେଲୁହେ ତୁମ୍ଭର ॥ ୦ ॥
ପରମପୁରୁଷ ପ୍ରାଣଇଶ । ସାରସଦୃଶ ସରସଭାଷ ।
ଘୋରକଳୁଷ କରବିନାଶ । ଗୌରହରିକହେ ଗୋପୀ ଏଭାଷ ॥ ୪ ॥

ରାଗ ଆହାରି ଅଷ୍ଟକ ॥

ସଖି ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କ । ପ୍ରତି ॥

ଯେମନ୍ତ ଗଡଦନରେ । ଏକଦିନେ ସେକାଳରେ ।
ବସନକୁ ନନ୍ଦଘାଟରେ । ରଖିଲେ ଏକଠାରେ ॥ ୧ ॥
କାଳନ୍ଦୀ କୂଳରେପତ୍ନି । ତୋଷେ ସକଳ ସୁକେଶି ।
ମନ୍ଦହାସକୁ ପ୍ରକାଶି । ବସ୍ତ୍ରହରିଲେ ସେକାଳରେ ॥ ୨ ॥
ସେଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୁଣ । ସମସ୍ତେ କରଗାୟନ ॥ ୩ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଭଗବାଂସ୍ତଦଭିପ୍ରେତ୍ୟ କୃଷ୍ଣଯୋଗେଶ୍ୱରେଶ୍ୱରଃ ।
ବୟସ୍ୟୈ ରାବୃତସ୍ତତ୍ର ଗତସ୍ତତ୍କର୍ମ ସିଦ୍ଧୟେ ॥

ଗୀତଂ ରାଗ କାମୋଦ ଅଟତାଳ ॥
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସଙ୍ଗସୁଖଲଭ ବ୍ରଜନାରୀହିତ ॥ ୦ ॥
ଯୋଗାଧି ଯୋଗେଶ୍ୱରଙ୍କ, ଅଧୀଶ୍ୱର ।
ଅନନ୍ତ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀହରି । କରଗୋଚର ସେକାଳ ॥ ୧ ॥
ଯେଉଁ କର୍ମ ମନରେ ନାଗରବର ।

ମଂକଳ୍ପସିଦ୍ଧି କରିବାକୁ ତାଙ୍କର । ସେକାଳେ ॥ ୨ ॥
ପ୍ରୀଯୁନର୍ମ ସଖୀମାନଙ୍କ ସହିତରେ ।
ପ୍ରବେଶହେଲେ ଯାଇ ସେହିଠାବରେ । ସେକାଳେ ॥ ୩ ॥
ଶ୍ଳୋକଃ ତାସାଂବାସାଂସ୍ୟପାଦାୟନୀପମାରୁହ୍ୟ ସତ୍ୱରଂ ।
ହସଦ୍ଭିଃ ପ୍ରହସନ୍‌ବାଳୈଃ ପରିହାସ ମୁବାଚହ ॥
ଗୀତଂ । ନୂତନ ବନ୍ଧନ ବଦନଙ୍କ ବସନ ।
ଘନଘନଶ୍ୟାମ ତାହାକରେ ସେନଣ । ସେକାଳେ ॥ ୪ ॥
ଆପଣା ନୀପ ପାଦପ ଚଢ଼ିବହନ ।
ମନ୍ଦହାସ ପ୍ରକାଶକଲେ ପୁନଃପୁନ । ସେକାଳେ ॥ ୫ ॥
ହସିଲେ ସକଳଶିଶୁ ପାଶରେ ରହି ।
ପରିହାସରେ ବଚନ ମାନଙ୍କୁକହି । ସେକାଳେ ॥ ୬ ॥
ସେବହନସ୍ନେହ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ଚରଣେ ।
ଗୌରିହର ଚିତ୍ତରହୁ ଭଜନା ଧନେ । ସୁଜନେ ॥ ୭ ॥

—*—

ଶ୍ଳୋକଃ । ଏବଂବିଭୃତୟୋ ସଙ୍କଳ୍ପେ ସୁଚିର ଶୀତବେପିତା
ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣାଗମେତସ୍ତ୍ରାଦଦୃଶ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଶ୍ରୁକଂ ॥

ଗୀତଂ ରାଗ ଅହେର । ଆଡତାଳ ॥

ଏପରିବଚନେ ସକଳବ୍ରଜନାରୀ ।
ହାସପରିହାସରେ ବିହାରକରି ॥ ୧ ॥
ଶୀତଅତିଶୟରେ ଗାତ୍ରକମ୍ପଇ ।
ସକଳେସଲିଳେ ଦେହକୁକମ୍ପାଇ ॥ ୨ ॥
ଇଚ୍ଛାକୁକଲେକୂଳକୁ ଆସିବାକୁ ।
ନଦେଖି ବସନ ହେଲେଆକୁଳକୁ ॥ ୩ ॥
ଏକୁଅଭେଦକହି ବହୁଦୁଃଖ ଚିନ୍ତ ।
କହେଗୌରିହର ଏରସରେ ଗୀତ ॥ ୪ ॥

—***—

ଶ୍ଳୋକଃ । କମିଦଂ କେଳବାମାଡଂ ବଟନଂଦଃ ସୁମଧ୍ୟମାଃ ।
ଜଂକର୍ଷବଂ୍ୟ କୋରନ୍ତବଂ୍ୟ କମ୍ପୂପାଦ୍ଧତ ସାମଂତଂ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ମାରୁଆ । ଅଷ୍ଟତାଳ ।

ସଖିରେ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନରେ । ପଦ ॥

ଆଟଗାସଖି କେବା । ଦେଖିଥିଲ ରୂସନ ।
କାହ୍ନୁ ଅଛି କେଉଁକଳା । ଏକଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥନ । ୧ ।
ଭରବାଗୋ ଭଡ଼ପାଦ୍ୟ । ଆରେପ୍ରାଣ ସଖିକନ୍ତ ॥
ମରଣରୁ ବଳାଇଲ । ହେଲତଆଛି ଘଟଣ । ୨ ॥
ଜଳଭିତରୁ ବାହାର । କୂଳରୁ ଯିବା ନପାର ।
କେବଲଗୋ ଏତେସର । ନଦେଇକଥାଁ ଜୀବନ । ୩ ॥
ହେଲକଥାଛି ଅଦ୍ଭୁତ । ବସ୍ତ୍ରବା ଆମ୍ଭେକେମନ୍ତ ।
କହଟଗା ପସରଣମିତି । ଗୌରହର କଟହେଏମନ । ୪ ॥

ରାଗ । ମାରୁଆ । ଆଦତାଳ ॥

କହିବାକଥା ମୋନୁହଇ । ଏପଦ ।

କେକଲ ଏଟତସର ଥାଣେ । ରେସଜନ । ପଦ ॥
ଏତେ ଯକ ଜୁଆସି । କେଥିଲାଟଗୋ ଜଗିବଣି ।
ନେବାକୁ ଆମ୍ଭବାସ ପେଣ । ରେସଜନ । ୧ ।
କାହ୍ନାଆଗେ ବୋଲିକ । କହିବାଗୋ ମୁଁଗଟଷ୍ଟକ ।
ମରଣରୁ ଲଜବଳାଲ୍ଲନ । ରେସଜନ । ୨ ।
କେବେ ଭଥିବା ଭଥା । କଲଲ ଆଣିବଧାତା ।
ଭବୋଲବା କାହାକୁ ନଜାଣେ । ରେହଜନ । ୩ ।
ଗୋଷ୍ଠିଏ ହେଲେ ଚେଳ । ନରଖିଲତ ସକଳ ।
କେତେବେଳେ ଆହିନେଲ ଦେଶ । ରେସଜନ । ୪ ।
ବୁଝି କେତେମାତର । ଦଣ୍ଡତଦାହ୍ନ ମୋହର ।
ଗୁଲଯିବା ନପାଇ ରଜନୀ । ରେସଜନ । ୫ ।
କେଭେବୋଲେ ଗୁଲଯିବା । ଏଥମୂନାରେ ଝାଂହିବ ।

ଗଲନ୍ତି ରହିଥିଲା ଧରଣୀ । ରେଦଜନ ॥ ୬ ॥
କିନ୍ତୁ ଶ୍ୟାମ ଦେଖିଲେ । ଜଳରବାରେ ସକଳେ ।
ଗୋପାଳଙ୍କର ଏଥିଦେଇଣି । ରେଦଜନ ॥ ୭ ॥

ଶ୍ଲୋକଃ । ଏବଂସଂବଦମାନାସ୍ତା ଗୋପ୍ୟସ୍ତୁ ହୃଦୟସ୍ଥିତଂ ।
ଧ୍ରୁବାମ୍ବାଂଶନନ୍ଦସୁତଂ କୃଷ୍ଣାମୋପେତଦାବ୍ରୁବନ୍ ।

ଗୀତଂ । ରାଗ । ଆଦିତାଳ ॥
(ଚାରକଳପୋତାମୁ ମାମେ । ପ୍ରଭୁ)

ସକଳ ବ୍ରଜନାରୀ ଏତର ଚରନ ।
ଏକକୁ ଆରକଲ୍ପ ହୋଇଲେ ଛନ୍ନ ॥ ୧ ॥
ବଚ୍ଛୋଳକ କରୁ କରୁ ଅନଦରକୁ ।
ନୀପପାଦପେ ଦେଖିଲେ ନନ୍ଦସୁତଙ୍କୁ ॥ ୨ ॥
ହେ ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ପୁରନ୍ଦର ।
ହେ ବ୍ରଜନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ହେ ରସିକବର ॥ ୩ ॥
ଆହେ ହେ ଗୋବିନ୍ଦ ହେ ନବନୀତ ଚୋର ।
ହେ ରସିକ ଶେଖର ହେ ମୁରଲୀଧର ॥ ୪ ॥
ଏତେ ମନରୁକି ଆମ୍ଭରେ କରବାର ।
ଉଚିତକି ଏଥି ଆପଣଙ୍କର ॥ ୫ ॥
କ୍ରୀଡାକରୁଥିଲୁ ଆମ୍ଭେ ଏ ଯମୁନାରେ ।
ଆମ୍ଭବସନକୁ ନେଲ କଛଟକରେ ॥ ୬ ॥
ସୁନ୍ଦର ଦଶିଲ୍ କଦମ୍ବ ଏଦ୍ଧାରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ବଚେକନକଲ ଥଳେ ଲୋକ ଭୟକୁ ॥ ୭ ॥
ଏବନରେ ଅଛତୁମ୍ଭେ ରାଜକୁମର ।
ଉଚିତନୋହେ ଅଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ବାର ॥ ୮ ॥
କହିବାକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦଶୁନାହିଁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ଗୌରହରି କହେ ଏଉତ୍ତରେ ଶୀତକୁ ॥ ୯ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଇତଶ୍ଚୁବାବଚସ୍ତାସାମିମାହ୍ୱସନେହ୍ୱରଃ ।
ମେଘଗମ୍ଭୀରସ୍ୟାବାସ୍ୱୁକାମମାପୂରସ୍ୟାନ୍ନିବ ।

ଗୀତଂ । ରାଗ କାମୋଦ । ଅଠତାଳ ॥
(କାଳି ଲଳବଚନ । ପ୍ରଭ)
ଯାହାକହିଲେ କୁମାରୀକା 'ନକର ।
ଶ୍ରବଣ ମାତ୍ରେ 'ଫୁଲଗଲା ଶରୀର ॥ ପଦ ॥
ବେଷ ଭଗ କଳା ନଶା । ପତ କର୍ପୂର ମିଶା ।
ସୁକୁନ୍ଦ ହାସକୁ ପ୍ରକାଶି ସବୁର ॥ ୧ ॥
ବାଣୀଗୁଣୀରୁ ଜଣେ । ବାର ବଚନ ଭଣେ ।
ହରିଷକଲେ ରୁଦ୍ର ସେସମସ୍ତରେ ॥ ୨ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଅତ୍ରାଗତ୍ୟାବଳାଃ କାମଂ ସ୍ୱଂସ୍ୱଂବାତାଂଗୃହ୍ୟସ ।
ସନ୍ଦ୍ରବାଣିନେ ମର୍ମ୍ମସନ୍ଧ୍ୟୁଂଷ୍ଟବ୍ରତକର୍ଷିତାଃ ॥
କମସ୍ୟୋକ୍ତତ ପୃର୍ବଂବା ଅନ୍ତୃତଂ ତଦ୍ବମେବଦୁଃ ।
ଏକୈକଶଃ ପ୍ରତଛିଧ୍ୱଂ ସହୈବୋତସୁମଧ୍ୟମାଃ ॥

ଗୀତଂ ରାଗ ମହ୍ଲାର । ଅଠ ତାଳ ॥
(ଶୁଣଗୋ ପ୍ରାଣ ମିତଣି । ପ୍ରଭ)
ଶୁଣ ଶୁଣ ଆଗୋବର ।- ବଚନ ଗୋପୀନକର ॥ ପଦ ॥
ଅଳସୀ ହୁଏ ମନ୍ଥର । ଗମନ କର ସବୁର ।
ଏଠାକୁ ପ୍ରବେଶ କର । ଆନ ମନରେ ନଧର ॥ ୧ ॥
ବ୍ରତ ଅରମ୍ଭି ତୁମ୍ଭର । କୃଶ ହୋଇଛି ଶରୀର ।
ପର ହାସ ନୋହେବର ।- ବଚନ ଏ ସତ୍ୟଗିର ॥ ୨ ॥
ମିଥ୍ୟାନୋହେ ମୋଭଣେ । ଜାଣନ୍ତି ଏ ତିଷ୍ଟଗଣ
ଜଣେ ଜଣେ ଏବଚନ । କହ୍ୟଗୋ ଲଳନା ଗଣ ॥ ୩ ॥
ଅବାସଙ୍କେ ମେଳହୋଇ । ଆସଲିଙ୍କୁ ନବନ୍ଧୁ ।
ବସନମାନଙ୍କୁ ନେଇ । ତୋଷକୁ ବହରେ ସନ୍ଧୁ ॥ ୪ ॥
ଯେକାଳରେ ଯେତେପର । କହିଲେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀହର ।
ସେଭାବ ହୃଦୟେ ଧର । କରେ ଗୀତ ଗୌରହର ॥ ୫ ॥

—*—

ଶ୍ଳୋକଃ । ତସ୍ୟତଦ୍କ୍ଷେଳିତଂଦୃଷ୍ଟ୍ୱାଗୋପ୍ୟଃପ୍ରେମପରିପ୍ଳୁତାଃ ।
ବ୍ରୀଡିତାପ୍ରେକ୍ଷମନ୍ୟୋନ୍ୟଂଜାତହାସାନନିର୍ଯ୍ୟୁଃ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ଆହାରି । ଅଠ ତାଳ ॥
(ଭଙ୍ଗହେଉଛୁ ମୋଚଉଦକୁ ଗୋ । ପ୍ରଭା)
ଜାଣିଣ ଗୋପୀଏ ସେଷ୍ଟବକୁ । ହୋଇତୋଷକୁ ॥ପଦ॥
ସେ ଏରହାସ । ଷଷେ ହରଷ ।
ବହୁ ପ୍ରେମଭରେ । ହୋଇ ଜର ଜରକୁ ॥ ୧ ॥
କନ୍ୟା ସମସ୍ତ । ହୋଇ ଲଜ୍ଜିତ ।
ଏକୁଆରେ ଗୃହଁ । ନଗଲେ କୂଳକୁ ॥ ୨ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଏବଂବ୍ରୁବତଶୋଦନେକର୍ମଣକ୍ଷିପ୍ତଚେତସଃ ।
ଆକଣ୍ଠଲଗ୍ନାଃଶୀତୋଦେବେପମାନାସ୍ତଦାବ୍ରୁବନ୍ ॥

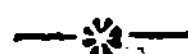
ଗୀତଂ । ରାଗ । ଆଡତାଳ ।
(ଆହାରେ କୋମଳାଙ୍ଗି । ପ୍ରଭା)
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହନ୍ତେ ଏସନ । ଗୋପିକା ଗଣ ।
ବ୍ରୀଡାରେ ରତ ତାଙ୍କମନ । ପଦ ॥
ଶୀତଳ ଜଳରେ ସେହି । କଣ୍ଠଯାଏ ବୁଡ଼ିଛନ୍ତି ।
ଶୀତେ କମ୍ପମାନହୋଇ । ବୋଲନ୍ତି ବଚନ ତହିଁ ॥ ୧ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ମାନୟଂଭୋଃକୃଥାସ୍ତାଂତୁନନ୍ଦଗୋପସୁତଂ ପ୍ରିୟଂ ।
ଜାନମୋଙ୍ଗବ୍ରଜଶ୍ଳାଘ୍ୟଦେହିବାସାଂସିବେପିତା । ୧ ।
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରତେଦାସ୍ୟଂକରବାମତବୋଦିତଂ ।
ଦେହିବାସାଂସିଧର୍ମଜ୍ଞନୋଚେଦ୍ରାଜ୍ଞେବ୍ରୁମାମହେ । ୨ ।

ଗୀତଂ । ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଅଠ ତାଳ ॥
(ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ସଂଧାରଣ । ପ୍ରଭା)
ଆହେ ଶ୍ୟାମଳ ସୁନ୍ଦର । ପଙ୍କଜନେତ୍ର ।
ଶରଣାଗତ ବତ୍ସଳ । କରୁଣାମୟ ପବିତ୍ର ॥ ୨ ॥

ହେବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରିୟ ସୁତ । ଏ ବ୍ରଜର ଯୁବରାଜ ।
ସକଳଗୁଣେ ଔଦାର୍ଯ୍ୟ । ସହକେ ଅଛନ୍ତେ ପୂଜ୍ୟ ॥ ୨ ॥
ଜାଣନ୍ତୁ ସବୁ ଆମ୍ଭର । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏବେ ତୁମର ।
ଶୀତେ କମ୍ପେ କଳେବର । ଅମ୍ବର ଦିଅ ସତ୍ୱର ॥ ୩ ॥
ଆହେ ନବଘନ ଦ୍ୟୁତ । ସୁନ୍ଦର ହିମ ମୂରତ ।
କରକୁ ଯୋଡ ବନତ । ହୋଇ ଛୁଇଁଣ ଜଳ ଅଗ୍ରତ ॥ ୪ ॥
ଆମ୍ଭେ ତ ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ । କୃପାକରନ୍ତୁ ଉଦାସି ।
ଯାହା କହିବ ପ୍ରକାଶି । କରିବୁ ସମସ୍ତେ ଆସି ॥ ୫ ॥
ଆହେ ଧର୍ମଜ୍ଞ ଶେଖର । ଦିଅ ଆମ୍ଭର ଅମ୍ବର ।
ନଦେବ ନଷ୍ଟ ନୃକର । କହିବୁ ନୃପଗ୍ରମୂର ॥ ୬ ॥
ଗୋପକନ୍ୟା ମାନେ ମାର । ମଧ୍ୟରହ କହିବାର ।
ସକଳ ଭାବ ଗୌର । ହରିକହେ ସ୍ମରିଗିର ॥ ୭ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଭବତ୍ୟୋଯଦମେଦାସ୍ୟାମସ୍ୟୋକ୍ତଂଚକଟ୍ଟୁଥ ।
ଅତ୍ରାଗଯାତସ୍ୱବାସାଂସିପ୍ରତିଚ୍ଛିନ୍ତଶୁଚସ୍ମିତାଃ ॥ ୦ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ମୁଖାରି । ଅଠତାଳ ।
(ଦେଇ ସଂକେତ ମୋତେଟଗା ମିଳ । ପ୍ରଭ)
ଶୁଣ ବଚନ । ଗୋପିକାଗଣ । ଦାସୀ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ।
ଆସି ଶୀଘ୍ର ଏବେ । କରଗ୍ରହଣକୁ ଗୋ ॥ ପଦ ॥
ମତ୍ତମାତଙ୍ଗ ମନ୍ଥର ଗମନ । କହ ହରିଣ ଛେଗଣ ବହିନ ।
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଣ ଯେ ଯାହା ବସନ ।
ନସ୍ତୁଚନ୍ତି ପଛେ କରନ ନନ୍ଦନ ॥ ୧ ॥
ନଷ୍ଟ କର କହିଲଚିଁ ଜାଣ । ନଦେବ ନ ଆସିଲେଟି ବସନ ।
କକବ୍ୟାରର ମୋତେ ଯେ ସୁଜନ ।
ତହିଁ କଣାଅ ଅଛୁକ ଅବାକାଣ ॥ ୨ ॥
ଆପଣାର ବୋଲି ଜାଣିଲ ଥରେ । ଯେ ଯାହା ବସନ ଯତ୍ନଣକରେ
ନେଇ ପଛେ କହୁଥାଅ ନୃପଗ୍ରମୂରେ ॥ ୩ ॥

ଆଗୋବାଳକା ଏବେନରହ । ଶୀତଳ ଜଳରେ କମ୍ପଇଦେହ ।
ତୁମ୍ଭର ଯେବେ ଏ ବସନକୁ ନଅ ।
ଶୌରିହର କହେ ପଡ଼ିଲ ସନ୍ଦେହ ॥ ୪ ॥

—o—

ଶ୍ଳୋକଃ । ତତୋଜଳାଶୟାତ୍ସର୍ବାଦାରକାଶୀତବେପିତାଃ ।
ପାଣିଭ୍ୟାଂଯୋନିମାଚ୍ଛାଦ୍ୟପ୍ରୋତ୍ତେରୁଃଶୀତକର୍ଷିତାଃ ॥ ୧ ॥

ଭଗବାନାହତାବୀକ୍ଷ୍ୟଶୁଦ୍ଧଭାବପ୍ରସାଦିତଂ ।
ସ୍କନ୍ଧେନିଧାୟବାସାଂସିପ୍ରୀତଃପ୍ରୋବାଚସସ୍ମିତଂ ॥ ୨ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ । ଆଣ୍ଠତାଳ ॥
(ମୋହେ ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦନନ୍ଦନ ନନ୍ଦୁଆ ପ୍ରଭୁ)
ଶୀତପୀଡ଼ିତରେ କମ୍ପାଇ ଅପସ୍ଥଳ ।
ଅତିଆତୁରହୋଇ କହେ ବଚନ ॥ ପଦ ॥
କେଳିଠ ପଟପର । ମାନଙ୍କ ଦେଇବର ।
ଜଗଜନରେ ଦୃଢ଼ ଚହନ ॥ ୧ ॥
କାଳିନ୍ଦୀରୁ ବାହାରି । ସକଳ ବ୍ରଜନାରୀ ।
ହୋଇଲେ ଶୀତରେ ଅତିଖିନ୍ନ ॥ ୨ ॥
ଶୁଦ୍ଧଭାବ କୁମାରୀ । ମନେ ପ୍ରସନ୍ନ କରି ।
ମୋହିଲେ ନନ୍ଦାଧିପ ନନ୍ଦନ ॥ ୩ ॥
ହେଉଛନ୍ତି ବସ୍ତ୍ରମାନ । ସ୍କନ୍ଧେକରି ଧାରଣ ।
ହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶି କହେ ମୋହନ ॥ ୪ ॥
ଗୋପୀଙ୍କଠାରେ ଯାହା । କଲେକହେବି ତାହା ।
ଗଉରହରି କହେ ଏହନ ॥ ୫ ॥

—※—

ଶ୍ଲୋକଃ । ଯୂୟଂବିବସ୍ତ୍ରାଯଦପୋଧୃତବ୍ରତାବ୍ୟଗାହତୈତତ୍
ତଦୁଦେବହେଳନଂ ।
ବଦ୍ଧ୍ୱାଞ୍ଜଳିମୂର୍ଦ୍ଧ୍ନ୍ୟପନୁତ୍ତୟେଂହସଃକୃତ୍ୱାନମୋଧୋବସନଂପ୍ରଗୃହ୍ୟତାଂ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ କାମୋଦ । ଆଡ ତାଳ ॥
(ଧୃତାଙ୍କ ଧୟେକେନ୍ଦ୍ର ରହିବ ଗୋ । ପଦ)
ତ୍ରତକୁ ଆଚରଣ କରିଜନେ ।
ଛତପନକୁ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ସକଳେ ।
ଅପରାଧ ତୁମ୍ଭର । କୋହଲ୍ଲକ ଗୋଚର ।-
ବରନା ମାନେ ଏହାନନ୍ତେ କର ॥ ୧ ॥
ଦେବଙ୍କାରେ ଅପରାଧ ତୁମ୍ଭର ।
ହେଲା ଉଦ୍ଧି କ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକର ।
ସେ ପାପବନାଶନ । ହେଉକଛନ୍ତି ଜାଣ ।
ଯୁଡ଼ିକରେ ନମସ୍କାର କର ॥ ୨ ॥
ଶିରରେ ଯୁଗଳ କରକୁ ଦେଇ ।
ନମସ୍କାର କରଗୋ ବନତକ ହୋଇ ।
ସକଳେ ହୋଇ ଠୁଳ । ଆସ ଯେ ଯାହ୍ନ ତେଳ ।
ନଯ୍ୟ ହୃଦରେ ନକର ଘାତକ ॥ ୩ ॥

—...—

ଶ୍ଲୋକଃ । ଇଯତ୍ର୍ୟତୋନାଭିହିତଂବ୍ରଜାବଳାମଦ୍ୟାବ୍ରତସ୍ଥାପ୍ଲବନଂ ବନଚ୍ୟତଂ ।
ତସ୍ତ୍ରିକାମାସ୍ତୁଦଶେଷକର୍ମଣାଂସାକ୍ଷାତ୍କୃତଂନେମୁରବଦ୍ୟମୃଡ୍ଢଃ ॥
ଗୀତଂ । ରାଗ ଆହ ତାଳ ॥
(ଜହ୍ନାର ସେ ମୋହନ ପ୍ରୀତକ । ପଦ)
କହିଲେ ଏପରିକେର ନାଗର ॥ ପଦ ॥
ଶୁଣିସେ ବ୍ରଜ ସୁନ୍ଦରୀ । ମଣିଲେ ତା ସତପର ।
ଜଳେ ଉବସ୍ତ୍ର ସକଳେ ହେବାର ॥ ୧ ॥
ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ସ୍ନାହାନ । କଲଭୂତ ବ୍ରତ ହୀନ ।
ହେଲପୂର୍ଣ୍ଣି କରିବା ଏବ୍ରତର ॥ ୨ ॥
ଅଗଣିତ ତପବ୍ରତ । କରି. ଜନେ ଅବରତ ।
ଲଭନ୍ତି କରି ଯାହାଙ୍କୁ ଗୋଚର ॥ ୩ ॥
ସେ ଫଳକୁ ଅନୁରୂପ । ଅନନ୍ତ ଯେହି ସ୍ୱରୂପ ।
ପାପହାରିଲେ କରି ନମସ୍କାର ॥ ୪ ॥

—○—

ଶ୍ଳୋକଃ । ତାସ୍ତଥାବନତାଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଭଗବାନ୍ ଦେବକୀସୁତଃ ।
ବାସାଂସିଅଭ୍ୟଃପ୍ରାଯଚ୍ଛକରୁଣସ୍ତେନତୋଷିତଃ ॥ ୦ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ଅନନ୍ଦଭୈରବ । ଆଢ ତାଳ ॥
(ନକହ ନୂପୁରବାଣୀ । ପ୍ରଭ)
ସକଳ ବ୍ରଜଯୁବତୀ । ନିଷ୍କଳ ଭାବରେ ମତ ।
ରଖିଲେ ବଦନକୁ ପୋତିଲେ ॥ ୧ ॥
ତାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧଭାବ ମନ । ଜାଣି ଶ୍ରୀନନ୍ଦନନ୍ଦନ ।
କରୁଣାକଲେ ହୋଇ ପୂରୁଣା ॥ ୨ ॥
ହୋଇ ସେକାଳେ ପ୍ରସନ୍ନ । ଯୋଗେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ।
ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲେ ବସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ॥ ୩ ॥
ପାଇ ବସନ ମାନଙ୍କୁ । ବହିଲେ ଅତି ତୋଷକୁ ।
ଏପରି କହେ ଗଉରହରି ॥ ୪ ॥

—୦—

ଶ୍ଳୋକଃ । ଦୃଢ଼ପ୍ରଲବ୍ଧାସ୍ତ୍ରପୟାବହାପିତାଃପ୍ରସ୍ତୋଭିତାଃକ୍ରୀଡନବ
ଚ୍ଚକାରିତାଃ ।
ବସ୍ତ୍ରାଣିଚୈବାପହୃତାନ୍ୟଥାପ୍ୟମୁଂତାନାଭ୍ୟସୂୟନ୍ପ୍ରିୟସଙ୍ଗମକ୍ଷିତାଃ

ଗୀତଂ । ରାଗ ଶ୍ରୀ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥
(ଆରେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖି ତୋର । ପ୍ରଭ)
ବରଜରାଜ ନନ୍ଦନ । କରି ଏପରିରେ ଆଚରଣ ।
ମନରୁ ଲାଜକୁ । ଛଡ଼ାଇ ତାହାଙ୍କୁ ।
ଦୃଢ଼ବନ୍ଧନେ ହରଷେ କଲେ ମନକୁ ॥ ୧ ॥
କରିକେତେ ଉପହାସ । କ୍ରୀଡ଼ାକଲି ପରି ପୀତବାସ ।
ବସନ ତାଙ୍କର । ନେଲେ ହେଲେ ଧୀର ।
ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରୀତ ସଙ୍ଗବାଞ୍ଛିଲେ ପ୍ରିୟଙ୍କର ॥ ୨ ॥

—•••—

ଶ୍ଳୋକଃ । ପରିଧାୟସ୍ୱବାସାଂସିପ୍ରେଷ୍ଠସଙ୍ଗମସଜ୍ଜିତାଃ ।
ଗୃହୀତଚିତ୍ତାନୋଚେଲୁସ୍ତସ୍ମିନ୍ ଲଜ୍ଜାୟିତେକ୍ଷଣାଃ ॥ ୦ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ ଆନନ୍ଦ ଭୈରବ । ଆଦି ତାଳ ।
(ଜନକନ୍ଦ ନସ୍କର ବାଣୀ । ପ୍ରଭୃ)
ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ବଚନ । ଶୁଣିଲେ ନାଗରୀ ଗଣ ।
କାନ୍ତର ସୁଖବାଞ୍ଛି ଅନ୍ତର ॥ ୧ ॥
ହରବାରୁ ତାଙ୍କ ଚିତ୍ତ । ସେମାନେ ଗୋପୀକା ଯୂଥ ।
ସ୍ତ୍ରୀ ନଥିବେଲେ ସେ ଶରଣ ॥ ୨ ॥
ନିଜ ନୟନ ମାନଙ୍କୁ । କୃଷ୍ଣଠାରେ ଅର୍ପଣଙ୍କୁ ।
କଲେ ସେ ଲଜ୍ଜାରହି ମାନସେ ॥ ୩ ॥
ଦ୍ୱିଜଗୌରହର ବୋଲେ । ଗୋପୀଗଣ ସୁଖୀହେଲେ ।
ହରିସେ ଜିତେ ଚିତ୍ତ ହରସେ ॥ ୪ ॥

•••✲•••

ଶ୍ଳୋକଃ । ତାସାଂବଞ୍ଚିତ୍ତସ୍ୱଭଙ୍ଗିତାନ୍ ସ୍ୱପାଦସ୍ପର୍ଶକାମ୍ୟଯା ।
ଧୃତବ୍ରତାନ୍ ସଂକଲ୍ପମନ୍ଦଦାମୋଦରେଶ୍ୱରଃ ॥ ୦ ॥

ଗୀତଂ ରାଗ କାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ ।
(ପଙ୍କଜ ନୟନ ଭୃଙ୍ଗ ପଦ୍ମପଦ । ପ୍ରଭୃ)
ସ୍ୱଚରଣ ସ୍ପର୍ଶ କରବା ପାଇଁ ।
ନିଷ୍ଠାକର କରନ୍ତି ବ୍ରତକୁ ଯେହୁ ॥ ୧ ॥
ଏତଦରେ ସଂକଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କର ।
ଶଙ୍କାପନ କଲେ ତହିଁ ଦାମୋଦର ॥ ୨ ॥
ସେହିକାଳେ ବ୍ରଜରମଣୀ ମାନଙ୍କୁ ।
କହିଲେ ହାସ ପ୍ରକାଶି ବଚନକୁ ॥ ୩ ॥

•••✲•••

ଶ୍ଳୋକଃ । ସଂକଲ୍ପୋବିଦିତଃସାଧ୍ୱୋଭବତୀନାଂମଦର୍ଚ୍ଚନଂ ।
ମୟାନୁମୋଦିତଃସୋସୌସତ୍ୟୋଭବିତୁମର୍ହତି ॥ ୧ ॥
ନମଯ୍ୟାବେଶିତଧିୟାଂକାମଃକାମାୟକଳ୍ପତେ ।
ଭର୍ଜିତାଃକ୍ୱଥିତାଧାନ୍ୟାଃପ୍ରାୟୋବୀଜାୟନେଷ୍ୟତେ ॥ ୨ ॥

ଗୀତିଂ । ରାଗ ଛୀ । ଅଠତାଳ ॥
(ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କସାଧାରଣ ମେନ୍ଦ୍ରକୁସୁର୍ଦ୍ଧ । ପ୍ରଭ)
ଆପଣାର ମତ ଅତ ନିନ୍ଦ କର ।
ସମର୍ପଣ ଦରନ୍ତେ ଯେ ନରେ ମୋ ଠାରେ ବଶ୍ୱର ॥ ୧ ॥
ହେମ ନନ୍ଦର ଯେତେକ କମଳମନ !
କାମ ସ୍ୱେଚ୍ଛାର୍ଥେ ଦ୍ୱାହର ଶୁଣ ସହଚରନ ॥ ୨ ॥
ଆଣିଜବ ଆଦ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଲଜ୍ଜାସକଳରୁ ବହନ ।
କ୍ରୋଧ କରନ୍ତେ ବନ୍ଧନ । ଅଙ୍କୁର ନୋହେ ସେ ଜଣ ॥ ୩ ॥

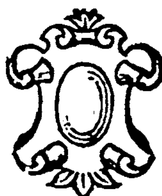
ଶ୍ଳୋକଃ । ଲଭ ଭଳାବଜଂଶୌଷାଃମଏମରଂସ୍ୟଧଷପା ।
ଯଦୁର୍ଦ୍ଧଶବ୍ରତମଦ୍ଧଂତେବୃଷ୍ଣାର୍ଯିଂ ର୍ଚନଥସ୍ତ ॥ ୦ ॥

ଚୌଢିଂ । ରାଗ ଶଙ୍କରାଭରଣ । ଆଦି ତାଳ ॥
(ସଜନରେ ସଜନରେ ଆହ୍ଲାଦକରହି । ପ୍ରଭ)
ଗୋପେ ଗୋପେ ଶୁଣମୋ ବଚନ ।
ନଗପେ ଗୋ ॥ ପଦ ॥
ମୋସଙ୍ଗ ଲଭିବାକୁ । ଅତିଶୁଦ୍ଧ ଗ୍ରତକୁ ।
ରଖିକଲବ୍ରତକୁ । ଗୋପିଏଗୋ ॥ ୧ ॥
ଏତେକ ଲେ ଭୂମୂର । ସେମନୋରଥ ବାର ।
ହେଲାଅଡ ସୁନ୍ଦର । ଗୋପେ ଗୋ ॥ ୨ ॥
ମଙ୍ଗଳା ପୂଜବ ର । ଫଳ ଆସେ ଭୂମ୍ୱର ।
ହେଲ ଗୋ ଏବେ ସାରଗୋ ॥ ୩ ॥
ହେ ପତବ୍ରତ ମାନେ । ଯେ ଯାହା ର ଭୂବନେ ।
ଯାଅଗୋ ତତକ୍ଷଣେ । ଗୋପିଏଗୋ ॥ ୪ ॥
ତାଙ୍କ ଆଦେଶଧର । ଗଲେ ସକଳ ନାରୀ ।
କହେ ଜନ୍ମର ହର ଗୋପାଗଣେ ॥ ୫ ॥

ଶ୍ଳୋକଃ । ଇସ୍ଥଂସ୍ତୃ ଭଗବତ ଲବ୍ଧକାମାଃକୁମାରିକାଃ।
ଧ୍ୟାୟନ୍ତ୍ୟସ୍ତଦବାମ୍ଭୋଜଂକୃଚ୍ଛ୍ରାନ୍ନିବବୃତ୍ତଂ ॥ ୦ ॥

ଗୀତଂ । ରାଗ । ମାରୁଆ । ଅଷ୍ଟ ତାଳ ॥
(ସଖିରେ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନରେ । ପ୍ରଭ)
ଏମନ୍ତ ବଚନ ତାଙ୍କ ନନ୍ଦନନ୍ଦନ
କହୁଲେ ଫଳାଇ ଦେଇ । ନିଗୁଣରେ ଅପଘନ ॥ ୧
ଯେତେ ଯେତେ ଥିଲା କନ୍ୟାଙ୍କ ମନୋରଥ ।
ଏତେକାଳେ ଆସି ତାହା । ହୋଇଲା ସକଳସାର୍ଥ ॥ ୨
ପୁଣି ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚରଣ ଧ୍ୟାନ ।
କରନ୍ତେ ହୋଇଗଲେ ସେ । ସକଳେ ହତ ଚେତନ ॥ ୩
ଛାଡ଼ିଯିବାକୁ କାହାର ନଥିଲା ମନ ।
ଅତି କଷ୍ଟରେ ପ୍ରବେଶ । ହେଲେ ଯାଇ ନିଜସ୍ଥାନ ॥ ୪
ଯେ ଯାହା ବସ୍ତୁମାନ ସକଳେ କରି ।
ରହିଲେ ହରଷ ଚିତ୍ତେ । କହେ ଦୀନ ଗୌରହରି ॥ ୫

ଗୀ ତ ଗୋ ବି ନ୍ଦ ॥

ପ୍ରଥମ ସର୍ଗଃ ।

ଶ୍ଳୋକଃ । ମେଘୈର୍ମେଦୁରମମ୍ବରଂବନଭୁବଃଶ୍ୟାମାସ୍ତମାଲଦ୍ରୁମୈ ର୍ନକ୍ତଂଭୀରୁରୟଂତ୍ୱମେବତଦିମଂରାଧେଗୃହଂପ୍ରାପୟ । ଇତ୍ଥଂନନ୍ଦନିଦେଶତ ଶ୍ଚଳିତୟୋଃପ୍ରତ୍ୟଧ୍ୱକୁଞ୍ଜଦ୍ରୁମଂରାଧାମାଧବୟୋର୍ଜୟନ୍ତିଯମୁନାକୂଳେରହଃ। କେଳୟଃ

ରାଗ ଭାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ

ଅଥ ସ୍ନିଗ୍ଧତର ଘନେ ଜଳଧର ।
ଆଚ୍ଛାଦନ କଲା ଗଗନ ସକଳ ॥ ୧ ॥
ନବଡ ତରୁ ତମ ପ୍ରକାଶିବାରୁ ।
ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲା ଦଶ ଦିଶ ଦିଗନ୍ତରୁ ॥ ୨ ॥
ତରୁଣ ତମାଳ ତରୁ ମାନଙ୍କରେ ।
କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ବନଭୂ ସକଳେ ॥ ୩ ॥
ନିଶା ଉପଗତ ଶଙ୍କାଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତ ।
ବଚନକୁ ପ୍ରିୟସଖୀ କହୁଛନ୍ତି ॥ ୪ ॥
ହେ ରାଧିକେ ଭୟାଳୁ ଏ ଦାମୋଦର ।
ଏହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଗୃହେ ପ୍ରବେଶ କର ॥ ୫ ॥
ଶୁଣି ସେ ପ୍ରିୟସଖୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ।
କାଳିନ୍ଦୀ କୂଳ କୁଞ୍ଜ ଦ୍ରୁମ ମାନଙ୍କୁ ॥ ୬ ॥
ଚଳି ଗଲେ ଯେ ରାଧା ମାଧବଙ୍କର ।
ରହଃ କେଳିମାନଙ୍କୁ ମୋ ନମସ୍କାର ॥ ୭ ॥
ସେରାଧା ମାଧବ ରହଃ କେଳିରସ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ବନ୍ଧୁ ଘୋଷ ॥ ୮ ॥

ସଖ ନାଟା । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ଜୟ ମକୁନ୍ଦ ମୁରାରେ । ପଦ ।
ଜୟରୁ ଜୟ ଜୟ କୃଷ୍ଣ କେଶବ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱରୂପହେ ।
ନାରଦ ଶୁକ ସନକ ସନନ୍ଦନ ।
ରହି ନକ୍କରେ ଯା ପାଦରେ ॥ ୧ ॥
ତବ ଗୁଣ ଶିବ ବର୍ଣ୍ଣିନ ନହୁଇ ।
କେଶ ଶେଷ ଗଣେଶରେ ।
ଚେତନ ଗୁଣଗଣ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବ ।
କେ ବର୍ଣ୍ଣିନ ପାରେ ସନ୍ଦେହରେ ॥ ୨ ॥
ଶ୍ରୀ ରାଧା ମୋହନ ମୁରଲି ପଦ ।
ଅନବରତରେ ମୁର ହୃଦୟରେ ॥ ୩ ॥
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ତୋଷେ ଏଗୀତକରି ।
କହେ ଯାନକର ଅବରତରେ ॥ ୪ ॥

ପ୍ରଳୟପୟୋଧିଜଳେ ଧୃତବାନସି ବେଦଂ
ବିହିତବହିତ୍ରଚରିତ୍ରମଖେଦଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ମୀନଶରୀର ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ । ଧ୍ରୁବଂ ॥ ୧ ॥
କ୍ଷିତିରତିବିପୁଳତରେ ତବ ତିଷ୍ଠତି ପୃଷ୍ଠେ
ଧରଣୀଧରଣକିଣଚକ୍ରଗରିଷ୍ଠେ ।
କେଶବ ଧୃତ କଚ୍ଛପରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୨ ॥
ବସତି ଦଶନଶିଖରେ ଧରଣୀ ତବ ଲଗ୍ନା
ଶଶିନି କଳଙ୍କକଳେବ ନିମଗ୍ନା ।
କେଶବ ଧୃତ ଶୂକରରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୩ ॥
ତବ କରକମଳବରେ ନଖମଦ୍ଭୁତଶୃଙ୍ଗଂ
ଦଳିତ ହିରଣ୍ୟକଶିପୁତନୁଭୃଙ୍ଗଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ନରହରିରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୪ ॥

ଛଳୟସି ବିକ୍ରମଣେ ବଳିମଦ୍ଭୁତ ବାମନ
ପଦନଖନୀରଜନିତଜନପାବନ ।
କେଶବ ଧୃତ ବାମନରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୫ ॥
କ୍ଷତ୍ରିୟରୁଧିରମୟେ ଜଗଦପଗତପାପଂ
ସ୍ନପୟସି ପୟସି ଶମିତଭବତାପଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ଭୃଗୁପତିରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୬ ॥
ବିତରସି ଦିକ୍ଷୁ ରଣେ ଦିକ୍ପତିକମନୀୟଂ
ଦଶମୁଖମୌଳିବଳିଂ ରମଣୀୟଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ରାମଶରୀର ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୭ ॥
ବହସି ବପୁଷି ବିଷଦେ ବସନଂ ଜଳଦାଭଂ
ହଳହତିଭୀତିମିଳିତଯମୁନାଭଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ହଳଧରରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୮ ॥
ନିନ୍ଦସି ଯଜ୍ଞବିଧେରହହ ଶ୍ରୁତିଜାତଂ
ସଦୟହୃଦୟଦର୍ଶିତପଶୁଘାତଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ବୁଦ୍ଧଶରୀର ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୯ ॥
ମ୍ଲେଚ୍ଛନିବହନିଧନେ କଳୟସି କରବାଳଂ
ଧୂମକେତୁମିବ କିମପି କରାଳଂ ।
କେଶବ ଧୃତ କଳ୍କିଶରୀର ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୧୦ ॥
ଶ୍ରୀଜୟଦେବକବେରିଦମୁଦିତମୁଦାରଂ
ଶୃଣୁ ଶୁଭଦଂ ସୁଖଦଂ ଭବସାରଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ଦଶବିଧରୂପ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥ ୧୧ ॥

ରାଗ ମାଳବ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ।

ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦେ ହରେ । ବେଦ ଉଦ୍ଧର ପ୍ରଳୟ ସିନ୍ଧୁ ଜଳେ ।
ବହିତ ପୋତ ଗଣ ଗତ ପଥରେ ।
ଶୋମକାସୁର ନାଶି ମୀନ ରୂପରେ ।
ଏତ ଧ୍ୟାନ ମନ ଗୋବିନ୍ଦରେ ॥ ୧ ॥

ଅତି ସ୍ଥୂଳ ତର ପୃଷ୍ଠ ଦେଶରେ ।
ଧରଣୀ ରହୁ ଅଛୁ ଅତି ନିଶ୍ଚଳରେ ।
କ୍ଷେତକ ଧରବରେ ଶୁଷ୍କବ୍ରଣ ଗଣ ।
କଠିନ ଚରମ ପ୍ରଦେଶରେ ॥ ୨ ॥

ଶୂକର ସ୍ୱରୂପ ଦଶନ ଶିଖରରେ ।
ବସିଛୁ ବସୁମତ ଲଗ୍ନୀ ଭୂତରେ ।
ଅତିଶୟ ମୃଦୁଳ ବାଳ ହିମକର ।
କେଳ କଳଙ୍କ ଭଳା ପରରେ ॥ ୩ ॥

ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀକର କମଳରେ ବର ।–
ତୀକ୍ଷ୍ଣ ନଖ ଅତି ଭୟଙ୍କର ।
ଦଳିଲ ହିରଣ୍ୟ କଶିପୁ ତନୁ ଭ୍ରମର ।
ଘଷିତେ ନରହରି ରୂପରେ ॥ ୪ ॥

ଅଦଭୂତ ବାମନ ରୂପକୁ ଧରି ।
ପାଦକୁ ବଢ଼ାଇ ବଳି ଦର୍ପ ହରି ।
ହେପଦ ନଖ କୋଣୁ ଜାହ୍ନବୀ ପ୍ରସରି ।

ଷତ୍ରିୟକୁଳ ନକ୍ଷତ୍ର କରି ବଳେ ।
ସ୍ନାନ କରାଇ ଜନଙ୍କୁ ରୁଧିର ଜଳେ ।
ଅଖିଳ ପାତକ ନାଶକରି ହେଲେ ।
ପରଶୁରାମ ସ୍ୱରୂପରେ ॥ ୬ ॥

ସମର କରଣ ଦଶାଶି ରାବଣ ।
ଦଶ ବଦନ ଦଶ ଦିଗେ ବଳି ଦେଇଣ ।
ପୂର୍ତ୍ତିକଲ ଦିଗ ପତିଙ୍କର ମତ ।
ଦଶରଥୀ ସୂଜ ରୂପରେ ॥ ୭ ॥

ଶରଦ ଶଶଧର ଜିତ କଳେବର ।
ନୀଳ ନୀରଦ ନନ୍ଦତାମ୍ବର ।
କର କମଳ ହଳ ଧାରେ ଧନକର ।
ନନ୍ଦନୀ ମିଳିଲେ ତ୍ରାସରେ ॥ ୮ ॥
ବେଦ ନନ୍ଦ ରଖି ଯୁଗ ଧର୍ମକୁ ।
ପଶୁ ମାରଣ ଦେଖି ନିଷେଧି ଯଜ୍ଞକୁ ।

ବୁଦ୍ଧ ରୂପରେ ପାଳ ଜଗତକୁ ।
ଅତି ସଦୟ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ହୃଦୟରେ ॥ ୯ ॥
ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଧୂମକେତୁ ପରିରେ ହେ ହରି ।
ଶ୍ରୀ କରରେ କରବାଳକୁ ଧରି ।
ପାପକ ଜନର ନିମୂଳନ କରି ।
ଦେଉଛ କଳ୍କି ସ୍ୱରୂପରେ ॥ ୧୦ ॥
ଦ୍ୱିଜ ଶ୍ରୀଜୟଦେବ ଭଣିତ ଏଗୀତ ।
ସୁଖଦ ଶୂଭଦ ଅଟେ ହରି ଚରିତ ।
ଶୁଣ ହେସଧୂ ଜନର ଦେଇ ଚିତ୍ତ ।
ସାର ଅଟେ ଏ ସଂସାରରେ ॥ ୧୧ ॥

• • • ❀ • • •

ଶ୍ଳୋକଃ । ବେଦାନୁଦ୍ଧରତେ ଜଗନ୍ତି ବହତେ ଭୂଗୋଳମୁଦ୍‌ବିଭ୍ରତେ
ଦୈତ୍ୟାନ୍ ଦାରୟତେ ବଳିଂ ଛଳୟତେ କ୍ଷତ୍ରକ୍ଷୟଂ କୁର୍ବତେ ।
ପୌଲସ୍ତ୍ୟଂ ଜୟତେ ହଳଂ କଳୟତେ କାରୁଣ୍ୟମାତନ୍ୱତେ
ମ୍ଳେଚ୍ଛାନ୍ ମୂର୍ଚ୍ଛୟତେ ଦଶାକୃତିକୃତେ କୃଷ୍ଣାୟ ତୁଭ୍ୟଂନମଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ । ଆଦି ତାଳ ।
ନମୋ କୃଷ୍ଣାୟ । ଦଶାବତାର ସ୍ୱରୂପାୟ ॥ ୦ ॥
ମୀନ ରୂପ ଧରି ବେଦକୁ ଉଦ୍ଧରି ।
କୂର୍ମରୂପରେ ଧରିଛ ଧରଣୀ ହେ ॥ ୧ ॥
ଶୂକର ରୂପେ କ୍ଷିତି ଦଶନ ମୁଖରେ ରଖି ।
ନାଶିଛ ହିରଣ୍ୟ ନୃସିଂହ ରୂପରେ ହେ ॥ ୨ ॥
ଅତି ବାମନ ରୂପେ । ବଳିକି ଛଳିଲ ଆପେ ।
ଭୃଗୁପତି ରୂପେ କ୍ଷତ୍ରିୟ ନାଶିଛ ହେ ॥ ୩ ॥
ରାମ ସ୍ୱରୂପରେ । ରାବଣ ନାଶିଛ କରେ ।
ହଳକୁ ବହିଛ ବଳରାମ ରୂପରେ ହେ ॥ ୪ ॥
ବୁଦ୍ଧ ରୂପରେ । କରୁଣାକର ଜନରେ ।
କଳ୍କି ରୂପଧରି ମ୍ଳେଚ୍ଛ ନାଶିଛ ହେ ॥ ୫ ॥

ଏହେ ଗଞ୍ଜର ହର । କପଟଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ କର ।
ଜନ ଜନା ସ୍ୱରୂପ ଧାର ହରଙ୍କ ହେ ॥ ୭ ॥

—○—

ରାଗ ଗୌରଣ୍ଡ । ଆଡ଼ା ତାଳ ॥

ଶ୍ରିତକମଳାକୁଚମଣ୍ଡଳ ଧୃତକୁଣ୍ଡଳ ।
କଳିତଲଳିତବନମାଳ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ । ଧ୍ରୁବ । ୧ ।
ଦିନମଣିମଣ୍ଡଳମଣ୍ଡନ ଭବଖଣ୍ଡନ ।
ମୁନିଜନମାନସହଂସ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ । ୨ ।
କାଳିୟବିଷଧରଗଞ୍ଜନ ଜନରଞ୍ଜନ ।
ଯଦୁକୁଳନଳିନଦିନେଶ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ । ୩ ।
ମଧୁ ମୁରନରକବିନାଶନ ଗରୁଡ଼ାସନ ।
ସୁରକୁଳକେଳିନିଦାନ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ ॥ ୪ ।
ଅମଲକମଳଦଳଲୋଚନ ଭବମୋଚନ ।
ତ୍ରିଭୁବନଭବନନିଧାନ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ ॥ ୫ ॥
ଜନକସୁତାକୃତଭୂଷଣ ଜିତଦୂଷଣ ।
ସମରଶମିତଦଶକଣ୍ଠ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ । ୬ ।
ଅଭିନବଜଳଧରସୁନ୍ଦର ଧୃତମନ୍ଦର ।
ଶ୍ରୀମୁଖଚନ୍ଦ୍ରଚକୋର, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ ॥ ୭ ।
ତବ ଚରଣେ ପ୍ରଣତା ବୟମିତି ଭାବୟ ।
କୁରୁ କୁଶଳଂ ପ୍ରଣତେଷୁ, ଜୟ ଜୟ ଦେବ ହରେ । ୮ ।
ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବକବେରିଦଂ କୁରୁତେ ମୁଦଂ ।
ମଙ୍ଗଳମୁଜ୍ଜ୍ୱଳଗୀତ, ଜୟ ଜୟ ଦେବହରେ ॥ ୯ ।

ହେ ଜଗଦୀଶ ହରେ । ଶ୍ରୀଧର ।
ଦେବକଂସାରେ ଜୟ ଜୟ ।
ରାଧା କୁଚ କଲଶରେ କର ଆଶ୍ରିତ ।
କୁଣ୍ଡଳ ଧର ବନମାଳ ବିରାଜିତ ॥ ୧ ॥

ଦିବାକର ମଣ୍ଡଳେ ଅତି ଶୋଭନ ।
ମୁନି ମନ ମାନସର ହଂସହେ ଅଘହନ ॥ ୨ ॥
ହେ ଜନ ମୋହନ । କାଳିୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ।
ଯାଦବ କୁଳ ବର୍ଦ୍ଧନେ ଏକ ॥ ୩ ॥

ମଧୁ ମୁର ନାଶନ । ହେ ଖଗ ଆସନ ।
ବୃନ୍ଦାରକ ଗଣ କ୍ରୀଡ଼ାର କାରଣ ॥ ୪ ॥
କଞ୍ଜ ଦଳ ନୟନ । ଜଗତ ଭବମୋଚନ ।
ଅଖିଳ ଭୁବନ ଜନ ଜନକ ସମାନ ॥ ୫ ॥
ଜନକ ନୃପ ନନ୍ଦନୀ । ଭୂଷଣରେ ପ୍ରବୀଣ ।
ଜିଣିଲ ରାବଣକୁ ସମରେ କରି ନିଧନ ॥ ୬ ॥
ଜଳଦ କଳେବର । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନଧର ।
ରାଧା ଲପନ ଯାମିନୀ କର ଚକୋର ॥ ୭ ॥

ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣରେ । ବିନୀତ ବିଶ୍ୱାସରେ ।
ଏମନ୍ତ ରବ କହୁ କୁଶଳକୁ ଆମ୍ଭଠାରେ ॥ ୮ ॥
ସେ ଶ୍ରୀହରି ଚରିତ । ଗାନକର ସଂଗତ ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି କହେ ହରଷେ ଗୀତ ॥ ୯ ॥

—•••—

ଶ୍ଳୋକଃ । ପଦ୍ମାପୟୋଧରତଟୀପରିରମ୍ଭଲଗ୍ନ-
କାଶ୍ମୀରମୁଦ୍ରିତମୁରୋ ମଧୁସୂଦନସ୍ୟ ।
ବ୍ୟକ୍ତାନୁରାଗମିବ ଖେଲଦନଙ୍ଗଖେଦ-
ସ୍ୱେଦାମ୍ବୁପୂରମନୁପୂରୟତୁ ପ୍ରିୟଂ ବଃ । ୦ ।

ରାଗ କାମୋଦ । ଆଡ଼ ତାଳ ।
ଆହେ ଶ୍ରୋତା' ଜନେ ତୁମ୍ଭ କାମନାକୁ ।
ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ବକ୍ଷ ଜଳନ୍ତୁ ପୂରନ୍ତୁ ॥ ୧ ॥
ରାଧା ପୀନ ପୟୋଧର ଆଲିଙ୍ଗନେ ।
କୁଙ୍କୁମ ଲାଗି ଚିହ୍ନ ହୋଇଛି ତେଣେ ॥ ୨ ॥

ବିସ୍ତରକୁ କଲା କବି ମାନସରେ ।
ଭିତର ରାଗ ସ୍ଫୁଟ କରି' ବାହାରେ ॥ ୩ ॥
ସୁରତ କ୍ରୀଡ଼ାରୁ ହେଲା ସ୍ୱେଦପୂର୍ଣ୍ଣ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ଏହନ ॥ ୪ ॥

—*—

ବସନ୍ତେ ବାସନ୍ତୀକୁସୁମସୁକୁମାରୈରବୟବୈ-
ର୍ଭ୍ରମନ୍ତୀଂ କାନ୍ତାରେ ବହୁବିହିତକୃଷ୍ଣାନୁସରଣାଂ ।
ଅମନ୍ଦଂ କନ୍ଦର୍ପଜ୍ୱରଜନିତଚିନ୍ତାକୁଳତୟା
ବଲଦ୍ବାଧାଂ ରାଧାଂ ସରସମିଦମୂଚେ ସହଚରୀ । ୦ ।

ରାଗ ଶଙ୍କରାଭରଣ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ସରସ ବଚନ ମାନଙ୍କୁ ।
ବସନ୍ତରେ କହେ ଆଳୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କୁ ॥ ପଦ ॥
ସାଧଶ ସୁମନସ ପରିରେ କୋମଳ ।
ପ୍ରତି ପ୍ରତିକ ନିକର ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ॥ ୧ ॥
ଦୁର୍ଗମ ଅରଣ୍ୟରେ । ହରିଙ୍କି ଲୋଡିବାରେ ।
ଭ୍ରମଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ॥ ୨ ॥
ବିଶେଷରେ ସ୍ମରଜ୍ୱର ଜାତହେବାରୁ ।
ଦୁଃଖରେ ଆକୁଳ ଚିତ୍ତ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ॥ ୩ ॥
କହେ ଗଉରହରି । କିଶୋରୀଙ୍କୁ ଏପରି ।
ଯେଣାଇ ଅତି ଯତ୍ନରେ ମାନସକୁ ॥ ୪ ॥

ରାଗ ବସନ୍ତ । ଆଦି ତାଳ ॥

ଲଳିତଲବଙ୍ଗଲତାପରିଶୀଲନକୋମଳମଳୟସମୀରେ ।
ମଧୁକରନିକରକରମ୍ବିତକୋକିଳକୂଜିତକୁଞ୍ଜକୁଟୀରେ
ବିହରତି ହରିରିହ ସରସବସନ୍ତେ

ନୃତ୍ୟତି ଯୁବତିଜନେନ ସମଂ ସଖି ବିରହିଜନସ୍ୟ ଦୁରନ୍ତେ ।
। ଧ୍ରୁବ । ୧ ।

ଉନ୍ମଦମଦନମନୋରଥପଥିକବଧୂଜନଜନିତବିଲାପେ ।
ଅଳିକୁଳସଂକୁଳକୁସୁମସମୂହନିରାକୁଳବକୁଳକଳାପେ ॥ ୨ ॥
ମୃଗମଦସୌରଭରଭସବଶମ୍ବଦନବଦଳମାଳତମାଳେ ।
ଯୁବଜନହୃଦୟବିଦାରଣମନସିଜନଖରୁଚିକିଂଶୁକଜାଲେ । ୩ ।
ମଦନମହୀପତିକନକଦଣ୍ଡରୁଚିକେଶରକୁସୁମବିକାଶେ ।
ମିଳିତଶିଲୀମୁଖପାଟଳିପଟଳକୃତସ୍ମରତୂଣବିଳାସେ ॥ ୪ ।
ବିଗଳିତଲଜ୍ଜିତ ଜଗଦବଲୋକନତରୁଣକରୁଣକୃତହାସେ ।
ବିରହିନିକୃନ୍ତନକୁନ୍ତମୁଖାକୃତିକେତକଦନ୍ତୁରିତାଶେ ॥ ୫ ॥
ମାଧବିକାପରିମଳଲଳିତେ ନବମାଳତିଜାତିସୁଗନ୍ଧୌ ।
ମୁନିମନସାମପି ମୋହନକାରିଣି ତରୁଣାକାରଣବନ୍ଧୌ ॥ ୬ ॥
ସ୍ଫୁରଦତିମୁକ୍ତଲତାପରିରମ୍ଭଣମୁକୁଳିତପୁଲକିତଚୂତେ ।
ବୃନ୍ଦାବନବିପିନେ ପରିସରପରିଗତଯମୁନାଜଳପୂତେ । ୭ ।
ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତମିଦମୁଦୟତି ହରିଚରଣସ୍ମୃତିସାରଂ ।
ସରସବସନ୍ତସମୟବନବର୍ଣ୍ଣନମନୁଗତ ମଦନବିକାରଂ । ୮ ।

ସଙ୍ଗିନ ଏବସନ୍ତେ ହରି ଜ ରଙ୍ଗରେ ।
ବିହରଇ ମୃଗନେତ୍ରୀ ଗଣ ସଙ୍ଗରେ ॥ ପଦ ॥
ମନୋହର ଲବଙ୍ଗ ଲତା ନବୋଦନରୁ ।
ମଳୟ ମରୁତ ବହେ ଧୀରେ ।
ମଧୁକର କୋକିଳ ଗତ ତରଙ୍ଗରେ ।
କୂଜିତ କୁଞ୍ଜ କୁଟୀରେ ॥ ୧ ॥
ମତ୍ତ ମଦନେ ଅଛନ୍ତି ପଥିକ
ରମଣୀଗଣ କାରଣ ରୋଦନରେ ।
ହରଷରେ ପରି ପୂରିତ ବକୁଳାବଳୀ
ଶୋଭିତ ସୁମନସ ଭୃଙ୍ଗରେ ॥ ୨ ॥

ମୃଗମଦ ପରିମଳ ଅତି ଶସ୍ତରେ ମିଳ ।
ବର୍ଣ୍ଣିତମାଳ ପତ୍ର ନିକରେ ।
ତରୁଣ ପୁରୁଷ ହୃଦ ଭେଦନେ ମନ୍ମଥ
ନଖରୁଚି ପରି କିଂଶୁକ ଗଣ ଯହିଁରେ ॥ ୩ ॥
ମଦନ ନୃପ କନକ ଦଣ୍ଡ ରୁଚି ରୁଚିର ।
କେଶର କୁସୁମ ବିକାଶିତରେ ।
ପାଟଳୀ କୁସୁମରେ ବସିବାରୁ ଭ୍ରମରେ ।
ଶୋଭନ୍ତି ସ୍ମର ଶର ତୂଣୀର ପରିରେ ॥ ୪ ॥
ଅତି ନିର୍ଲଜ ଭୁବନ କରି ଅବଲୋକନ ।
ତରୁଣଯୁବାକରେ ହାସ ଯହିଁରେ ।
ବିରହି ଛେଦନରେ କୁନ୍ତବଦନ ପରି
କେତକରେ ଦନ୍ତୁରୁ ପ୍ରତିଭାତ ଦିକରେ ॥ ୫ ॥
ମାଧବି ସୌରଭରେ ଅତିମନୋହର ।
ନବ ମାଳିକା ସୁବାସିତରେ ।
ହେଲେ ମୁନିମାନସ କରି ଦେଉଛନ୍ତି ବଶ
ଅକାରଣ ବନ୍ଧୁରେ ଯୁବାଜନଙ୍କ ଠାରେ ॥ ୬ ॥
ମାଧବୀ ଲତା ଆଲିଙ୍ଗନେ ପୁଲକିତ ।
ବହନ୍ତି କୋରକ ଚୂତ ଯହିଁରେ ।
ବହିବାରୁ ସମୀପରେ ନିର୍ଝର ନନ୍ଦିନୀ ମାନେ ।
ଅତି ପାବନ ହେବା ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦା ବିପିନରେ ॥ ୭ ॥
ମଧୁରିପୁ ମଧୁବନ ନୀତନ ବର୍ଣ୍ଣନ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ଗୀତରେ ।
ହେ ରସିକ ଭକତ ଗାନ କର ନିରତ ।
ବସି ଅତି ହରଷିତ ମାନସରେ ॥ ୮ ॥

ଦରବିଦଳିତମଲ୍ଲୀ ବଲ୍ଲିଚଞ୍ଚତ୍ପରାଗ-
ପ୍ରକଟିତପଟବାସୈର୍ବାସୟନ୍ କାନନାନି ।
ଇହ ହି ଦହତି ଚେତଃ କେତକୀଗନ୍ଧବନ୍ଧୁଃ
ପ୍ରସରଦସମବାଣପ୍ରାଣବଦ୍ଗନ୍ଧବାହଃ ॥ ୦ ॥

ଉନ୍ମୀଳନ୍ମଧୁଗନ୍ଧଲୁବ୍ଧମଧୁପବ୍ୟାଧୂତଚୂତାଙ୍କୁର-
କ୍ରୀଡତ୍କୋକିଳକାକଳୀକଳକଳୈରୁଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣକର୍ଣ୍ଣଜ୍ୱରାଃ ।
ନୀୟନ୍ତେ ପଥିକୈଃ କଥଂକଥମପି ଧ୍ୟାନାବଧାନକ୍ଷଣ
ପ୍ରାପ୍ତପ୍ରାଣସମାସମାଗମରସୋଲ୍ଲାସୈରମୀ ବାସରାଃ । ୦ ।

ରାଗ ତୋଡ଼ି । ଆଦି ତାଳ ।

ମରୁତ ଶୀତଳତରେ ବହୁ ଦରଦ୍ର ରଣ ଶର ଦ ଦକ୍ଷରେ ।
ଭେଦଞ୍ଚ ପୂର୍ବାପର । ବନ୍ଧୁ ଅଷ୍ଟ ସାର ।
ପୂରିଏ ମଦନର ତନୁପ୍ରାଣ ଦରରେ । ୧ ।
ତର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ମଲ୍ଲୀ ଲତରୁ ଧୂଳି ।
ଜନତ ହୋଇ ଉଚ୍ଛୁଳି ଗନ୍ଧଚୂର୍ଣ୍ଣ ପବନରେ । ପରିମଳକୁ ଧରେ ।
କ ନଳ ମ ନଙ୍କରେ । ଦୀପ ପ୍ରକାଶ କରେ । ୨ ।
ପ୍ରକାଶ ମଧୁବାସରେ ଭୃଙ୍ଗନକରେ ଲୋଭିତ ହୋଇ ।
କମ୍ପିତ ଚୂତାଙ୍କୁର । ଗୃଧ୍ନୁ ପିକ ନକର ।
କର ଧ୍ୱନି ମଧୁ । ତରହେ ହରଷରେ । ୩ ।
ସେ ଧ୍ୱନି ପଥିକ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣି । କଣ୍ଠିକୁ ସନ୍ତାପ ମଣି
ନମସ୍ତେ ଧ୍ୟାନକର । କାନ୍ତା ସଙ୍ଗମ ସୁଖ ।
କଷ୍ଟେ ଗୌରବହର ବଞ୍ଚିଲେ ଏପରରେ । ୪ ।

—*—

ଅନେକନାରୀପରିରମ୍ଭସମ୍ଭ୍ରମସ୍ଫୁରନ୍ମନୋହାରିବିଲାସଲାଳସଂ ।
ମୁରାରିମାରାଦୁପଦର୍ଶୟନ୍ତ୍ୟସୌ ସଖୀ ସମକ୍ଷଂ ପୁନରାହ ରାଧିକାଂ ।

ରାଗ କରୁଣା ଶ୍ରୀ । ଅଷ୍ଟ ତାଳ ।

ଶୁଣମୋ ବଚନକୁ ଗୋ ସଙ୍ଗିନି !
ଦେଖ ଏ ବନରେ ପ୍ରାଣନାଥଙ୍କୁ ଗୋ । ପଦ ।
ଚର୍ଜନୀ ଅଙ୍ଗନା ବିନ୍ୟାସ କରି ।
ବୋଲେ ଚୌବନା ବଦନରେ ଶ୍ରୀହରିଗୋ । ୧ ।
ରମଣୀଙ୍କ ଆଲିଙ୍ଗନ ବେଗରେ ।
ପ୍ରକାଶ ସ୍ୱର ବିଳାସ ରାଗରେ ଗୋ । ୨ ।

କଦମ୍ବ ତଳ ଘେନି ଗଉଡ଼ ହୁର ।
ସଖିକହେ କିଶୋରଙ୍କ ଏପରି କଥା । ୩ ।

—୦—

ରାଗ ଟଙ୍କଶ୍ରୀରଣ । ଆଠ ତାଳ ॥

ଚନ୍ଦନଚର୍ଚ୍ଚିତନୀଳକଳେବରପୀତବସନବନମାଳୀ
କେଳିଚଳନ୍ମଣିକୁଣ୍ଡଳମଣ୍ଡିତଗଣ୍ଡଯୁଗସ୍ମିତଶାଳୀ
ହରିରିହ ମୁଗ୍ଧବଧୂନିକରେ
ବିଳାସିନି ବିଳସତି କେଳିପରେ । ୧ । ଧ୍ରୁବଂ ।
ପୀନପୟୋଧର ଭାରଭରେଣ ହରିଂ ପରିରଭ୍ୟ ସରାଗଂ ।
ଗୋପବଧୂରନୁଗାୟତି କାଚିଦୁଦଞ୍ଚିତପଞ୍ଚମରାଗଂ । ୨ ।
କାପି ବିଳାସବିଲୋଳବିଲୋଚନଖେଳନଜନିତମନୋଜଂ ।
ଧ୍ୟାୟତି ମୁଗ୍ଧବଧୂରଧିକଂ ମଧୁସୂଦନବଦନସରୋଜଂ । ୩ ।
କାପି କପୋଳତଳେ ମିଳିତା ଲପିତୁଂ କିମପି ଶ୍ରୁତିମୂଲେ ।
ଚାରୁ ଚୁଚୁମ୍ବ ନିତମ୍ବବତୀ ଦୟିତଂ ପୁଲକୈରନୁକୂଲେ ॥ ୪ ।
କେଳିକଳାକୁତୁକେନ ଚ କାଚିଦମୁଂ ଯମୁନାଜଳକୂଲେ ।
ମଞ୍ଜୁଳବଞ୍ଜୁଳକୁଞ୍ଜଗତଂ ବିଚକର୍ଷ କରେଣ ଦୁକୂଲେ । ୫ ।
କରତଳତାଳତରଳବଳୟାବଳିକଳିତକଳସ୍ୱନବଂଶେ ।
ରାସରସେ ସହ ନୃତ୍ୟପରା ହରିଣା ଯୁବତିଃ ପ୍ରଶଂସେ । ୬ ।
ଶ୍ଳିଷ୍ୟତି କାମପି ଚୁମ୍ବତି କାମପି କାମପି ରମୟତି ରାମାଂ ।
ପଶ୍ୟତି ସସ୍ମିତଚାରୁପରାମପରାମନୁଗଚ୍ଛତି ବାମାଂ । ୭ ।
ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବଭଣିତମିଦମଦ୍ଭୁତକେଶବକେଳିରହସ୍ୟଂ ।
ବିପିନବହୋଦକଳାବଳିତଂ ବିତନୋତୁ ଶୁଭାନି ଯଶସ୍ୟଂ । ୮ ।

ବାରେ ଗୁହାଁ ହରିଙ୍କି ଗୋ । କିଶୋରି ।
ମୁଗ୍ଧ ବଧୂ ଗଣ ସେବନଣଁ ଆପଣ ।
କ୍ରୀଡ଼ା କରୁଛନ୍ତି । ଏହିବନରେ ଗୋ । ପଦ ।

ଶ୍ୟାମ ସୁଚିକ୍କଣ । ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦନ ।
ଭୂଷଣ ପୀତ ଦୁକୂଳ ବନ ଦାମ ।
କ୍ରୀଡାରେ ଚଞ୍ଚଳ । ମକର କୁଣ୍ଡଳ ।
ଶୋଭା ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ମଦନ୍ତ ସରେ ଗୋ । କଶୋରୀ ॥ ୧ ॥
ପୃଥୁଳ ଉରଜ ଗରୁତର ଭରେ ।
କେଉଁ ଗୋପୀ ସ୍ନେହେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ ।
ମଧୁର ପଞ୍ଚମ ଗାନ କରି ଶ୍ୟାମ ।-
ସୁନ୍ଦରଙ୍କ ମନ ମୋହୁବାରେ ଗୋ ॥ ୨ ॥
ବଳହିତ ଭରେ ଚଞ୍ଚଳିତ ନେତ୍ର ।
ତହୁଁ କାମ ବିକାର ହେବାରୁ ଜାତ ।
କେଉଁ ମୁଗ୍ଧ ଗୋପୀ ଧ୍ୟାବେପେ ।
ଶ୍ୟାମ ମୁଖକୁ ସ୍ନେହେଁ ବିଶେଷେ ଗୋ । କଶୋରୀ ॥ ୩
ଏକ ନିତମ୍ବିନୀ କରି ସୁମାନକୁ ।
ମିଳିଲି ପାଶରେ କଣ୍ଠୁ କହିବାକୁ ।
ପୁଲକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇବାର କର୍ଣ୍ଣ ।-
ମୂଳେ ସ୍ବରୁ ଚୁମ୍ବନକୁ ଦେଲ ଗୋ ॥ ୪ ॥
ଯମୁନାର ବନ କୂଳେ ମନୋହରେ ।
କେତନସି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଯିବାକାଳେ କରେ ।
ପୀତାମ୍ବର ଧରି । କେଉଁ ବ୍ରଜମାଈ ।
ଓଠାଉଛି କେଳି କଉତୁକେ ଗୋ । କଶୋରୀ ॥ ୫ ॥
କରତାଳ ଚଞ୍ଚଳରୁ କଙ୍କଣର ।
ନମ୍ବକ ହେବାର ପ୍ରତି ବଂଶୀସ୍ବର ।
ରାସରେ ନୃତ୍ୟରେ ଥିବା ଯୋଷାବରେ ।
କୃଷ୍ଣତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାକୁ କଲେ ଗୋ ॥ ୬ ॥
କେଉଁ ରମଣୀକି ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ ।
କାହାଗଣ୍ଡେ ଚୁମ୍ବନକୁ ଦିଏ ଧୀରେ ।
କ୍ରୀଡାକୁ କରଇ ସ୍ମିତ ହାସେ ଗୁହୁଁ ।
କାହା ପଛରେ ଗୋଡାଇଛନ୍ତି ଗୋ ॥ ୭ ॥

ବ୍ରଜ ରମଣୀ ସଙ୍ଗ ତେ ଶ୍ରୀହରି ।
କ୍ରୀଡ଼ା କରବଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ମର ।
ଛନ୍ଦ ଅତ ପ୍ରମୋଦ ହରଷରେ ପଦ ।
କହେ ଗୌରହରି ଜନହୃତେ ଗୋ । ଜଗ୍ଗୋଷ୍ଠ ॥ ୮ ॥

…***…

ବିଶ୍ୱେଷାମନୁରଞ୍ଜନେନ ଜନୟନ୍ନାନନ୍ଦମିନ୍ଦୀବର-
ଶ୍ରେଣୀଶ୍ୟାମଳକୋମଳୈରୁପନୟନ୍ନଙ୍ଗୈରନଙ୍ଗୋତ୍ସବ ;
ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦଂ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରୀଭିରଭିତଃ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗମାଳିଙ୍ଗିତଃ ।
ଶୃଙ୍ଗାରଃ ସଖି ମୂର୍ତ୍ତିମାନିବ ମଧୌ ମୁଗ୍ଧୋ ହରିଃ କ୍ରୀଡତି ।୦।

ସ୍ୱର ଅହାରି । ଝୁଲୁଆ ତାଳ ॥

ଶୃଙ୍ଗାର ମୂର୍ତ୍ତି ଧରବେ ବସନ୍ତରେ ।
କ୍ରୀଡ଼ା କରୁଛନ୍ତି ହରି ଭ ବୁଦରେ ॥ ୧ ॥
ଇନ୍ଦୀବର ଶ୍ୟାମଳ କୋମଳ ଅଙ୍ଗ ।
ପୂରାଉ ଦେଉଛନ୍ତି ମଦନ ରଙ୍ଗ ॥ ୨ ॥
ବ୍ରଜସ୍ତ୍ରୀ ମାନେ ସର୍ବସ୍ୱ ହୋଇ ଚଲେ ।
ବେଢ଼ି ରହିଛନ୍ତି ଅତି ହରଷିତେ ॥ ୩ ॥
ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗ ମାନଙ୍କରେ ଭରି ।
ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ଆଶ୍ଳେଷ ବୁ ଦେଇ ହରି ॥ ୪ ॥
ଦେଖନ୍ତା ଅଣ୍ଟଳେ ଭଗଇ ତୋଷ ।
ଗୌରହରି କହେ ସେ ବୃନ୍ଦରେ ବଶ ॥ ୫ ॥

—*—

ଅଦ୍ୟୋତ୍ସଙ୍ଗବସଦ୍ଭୁଜଙ୍ଗକବଳକ୍ଲେଶାଦବେଶାଚଳଂ
ପ୍ରାଲେୟଂ ପ୍ଲବନେଚ୍ଛୟାନୁସରତ ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡଶୈଳାନିଳଃ ।
କିଞ୍ଚ ସ୍ନିଗ୍ଧରସାଳମୌଳିମୁକୁଳାନ୍ୟାଲୋକ୍ୟହର୍ଷୋଦୟା- ।
ଦୁନ୍ମୀଳନ୍ତିକୁହୂଃକୁହୂରତ କଲୋତ୍ତାଳାଃ ପିକାନାଂ ଗିରଃ ।୦ ।

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଅଟତାଳ ।

ରମଣିରେ । ଋତୁ ପୁଷ୍ପବଣରେ ଆହା ।
କ ପ୍ରବଳ ବସନ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତିରେ । ପଦ ।
ଚନ୍ଦନ ଗିରି ତରୁ ଦକ୍ଷି ଅନ୍ତମୁଖରୁ ।
ବାହାରି ମରୁତ ଅତି ସନ୍ତାପ ଲଭିବାରୁ ।
ସେ ଶୈଳ ଧୀରେ ଧୀରେ ।
ଆସି ହିମ ନଗରେ ବୁଡିବାରୁ ହିମାଦ୍ରି ଅନୁସରିରେ । ୧ ।
ଅଳପ ମଞ୍ଜୁଳ । ରସାଳ ବକୁଳ ।
ସ୍ୱହଂ କୋକିଳ କୁଳରେ ହରଷକୁ ବହୁ ।
ଉଚ୍ଚ ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱରେ ମଧୁର କୋମଳରେ ।
କୁହୁ କୁହୁ ଏପରି ରବ ପୂରୁଛନ୍ତିରେ । ୨ ।
କହେ ଗଉର ହରି । ସେକାଳେ ସହଚରୀ ।
ବୋଇଲେ ଶୁଣରେ ନବୀନ କିଶୋରୀ ଗୋରି ।
ମନ୍ଦଗତି ଶୀତଳ ମଧୁକାଳ ଅନଳ ।
ଦେଖିବାକ୍ଷଣି ଚିତ୍ତ ହରି ନେଉଛନ୍ତିରେ । ୩ ।

—•••—

ରାସୋଲ୍ଲାସଭରେଣ ବିଭ୍ରମଭୃତାମାଭୀରବାମଭ୍ରୁବା-
ମଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣେ ପରିରଭ୍ୟ ନିର୍ଭରମୁରଃ ପ୍ରେମାନ୍ଧୟା ରାଧୟା ।
ସାଧୁ ତ୍ୱଦ୍ବଦନଂ ସୁଧାମୟମିତି ବ୍ୟାହୃତ୍ୟ ଗୀତସ୍ତୁତି-
ବ୍ୟାଜାଦୁଦ୍ଭଟଚୁମ୍ବିତଃ ସ୍ମିତମନୋହାରୀ ହରିଃ ପାତୁ ବଃ ।୪୯।
ଇତି ଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଛନ୍ଦୋଦ ଗୌରହରି କୃତ
ପ୍ରଥମ ସର୍ଗଃ ।

—※—

ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ଗଃ ।

ବିହରତି ବନେ ରାଧା ସାଧାରଣପ୍ରଣୟେ ହରୌ
ବିଗଳିତନିଜୋତ୍କର୍ଷାଦୀର୍ଷ୍ୟାବଶେନ ଗତାନ୍ୟତଃ ।
କ୍ୱଚଦପି ଲତାକୁଞ୍ଜେ ଗୁଞ୍ଜନ୍ମଧୁବ୍ରତମଣ୍ଡଳୀ-
ମୁଖରଶିଖରେ ଲୀନା ଦୀନାପ୍ୟୁବାଚ ରହଃ ସଖୀଂ । ୧ ।

ରାଗ ସାରଙ୍ଗ । ଅଠ ତାଳ ॥

ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ସାଧାରଣ ସ୍ନେହକୁ ସ୍ପର୍ଦ୍ଧି ।
ଶ୍ରୀବୃଷଭାନୁ ନନ୍ଦିନୀ ମାନସେ ରୋଷକୁ ବନ୍ଧି ॥ ୧ ॥
ଆଳି ଆବଳି ଧ୍ୱନରେ, ମିଳିତ ଲତାକୁଞ୍ଜରେ ।
ବସି ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁପିରେ କହେ ଅତି ଦୁଃଖୀହୋଇ ॥ ୨ ॥
ମତେ ବନାକର ହରିଣାକ୍ଷିଗଣ ସଙ୍ଗେ ଧରି ।
ବନମଧ୍ୟେ ସଂଚରି କ୍ରୀଡାମନ କଲେ ତର୍ଦ୍ଧି ॥ ୩ ॥
ସେବୃନ୍ଦାବନେଶ୍ୱରୀ ପଦଯୁଗଳକୁ ସ୍ମରି ।
କହେ ଗୀତ ଗୌରହରି ହରଷ ମତକ ବନ୍ଧି ॥ ୪ ॥

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ତାଳ ॥

ସଂଚରଦଧରସୁଧାମଧୁରଧ୍ୱନିମୁଖରିତମୋହନବଂଶଂ
ଚଳିତଦୃଗଞ୍ଚଳଚଞ୍ଚଳମୌଳିକପୋଳବିଲୋଳବତଂସଂ ।
ରାସେ ହରିମିହ ବିହିତବିଳାସଂସ୍ମରତି ମନୋମମ କୃତପରିହାସଂ.
। ୨ । ଧ୍ରୁବ ।

ଚନ୍ଦ୍ରକଚାରୁମୟୂରଶିଖଣ୍ଡକମଣ୍ଡଳବଳୟିତକେଶଂ ।
ପ୍ରଚୁରପୁରନ୍ଦରଧନୁରନୁରଞ୍ଜିତମେଦୁରମୁଦିରସୁବେଶଂ ॥ ୩ ॥
ଗୋପକଦମ୍ବନିତମ୍ବବତୀମୁଖଚୁମ୍ବନଲମ୍ଭିତଲୋଭଂ ।
ବନ୍ଧୁଜୀବମଧୁରାଧରପଲ୍ଲବମୁଲ୍ଲସିତସ୍ମିତଶୋଭଂ ॥ ୪ ॥
ବିପୁଳପୁଳକଭୁଜପଲ୍ଲବବଳୟିତବଲ୍ଲବଯୁବତିସହସ୍ରଂ ।
କରଚରଣୋରସି ମଣିଗଣଭୂଷଣକିରଣବିଭିନ୍ନତମିସ୍ରଂ ॥ ୫ ॥
ଜଳଦପଟଳଚଳଦିନ୍ଦୁବିନିନ୍ଦକଚନ୍ଦନତିଳକଲଲାଟଂ ।
ପୀନପୟୋଧରପରିସରମର୍ଦ୍ଦନନିର୍ଦ୍ଦୟହୃଦୟକପାଟଂ ॥ ୬ ॥
ମଣିମୟମକରମନୋହରକୁଣ୍ଡଳମଣ୍ଡିତଗଣ୍ଡମୁଦାରଂ ।
ପୀତବସନମନୁଗତମୁନିମନୁଜସୁରାସୁରବରପରିବାରଂ ॥ ୭ ॥
ବିଶଦକଦମ୍ବତଳେ ମିଳିତଂ କଳିକଲୁଷଭୟଂ ଶମୟନ୍ତଂ ।
ମାମପି କିମପି ତରଙ୍ଗଦନଙ୍ଗଦୃଶା ମନସା ରମୟନ୍ତଂ ॥ ୮ ॥

ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତମତସୁନ୍ଦରମୋହନମଧୁରିପୁରୂପଂ ।
ହରିଚରଣସ୍ମରଣଂ ପ୍ରତି ସଂପ୍ରତି ପୁଣ୍ୟବତାମନୁରୂପଂ ॥ ୯ ॥

ମୁରୁଛୁ ମେ ଚଉଦଗୋ । କନକବତ ସଖିରେ ।
ଏପ୍ରକାରେ ପରିହାସ କରନ୍ତି ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ସନ୍ତତ ॥ ପଦ ॥

ଅଧରେ ସଞ୍ଚରିତ । ସୁଧାସଙ୍ଗରୁ ଜାତ ।
ହେ ଇଚ୍ଛିରତର ମୋହିତ କରେ ଯାଂବଂଶୀଗୀତେ ଗୋ ।
ଗତା ଗତ ଦେହାନ୍ତ । ମସ୍ତକ ଚଞ୍ଚଳତ ।
କପୋଳ ଯୁଗଳେ କଣ୍ଠୋଉଂସ ବଲ୍ଲେଳତ ॥ ୧ ॥

ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରିକା ସ୍ଫୁରୁଣିଖଣ୍ଡକ ।
ବେଷ୍ଟିତ କେଶରେ । ମଣ୍ଡଳ ଆକାରେ ଗୋ ।
ବଶେଷ ରଙ୍ଗୁଧନୁରେ ଚତ୍ରହୋଇଛୁ ।
ଶ୍ୟାମଳ ମେଘପରି ଯାହାଙ୍କ ବେଶ ଶୋଭିତ ॥ ୨ ॥

ଗୋପ ଯୁବତୀଙ୍କର । ଚୁମ୍ବିବାରେ ଅଧର ।
ଲୋଭିତ ହୋଇଛୁ ଶ୍ରୀମୁଖ ତାହାଙ୍କର ଗୋ ।
ବନ୍ଧୁଲିରୁ ସୁନ୍ଦର । ଅଧର ପଲ୍ଲବରେ ।
ହେବାର ଅଙ୍ଗୀକାର । ଦରହାସ ଶୋଭିତ ॥ ୩ ॥

ପୁଥୁଳ ପୁଲକତ ବାହୁଲତାରେ ବେଷ୍ଟିତ ।
ହୋଇଛନ୍ତି ଗୋପାଙ୍ଗନା ଅପର-ମିତ ଗୋ ।
ପ୍ରତ ଅଙ୍ଗ ଭୂଷଣ । ମଣିଗଣ କରଣରେ ।
କରିଦେଉଛୁ ତମେରକୁ ସେ ହତ ॥ ୪ ॥

ମୂହର ନକର କୋଳେ । ପ୍ରତଳଚନ୍ଦ୍ର ।
ନନ୍ଦତ ମଳୟଜ । ବନ୍ଦଲଲାଟର ଗୋ ।
ବ୍ରଜ ଯୁବତୀଙ୍କର । ପୁଥୁଳ ପୟୋଧର ।
ମର୍ଦ୍ଦନେ ନିଷ୍ଠୁର 'ହୃଦୟ କବାଟ ଯୁତ ॥ ୫ ॥

ମଣିରେ ଖଚତ । ରୁଚର କୁଣ୍ଡଳ ।
ଗଣ୍ଡିତ ହୋଇଛୁ । ଯେଉଁ ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ଗୋ ।
ପୀତ ବସନ ଧର । 'ମୁନିଜନ ଦେବାସୁର ।
ହୋଇଛନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମରେ ଅନୁଗତ ॥ ୬ ॥

ନିର୍ମଳ କଦମ୍ବ ତରୁତଳ ବିହାରୀ ।
କଳି କଳୁଷ ଭୟନାଶନ ଶ୍ରୀହରି ଗୋ ।
ମୋ ଠାରେ ଚଞ୍ଚଳ ନେତ୍ରାନ୍ତରେ କରି ।
କ୍ରୀଡ଼ା ଅଭିଳାଷ ହୋଇଛୁ ଚଉଦ୍ର ॥ ୭ ॥
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗଉରହରି ଅତି ସୁନ୍ଦର ।
ମୋହନ ବଂଶୀଧର । ଗୀତ ମନୋହର ଗୋ ।
ଶ୍ରୀହରି ଚରଣ । ସ୍ମରଣ ଭକତ ଗଣ ।
ଏରସପର ମନ ।- ନବେଶ ରଜନୀ ଦିନ ॥ ୮ ॥

ଗଣୟତ ଗୁଣଗ୍ରାମଂ ଭ୍ରାମଂ ଭ୍ରମାଦପି ନେହତେ
ବହତ ଚ ପରଦ୍ରୋଷଂ ଦୋଷଂ ବିମୁଞ୍ଚତ ଦୂରତଃ ।
ଯୁବତଷୁ ବଲବୃଷ୍ଣେ କୃଷ୍ଣେ ବିହାରଣି ମାଂ ବିନା
ପୁନରପି ମନୋ ବାମଂ କାମଂ କରୋତ କରୋମିକଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଶଙ୍କରାଭରଣ । ଆଦି ତାଳ ॥

ସଜନରେ । ସଜନରେ । ଆହାକ କରିବି ।
ସଜନରେ ॥ ପଦ ॥
ସେ ମୋରେ ପ୍ରତିକୂଳ । ହେଲେ କେବଳ ।
ଅଭିଳାଷ କରୁଛି ॥ ୧ ॥
ମୋବନା ତୁଷ୍ଟ ଭୁରେ । ସେଗୋପୀଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ।
କ୍ରୀଡ଼ା କରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ॥ ୨ ॥
ଭ୍ରମର ହେଲେହେଁ ମନ । କେବଳ ହରି ଗୁଣ ।
ଗଣ ଗଣନା କରେ ॥ ୩ ॥
କଲେ ସେ କେତେ ଦୋଷ । ଦୂର କରି ଅଶେଷ ।
ପାଉଛି ସଂତୋଷ ॥ ୪ ॥
କହେ ଗଉର ହରି । ଶୁଣଗୋ ସହଚରି ।
ବାଞ୍ଛବମୁ କପରି ॥ ୫ ॥

ନଭୃତ ନକୁଞ୍ଜଗୃହଂ ଗତୟା ନଶି ରହସି ନଲୀୟବସନ୍ତଂ
ଚକତବଲୋକତସକଲଦଶା ରତରଭସବଶେନ ହସନ୍ତଂ
ସଖି ହେ କେଶିମଥନମୁଦାରଂ । ରମୟ ମୟା ସହ ମଦନ
ମନୋରଥଭାବତୟା ସବକାରଂ । ଧ୍ରୁବ । ୧ ।
ପ୍ରଥମସମାଗମଲଜ୍ଜିତୟା ପଟୁ ଚଟୁଶତୈରନୁକୂଲଂ ।
ମୃଦୁମଧୁରସ୍ମିତଭାଷିତୟା ଶିଥିଲୀକୃତଜଘନଦୁକୂଲଂ । ୨ ॥
କଶଲୟଶୟନନବେଶିତୟା ଚରମୁରସି ମମୈବ ଶୟାନଂ ।
କୃତପରିରମ୍ଭଣଚୁମ୍ବନୟା ପରିରଭ୍ୟ କୃତାଧରପାନଂ । ୩ ।
ଅଲସନମୀଲତଲୋଚନୟା ପୁଲକାବଳିଲଳିତକପୋଲଂ ।
ଶ୍ରମଜଲସକଳକଳେବରୟା ବରମଦନମଦାଦତଲୋଲଂ ।
କୋକିଲକଲରବ କୂଜିତୟା ଜିତମନସିଜତନ୍ତ୍ରବଚାରଂ ।
ଶ୍ଳଥକୁସୁମାକୁଲକୁନ୍ତଲୟା ନଖଲିଖିତଘନସ୍ତନ ଭାରଂ । ୪ ॥
ଚରଣରଣତମଣିନୂପୁରୟା ପରିପୂରିତସୁରତ ବତାନଂ ।
ମୁଖରବଶଙ୍ଖଲମେଖଳୟା ସକଚଗ୍ରହଚୁମ୍ବନଦାନଂ । ୫ ॥
ରତସୁଖସମୟରସାଲସୟା ଦରମୁକୁଳତନୟନସରୋଜଂ ।
ନଃସହନପତତଲତକୁଲତୟା ମଧୁସୂଦନମୁଦତମନୋଜଂ ।
ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତମିଦମତଶୟମଧୁରିପୁନଧୁବନଶୀଳଂ ।
ସୁଖମୁତ୍କଣ୍ଠିତଗୋପବଧୂକଥିତଂ ବତନୋତୁ ସଲୀଳଂ । ୬ ।

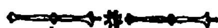
ରାଗ ମୂଖାର ! ଆଡ ତାଳ ॥

କେଶୀ ଦମିତ ଅଦ୍ଭୁତ ବଳାସିତ ମଦବ ଅନନ୍ତ ସେ ହୃଷିକେଶ ।
କାମ ଅଭିଳାଷରେ ସ୍ୱବତ ଅନୁକ୍ରମ ହେ ସଖି ମତେ
ଲୀଳାରେ କରଂ ପ୍ରବେଶ । ପଦ ।

ମୁଁ ଯେ ନଶି ଏକାନ୍ତ । କେଳକୁଞ୍ଜ ତଳ୍ପକ । ପ୍ରାପତ ହୋଇଥିବ
ସେ ମୋର ଇତସ୍ତତ । ଖୋଜିବା ବେଗକୁ । ଦେଖିବା ଇଚ୍ଛାରେ
ଥିବେଲୁଚ ମୁପୁଣି ଛଳହେଇ ପ୍ରତବଗକୁ । ସେତ ଆସିଲେ ବୋଲି ।–
ସ୍ମୃତ ଥିବ ତାହାଙ୍କୁ । ମୋହର ଏପରରେ । ସଂଭ୍ରମ ଦେଖିବାରୁ ।
ରତ ସମ୍ଭୋଗ ଉତ୍କଣ୍ଠାରେ ହସୁଥିବେ ॥ ୨ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶ

ହେବାର ସମୟରେ । ଲଜ୍ଜା ସହିତ ମୁହଁ ହୋଇଥିବ ମୋହର ଏମନ୍ତ ।
ଦେଖି ଅପରମିତ । କରୁଥିବେ ବଦନ୍ୟ ଷ୍ତରଣାକ । ମୃପୁଣି ମୃଦୁଳ
ମଧୁର ମନ୍ଦହାସ । ସହିତ ହେବା ବଚନ । କରନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ ।
ମୋହର ଜଘନର ଅମ୍ବର ସବୁର ଅତି ଆତୁରରେ ଶିଥିଳ କରି
ଦେବେ ॥ ୨ ॥ ପଲ୍ଲବ ତଳପରେ ପ୍ରେମେ ମୋତେ ଶୀଘ୍ରରେ ।
ଆକର୍ଷି ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ । ମେ ହରି ଉରପର ଚରି କାଳ ଯାଏ ।
ଅତିସୁଖରେ ଶୟନ କରିବେ । ତାଙ୍କ ଏସ୍ପତ ସ୍ପର୍ଶ ମୃଦୁହିଁ କ
କରନ୍ତ ଆଲିଙ୍ଗନ ଚୁମ୍ବନ ମାନଙ୍କୁ ବହିବ । ସେହିକାଳେ ସେ ପ୍ରତି
ସ୍ପୃରୁ ଆଲିଙ୍ଗନ । ଚୁମ୍ବନକୁ ଦେଇ ମୋ ଅଧରକୁ ତୋଷିବେ ॥ ୩ ॥
ଅଳସକୁ ବହି । ଦର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିବ ନୟନ ଯୁଗଳ ମୋହର ।
ରୋମ ହିତରେ ମନୋହର ହୋଇଥିବ । ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ଯୁଗଳ ତାହାଙ୍କର ।
ସୁରତ ବରଧିତ ଶ୍ରମଜଳ ନିକର । ସହିତ ହେଉ ଥିବ ମୋହର
କଳେବର । ଏସ୍ପର୍ଶକ ହରଷେ ଉତ୍ତମ କାମବଶେ । ଅଧିକ ଚଞ୍ଚଳ
ଶ୍ୱାସକୁ ବହିଥିବେ ॥ ୪ ॥ ପିକ ପାରାବତ । ଏହିମାନଙ୍କର ରୁତ ।
ପରିରେ କୂଜିତ ଶୁଣି ମୋର । କାମ ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁଂ ।
କରିଥିବେ ଆପଣା ବଶୀକାର । ଶିଥିଳ ହେଉଥିବା କୁସୁମ ମାନ
ଙ୍କରେ ଆକୁଳ ହୋଇଥିବେ । ମୋର କେଶ ନିକରେ । ଲେଖୁ
ଥିବେ ନଖର ଶିଖର ମାନଙ୍କରେ । ନବଉ ହେବାର ଉରଜ
ଯୁଗଳରେ ॥ ୫ ॥ ଧ୍ୱନି ଯୁକ୍ତ ହେବା ରତ୍ନ ନୂପୁର । ସୁନ୍ଦର ହୋଇ
ଥିବ ମୋ ପଦକୁ । ସେ ହରି ପରି ପୂରିତ କରୁଥିବେ । ସୁରତ
ମାନଙ୍କର ବିସ୍ତାରକୁ । ହୋଇ ଉଦ୍ଦାମରେ ସ୍ୱନକୁ ବାରଂବାର ।
କରୁଥିବେ ଏ ମେଖଳା ଦାମ ମେ ହରି । ସେ ରସିକ ଶେଖର ଚତୁର
ଯର ମୋର । ଅଶେଷ ଚୁମ୍ବନ ମାନଙ୍କୁ ବହିବେ ॥ ୬ ॥ ରତି
ସୁଖରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବାର । ରସରେ ହୋଇଥିବ ଅଳସିତ ।
ସେ ସମୟରେ ଦର ବିକଶିତ ପଙ୍କଜ । ପରିରେ ହୋଇଥିବ ତାଙ୍କ
ନେତ୍ର । ମୋର ଅସହମାନ ହେବାରେ ନିପତନ । ହୋଇ ଯିବ
ସକଳ ତନୁଲତା ବହନ । ଏପରି ଆଚରଣ ଦେଖି ସେ ମଧୁହନ ।
କାମ ଅଭିଳାଷକୁ ଉଦୟ କରିଦେବେ ॥ ୭ ॥ ମଦନସୁନ୍ଦର ରୂପ
ମନୋହର । ସେ ହରିଙ୍କ ସୁରତ ସୁଚରିତ । ମୃଦୁଳ ଭାଷିଣୀ

ବୃଷଭାନୁ ନନ୍ଦନୀ । କହିବା ଅନୁଚିନ୍ତା କଥାମୃତ । ନିରତେ ପାନକରି । ଦ୍ୱିଜ ଗଉର ହରି । ହରଷକର ଚିତ୍ତ କହେ ଏରସ ସେଗୀତ । ଆହେ ସୁଜନଜନେ ପ୍ରୀତକି ବହିମନେ । ମଧୁର ସ୍ୱନ କରିଗାନ କରି ସନ୍ତତେ ॥ ୮ ॥

ହସ୍ତସ୍ରସ୍ତବିଳାସବଂଶମନୃଜୁଭ୍ରୂବଲ୍ଲୀମଦ୍ବଲ୍ଲବୀ—
ବୃନ୍ଦୋତ୍ସାରିଦୃଗନ୍ତବୀକ୍ଷିତମତିସ୍ୱେଦାର୍ଦ୍ରଗଣ୍ଡସ୍ଥଳଂ ।
ମାମୁଦ୍ବୀକ୍ଷ୍ୟବିଲକ୍ଷିତଂସ୍ମିତସୁଧାମୁଗ୍ଧାନନଂକାନନେ ।
ଗୋବିନ୍ଦଂବ୍ରଜସୁନ୍ଦରୀଗଣବୃତଂପଶ୍ୟାମିହୃଷ୍ୟାମିଚ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ଅଷ୍ଟତାଳ ॥

ସଖିରେ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନରେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ।
ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛି ମନ ମୋହର ॥ ୧ ॥
ଗୋପାଙ୍ଗନା ମାନଙ୍କରେ । ବେଷ୍ଟିତ ହୋଇ ସଖୀରେ ।
ଖସିପଡୁଛି ଶ୍ରୀକରୁ ଲୀଳାବଂଶୀ ତାହାଙ୍କର ॥ ୨ ॥
କୁଟିଳ ଭ୍ରୂଲତା ମତ । ଏମନ୍ତପେ ଗୋପୀତତ ।
ଠାରୁ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଛି ନୟନାନ୍ତ ପୁରୁତର ॥ ୩ ॥
ମୋତେ ସ୍ୱେଦ ବିଶେଷରେ । ଭୟକୁ ଲଭି ମନରେ ।
କପୋଳ ଯୁଗଳେ ଝାଳ ହୋଇଅଛି ଜର ଜର ॥ ୪ ॥
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ବିଲକ୍ଷଣ । ସ୍ମିତରେ ହୋଇ ନିମଗ୍ନ ।
ହାସାମୃତରେ ବଦନ ଦିଶେ ଅତି ମନୋହର ॥ ୫ ॥
କହେ ଦ୍ୱିଜଗୌରହରି । ଶୁଣ ଆଗୋ ସହଚର ।
ସ୍ମିତ ସ୍ମିତକରେ ପୂରି ରହିଲା ଅକ୍ଷିମୋହର ॥ ୬ ॥

ଦୁରାଲୋକଃସ୍ତୋକସ୍ତବକନବକାଶୋକଲତିକାବିକାଶଃ
କାସାରୋପବନପବନୋଽପି ବ୍ୟଥୟତି ।
ଅପି ଭ୍ରାମ୍ୟଦ୍ଭୃଙ୍ଗୀରଣିତରମଣୀୟା ନ ମୁକୁଳ —
ପ୍ରସୂତିଶ୍ଚୂତାନାଂ ସଖି ଶିଖରିଣୀୟଂ ସୁଖୟତି ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଆହାରୀ । ଅଠତାଳ ।

ଭସ୍ମ ହେଉଛୁ ମୋଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଗୋ । ପ୍ରାଣସଙ୍ଗିନି ॥ ପଦ ॥
ରମଣି ମଣି । ଶୁଣମୋ ବାଣୀ । ଏବସନ୍ତ ଋତୁ ଉଦ୍ୟମକୁ ॥ ୧ ॥
ଅଳପ ହୋଇଛୁ ଗୁଚ୍ଛକୁ ବନ୍ଧିବାର ଅଶୋକ କଳିକା ବିକାଶକୁ ॥ ୨ ॥
ମୋସରୋବର ଉପବନର । ସହିତ ହେବାର । ଶୀତଳବାତକୁ ॥ ୩ ॥
ଲଙ୍ଗୀନକର । ଗୀତେ ଭ୍ରମର ହେବାରସାଳ ମୁକୁଳ ଶିଖରକୁ ॥ ୪ ॥
କହେ ଗଉରହରି ସେବକ ବରଣୀ ଶ୍ରୀମତୀ ବିରହ ଜ୍ୱରକୁ ॥ ୫ ॥

ସାକୂତସ୍ମିତମାକୁଳାକୁଳଗଲଦ୍ଧମ୍ମିଲ୍ଲମୁଲ୍ଲାସିତ-
ଭ୍ରୂବଲ୍ଲୀକମଲୀକଦର୍ଶିତଭୁଜାମୂଲାର୍ଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟସ୍ତନଂ ।
ଗୋପୀନାଂ ନିଭୃତଂ ନିରୀକ୍ଷ୍ୟ ଗମିତାକାଂକ୍ଷଶ୍ଚିରଂ ଚିନ୍ତୟନ୍-
ନନ୍ତର୍ମୁଗ୍ଧମନୋହରଂ ହରତୁ ବଃ କ୍ଲେଶଂ ନବଃ କେଶବଃ । ୦ ।

ଇତିଶ୍ରୀ ଭାଷା ସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ଦ୍ୱିତୀୟଃ ସର୍ଗଃ ।

ତୃତୀୟଃ ସର୍ଗଃ ।

କଂସାରିରପି ସଂସାରବାସନାବଦ୍ଧଶୃଙ୍ଖଳାଂ ।
ରାଧାମାଧାୟ ହୃଦୟେ ତତ୍ୟାଜ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରୀଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଏରକୁଲ୍ଲିକାମୋଦ । ଆଦିତାଳ ॥

ହେଲେହେଁ କଂସାରି ଗିରିବର ଧାରୀ ।
ଶ୍ରୀହରି ସଂସାର ବାସନା ବନ୍ଧନରେ ପୂରି ॥ ପଦ ॥
ଶୃଙ୍ଖଳା ପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ।
ଧରି ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ହୋଇ ଚଳେ ଝଟତି ॥ ୧ ॥
ଗପୋସବେ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ଥିଲୁ ପୂରି ।
ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ଗୋଲୋକେଶ୍ୱରୀ ॥ ୨ ॥

ଏମନ୍ତ ରାଧାଙ୍କଠାରେ ଥିଲା ଚିତ୍ତ ।
ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ସେ ଗୋପିକା ଯୂଥ ॥ ୩ ॥
ହ୍ଲାଦିନୀ ଶକ୍ତି ବୃଷଭାନୁ କିଶୋରୀ ।
ଦ୍ୱିଜ ଶିବେ କହେ ଭଜ ଗୌରହରି ॥ ୪ ॥

—※—

ଇତସ୍ତତସ୍ତାମନୁସୃତ୍ୟ ରାଧିକାମନଙ୍ଗବାଣଷିନ୍ନମନସଃ ।
କୃତାନୁତାପଃ ସ କଳିନ୍ଦନନ୍ଦିନୀତଟାନ୍ତକୁଞ୍ଜେ ବିଷାଦ ମାଧବଃ ।

ରାଗ ଆନନ୍ଦ ଭୈରବ । ଆଦି ତାଳ ॥

ସେବର ନାଗର । ଅତି କାତର । ବନ୍ଧୁ କହେ ଏଭିର ॥ ୦ ॥
ପ୍ରେମ ଭଙ୍ଗ ହେବାରୁ ରାଧାଙ୍କର ।
ଜନିତ ହେଲା ଚିନ୍ତାକୁଳିତ ଅପାର ।
ତେଣୁ ମୀନକେତନ ଶରରେ ଜର ଜର ।
ମରମ ବ୍ୟଥା ରଖି ନହେଲା ହୃଦସ୍ଥିର ॥ ୧ ॥
କେତେତ ଅତନୁର ମୁଁ କଲି ମନ୍ଦପଣକୁ ।
ଶିରୀଷ କୁସୁମ କୋମଳାଙ୍ଗୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କୁ ।
କୁଳିଶରୁ କଠିନ ଘନ ତାଡ଼ନକୁ ।
ଚଧାନକଲି ଯେ ଦେଖିବ କେତେତ ଦେଳକୁ ॥ ୨ ॥
କହେ ଗଉର ହରି । ଚିନ୍ତାମନରେ ଧରି ।
ବିପିନ ପ୍ରତିଦର ପ୍ରତି କୁଞ୍ଜକୁ ହେରି ।
ନଦେଖି ସେ ରାଧାଙ୍କୁ ଅତି ବିଷାଦ କରି ।
ଯମୁନାତଟ ନିକୁଞ୍ଜ ରେ ବସିଲେ ହରି ॥ ୩ ॥

ମାମିୟଂ ଚଳିତା ବିଲୋକ୍ୟ ବୃତଂ ବଧୂନିଚୟେନ ।
ସାପରାଧତୟା ମୟାପି ନ ନିବାରିତାତିଭୟେନ ।
ହରିହରି ହତାଦରତୟା ଗତା ସା କୁପିତେବ । ଧ୍ରୁବଂ ॥ ୧ ॥

କିଂ କରିଷ୍ୟତି କିଂ ବଦିଷ୍ୟତି ସା ଚିରଂ ବିରହେଣ ।
କିଂ ଧନେନ ଜନେନ କିଂ ମମ ଜୀବିତେନ ଗୃହେଣ । ୨ ।
ଚିନ୍ତୟାମି ତଦାନନଂ କୁଟିଲଭ୍ରୁ କୋପଭରେଣ ।
ଶୋଣପଦ୍ମମିବୋପରି ଭ୍ରମତାକୁଳଂ ଭ୍ରମରେଣ । ୩ ।
ତାମହଂ ହୃଦି ସଙ୍ଗତାମନିଶଂ ଭୃଶଂ ରମୟାମି ।
କିଂ ବନେଽନୁସରାମି ତାମିହ କିଂ ବୃଥା ବିଲପାମି । ୪ ।
ତନ୍ୱି ଖିନ୍ନମସୂୟୟା ହୃଦୟଂ ତବାକଳୟାମି ।
ତନ୍ନ ବେଦ୍ମି କୁତୋ ଗତାସି ନ ତେନ ତେଽନୁନୟାମି । ୫ ।
ଦୃଶ୍ୟସେ ପୁରତୋ ଗତାଗତମେବ ମେ ବିଦଧାସି ।
କିଂ ପୁରେବ ସସମ୍ଭ୍ରମଂ ପରିରମ୍ଭଣଂ ନ ଦଦାସି । ୬ ।
କ୍ଷମ୍ୟତାମପରଂ କଦାପି ତବେଦୃଶଂ ନ କରୋମି ।
ଦେହି ସୁନ୍ଦରି ଦର୍ଶନଂ ମମ ମନ୍ମଥେନ ଦୁନୋମି । ୭ ।

ରାଗ କାମୋଦ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ଚାହାଁ ହତାଦର କରିସେ କିଶୋରୀ ।
ଗଲେ ହୃଦସ୍ଥରେ ବିମୁଖ ହେଲାପରି ॥ ପଦ ॥
ମୋତେ ଏଗଧ' ସଖୀଗଣ ବେଷ୍ଟିତ ଦେଖି ।
ଶଙ୍କେ ପରୁଷ ରଷି ଗଲେ ଚଳି ।
ସ୍ୱୟଂ କୃତାପରାଧ । ସକାଶରୁ ମମଧ ।
ବାରଣ ନକଲି ଲଜ୍ଜା ଅତ ଘୋଟକି ॥ ୧ ॥
ସେ ରାଧା ଅପାର । ତରଣତରହନ୍ତୁ କକରବେ କବାକନ୍ଥୁଥିବେ ।
ଏ ମୋହର ଧନ । ଜନ ସୁଖ ସଦନ ।
କେଉଁ ଅବା କାରଣ ହେବ ତାଙ୍କ ଅଭାବରେ ॥ ୨ ॥
ରୋଷରୁ କୁଟିଳତା । ଲଭିବାରୁ ଭ୍ରୂଲତା ।
ମୁଖକୁ ମୁଁ ସଦା ଚିନ୍ତାକଲି ।
ଉପର ପ୍ରଦେଶରେ । ଭ୍ରମିବା ଭ୍ରମରେ ।
ଆକୁଳିତ ହେବା ଶୋଣ ପଦ୍ମ ପରିରେ ॥ ୩ ॥
ଶଙ୍କେ ସଙ୍ଗତ ହୋଇ ।- ଛନ୍ତିତ ପ୍ରାଣସଖୀ ।

ଅଛିଟମ୍ଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଁଢାଣ୍ଡିବ ।
ତନ୍ କେଉଁ କାରଣେ କଣ୍ଠକାଦ ଅରଣ୍ୟ ।
କେତକୁଆ କପା ପରଦାନ କରନ୍ତ । ୪ ।
ହେ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧୁର । ଅନ୍ୱେଷଣେ କାତର ।
ହୋଇଛି ମୁଁ ମେହର ପ୍ରରତରେ ।
କର ଗଡା ଘଠ । ସୁଧୀରେ କପା ଘତ ।–
ପର ଫଳବନ୍ତ ନଦଥ ସଂଭ୍ରମରେ । ୫ ।
ହେ ଡନ୍ଧୁ ତେମନ । ଡିବସେ ଅଠ ଖିନ୍ନ ।
ହେଲି ପରରେ ମୁଁ ମଣୁଅଛି ।
ନ ଜଣେ କେଉଁ ଠାକୁ । ଗମୁଛ ପ୍ରସନ୍ନକୁ ।
କରବାରେ ମନ । ହରତେ ବଳୁଅଛି । ୬ ।
ହେ ସୁନ୍ଦର ରୂପେ । କ୍ଷମା କର ମୁଁ କେତେବ ।
ଜଣ୍ଡା ନ ହୁଁ ଅପରାଧକୁ ।
ମୋତେ ହୋଇ ସଦୟ । ବରେ ଦର୍ଶନ ଦିଅ ।
ମଦନ ବାଣେ ମୁଁ ପଡୁଅଛି କଦନକୁ । ୭ ।
ହେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ଅତି ମନୋହର ।
ଅନୁଶଳ୍ପ ଜର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦେ ।
କହେ ଧିଜ ଗନ୍ଧରବର, ହେସାଧୀର ।
ନରତେ ଗାନକର । ବନ୍ଧୁ ହେତ ସନ୍ତୋଷେ । ୮ ।

—❊❊—

ହୃଦ ବିସଲତାହାରୋ ନାୟଂ ଭୁଜଙ୍ଗମ ନାୟକଃ ।
କୁବଳୟଦଳଶ୍ରେଣୀ କଣ୍ଠେନ ସା ଗରଳଦ୍ୟୁତିଃ । ୮ ।
ମଳୟଜ ରଜୋ ନେଦଂ ଭସ୍ମ ପ୍ରିୟାରହିତେ ମୟି ।
ପ୍ରହର ନ ହରଭ୍ରାନ୍ତ୍ୟାନଙ୍ଗ କ୍ରୁଧା କିମୁ ଧାବସି । ୯ ।

ରାଗ କାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ ।।
ସ୍ମର ନ ମର ତେତକନ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ର । ହର ଭ୍ରମ ନକର ।
ମୋ ଠାରେ କଂଟକ ।
କାନ୍ତବିଚ୍ଛେଦୀ ମୁହିଁ । କାନ୍ତ ସହିତ ସେହୁ ।
ସନ୍ତାପକୁ ଦେଉଅଛି କପା ଏତେ । ୧ ।

ଉରରେ ମୃଣାଳ ଲତିକା ଏହି ।
ଶଶଧର ଅବା ଶୋଭିଲୁ ସେ ଦହଇ ।
ନୀଳ ଉତ୍ପଳ ଦଳ । ଶଳେ ନେତ୍ର ଶରଳ ।
ମନସିଜ ଏନୋହେ ଉଗ୍ର ସତେ ।। ୨ ।।

...—...

ପାଣୌମା ଲୁଳ ଚୂତଶାଖିକମମୁଂ ମା ଶ୍ରୁପମାଂ ବ୍ରୋପଯ୍ ।
କ୍ରୀଡାନର୍ତ୍ତିତବର୍ଣ୍ଣମୁଚ୍ଛିତଜନାପାଡେନ ତ୍ଵଂ ଜୌବୁଷଂ ।। ୧୦ ।।
ତସ୍ୟା ଏବ ମୃଗୀଦୃଶୋ ମନସିଜପ୍ରେଷତ୍କଟାକ୍ଷ ଶୁଗ-
ଶ୍ରେଣୀଜର୍ଜ୍ଜରିତଂ ମନାଗପି ମନୋ ନାଦ୍ୟାପି ସନ୍ଧୁକ୍ଷତେ ।। ୧୧ ।।

ରାଗ ସ୍ୱୋଚମଲ୍ଲାର । ଆଦି ତାଳ ।।

ମାର ଚୂତ ଶର କରତେ ନ ଧରରେ ।
ଧରିଲେ ଧନୁରେ ସନ୍ଧାନ ନ କରରେ ।। ପଦ ।।
ହେ କ୍ରୀଡା ନର୍ତ୍ତିତ ଜଗତ । ହୋଇଛୁପ ଅତ ଅଚେତ ।
ଏପରି ଜନେ ଜଳେ ଆଘାତ ତହିଁରୁ ଅଛୁ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ୧
ସେ ମୃଗ ନୟନା ଶ୍ରୀରାଧାର । ତରଳ କଟାକ୍ଷ ଶର ନିକର ।
ଜରିବାରୁ ଅଙ୍ଗଲୁ ଜର ଜର । ଅଦ୍ୟାପି ହୋଇନାହିଁ ।-
ମନ ସ୍ଥିର ।। ୨ ।।

ଭ୍ରୂ ପଲ୍ଲବ ଧନୁରପାଙ୍ଗତରଙ୍ଗିତାନ
ବାଣା ଗୁଣଃ ଶ୍ରବଣପାଳିରିତି ସ୍ମରେଣ ।
ତସ୍ୟାମନଙ୍ଗଜୟଜଙ୍ଗମଦେବତାୟା
ମସ୍ତ୍ରାଣି ନିର୍ଜ୍ଜିତଜଗନ୍ତି କିମର୍ପିତାନ ।। ୦ ।।

ରାଗ ଉଦୟୁରବନାଟ । ଆଦି ତାଳ ।।

ଜସ୍ମ କର ତନ ପୁରକୁ ହରଣକୁ ବନ୍ଧ ।
ରଥା ଅଙ୍ଗେ ରଖି ଅଛୁ ଅସ୍ତ୍ର ଗଣକୁ ।। ପଦ ।।
ଅତ କୁଟିଳ ହେବାର । ଭ୍ରୂଲତାରେ ତାହାର ।
ରଖିଛୁ ନ ଶେସନକୁ ।। ୧ ।।

ତରଙ୍ଗ ଜଟାପ ନେଇ   ଦେଉ ଅଛୁ ମିଶାଇ ।
ଜଗ କର ଶାନ୍ତ ଶରୀରୁ ।୨।
ଅତି ସୁନ୍ଦର ଗ୍ରୀବା । ଗର୍ବ ହରରେ ମଦନ ।
ଯାତନେ ରଖିଲି ପ୍ରାଣକୁ ।୩।
ମୃଦୁ ଗର ରସାଗାର । ଅଟେ କର୍ପୂର ମଧୁର ।
ଗୌରିହର କହେ ଗୌରକୁ ।୦।

—०※०—

ଭ୍ରୂଚାପେ ନିହିତଃ କଟାକ୍ଷବିଶିଖୋ ନିର୍ମାତୁ ମର୍ମବ୍ୟଥାଂ
ଶ୍ୟାମାତ୍ମା କୁଟିଳଃ କରୋତୁ କବରୀଭାରୋଽପି ମାରୋଦ୍ୟମଂ ।
ମୋହଂ ତାବଦୟଞ୍ଚ ତନ୍ୱି ତନୁତାଂ ବିମ୍ବାଧରୋ ରାଗବାନ୍
ସଦ୍ବୃତ୍ତସ୍ତନମଣ୍ଡଳ ସ୍ତବ କଥଂ ପ୍ରାଣୈର୍ମମ କ୍ରୀଡତି ।୦।

ରାଗ ଆହାରୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

ଆହା ତୋର କୋମଳାଙ୍ଗି । ମୋ ପ୍ରାଣ ସଙ୍ଗି ॥ ପଦ ॥
ଭୂରୁ ଧନୁରେ ସନ୍ଧାନ । କରୁଣ କଟାକ୍ଷ ବାଣ ।
ମୋର ମନର କଦନ । କରୁ ଯେତେ ସେ ନିର୍ମାଣ ॥ ୧ ॥
ଅତି ଶ୍ୟାମଳ କୁଟିଳ । ହେବା କବରୀ ଭାର ।
ଉଦ୍ୟମ କରୁ ତ୍ରିପୁର । ଅରଜନ୍ମ ପଞ୍ଚବାଣର ॥ ୨ ॥
ରାଗ ମତ୍ତ ହେବାର । ସୁନ୍ଦର ବିମ୍ବାଧର ।
ଅତି ମୋହକୁ ବିସ୍ତାର । କରୁ ଶୀଘ୍ରରେ ମୋହର ॥ ୩ ॥
ସ୍ଥିରତର ହେବାର । କୁଚ ମଣ୍ଡଳ ତୋହର ।
କପାଇଁ ପ୍ରାଣକୁ ମୋର । ଖେଳ କରୁଛି ବିହାର ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରୀହର ଅନୁଚିନ୍ତିତ । ବଚନ ମଧୁରମୃତ ।
ତାହେ ଗୌରିହର ଚିତ୍ତ । ତୋଷେ କହେ ଏହୁଗୀତ ॥ ୫ ॥

—※—

ତାନି ସ୍ପର୍ଶସୁଖାନି ତେ ଚ ତରଳାଃ ସ୍ନିଗ୍ଧା ଦୃଶୋର୍ବିଭ୍ରମା-
ସ୍ତଦ୍ବକ୍ତ୍ରାମ୍ବୁଜସୌରଭଂ ସଚ ସୁଧାସ୍ୟନ୍ଦୀ ଗିରାଂ ବକ୍ରିମା ।

ସା ବିମ୍ବଗମାଧୁର୍ଯ୍ୟତ ବୃଷ୍ଟ୍ୟୁ ସଙ୍କେତେପି ଚେତ୍ମାନସଂ
ତସ୍ୟାଂ ଲଗ୍ନପରାସ୍ଥ ଦୃଷ୍ଟ ବନ୍ଧବନ୍ଧ୍ୟାଃ କଥଂ ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟତେ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ମଲୁଆ । ଆଡ ତାଳ ।

ହେ କଂସାରିଙ୍କ ଠାରେ । ଯେତେବେ ଚଉ ଛିଡାରେ ।
ଲଜ୍ଜା ଦୂର ଧିହେଲା ନିର୍ଜନରେ ।
ତେତେବେ କଣ୍ଠ ଏଣିବନ୍ଧ । ବ୍ୟାଧିମନେ ମୋତେ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏଣଗିରତେ ॥ ୧ ॥

ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ । ଶ୍ରୀବ ଅବସ୍ଥବ ।
ସରସ୍ୱ ସୁଖ ହେତୁ ଅଛି ସେତେନ ।
ସେ କନ୍ଦନ ବିଳାସ । ମଣି ପଦ୍ମ ସୁବାସ ।
ଅନୁକ୍ଷଣେ ଭାବନା ହୋଇଛି ମୋ ଚିତ୍ତେ ॥ ୨ ॥

ସୁଧା ନିଷ୍ୟନ୍ଦନ । ସ୍ନେହ ବଚନ ରଚନ ।
ବିମ୍ବାଧର ସୁଶୋଭିତ ।
ଇତ୍ୟାଦି ଓଷ୍ଠପୁଟର । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଚୟରେ ।
ସୁଖ ସମ୍ପାଦନରେ । ହୋଉଛି ଲୋଭିତ ॥ ୩ ॥

ହେ ମଧୁସୂଦନ । ଏପରିରେ ବଚନ ।
କହିଲେ ଯାହା ରଚନ ହୃଦେ ସ୍ମର ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ଗୀତ ପ୍ରବନ୍ଧ କରି ।
ଅତି ମଧୁର ତରେ ରଚନା କଲେ ଏପରି ॥ ୪ ॥

—*—

ତିର୍ଯ୍ୟକ୍‌କଣ୍ଠବିଲୋଳମୌଳିତରଳୋତ୍ତଂସସ୍ୟ ବଂଶୋଚ୍ଚର-
ଦ୍ଗୀତିସ୍ଥାନକୃତାବଧାନଲଲନାଲକ୍ଷୈର୍ନ ସଂଲକ୍ଷିତାଃ ।
ସଂମୁଗ୍ଧଂ ମଧୁସୂଦନସ୍ୟ ମଧୁରେ ରାଧାମୁଖେନ୍ଦୌ ମୃଦୁ-
ସ୍ପନ୍ଦଂ କନ୍ଦଳିତାଶ୍ଚିରଂ ଦଧତୁ ବଃ କ୍ଷେମଂ କଟାକ୍ଷୋର୍ମୟଃ ॥ ୦ ॥

—...—

ଇତି ଭାଷାସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ଗଃ ।

ଚତୁର୍ଥଃ ସର୍ଗଃ ।

ଯମୁନାତୀରବାନୀରନିକୁଞ୍ଜେ ମନ୍ଦମାସ୍ଥିତଂ ।
ପ୍ରାହ ପ୍ରେମଭରୋଦ୍ଭ୍ରାନ୍ତଂ ମାଧବ ରାଧିକାସଖୀ । ୦ ।

ରାଗ ରେଟୁପ୍ତି । ଅଷ୍ଟ ତାଳ ॥

କଳିନ୍ଦ ନନ୍ଦନୀ ତଟରେ । ଅତି ଶୀତଳ । କୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦିରେ ।
ରାଧା ପ୍ରେମରେ । ଚଞ୍ଚଳ ଚିତ୍ତରେ ।
ବସିଛନ୍ତି ତହିଁ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦରେ ॥ ୧ ॥
ପ୍ରେମ ପୂର୍ଣ୍ଣା ରାଧା ସଖୀ । ତାଙ୍କ ବିରହ ବେଦନା ଦେଖି ।
କାନ୍ତ ସଂମେଳନ କରିବାରେ । ଯତ୍ନ ହୋଇ ଯାଇ ।
କହନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ନିରେଖି ॥ ୨ ॥

—o—

ନିନ୍ଦତି ଚନ୍ଦନମିନ୍ଦୁକିରଣମନୁବିନ୍ଦତି ଖେଦମଧୀରଂ ।
ବ୍ୟାଳନିଳୟମିଳନେନ ଗରଳମିବ କଳୟତି ମଳୟସମୀରଂ
ସା ବିରହେ ତବ ଦୀନା　　　　ଧ୍ରୁବ ॥ ୦ ।
ମାଧବ ମନସିଜବିଶିଖଭୟାଦିବ ଭାବନୟା ତ୍ୱୟି ଲୀନା ।
ଅବିରଳନିପତିତମଦନଶରାଦିବ ଭବଦବନାୟ ବିଶାଳଂ ।
ସ୍ୱହୃଦୟମର୍ମଣି ବର୍ମ କରୋତି ସଜଳନଳିନୀଦଳଜାଳଂ । ୧ ।
କୁସୁମବିଶିଖଶରତଳ୍ପମନଳ୍ପବିଳାସକଳାକମନୀୟଂ ।
ବ୍ରତମିବ ତବ ପରିରମ୍ଭସୁଖାୟ କରୋତି କୁସୁମଶୟନୀୟଂ । ୨ ।
ବହତି ଚ ବଳିତବିଲୋଚନଜଳଧରମାନନକମଳମୁଦାରଂ ॥
ବିଧୁମିବ ବିକଟବିଧୁଂତୁଦଦନ୍ତଦଳନଗଳିତାମୃତଧାରଂ । ୩ ।
ବିଳିଖତି ରହସି କୁରଙ୍ଗମଦେନ ଭବନ୍ତମସମଶରଭୂତଂ ।
ପ୍ରଣମତି ମକରମଧୋ ବିନିଧାୟ କରେ ଚ ଶରଂ ନବଚୂତଂ । ୪
ପ୍ରତିପଦମିଦମପି ନିଗଦତି ମାଧବ ତବ ଚରଣେ ପତିତାହଂ ।
ତ୍ୱୟି ବିମୁଖେ ମୟି ସପଦି ସୁଧାନିଧିରପି ତନୁତେ ତନୁଦାହଂ ।୫
ଧ୍ୟାନଲୟେନ ପୁରଃ ପରିକଳ୍ପ୍ୟ ଭବନ୍ତମତୀବ ଦୁରାପଂ ।
ବିଳପତି ହସତି ବିଷୀଦତି ରୋଦିତି ଚଞ୍ଚତି ମୁଞ୍ଚତି ତାପଂ । ୬ ।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ଅଠ ତାଳ ।

ଖଣ୍ଡେହି ମାଧବ ସେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଭୃତ୍ୟ ।
ବିରହରେ ଦନ୍ତ ହାନ ମଦନ ଖାଉଛୁ ॥ ପଦ ॥
ନନ୍ଦାକର ଚନ୍ଦନ । ଚନ୍ଦ୍ରମା କିରଣ । ଅଧୀର ବଧିକି ପାଉଛନ୍ତି ।
ଝିଲ୍ଲୀଙ୍କ ଝଙ୍କାର । ମିଳନ ହେବାର ।
ମଳୟ ବାତ, ବିଷସମ ମଣୁଛନ୍ତି ॥ ୧ ॥
ଅନ୍ତରରେ ନିପତନ । ହେବାର ମଦନ ବାଣରୁ ତାର ଅନବରତରୁ ।
ବିଶାଳ ଅଳକ । କଳକର ଦଳ ।
ଜଳ ହୃଦ ସ୍ଥଳେ କବଚ କରିଛନ୍ତି ॥ ୨ ॥
ମୀନ କେତନ ଶର । ଧୈର୍ଯ୍ୟାବୃତ ପର । ଭୃଙ୍ଗ ପଦରଙ୍କୁ ଯୁଝନ୍ତି ।
ବିଳମ୍ବ କଳା କମଳାସ୍ତ୍ର କୁସୁମ ।
ତଳପ କେବଳ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ॥ ୩ ॥
ଅତି ମନୋହର । ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାର । ଗଳିତ ହୋଇଛି ନେତ୍ରଜଳ ।
ବସୁଛି ଅନ୍ୟନ୍ତ । ବିକଟ ରାହୁ ଦନ୍ତ ।
ପାଠେ ବିଗଳିତ ସୁଧା ଝଣେ ସମାନ ॥ ୪ ॥
ଏକାନ୍ତ ସ୍ଥଳରେ । ମୃଗମଦ ରାଶିରେ । ତୁମ୍ଭଙ୍କ ମୂରତି ଲେଖୁଛନ୍ତି ।
ତଳି ପ୍ରଦେଶରେ ମକର । ଲେଖିକରେ ।
ବୃନ୍ତ ଶର ଦେଇ ପ୍ରଣାମ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୫ ॥
ସେ ନବକିଶୋରୀ । ପଦତଳେ ପଡ଼ି ପ୍ରଣିପାତ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି ।
ତୁମ୍ଭେ ମୋଠାରେ । ରୋଷ ବନ୍ଧୁ ବାରେ ।
ହିମକର ହେଲେ ମୋତନକୁ ଦହୁଛି ॥ ୬ ॥
ସେଥିରୁ ଅନ୍ତରେ । ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ । ସେତ ପୁରତରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି,
ବିଳାସ ହାସକୁ । ବିଷାଦ ବେଦନକୁ ।
ବସ୍ତୁତ ହୋଇ ତାପ ଦୂର କରୁଛନ୍ତି ॥ ୭ ॥
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗଉର । ହରି ଜନେ ତୁମ୍ଭର । ମାନସକୁ ଅତିସ୍ଥିରକର ।
ସେ ହରି ସରସ । ସୁମଧୁର ରସ ।
ପାନେ ମନ ତୋଷ କର, ଗାନ କର ॥ ୮ ॥

ଅବାସୋ ବିପିନାୟତେ ପ୍ରିୟସଖୀମାଲାପି ଜାଲାୟତେ ।
ତାପୋଽପି ଶ୍ୱସିତେନ ଦାବଦହନ ଜ୍ୱାଳାକଲାପାୟତେ ।
ସାପି ତ୍ୱଦ୍ବିରହେଣହନ୍ତ ହରଣୀରୂପାୟତେ ହା କଥଂ ।
କନ୍ଦର୍ପୋଽପି ଯମାୟତେ ବିରଚୟନ୍ ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳବିକ୍ରୀଡିତଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଡ ତାଳ ॥

ଶୁଣହେ ମୋହନ । ବଚନ୍ତୁ ମଣିନମତ ଗୀତ ନର୍ତ୍ତନ ।
ବିବିଧ ସୁଖ ସଂକୁଳ ହେବା ସଦନ ।
କଣ୍ଟକ ପାଷାଣରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।
ବନପର ମଣୁଛି ଶରୀରେ ଘେନ ॥ ୧ ॥
ବିରହିଦବୁ ଭୂମିର । ଭୂପ ଅଳଙ୍କାର ସମାନ ବଯ୍ସୀନକର ।
କହୁଛି ବେଢ଼ା ଜାଲ ପରକାର ।
ପ୍ରତି ପ୍ରତି ବଗରେ ହେ କିଶୋର ॥ ୨ ॥
ସୁହାଗରୁ ଭୂମିର । ଉଚିତ ହେବାର ।
ଶାନ୍ତ ଆଶ୍ୱାସ ହିମସାର । ଘନ ସାର ଚନ୍ଦନ ।
ଏ ଉପଚାରମାନ । ସଂସ୍ତବତ ହେବାର ସାନ୍ତ୍ୱନ ।
କଲେ ସନ୍ତାପ ନୋହେ ନିବାରଣ ॥ ୩ ॥
ଅନୁକ୍ଷଣେ ବର ।- ବରମ୍ବ ଯେ ତାର ।
ବେଦନା ହେଲାନ ଅପାର ।
ବିଶେଷେ ତପତ ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରଭଞ୍ଜନ । ବିପିନ ବହ୍ନିର ସମାନ ।
ଜାଳେ ଦେଉଛି ତାହା ଅପଘନ ॥ ୪ ॥
ତବ ଚନ୍ତାରେ କର । ବୃଷଭାନୁ କୁମାରୀ ।
ହୋଇଛିତ ହରଣୀ ପର ମଦନ ଯମ ପର ।
ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ କ୍ରୀଡାକର । ଫିଙ୍ଗିଦିଅଇ ତାକୁ ଓଟାର ।
ସ୍ତୁତ ଶୁହେଁ ଆସି ମୋଦକୁ ଧର ॥ ୫ ॥
ଏହ୍ୱପର ଢାର । ଅପାର ଅନ୍ତର ।
ଦାୟାହୋଇଛି ହେ ଗୁଧାର । ମଣୁତ ଅଛି ଅତିବେଦରେ କାତର,
ଶୁଣ ଶୁଣ ମୁରଲୀଧର । କହେ ଗୌରହରି ଏହ୍ନାଗିର ॥ ୬ ॥

• • ~—• • •

ସ୍ତନବନିହିତମପିହାରମୁଦାରଂ ।
ସା ମନୁତେ କୃଶତନୁରିବ ଭାରଂ ।
ରାଧିକା ତବ ବିରହେ କେଶବ ॥ ୦ ॥ ଧ୍ରୁବ ॥
ସରସମସୃଣମପି ମଳୟଜପଙ୍କଂ ।
ପଶ୍ୟତି ବିଷମିବ ବପୁଷି ସଶଙ୍କଂ ॥ ୧ ॥
ଶ୍ୱସିତପବନମନୁପମପରିଣାହଂ ।
ମଦନଦହନମିବ ବହତି ସଦାହଂ ॥ ୨ ॥
ଦିଶି ଦିଶି କିରତି ସଜଳକଣଜାଳଂ ।
ନୟନନଳିନମିବ ବିଗଳିତନାଳଂ ॥ ୩ ॥
ନୟନବିଷୟମପି କିଶଳୟତଳ୍ପଂ ।
ଗଣୟତି ବିହିତ ହୁତାଶ ବିକଳ୍ପଂ ॥ ୪ ॥
ତ୍ୟଜତି ନ ପାଣିତଳେନ କପୋଳଂ ।
ବାଳଶଶିନମିବ ସାୟମଲୋଳଂ ॥ ୫ ॥
ହରିରିତି ହରିରିତି ଜପତି ସକାମଂ ।
ବିରହବିହିତମରଣେବ ନିକାମଂ ॥ ୬ ॥

ରାଗ ମାରୁଆ । ଅଟ ତାଳ ॥

ବିଚ୍ଛେଦରୁ ତୁମ୍ଭର । ପ୍ରେମ ତତପର । ହୋଇଛି ରାସେଶ୍ୱରୀ ।
ଉରେ ଥିବା ହାର । ହାର ତା ଶରୀର ।
ଖିନ୍ନରୁ ମଣେ ଭାର ହେ ଶ୍ରୀହରି ॥ ୧ ॥
ଦ୍ରବ ସୁଚିକ୍କଣ । ହେବାର ଚନ୍ଦନ । ଭୂଷଣେ ଯେ ତାହାକୁ ।
ଆପଣା ଶରୀରେ । ଶଙ୍କା ସହିତରେ ।
ଦେଖୁଛି ବିଷ ପରି ହେ ଶ୍ରୀହରି ॥ ୨ ॥
ଅଧିକ ହେବାର । ଉପମାର ସାର । ନିଃଶ୍ୱାସ ପବନକୁ ।
ଧରୁଛି ସନ୍ତତ । କାମ ବାତ. ହୋତ୍ର ।
ଶିଖା ସମୂହ ପରି ହେ ॥ ୩ ॥
ଦିଗ ମାନଙ୍କରେ । ବିକ୍ଷେପଣ କରେ । ସେ ନୟନ ନୀର କଣକୁ ।
ବିଶେଷରେ ଜଳ ।– କୁ ତଳରୁ ନାଳ ।
ଗଳିତ ହେଲା ପରି ହେ ଶ୍ରୀହରି ॥ ୪ ॥

କପୋଳକୁ ଚାଣି । ଚଳୁ ଏକକ୍ଷଣେ । ବରଜକୁତ ଚାହିଁ ରସବତୀ ।
ସାୟଂସନ୍ଧ୍ୟା କାଳ । ସ୍ୱସ୍ଥ ଅଚଞ୍ଚଳ ।
ତାଳ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପର ହେବ ॥ ୫ ॥
ନମ୍ବୁକ ପଥରେ । ଦେଖିଲେ ସେ ଥରେ । ପଲ୍ଲବ ଶମ୍ବୁକକୁ ।
ମଣ୍ଟୁ ତଯାନ୍ତ । ହେଜାଇ ହୁତାଶନ ।
ସମାଧ ମନେ ଲେଖ ହେ ଶ୍ରୀହରି ॥ ୬ ॥
କହେ ଦୋରିହର । ଶ୍ରୀହରି ୬ । ଜପେ ହୃଦେ ସକାମନାକର ।
ଫଳହ ବନ୍ଧିତ । ମରଣ ପରତ ।
ଦଶ୍ମନ୍ତୁ ହେ ସୁନ୍ଦରୀ ହେବ ॥ ୭ ॥

ସା ରୋମାଞ୍ଚତଶୀତ୍କରୋତ ବିଲପତ୍ୟୁତ୍କମ୍ପତେ ତାମ୍ୟତି ।
ଧ୍ୟାୟତ୍ୟୁଦ୍ଭ୍ରମତି ପ୍ରମୀଳତି ପତତ୍ୟୁଦ୍ୟାତି ମୂର୍ଚ୍ଛତ୍ୟପି ।
ଏତାବତ୍ୟତନୁଜ୍ୱରେ ବରତନୁର୍ଜୀବେନ୍ନ କିଂ ତେ ରସାତ୍ ।
ସ୍ୱର୍ବୈଦ୍ୟପ୍ରତିମ ପ୍ରସୀଦସି ଯଦି ତ୍ୟକ୍ତୋଽନ୍ୟଥା ହସ୍ତକଃ ॥ ୧୦ ॥

ରାଗ କାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ ।

ମାର ଜ୍ୱରରେ ଅଥିର ତାର ଶରୀର ।
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରୀତି ପ୍ରଣୟକୁ । ଚେନ୍ତ ହୋଇଛି କାତର ॥ ପଦ ॥
ଆହେ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମର । ପଢ଼ ଚକିତ୍ସ କବର ।
ହେଉ ପ୍ରସନ୍ନ ଟବ୍ରୁ । ଉଦ୍ଧାର କର ।
ତବଧ ସେ ଉପଦ୍ରବ । ହୋଇଛି ତାର ସମ୍ଭବ ।
କ୍ଷଣହେ ପ୍ରଣ ବାଞ୍ଛନ୍ତ । କହ ନହିଁଇ ସେ ଗିର ॥ ୧ ॥
ତୁମ୍ଭରସ ଔଷଧରୁ । ଅବା ଶୃଙ୍ଗାର ରସରୁ ।
ରସାସ୍ୱାଦ ଭିଳାନ୍ତରୁ । କାମ ଜ୍ୱରରୁ ।
ପ୍ରସନ୍ନ ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେ । ଆନ୍ଥିକ ପ୍ରାଣେ ଜଇବେ ।
ନିଷ୍ଟୁର କର ମୁଏବେ । କହୁଛି ହେ ନାଗର ॥ ୨ ॥

ହେଉ ଅଛୁ ପୁଲକିତ । କରୁଛୁ ଧୀତ୍କାର ବୁନ୍ଦ ।
ବିଳାପ କରି ବହୁତ । ପାଉଛୁ ଶୀତ ।
ଅତି ଶଯ୍ୟାରେ କମ୍ପନ । ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ଅଚେତନ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ବିଷାଦ ମନ । କରି ବିକଳ ତାହାର ॥ ୩ ॥
ଲୋଟୁଛୁ କ୍ଷିତି ଉପରେ । ଚେତନା ନାହିଁ ଦେହରେ ।
ନୟନକୁ ବୁଜି ଧୀରେ । ଉଠୁଛୁ ଖରେ ।
ଦୁର୍ବଳ ଲଭି ମୋହକୁ । ହେଉଛୁ ମୂର୍ଚ୍ଛିତକୁ ।
ପୁଣି କରୁଛୁ ନିଦ୍ରାକୁ । ଗୌରହରି କହେ ଏପରି ॥ ୪ ॥

କନ୍ଦର୍ପଜ୍ୱରସଂଜ୍ୱରାତୁରତନୋରାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମସ୍ୟାଶ୍ଚିରଂ
ଚେତଶ୍ଚନ୍ଦନଚନ୍ଦ୍ରମଃକମଳିନୀଚିନ୍ତାସୁସନ୍ତାମ୍ୟତି ।
କିନ୍ତୁକ୍ଳାନ୍ତିବଶେନଶୀତଳତନୁଂତ୍ୱାମେକମେବପ୍ରିୟଂ
ଧ୍ୟାୟନ୍ତୀରହସିସ୍ଥିତାକଥମପିକ୍ଷୀଣାକ୍ଷଣଂପ୍ରାଣିତି ॥ ୦ ॥

ରାଗ ସାରଙ୍ଗ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ଆହେ ନାଗର ବର ସୁନ୍ଦର । ସନ୍ତାପ ବିରହିଣି ତାର ।
କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟତର । ହୋଇଛି ଅପାର ।
ଚିରରୁ ସେ ପ୍ରକାର । ଏବେତା ଶ୍ରବଣ କର ॥ ୧ ॥
ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦନ । ନଳିନ ଗଣ । ସନ୍ତାପ ହର କାରଣ ।
ହେଲେ ସ୍ମରଣ ମାତ୍ର । ଗ୍ଳାନ ହେଉଛି ଗାତ୍ର ।
ଏପରିଯେ କେମନ୍ତ । ବଞ୍ଚିବ ପ୍ରାଣତାର ॥ ୨ ॥
ଚନ୍ଦନାଦିରୁ ଶୀତଳ । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରେମ୍ଣ ଅଟେ ହେ ତୁମ୍ଭର ।
ଏକାନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନ । କରୁଛନ୍ତି ଜାଣ ।
ହୋଇ ଅତି କ୍ଷୀଣ । ଦୁର୍ବଳରୁ ଶରୀର ॥ ୩ ॥
କେବଳ ଲାବଣ୍ୟ ମାତ୍ର । ଅଛି ହେ ପ୍ରିୟ ତାହାର ଗାତ୍ର ।
ଧରିଛି କେବଳ । ନିଶ୍ୱାସ କେବଳ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌର ।- ହର ଏ କଷ୍ଟସ୍ଥିତିର ॥ ୪ ॥

—o—

କ୍ଷଣମପି ବିରହଃ ପୁରା ନ ସେହେ
ନୟନନିମୀଲନଖିନ୍ନୟା ଯୟା ତେ ।
ଶ୍ୱସିତି କଥମସୌ ରସାଲଶାଖାଂ
ଚିରବିରହେଣ ବିଲୋକ୍ୟ ପୁଷ୍ପିତାଗ୍ରାଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ନଟ କୁରିଙ୍ଗି । ଆଦି ତାଳ ॥

(କାମଜନା ଜାନା ପ୍ରଭା

କପଟ ଗମଣ ଧର ରହିଛ ସେ କନ୍ଦର୍ପ ॥ ପଦ ॥

ଷଟକ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚରି । ଭ୍ରମର ଯାର ଅମ୍ବରି ।
ଚଞ୍ଚୁପଟେ ଯେ ଖଡ୍ଗଧର ॥ ୧ ॥
କୋକିଳ ଚମ୍ପକ କଳି । ବିରହି ଜନଙ୍କ ବଳି ।
ମଳୟ ବାତକୁ ପ୍ରସର ॥ ୨ ॥
ରସାଳ ତରୁ କୁସୁମ । ନାଳରେ ସୁମନୋରମ ।
ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖି କର ॥ ୩ ॥
ସେ ତ୍ରୁଟିର କର ପ୍ରୀତ । ତର ଧରଣରେ ଅତ ।–
କ୍ଷମ୍ଭରେ ଗଞ୍ଜନ ସର ॥ ୪ ॥
ଏବେ ଶତ୍ରୁ ଧନ୍ୟ କର । ଗମନ କରହେ ହରି ।
କହେ ଧିକ ଗନ୍ଧବହର ॥ ୫ ॥

...*...

ସୁଗନ୍ଧିଂ ଦେବଦେବୈ ଦିବ୍ୟହୃଦ୍ୟତ୍ଵଦଙ୍ଗସଙ୍ଗାମୃତମ ଦ୍ରସାଧ୍ୟଂ ।
ବମୁଲ୍ଲବାଧାଂକ୍ଷୁଦ୍ରୟେନଂଧାମ୍ନୁପେନ୍ଦ୍ରବକ୍ତ୍ରାଦପିଦାରୁଣୋଽପି ॥

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ଅଠ ତାଳ ॥

(ଗୋକୁଳର ଓର ଗୋପାଳ । ପ୍ରଭୃ)

ଆହେ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର । ଦୁହିଙ୍କର ଠାରୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ॥ପଦ॥
ଚନ୍ଦ୍ରୀ ବଦନଠାରୁ ଅଧିକରେ ଦାରୁଣ ।
ଅଟହେ ବ୍ରଜ କିଶୋର ॥ ୧ ॥

ମନମଥ ବ୍ୟାଧି । ପୀଡ଼ାର ଅବଧି ।
ନାହିଁ ଆଜ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କର ॥ ୨ ॥
ଭୁଜ ଅଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ । ମନ୍ତ୍ରକେ ଅନଙ୍ଗ ।
କରି ମୁକ୍ତ ହେବ ଜ୍ୱର ॥ ୩ ॥
ଅତି ଦୁର୍ଗ ତର ତାହାରୁ ଉଦ୍ଧର ।
କର ସକଳ କେପସାର ॥ ୪ ॥
ଧିକ ଗୌରହରି । କହେ ଆନନ୍ଦହରି ।
ଚରିତକୁ ଏହା ଭାବ ॥ ୫ ॥

—※—

ବୃଷ୍ଣିବ୍ୟାକୁଳଗୋକୁଳାବନବଶାଦୁଦ୍ଧୃତ୍ୟ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନଂ ।
ବିଭ୍ରଦ୍ବଲ୍ଲବବଲ୍ଲଭାଭିରଧିକାନନ୍ଦାଚ୍ଚିରଂ ଚୁମ୍ବିତଃ ।
ଦର୍ପେଣୈବ ତଦର୍ପିତାଧରତଟୀସିନ୍ଦୂରମୁଦ୍ରାଙ୍କିତୋ-
ବାହୁର୍ଗୋପତନୋସ୍ତନୋତୁ ଭବତାଂ ଶ୍ରେୟାଂସି କଂସଦ୍ୱିଷଃ ॥
ଇତିଶ୍ରୀ ଭକ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ବଚନଦ ଗୌରହରି କୃତ ଚତୁର୍ଥଃସର୍ଗଃ

—○—

ପଞ୍ଚମ ସର୍ଗଃ ॥

ଅହମିହନିବସାମିଯାହିରାଧାମନୁନୟମଦ୍ୱଚନେନଚାନୟେଥାଃ ।
ଇତିମଧୁରିପୁଣାସଖୀନିୟୁକ୍ତାସ୍ୱୟମିଦମେତ୍ୟପୁନର୍ଜଗାଦରାଧାଂ ॥

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଏରସ୍ମେ । ପ୍ରଥ)

ରାଧାର ବିରହ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଗିର । ଶ୍ରବଣେ ମାତ୍ରେ ମୋ ହର ।
ଦ୍ୱିଗୁଣେ କମ୍ପେ ଶରୀର । ପାଦ ଚଳିବାକୁ ।
ଅଶକ୍ତ ସଖୀରେ । ତା ନକୁଞ୍ଜର ବସିଛୁ ସତ୍ୱରେ ।
ହେ ସଖି ତୁ ଯାଇ । ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନା କହି ।
ପ୍ରସନ୍ନ କରାଇ । ଆଣିବୁ ଧରି କରି ॥ ୧ ॥

ଏପରି କହୁ ମଧୁ ଦନ ବାର । ସେ ଧୂର୍ତ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଖର ।
ଆଦରେ ପ୍ରେରିତ କରି । ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ।
ପରବେଶ ହୋଇ । ଶ୍ରୀମନ୍ତଙ୍କି ତହୁଁ ।
ଦୁଃଖ ମନରେ ବହୁ । କାନ୍ତ ବିଷୟ ମାନ । କରି ବିସ୍ତାର । ୨ ।
ଗୋବିନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ପଦାରବିନ୍ଦ । ମଧୁରନ୍ଧ ମକରନ୍ଦ ।
ପାନେ ମନସ ମିଳିନ୍ଦ । ରକ୍ଷି ସୁଖ କରି । ଧିଜ ଗୌରହର ।
ମନ୍ଦୁତାପ ହର । ହୃଦୟରେ ପୂରି । ଶ୍ରୀଗୀତଗୋବିନ୍ଦ
କରେ ଭାଷା ବନ୍ଧ । ଗୀତରେ ବଷଦ ପରି ରୁଚିର । ୩ ।

ରାଗ ଅନନ୍ଦ ଭୈରବ । ଅଦ ତାଳ ।

ତବ ବିରହେ ବନମାଳୀ ସଖି ସୀଦତି ରାଧେ । ଧ୍ରୁ । ୦ ।
ବହତି ମଳୟସମୀରେ ମଦନମୁପନିଧାୟ
ସ୍ଫୁଟତି କୁସୁମନିକରେ ବିରହିହୃଦୟଦଳନାୟ ।
ଦହତି ଶିଶିରମୟୂଖେ ମରଣମନୁକରୋତି ।
ପତତି ମଦନବିଶିଖେ ବିଲପତି ବିକଳତରୋଽତି । ୧ ।
ଧ୍ୱନତି ମଧୁପସମୂହେ ଶ୍ରବଣମପି ଦଧାତି ।
ମନସି ବଳିତ ବିରହେ ନିଶି ନିଶି ରୁଜମୁପଯାତି । ୨ ।
ବସତି ବିପିନବିତାନେ ତ୍ୟଜତି ଲଳିତମପି ଧାମ ।
ଲୁଠତି ଧରଣୀଶୟନେ ବହୁ ବିଲପତି ତବ ନାମ । ୩ ।

ଅନଦାନ ସେଟବେଶକୁ ବହୁ । ହେବାରୁ ଅନ୍ତର ।
ତେତିକ ବେଳକୁ । ତୋ ବିରହ ଦୁଃଖରୁ ।
ବସିଛନ୍ତି ସେ କିଶୋର ବର । ପଦ ।
କୁଟିଳ ମାଳିନ୍ୟଶାଳ । ମଳୟଗିରି । ଦରୁ ସଂଭୂତ
ମରୁତ । ମଦନ ସହିତରେ । ଅବାରଣ ଗତିରେ । ବହିବାରୁ
ଅବିରତ । ବିରହଣୀଗଣ । ଚେତନ ବିଦଳନ । କରିବାକୁ

ବାଟରେ । ନରନେ ବନ୍ଧ ପ୍ରମଦନ । ମଦନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ।
ହୁଅନ୍ତେ କେଉଁକଥା କହେ ତହିଁ ସମ୍ଭ୍ରମ । ୧ ॥
ଅତି ଶୀତଳତର । ହେବାର ହିମକର । ଅଖିଳ ଦୁଃଖ
ହର । ହେଲେହେଁ କରଇ ଦହନ ମରଣ ସମାନ ।
ମୋହ ହେବ ଅପାର ସ୍ମରଣର ପତନ । ହୁଅନ୍ତେ । ପୁନଃ
କେତେ ବଚନ ମାନଙ୍କୁ ବହି । ଆହା କପା ନମର । ରହିଲି
ଦେଇ ହର । କେବଳ ଉଚ୍ଚରେ ବେଦନ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୨ ॥
ମଧୁକର ନିକର । କରବାର ପୁଷ୍ପର । ଶ୍ରବଣ ମଣ୍ଡଳରେ
ଶ୍ରୀକର । ଯୁଗଳ ଶ୍ରବଣ । ଦୁହିଁରେ ଆଚ୍ଛାଦନ । କରନ୍ତି
ତହିଁଳରେ ବିରହ ଉଦ୍ଦୀପନ । ହେଉଥିବାରୁ ମଦନ । ପ୍ରତି
ପ୍ରତି କ୍ଷଣରେ । ସେହିର ଗାଢ଼ ଦୁଃଖ ଆସେ । ତେବରୁ
ତାଙ୍କ ପ୍ରସ । ଉଭୟରୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପୀଡ଼ା ଲଭେ କଟିରେ ॥ ୩ ॥
ବିଧୁର ହେବାର । ବିପିନରେ ବର ।- ନଗର ରହିଛନ୍ତି ।
କେବଳ । ଅତି ମନୋହର ଲଳିତ ମଧୁର । ବଚନ
ରହିଛନ୍ତି । ପୁଣିସନ୍ତତରେ । ଧରଣୀ ଶୟନରେ । ବିଶେଷେ
ଲୋଟୁଛନ୍ତି । ଦୁନ୍ଦୁର । ନାମକୁ ଧରି ଧରି । ଆକୁଳରେ
ପୂରି । ବହୁଳ ବେଦନ ମାନଙ୍କ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୪ ॥ ମେଚର
ନାଗରୀ । ପାଶେ ସହଚରୀ । କହିଲେ ଯେତେପରି । ଶ୍ରୀହରି
ବିରହବେଦନା । ମାନଙ୍କ ରଚନା । କରି ଗୌରହରି ।
ମନ ତୋଷରେ । ଅନବରତରେ । ଏଗୀତ ଗାନକରି ।
ହେ ଜନେ । ପାତକ ଦୁନ୍ଦୁର ନାଶକର । ସବୁ । ହିନକର
ଉଦୟରେ ତମସ ପରି ॥ ୫ ॥

ପୂର୍ବଂ ଯତ୍ର ସମଂ ତ୍ୱୟା ରତିପତେରାସାଦିତାଃ ସିଦ୍ଧୟ-
ସ୍ତସ୍ମିନ୍ନେବ ନିକୁଞ୍ଜମନ୍ମଥମହାତୀର୍ଥେ ପୁନର୍ମାଧବଃ ।
ଧ୍ୟାୟଂସ୍ତ୍ୱାମନିଶଂ ଜପନ୍ନପି ତବୈବାଳାପମନ୍ତ୍ରାକ୍ଷରଂ ।
ଭୂୟସ୍ତ୍ୱତ୍କୁଚକୁମ୍ଭନିର୍ଭରପରୀରମ୍ଭାମୃତଂ ବାଞ୍ଛତି ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଆହାରି । ଆଦି ତାଳ ।
(ନାଗର କି ହେଲ ଗୋ । ପ୍ରତି)

ଘନ ଶ୍ୟାମଗୋ । ଜନ ନୟନ ଅଭିରାମଗୋ । ପଦ ।
ପୂର୍ବେ ଯର୍ଦ୍ଧ ନିବାସ । କରି ସେ ପୀତବାସ ।
ଲଭିଲେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗମ ଗୋ । ୧ ।
ତୁମ୍ଭ କେଳି ରଙ୍ଗରେ । ରତି ପତି ସଙ୍ଗରେ ।
ଲଭିଲେ କାମ ସିଦ୍ଧ ଗ୍ରାମ ଗୋ । ୨ ।
ସେ ମଦନ ତୀର୍ଥରେ । ଏବେ ତୁମ୍ଭ ଅର୍ଥରେ ।
ଜପନ୍ତି ବସି ରାଧାନାମ ଗୋ । ୩ ।
ସଂତତେ ତୁମ୍ଭଠାବ । ହୃଦୟେ ଭାବ ଭାବ ।
ହେଲେକ ଯୋଗିଙ୍କର ଧାମ ଗୋ । ୪ ।
ତୁମ୍ଭ କୁଚ ଆଶ୍ଳେଷ । ଦିବ୍ୟଅମୃତ ରସ ।
କରୁଛନ୍ତି ଅନ୍ତରେ କାମ ଗୋ । ୫ ।
ଦ୍ୱିଜ ଗଉରହରି । ସେରୂପ ଚନ୍ଦ୍ରାକରି ।
କଲି ଏଗୀତକୁ ଉଦ୍ୟମ ଗୋ । ୬ ।

—※—

ରାଗ ଆନନ୍ଦ ଭୈରବ । ଆଦି ତାଳ ।

ରତିସୁଖସାରେ ଗତମଭିସାରେ ମଦନମନୋହରବେଶଂ ।
ନ କୁରୁ ନିତମ୍ବିନି ଗମନବିଲମ୍ବନମନୁସର ତଂ ହୃଦୟେଶଂ ।
ଧୀରସମୀରେ ଯମୁନାତୀରେ ବସତି ବନେ ବନମାଳୀ ।
ପୀନପୟୋଧରପରିସରମର୍ଦ୍ଦନଚଞ୍ଚଳକରଯୁଗଶାଳୀ । ଧ୍ରୁବ ।
ନାମସମେତଂ କୃତସଙ୍କେତଂ ବାଦୟତେ ମୃଦୁବେଣୁ ।
ବହୁ ମନୁତେ ନନୁ ତେ ତନୁସଙ୍ଗତପବନଚଳିତମପି ରେଣୁ ।
ପତତି ପତତ୍ରେ ବିଚଳିତ ପତ୍ରେ ଶଙ୍କିତଭବଦୁପଯାନଂ ।
ରଚୟତି ଶୟନଂ ସଚକିତନୟନଂ ପଶ୍ୟତି ତବ ପନ୍ଥାନଂ ।
ମୁଖରମଧୀରଂ ତ୍ୟଜ ମଞ୍ଜୀରଂ ରିପୁମିବ କେଳିଷୁ ଲୋଲଂ ।
ଚଲ ସଖି କୁଞ୍ଜଂ ସତିମିରପୁଞ୍ଜଂ ଶୀଲୟ ନୀଲନିଚୋଳଂ । ୨ ।

ଉରସିମୁରାରେ ରୁପହିତହାରେ ଘନଇବ ତରଳବଲାକେ ।
ତଡିଦିବ ପୀତେ ରତିବିପରୀତେ ରାଜସି ସୁକୃତବିପାକେ ।୩।
ବିଗଳିତବସନଂ ପରିହୃତରସନଂ ଘଟୟ ଜଘନମପିଧାନଂ ।
କିଶଲୟଶୟନେ ପଙ୍କଜନୟନେ ନିଧିମିବ ହର୍ଷନିଧାନଂ ।୪।
ହରିରଭିମାନୀ ରଜନିରିଦାନୀମିୟମପି ସ୍ୱାତି ବିରାମଂ ।
କୁରୁ ମମ ବଚନଂ ସତ୍ୱରରଚନଂ ପୂରୟ ମଧୁରିପୁକାମଂ ।୫।

ସଖିରେ ଯମୁନା ତୀରେ ।
ବସିଛନ୍ତି ବନମାଳୀ ଧୀର ସମୀରେ ।
ଗୋପୀ ପୃଥୁଳ ସ୍ତନ । କରିବାରୁ ମର୍ଦ୍ଦନ ।
ହୋଇଛନ୍ତିକର ମିଥୁନ ଚଞ୍ଚଳ ଅତି ସୁନ୍ଦର ॥ ପଦ ॥
ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟେଶ୍ୱର । ପାଶକୁ ଗମନ କର ।
ସଂକେତ ସ୍ଥଳରେ ବସିଛନ୍ତି ନାଗର ।
ସଂଯୋଗ ସୁଖସାର । ମଦନ ମନୋହର ।
ସୁବେଶ ହୋଇଛନ୍ତି । ଗତି ବିଳମ୍ବନ କର ॥ ୧ ॥
ଧରି ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ । କରିଣ ସଙ୍କେତକୁ ।
ସୁମଧୁରେ ମୁରଲୀ କରି ବାଦନକୁ ।
ତୁମ୍ଭ ଅଙ୍ଗ ସଙ୍ଗତ । ଚଳିତ ବାତ ଧୂଳିତ ।
ମଣୁଛନ୍ତି ବହୁତ । ପବରେ ସଂଭାବନାରେ ॥ ୨ ॥
ପକ୍ଷୀତରୁ ଶିଖରେ । ଆସି ଶୀଘ୍ରେ ବସିବାରେ ।
ପତ୍ର ବିଚଳିତ ହେବାରୁ । ବିଶେଷରେ ।
ତୁମ୍ଭର ଆଗମନ । ଶଙ୍କାକରି ଶୟନ ।
ରଚନ କରଛନ୍ତି । ନୟନେ ଚାହିଁ ପଥରେ ॥ ୩ ॥
ଅବ ପର ମଞ୍ଜୀର । ତେଜନ୍ତରେ ଏତ ଅଧୀର ।
କେଳି ଆବଳରେ ଚଞ୍ଚଳିତ ମୁଖର ।
ଅନ୍ଧକାର ପୁଞ୍ଜରେ । ସହିତ ନିକୁଞ୍ଜରେ ।
ପିନ୍ଧିନୀଳ ନିଚୋଳ ଗମନ କର ଧୀରେ ॥ ୪ ॥
ଗିରିଧାରି ଉପରେ । ସୁରତ ବିପରୀତରେ ।
ବିରାଜିତ ହେବୁଟି ସେହି କାଳରେ ।
ଉରେ ଥିବାରି ବାର । ତରଳ ବକ ନିକର ।
ଘନେ ବିଦ୍ୟୁତର ଶୋଭା ପାଇବୁ ପୁଣ୍ୟଫଳରେ ॥ ୫ ॥

ପଲ୍ଲବ ଶୟନରେ । ପଙ୍କଜାକ୍ଷଙ୍କ ଠାରେ ।
ବସନ ହୀନ ମେଖଳାପର ହୃଦରେ ।
ଜଘନକୁ ଘଞ୍ଚନ ; କରରେ ସଖି ବନ୍ଧନ ।
ହୁଅଇ ନଧି ଅଧୀନ ଯେମନ୍ତ ଦରିଦ୍ରରେ ॥ ୭ ॥
କନ୍ଦର୍ପ ଗଉର ହର ! ସେମାନ ଅଛନ୍ତି କର ।
ଆଦର କରନ୍ତେ ଗୋ ! କଶିପାଉଛୁପର ।
ଧେନ ମୋଚନକୁ । ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ବେଶକୁ ।
ଘନଶ୍ୟାମ ମନକୁ । ହରନ୍ତ କର ସଧୀରେ ॥ ୭ ॥

ବିକିରତି ମୁହୁଃ ଶ୍ୱାସାନ୍ଦ୍ୱାସାଃ ପୁରୋ ମୁହୁରୀକ୍ଷତେ
ପ୍ରବିଶତି ମୁହୁଃ କୁଞ୍ଜଂ ଗୁଞ୍ଜନ୍ମୁହୁର୍ବହୁ ତାମ୍ୟତି ।
ରଚୟତି ମୁହୁଃ ଶଯ୍ୟାଂ ପର୍ଯ୍ୟାକୁଳଂ ମୁହୁରୀକ୍ଷ୍ୟତେ
ମଦନକଦନକ୍ଲାନ୍ତଃ କାନ୍ତେ ପ୍ରିୟସ୍ତବ ବର୍ତ୍ତତେ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ମଲ୍ଲାର । ଅଷ୍ଟ ତାଳ ॥

ଶୁଣଗୋ ପ୍ରାଣ ସିଡଣି । ତୁମ୍ଭ ପ୍ରିୟ ମୁରଲୀ ପାଣି ॥ ପଦ ॥
ମଦନ କଦନେ ହରି । ବଦନ ମଳିନ କରି ।
ତଦନ କନ୍ଦ ନପାରି । ଶ୍ୱାସ ଛାଡେ ପୁଣି ପୁଣି ॥ ୧ ॥
ଆସିଲେ ମୋର ପାଶକୁ । ଗଲେ ସେ କେଉଁ ଦେଶକୁ ।
ବୋଲି ସେ ପ୍ରତି ଦିଶକୁ । ଗ୍ୟନ୍ତି ଛନ୍ତିରେ ରମଣି ॥ ୨ ॥
କି ଅବା ଅନ୍ୟ ପଥରେ । ଆସିନଦେଖି କୁଞ୍ଜରେ ।
ଲେଉଛନ୍ତି ଗୁଣ ଗୁଣି ॥ ୩ ॥
ଶୁଣି ମଞ୍ଜୀର ସିଞ୍ଜିତ । ଶବ୍ଦ ହୋଇ ହରଷିତ ।
ଶୟନ କରେ ନିମିତ । ତୁମ୍ଭ ଆଗମନ ଜାଣି ॥ ୪ ॥
ନଦେଖିବାରୁ ସେ ତହିଁ । ଅତି ଆକୁଳକୁ ଦହି ।
ପାଦପ ଲତାକୁ ଚୁହିଁ । ରହିଛନ୍ତି ଲଭି ଗ୍ଲାନି ॥ ୫ ॥
ସେ ବୃତ୍ତ ପ୍ରିୟ ବଚନ । ଗଉରହର ରଚନ ।
କର ହରଷରେ ଗାନ । କରେ ମାନସକୁ ଆଣି ॥ ୬ ॥

ଦ୍ୱ୍ୱାନ୍ୟେନ ସମଂ ସମଗ୍ରମଧୁନା ଚଣ୍ଡାଂଶୁରସ୍ତଂ ଗତୋ—
ଗୋବର୍ଦ୍ଧନସ୍ୟମନୋରଥେନଚସମଂପ୍ରାପ୍ତଂତମଃସାନ୍ଦ୍ରତାଂ ।
କୋକାନାଂ କରୁଣସ୍ୱନେନ ସଦୃଶୀ ଦୀର୍ଘା ମଦଭ୍ୟର୍ଥନା
ତନ୍ମୁଗ୍ଧେ ବିଫଳଂ ବିଳମ୍ବନମସୌ ରମ୍ୟୋଽଭିସାରକ୍ଷଣଃ ।୦।

ରାଗ ସାରଙ୍ଗ । ଆଦି ତାଳ ।

ହେ ମୁଗ୍ଧେ ତୋକାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝକାଣୁ ଅଗୋ ରାଧେ । ପଦ ।
ସେ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ । ସଙ୍ଗ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗେ ।
ଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ଏବେ । ଗମନ କର ତୁ ବେଗେ ॥ ୧ ॥
ପ୍ରଳମ୍ବ କରିବାର । ବିଫଳ ହିନା ତୋର ।
ସୁନ୍ଦର ସନ୍ଧ୍ୟତରେ । ଶେଷହେଲା ଦିବସର ॥ ୨ ॥
ସମଗ୍ରରେ ଦିନେଶ । ହୋଇବାରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ।
ଶ୍ୟାମ ଅଭିଳାଷ ସଙ୍ଗ । ଜାତ ହେଲାନ ତମସ ॥ ୩ ॥
ଚକ୍ରବାକ ଯାକର । କରୁଣ ସ୍ୱନତର ।
କାର ହେଲାନ ମୋର । ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନକର ॥ ୪ ॥
କହେ ଗଉରହରି । ହେବାକୁ ଅଭିସାର ।
କାଳ ଆଉ ଏପର । ନାହିଁ ବୋହିବରେ ଘୋର ॥ ୫ ॥

—୦○୦—

ଅଶ୍ଳେଷାଦନୁଚୁମ୍ବନାଦନୁନଖୋଲ୍ଲେଖାଦନୁସ୍ୱାନ୍ତଜ—
ପ୍ରୋଦ୍‌ବୋଧାଦନୁସଂଭ୍ରମାଦନୁରତାରମ୍ଭାଦନୁପ୍ରୀତୟୋଃ ।
ଅନ୍ୟାର୍ଥଂ ଗତୟୋର୍ଭ୍ରମାନ୍ମିଳିତୟୋଃ ସମ୍ଭାଷଣୈର୍ଜାନତୋ—
ର୍ଦମ୍ପତ୍ୟୋରିହକୋନକୋନତମସିବ୍ରୀଡାବିମିଶ୍ରୋରସଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଆହାରି । ଅଦ୍ଧ ତାଳ ।

ଆନ ବିଷୟରେ । ଯାଇ ଭ୍ରମ ବଶରେ ।
ମିଳିଗଲେ ପ୍ରିୟାପ୍ରିୟ ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ । ପଦ ।
ସଂଭାଷଣରେ । ଜାଣିଲେ ଦୁହେଁ ଦୁହିଙ୍କ ।
ଏଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ କଣ୍ଠ ନଣାଙ୍କି ॥ ୧ ॥

ଆଲିଙ୍ଗନ ଚୁମ୍ବନ ନଖର ଛେଦନେ ।
ମନମଥକୁ ଜିଣୁ ଭଲ କି ଅନ୍ତରେ ॥ ୩ ॥
ଅତ ସଂଭ୍ରମରେ । ରତି ... ପାନ ।
ବହିଲେ ମୋ ହୃଦୟରେ ଅପୂର୍ବ ... GADAGADA ...
ମଣିକାଞ୍ଚିର ରବରେ ମେଳି ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକର ।
ହୋଇଲି ବା କେଉଁ କେଉଁ ରସ ସଂଶ୍ରମ । ୪ ।
ଅଭିକାର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ । ଧନ୍ୟ ଶ୍ରୀଗୀରହର କହେ ।
ହରଷରେ ଏପରି ଠିକ ॥ ୫ ॥

···※···

ସଭସୃତକ୍ଳାନ୍ତଂ ବନ୍ୟସ୍ୟନ୍ତ୍ରୀଂ ଦୃଶୌ ଋମିରେ ପଥି
ପ୍ରକ୍ଷତରୁ ମନ୍ଦଂ ସ୍ତ୍ରିତ୍ୱା ମନ୍ଦଂ ପଦାନି ବତନ୍ୱତୀଂ ।
ଜଥମପି ରହଃ ପ୍ରାପ୍ତାମଙ୍ଗୈରନଙ୍ଗତରଙ୍ଗିଭିଃ
ସୁମୁଖି ସୁଭଗଃ ପଶ୍ୟନ୍ ସ ତ୍ୱାମୁପୈତୁ କୃତାର୍ଥତାଂ ॥ ୦ ।

ଗଉ ଆହାର । ଆଦ ତାଳ ॥

ସେ ବର ନାଗର । ପ୍ରଣୟରେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଦନ ହର ସଜନ ॥ ପଦ ।
ଚମ ସହୃପ ପଥରେ । ଦେଖିବେକେ । ତୋର ଭୟ ଚଞ୍ଚଳରେ ।
ସେ କାଳେ ଏକ ସଖୀ ସଙ୍ଗରେ । ଅନଙ୍ଗ ରସ ରଙ୍ଗରେ ।
ସହ୍ୱତ ହୋଇ ବୃନ୍ଦ ଥିବୁ ପ୍ରତ ଦଗରେ ॥ ୧ ॥
ପ୍ରତ ତରୁତଳରେ । ବହୁ ବହୁ । ସହରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ।
ହରଷେ ପଦ ସ୍ଥଳ । କାମିନୀ । ସଂକେତ କୃଞ୍ଜ ଜାଣି ।
କର ଝଟତ ଗତ । ପ୍ରୀତ ପ୍ରମୋଦରେ ॥ ୨ ॥
କପର ହେଲେ ଦୁଃଖରେ ଆଗୋ ସହୃ । ଏକାନ୍ତ ନକୁଞ୍ଜରେ ସବୁରେ
ତୋତେ ଦେଖି ସୁନ୍ଦର । କିଶୋର ବର ବର ।
ହୁଅନ୍ତୁ ସେ କୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ନରନ୍ତର ॥ ୩ ॥
ଏପର ଯେତେ ପରରେ । ବାଣାକାକ୍ଷୀ ଦୂତୀକ କିଶୋରଙ୍କଠାରେ ।
ପ୍ରବୋଧି କହିବାର ବଚନ । ଗଉର ହର ରଚନ ।
କଲି ଏରସକୁ ଗାନ । କରଜନେ ନରନ୍ତରେ ॥ ୪ ॥

ରାଧାମୁଗ୍ଧମୁଖାରବିନ୍ଦମଧୁପସ୍ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟମୌଳିସ୍ଥଳୀ
ନେପଥ୍ୟୋଚିତନୀଲରତ୍ନମବନୀଭାରାବ ।ରାନ୍ତକଃ ।
ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦଂ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରୀଜନମନସ୍ତୋଷପ୍ରଦୋଷଶ୍ଚିରଂ
କଂସଧ୍ୱଂସନଧୂମକେତୁ ରବତୁ ତ୍ୱାଂ ଦେବକୀନନ୍ଦନଃ । ୧ ।

ଇତି ଭାଷାସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ପଞ୍ଚମ ସର୍ଗଃ ।

—※—

ଅଥତାଂଗନ୍ତୁମଶକ୍ତାଂଚରମନୁରକ୍ତାଂଲତାଗୃହେଦୃଷ୍ଟ୍ୱା
ତଚ୍ଚରିତଂଗୋବିନ୍ଦେମନସିଜମନ୍ଦେସଖୀପ୍ରାହ ॥ ୧ ॥

ରାଗ ମଲ୍ଲାର । ଆଦି ତାଳ ॥

ଦେଖି ଏଉତ୍ତାରୁ । ମୁରଲୀ ପାଣିଙ୍କ ।
ପ୍ରିୟସଖୀ କହଇ ଯାଇ ବାଣିଙ୍କ ॥ ପଦ ॥

ଯିବାକୁ ସ୍ଥଳ । ନପାଟରେ ବାଳୀ । କୃଷ ହେବାରୁ ତନୁ କେଶିଙ୍କ ॥ ୧ ॥
ଶର ଜାଳନ୍ତୁ । ଯେ କର ଭେଦରୁ । ବହନ୍ତି ଅନଙ୍ଗର ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ॥ ୨ ॥
ନଲୁଙ୍କେ ରହି । ଦୁଃଖକୁ ବହି । ବୁହଇ ନୟନରୁ ପଣିଙ୍କ ॥ ୩ ॥
କାମରେ ମନ୍ଦ । ହୋଇ ଯୋବନ୍ଦ । ଥିଟଲତ ତାଙ୍କ ଯୋଡ଼ ପାଣିଙ୍କ ॥ ୪ ॥
ଘନରହର । ଶତେ ଶ୍ରୀହର । ବିରହ କୃଶ ମୂର୍ତ୍ତି ଠାଣିଙ୍କ ॥ ୫ ॥

—※※※—

ପଶ୍ୟତି ଦିଶି ଦିଶି ରହସି ଭବନ୍ତଂ ।
ତ୍ୱଦଧରମଧୁରମଧୂନି ପିବନ୍ତଂ ।
ନାଥ ହରେ ସୀଦତି ରାଧା ବାସଗୃହେ । ଧ୍ରୁବ ।
ତ୍ୱଦଭିସରଣରଭସେନ ବଲନ୍ତୀ ।
ପତତି ପଦାନି କିୟନ୍ତି ଚଲନ୍ତୀ ॥ ୧ ।
ମୁହୁରବଲୋକିତମଣ୍ଡନଲୀଳା ।
ମଧୁରିପୁରହମିତି ଭାବନଶୀଳା ॥ ୨ ॥

ତ୍ୱରିତମୁପୈତି ନ କଥମଭିସାରଂ ।
ହରିରିତି ବଦତି ସଖୀମନୁବାରଂ ॥ ୩ ॥
ବହତି ବଣଦବଣକଣଲସ୍ପଳୟା ।
ଜୀବତି ପରମିହ ତବ ରତିକଳୟା ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରିୟତି ତମୃତ ଜଳଧରକଳ୍ପଂ ।
ହରିରୁପଗତ ଇତି ତିମିର ମନଳ୍ପଂ ॥ ୫ ॥
ଭବତି ବିଲମ୍ବିନୀ ବିଗଳିତଲଜ୍ଜା ।
ବିଲପତି ରୋଦତି ବାସକସଜ୍ଜା ॥ ୬ ॥
ଶ୍ରୀଜୟଦେବକବେରିଦମୁଦିତଂ ।
ରସିକଜନଂ ତନୁତାମତିମୁଦିତଂ ॥ ୭ ॥

ରାଗ ଆନନ୍ଦ ଭୈରବ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

ଆହେ ଆଶ୍ରିତ ଜନ । ଜାଲ ପାଳକ ।
ହେନାଥ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ । ଶଙ୍ଖ ଧାରକ ।
ଆସିବ ବୋଲି । ବିବିଧ ଉପହାରକୁ
ଘେନି ନିକୁଞ୍ଜେ ପାଉଛନ୍ତି କେତେ ଦୁଃଖ ॥ ପଦ ॥
ଏକାନ୍ତରେ ସେତ ପ୍ରତ ଦର୍ଗମାନଙ୍କୁ ।
ଅବ ଲୋକନ କରୁଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ଶ୍ରୀରାଧା ଅଧର ମଧୁର ପିୟୂଷକୁ ।
ପାନ କରଯେ ତୁମ୍ଭେ ବହୁ ଅନୁରାଗକୁ ॥ ୧ ॥
ତୁମ୍ଭ ଅଭି ସରଣ କରିବା ଉତ୍ସବରେ ।
ଶୀଘ୍ରେ ଉଠି ମୋର ପାଣିକ ଧରେ ।
ପଦ୍ଦଣ୍ଡ କେତେ ଯାଇ ହୃସ୍ପନ୍ଦିତଭବରେ ।
ପଡ଼ୁ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଧରଣି ଉପରେ ॥ ୨ ॥
ବିରହ ତାପରେ ମଣି ଭୂଷଣ ଗଣ ।
ତେଜିଜ ମୃଣାଳ ବଳୟାକରେ କଙ୍କଣ ଜାଣ ।
ରହନ୍ତୁ ଦେଖିବ ବୋଲି ଅରେ ଶ୍ରୀଲପନ ।
କେବଳ ପ୍ରାଣ ଅଛୁ ତବ ସ୍ନେହରେ ॥ ୩ ॥

ପୁଣି ପୁଣି ପ୍ରତି ଭୂଷଣ ଗଣକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।
କଣ୍ଠପୂର୍ବ ତନମଳକୁ ।
ମଧୁରପୂ ମ ଏମନ୍ତ ବୋଲି ଚିତ୍ତକୁ ।
ଭାବନା କରୁଛନ୍ତି ଅଭେଦ ରୂପକୁ ॥ ୪ ॥
ସଖୀକି ପଚାରନ୍ତି କାହିଁକି ଏପରି ।
ମୋ ଠାରେ କହିତରେ କରୁଣା କରି ।
ଅଭିସାରକୁ ନକରନ୍ତୁ ଗୋ ସହଚରୀ ।
ଥରକୁ ଥର ମୋହ ଗିରକୁ କହି ହରି ॥ ୫ ॥
ଆସିଲେ ଶ୍ୟାମ ବୋଲି ଉତ୍ସୁକ ଭାବରେ ।
ଜଳଧର ସମାନ ତଡ଼ିରକୁ ଭ୍ରମରେ ।
ଆଶ୍ଳେଷ କରୁଛନ୍ତି ଯୁଗଳ ଭୁଜରେ ।
ଚନ୍ଦନକୁ ଦଅନ୍ତି ସତମଣି ଚିତ୍ତରେ ॥ ୬ ॥
ତୁମ୍ଭର ଆଗମନ ବିଳମ୍ବ ହୋଇବାରୁ ।
ସ୍ତ୍ରୀତ ହେଲାକ ଲଜ ଆଜ ସେ ରମ୍ଭୋରୁ ।
ହେଜକୁ ସଜ କର ମନସିଜ ଦୁଃଖରୁ ।
ସ୍ୱେଦନ ବିଳାପ କରୁଛନ୍ତି ହୋଇ ସ୍ୱାରୁ ॥ ୭ ॥
ଯାହାଙ୍କୁ ସଖୀ କହିଲେ ଏମନ୍ତ ଗିର ।
ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣ ଯୁଗଳ ନିରନ୍ତର ।
ଚିତ୍ତ ହୃଦସ୍ଥ କମଳରେ ଦେଇ ଗଉର ।
ହରି କହେ ବାସକ ସଜ୍ଜିକା ରସସାର ॥ ୮ ॥

—...—

ବିପୁଲ ପୁଲକ ପାଳିଃ ସ୍ଫୀତ ଶୀତ୍କାର ମନ୍ତ—
ର୍ଜନିତ ଜଡିମ କାକୁ ବ୍ୟାକୁଳଂ ବ୍ୟାହରନ୍ତୀ ।
ତବ କିତବ ବିଧାୟାମନ୍ଦକନ୍ଦର୍ପଚିନ୍ତାଂ
ରସଜଳଧିନିମଗ୍ନା ଧ୍ୟାନଲଗ୍ନା ମୃଗାକ୍ଷୀ । ୦ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଅଟ ତାଳ ।

(ଚନ୍ଦ୍ର ନଣାରେ । ପ୍ରଭୃ)
ହେ ଧୂର୍ତ୍ତ ବର । ତୁମ୍ଭ ବିରହରେ ଖିନ୍ନ ହେଲାଣି ଶରୀର ॥ ୦ ॥

ତାଙ୍କୁ ଗହନ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣି । ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ରହିଲ କମଣି ।
ଏବେହେଁରୁ ତୁମ୍ଭେ ଶଠଶେଖରୀ ।
ଶିରୋମଣି ଅଟ କି ନ ଅଟ ତାବସ୍ତୁର ॥ ୧ ॥

ପ୍ରେମ ସର୍ବସ୍ୱଭୂତ ତାଙ୍କର । ତୁମ୍ଭେ ସିନା ଆହେ ବଂଶୀଧର ।
ଅମନ୍ଦ କାମ ଚିନ୍ତାକୁ ତୁମ୍ଭର ।
ବିଧାନତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ରାଧା ହୃଦୟର ॥ ୨ ॥

କରି ଅଛି ମୁଁ କେତେ ପାତକ । ହେବି କପଟରେ ଆଶ୍ୱାସକ ।
କେତେ ଲଭିଲେନି ସ୍ମର ଦୁଃଖ ।
ବୋଲି ଏପରି ହୋଇଛନ୍ତି ଧ୍ୟାନ ଲଗ୍ନପର ॥ ୩ ॥

ଯେତେ ଅଛନ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣ । ତୁମ୍ଭଠାରେ କରି ସମର୍ପଣ ।
ଅଭିଳାଷ ସମୁଦ୍ରେ ମଗ୍ନେଣ ।
ରହିଛନ୍ତି କେହ୍ନେ ବୋଲି ଉଦ୍ଧାର ॥ ୪ ॥

ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗେ ପୁଲକ ସଞ୍ଚାର । ପୁଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି ସୀତ୍କାର ।
କହେ ଗଭୀର ହରି ଅପାର ।
ବାଧା ପ୍ରବଳ ହୋଇଛନ୍ତି ନମନେ ରାଧାର ॥ ୫ ॥

—•○•—

ଅଙ୍ଗେଷ୍ୱାଭରଣଂ କରୋତି ବହୁଶଃ ପତ୍ରେଽପି ସଂଚାରିଣି
ପ୍ରାପ୍ତଂ ତ୍ୱାଂ ପରିଶଙ୍କତେ ବିତନୁତେ ଶଯ୍ୟାଂ ଚିରଂ ଧ୍ୟାୟତି ।
ଇତ୍ୟାକଳ୍ପବିକଳ୍ପତଳ୍ପରଚନାସଂକଳ୍ପଲୀଳାଶତ—
ବ୍ୟାସକ୍ତାପି ବିନା ତ୍ୱୟା ବରତନୁର୍ନୈଷା ନିଶାଂ ନେଷ୍ୟତି ।୦।

ରାଗ ଆହାରି । ଆଦି ତାଳ ॥

ତୁମ୍ଭ ବିହୁନେ ଆହେ ଶ୍ରୀହରି ।
ଘୋର ନିଶାକୁ ନେବ କିହ୍ନ କପରି ॥ ପଦ ॥

ବହୁତ ଆଭରଣ । ଅଙ୍ଗେ କରି ଭରଣ ।
ପତ୍ରରେ ସଂସ୍ଫୁରଣ । କରେ ବର କଶୋରୀ ॥ ୧ ॥

କରଇ ଚିର ଧ୍ୟାନ । ସଜାଡଇ ଶୟନ ।
ତୁମ୍ଭର ଆଗମନ ହୃଦୟରେ ବିସ୍ତରି ॥ ୨ ॥

ଏପରିରେ ଆକଳ୍ପ । ରୁମ୍ଣସଙ୍ଗ ଉକଳ୍ପ ।
କେଳି ଶୈଳ ସଂକଳ୍ପ ଧରି ଯେ ନାଗରୀ ॥ ୩ ॥
ଗଉରହରି କହେ । ତାଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇ ସ୍ନେହେ ।
ଏବେ ଅତି ବିରହେ ନଦଅ ପାରି ॥ ୪ ॥

—॰❀॰—

କଂ ବୃନ୍ଦାମ୍ୟପି କୃଷ୍ଣଭୋଗିଭବନେ ଖ୍ୟାଶ୍ରୀରଭୂମିବୁହେ ।
ଭ୍ରାତର୍ଯୀହୁ ନ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରମିତଃ ସାନନ୍ଦନନ୍ଦାସ୍ପଦଂ ।
ଏଥାସ୍ମା ବଚନଂ ତଦଧ୍ୱଗମୁଖାନ୍ନନ୍ଦାତ୍ମଜେ ଗୋପତୋ-
ଗୋବିନ୍ଦସ୍ୟ ଜୟନ୍ତି ମାଯୁମତଥିପ୍ରାଣସ୍ତ୍ୟଗର୍ଭା ଗିରଃ ॥ ୦ ॥

ଇତଶ୍ରୀ ଭାଷା ସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ଷଷ୍ଠ ସର୍ଗଃ

—※—

ସପ୍ତମ ସର୍ଗଃ ॥

ପଶ୍ଚାନ୍ତରେ ଚ କ୍ଲଣ୍ଟାକୁଳବର୍ମ୍ମ ପାତ—
ସଂଜାତପାତକ ଇବ ସ୍ଫୁଟଲାଞ୍ଛନଶ୍ରୀଃ ।
ବୃନ୍ଦାବନାନ୍ତରମଦୀପୟଦଂଶୁଜାଲୈ-
ର୍ଦ୍ଦିକ୍ସୁନ୍ଦରୀବଦନଚନ୍ଦନବିନ୍ଦୁରିନ୍ଦୁଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଭୈରବ । ଅଟ ତାଳ ॥

ସଖୀ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କୁ । ଆଣି ମାରେ ଉପାସ୍ତୁକୁ ।
କହେ ବନ୍ଧୁ ହରଷକୁ ॥ ୧ ॥
ଏସମସ୍ତେ ହିମକର । ପ୍ରକାଶିକର ନିକର ।
ପ୍ରଦୀପରେ ଦୀପ୍ତିକର । କଲଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନକୁ ॥ ୨ ॥
ଦିଗ ସୁନ୍ଦରୀ ବଦନ । ଚନ୍ଦନ ବିନ୍ଦୁ ସମାନ ।
ବହିଲା ଶଶ ଲାଞ୍ଛନ । ଅତି ସୁନ୍ଦର ଶୋଭାକୁ ॥ ୩ ॥
କୁଳଟା କୁଳରପଥ । କରିବାରୁ ନିପାତତ ।
ସେପାତକ ଜାଳ ଜାତ । ହେଲା ଲାଞ୍ଛନ ତାହାକୁ ॥୪॥

କହେ ଧିକ ଗୌରହର । ସ୍ମୃଦ୍ଧେ ଶଶି ଶ୍ରୀକଣ୍ଠୋଷ୍ଣ ।
ଅତି ଦୁଃଖଭରେ ପୂର । ମଳିନ କଲେ ମୁଖକୁ ॥ ୫ ॥

•••○•••

ପ୍ରସରତି ଶଶଧରବିମ୍ବେ ବିହିତବିଲମ୍ବେ ଚ ମାଧବେ ବିଧୁରା ।
ବିରଚିତବିବିଧବିଳାପଂ ସା ପରିତାପଂ ଚକାରୋଚ୍ଚୈଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ କାମୋଦୀ । ଇଟନ୍ତାର ଆଡ ତାଳ ॥

ଉଦୟ ହେଲେହେଁ ଶଶି । ନ ଆସିଲେ କେଶିନାଶୀ ।
ବିରହ ସରତେ ଭାସି କଲେ ଅତି ବିଳାପକୁ ॥ ୧ ॥
ମାନସରେ କେତେ ପରି । ଆଶଙ୍କା ମାନଙ୍କୁ ଧରି ।
ପରଣତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାଯଶ୍ୱ । କଲେ ଅଧିକ ତାପକୁ ॥ ୨ ॥
କହେ ଧିକ ଗୌରହର । ସଖୀଙ୍କବେ ଅନୁସର ।
ଦୁଃଖ ନକର କଟାକ୍ଷେ । ଆସିବେ କାନ୍ତ ଏଠାକୁ ॥ ୩ ॥

—※—

ରାଗ ଦ୍ୟୋଠ ମଲ୍ଲାର । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥

କଥିତସମୟେଽପି ହରିରହହ ନ ଯଯୌ ବନଂ ।
ମମ ବିଫଲମିଦମମଲମପି ରୂପଯୌବନଂ ।
ଯାମି ହେ କମିହ ଶରଣଂ ସଖୀଜନବଚନବଞ୍ଚିତା ॥ ଧ୍ରୁ ॥
ଯଦନୁଗମନାୟ ନିଶି ଗହନମପି ଶୀଳିତଂ ।
ତେନ ମମ ହୃଦୟମିଦମସମଶରକୀଳିତଂ ॥ ୧ ॥
ମମ ମରଣମେବ ବରମତି ବିତଥକେତନା ।
କିମିହ ବିଷହାମି ବିରହାନଳମଚେତନା ॥ ୨ ॥
ମାମହହ ବିଧୁରୟତି ମଧୁରମଧୁଯାମିନୀ ।
କାପି ହରିମନୁଭବତି କୃତସୁକୃତକାମିନୀ ॥ ୩ ॥
ଅହହ କଳୟାମି ବଳୟାଦିମଣିଭୂଷଣଂ ।
ହରିବିରହଦହନବହନେନ ବହୁଦୂଷଣଂ ॥ ୪ ॥

କୁସୁମସୁକୁମାରତନୁମତନୁଶରଲୀଲୟା ।
ସ୍ରଗପି ହୃଦି ହନ୍ତି ମାମତିବିଷମଶୀଲୟା ॥ ୬ ॥
ଅହମିହ ନିବସାମି ନଗଣିତବନବେତସା ।
ସ୍ମରତି ମଧୁସୂଦନୋ ମାମପି ନ ଚେତସା ॥ ୭ ॥
ହରିଚରଣଶରଣ ଜୟଦେବକବିଭାରତୀ ।
ବସତୁ ହୃଦି ଯୁବତିରିବ କୋମଳକଳାବତୀ ॥ ୮ ॥

ଆହା କପଟ ବଞ୍ଚିବ ମୁଁ । ଏଦଶା ଅବସରେ ।
ଜାହାକୁ ଶରଣ ଯିବ । ଭୁଲିଲି ସଖୀ ବୁଦ୍ଧିରେ ॥ ପଦ ॥
କହ୍ନ ନଇଲେ କିପାଇଁ । ସଂକେତେ ମତେ ରଖାଇ ।
ଜନ ସଂସ୍କର ବାହୁହିଁ । ପ୍ରତିବନ୍ଧ କବାପାଇଁ ।
ରହିଲେ କି ସେ ନାଗର । ମୋ ହର ନିର୍ମଳରେ ।
ଏରୂପ ସୁନ୍ଦର । ଯୌବନ ଗଲା ବ୍ୟର୍ଥରେ ॥ ୧ ॥
ଆସିବେ ଏଆଶାକରି । ବନକୁ ମଦନ ପରି ।
ମାନସରେ ମୁଁ ବିସ୍ମରି । ଗଲି ସବୁ କରି ।
ସେ ନାଗର ବର । ନିଃସାହଯ୍ୟେ ମୁଁ ମୋହର ।
ଜନିଲ ହୃଦେ ପ୍ରହାର । ମୂର୍ଚ୍ଛି ମଦନ ଶରେ ॥ ୨ ॥
ଜାଇଁ ବାର କଫଳ । ଜୀବନ ଯିବାର ଭଲ ।
ସାଜିଥିଲି ମୁଁ ସକଳ । ବାସ ହେଲା ବିଫଳ ।
ମୁଁ ଅଚେତ୍ନ ହୃଦୟ । କପଟରେ ଏବିରହ ।
ଅନଳ ସହିବ ଦେହ । ସେ ଆସିବା ଅନ୍ତରରେ ॥ ୩ ॥
ମୋଠାରୁ ସୁକୃତବତୀ । ଅଛୁଟେ ସେ କେଉଁ ଯୁବତୀ ।
ପ୍ରକାଶି ସରସ ରତି । ହରି ସଂକେତ କଲା ପ୍ରୀତି ।
ଆହା ଏମଧୁ ଯାମିନୀ । ମଧୁରିମ ଗୁଣହୀନ ।
ମୁଁ ଯେ ବିଯୋଗେ କାମିନୀ । ମେତେ ବିହ୍ୱଳିତ କଲେ ॥ ୪ ॥
କେତେ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ମୁଁ ଜାଣ । କରନ୍ତି ଯାହା ଧାରଣ ।
ମଣି ଖଚିତ କଂକଣ । ଆଦ ଯେତେ ଆଭରଣ ।
ହରି ବିରହ ଦହନ । କରଇ ଦେହ ଦହନ ।
ଏଥିରେ ଏକଥା ମାନ । ଅତି ଦୂଷଣ ଜନରେ ॥ ୫ ॥

କୁସୁମ ପରି ମୋହର । ଶରୀର ସୁକୁମାର ।
ଏ କୁସୁମ ଦାମ ସ୍ଥିର । କରଇ ମୋତେ ପ୍ରହାର ।
ମଦନ ଦଣ୍ଡି ପରି । ବିଷମ ସ୍ତବକୁ ଧରି ।
କଦନ ଦିଏ ଚମ୍ପ'ର । ହୃଦସ୍ଥରେ ସଂତନରେ ॥ ୬ ॥
ବସିଛି ମୁଁ ଏକୁଞ୍ଜରେ । ତାଙ୍କ ଚରଣ କଞ୍ଜରେ ।
ମନକୁ ନିବେଶି ଧୀରେ । ସେ ଆସିବା ଅବଧିରେ ।
ନଗଣେ ବେତସୀ ତରୁ । ପ୍ରଣୟୁ,ଅନୁ ସରୁ ।
କହୁଛି ସ୍ମରଣ କରୁ । ନାହାନ୍ତି ଶ୍ୟାମ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ॥ ୭ ॥
ସେସବୁ ପାଦ କମଳେ । ମନକୁ ରଖି ନିଶ୍ଚଳେ ।
ସେମାନ ଭାବନା ବଳେ । ଗୀତକୁ ରଚ କୋମଳେ ।
ଧନ୍ୟ ଗୌରହରି ବୋଲେ । ଶାନ୍ତିକ ଲଭ ମୋ ବୋଲେ ।
ଆସିବେ ଶ୍ରୀହରି ତଳେ । ଶଙ୍କା ନଧର ଚିତ୍ତରେ ॥ ୮ ॥

ତତ୍କିଂ କାମପି କାମିନୀମଭିସୃତଃ କିଂବା କଳାକେଳିଭି-
ର୍ବଦ୍ଧୋ ବନ୍ଧୁଭିରନ୍ଧକାରିଣି ବନାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣେ କିମୁଦ୍ଭ୍ରାମ୍ୟତି ।
କାନ୍ତଃ କ୍ଲାନ୍ତମନା ମନାଗପି ପଥି ପ୍ରସ୍ଥାତୁମେବାକ୍ଷମଃ
ସଂକେତୀକୃତମଞ୍ଜୁବଞ୍ଜୁଲଲତାକୁଞ୍ଜେଽପି ଯନ୍ନାଗତଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ମଲ୍ଲାର । ଅଟ ତାଳ ॥

ଦେଇ ସଂକେତ । ମତେଗୋପିତ । ରହିଲେ ଅଦ୍ଭୁତ ।
ନଇଲେ ଏକାନ୍ତ । ବାମାର କୁଞ୍ଜକୁଗୋ ॥ ପଦ ॥
ବନ୍ଧୁତ ଜନକୁ ହେବା ଉଚିତ । ଯୁବତୀ ସଂଯୋଗରେ ହେବା ସଂତୃପ୍ତ । ଏମନ୍ତ ଯୁବତୀ ପାଶେ ଆଗତ । ହୋଇଲେକି ତାଠାରେ ଅନୁରକ୍ତ ॥ ୧ ॥ ମୋ ପ୍ରେମବଶରେ ହୋଇ ଯନ୍ତ୍ରିତ । ଗହନ ବନେ ମତେ କରୁଛିତ । କପଟରେ ଆନଠାରେ ଆସକ୍ତ । ହେବେକି କେବେ ଗୋ ନୁହଇ ପ୍ରୀତିତ ॥ ୨ ॥ କିବା ବନ୍ଧୁ ମାନଙ୍କରେ ମୋହିତ । କିବା ନର୍ମ ସଖୀଗଣେ ସହିତ । ନୋହିଲେ ବା କଉତୁକ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ । ମାନଙ୍କରେ ରହିଲେ ମଜ୍ଜାଇ ଚିତ୍ତ ॥ ୩ ॥ ଆସୁ ଆସୁ ମୋର ପାଶକୁ ସେତ । ନରନ୍ଧ୍ର ତରୁ ଶାଖା ପଲ୍ଲବିତ । ଆଚ୍ଛନ୍ନ

ତମସ୍ତ ଗହ୍ୱନରେନ । ଭସ୍ମଛନ୍ନକ ଭସ୍ମ ହେବାକୁ ପଥ ॥ ୪ ॥ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରଣୀଣା ଦୂଷ୍ଣ ଏମନ୍ତ । ପାଶେଛନ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ଗାନ୍ଧ କିଂଶୁକ । ବୃନ୍ଦାବନ ସ୍ଥଳ ସ୍ନେହଜାଣନ୍ତ । ଭ୍ରମ ନୋହିବ କଷ୍ଟରୁ କଦାଚିତ ॥ ୫ ॥ ଅତି ସୁକୁମାର ଅଟନ୍ତି ସେତ । ଆସିବାକୁ ହେଲାରୁ ଅଶକତ । ସେହିଘେନ ନଆସିଲେଟି ମୋ କାନ୍ତ । ଗଉରହର କହେ ଏକଥା ସତ ॥ ୬ ॥

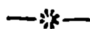

ଅଥାଗତାଂମାଧବମନ୍ତରେଣସଖୀମିୟଂବୀକ୍ଷ୍ୟବିଷାଦମୂକାଂ ବିଶଙ୍କମାନାରମିତଂକୟାପିଜନାର୍ଦ୍ଦନଂଦୃଷ୍ଟବଦେତଦାହ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ତୋଡ଼ିପୁନ୍ନାଗ । ଅଟ ତାଳ ॥

(ଏକାମୋଭଳତ ଜୀବନ । ପ୍ରତି)

ସଙ୍ଗିନୀ ଆଣିବ ସଙ୍ଗରେ ।
ବାଟଣେ ହରିବେ ମୋର ବିରହ ସବୁରେ ॥ ପଦ ॥
ବିସ୍ମର କରୁ ମନରେ ଗୋବିନ୍ଦ ଭଜନରେ ।
ଭ୍ରମଣା ହୋଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବାର ପଣରେ ॥ ୧ ॥
ଜାଣି ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣ ମୋ ଜୀବ ଜୀବନ ।
ପଡ଼ଙ୍କି ଲୁଚିଇ ରହିଛନ୍ତି ମଣ୍ଡନରେ ॥ ୨ ॥
ସେକାଳେ ଏଷ୍ଟତ ଦେଖି ଅଶ୍ରୁଜଳେ ଆଖି ।
ମାର୍ଜ୍ଜନା କରି ରତି ଗାତ ସ୍ତବନା କରେ ॥ ୩ ॥
ଅନୁରକ୍ତ ହେବା ଜନ ହିଂସା ପରସ୍ପର ।
କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କେଉଁ ନାଗରୀ ମୋହିଲ ଭାବରେ ॥ ୪ ॥
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି ସେବାକୁ କଣେଇ ।
କହେ କାନ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅତି ଆତୁରରେ ॥ ୫ ॥

କାପି ମଧୁରିପୁଣା ବିଲସତି ଯୁବତିରଧିକଗୁଣା ॥ ଧ୍ରୁ ॥
ହରପରରମ୍ପଣବଳଚିତ୍ରକାର ।

କୁଚକଳଶୋପରି ତରଳିତହାରା । ୧ ।
ବିଚଳଦଳକଲଳିତାନନଚନ୍ଦ୍ରା ।
ତଦଧରପାନରଭସକୃତତନ୍ଦ୍ରା । ୨ ॥
ଚଞ୍ଚଳକୁଣ୍ଡଳଲଳିତକପୋଳା ।
ମୁଖରିତରସନଜଘନଗତିଲୋଳା । ୩ ।
ଦୟିତବିଲୋକିତଲଜ୍ଜିତହସିତା ।
ବହୁବିଧକୂଜିତରତିରସରସିତା । ୪ ।
ବିପୁଳପୁଳକପୃଥୁବେପଥୁଭଙ୍ଗା ।
ଶ୍ୱସିତନିମୀଳିତବିକସଦନଙ୍ଗା । ୫ ।
ଶ୍ରମଜଳକଣଭରସୁଭଗଶରୀରା ।
ପରିପତିତୋରସି ରତିରଣଧୀରା । ୬ ।
ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତହରିରମିତଂ ।
କଳିକଲୁଷଂ ଜନୟତୁ ପରିଶମିତଂ । ୭ ।

ରାଗ କଲ୍ୟାଣି । ଅଠ ତାଳ ॥

(ଭ୍ରମରେ ସ୍ନେହକୁ ବନ୍ଧୁ । ପ୍ରଭ)

ସେ କେଉଁ ରମଣୀ । ହରି ସଙ୍ଗେ ବିହରି ।
ମୋହିଲାଗୋ ଯତ୍ନ କରି । ମୋଠାରୁ ସେ ମନୋହାରୀ ॥ପଦ॥
ସୁରତ ଉଚିତ ବେଶ । ଧରିଥିବ ତାର କେଶ ।
ଫିଟି କୁସୁମ ବିଶେଷ । ଖସୁଥିବ ତାହାପରି ॥ ୧ ॥
କାନ୍ତ ଆଲିଙ୍ଗନେ ତାର । ବଳି ପଡିବ ବିକାର ।
କୁଚ କଳଶରେ ହାର । ଥିବ ଚଞ୍ଚଳତା ଧରି ॥ ୨ ॥
ତରଳ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତଳ । ଲଳିତ ମୁଖ କମଳ ।
ଅଧର ପାନରେ ଶୈଳ । ହୋଇଥିବ ସେ ନାଗରୀ ॥ ୩ ॥
ଚଞ୍ଚଳ ବେନି କୁଣ୍ଡଳ । ରୁଚିର କପୋଳ ତଳ ।
ମଧୁର ମେଖଳାକଳ । ଜଡିବ ଜଘନ ସ୍ଥିରି ॥ ୪ ॥
ପ୍ରିୟ ବିଲୋକନେ ହସି । ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ସୁକେଶି ।
କଣ୍ଠ କୂଜିତ ପ୍ରକାଶି । ବଢୁଥିବ ରସେ ଗୋରୀ ॥ ୫ ॥

ପୁଲକ ପ୍ରକଟ ଅଙ୍ଗ । ପୃଥୁ ବେପଥୁ ତରଙ୍ଗ ।
ଶ୍ୟାମସମୀଳନେ ସଙ୍ଗ । ହୋଇ ଅନଙ୍ଗ ତାହାର ॥ ୬ ॥
ସେ ଉତରେତ କୁଶଳ । ଗାତ୍ରେ ପୂରିଥିବ ଝାଳ ।
କନ୍ତ ହୃଦରେ କେବଳ । ମିଶ୍ରିଥିବ ଝୁଲି ଝୁଲି ॥ ୭ ॥
ଧନ୍ୟ ଗୌରହରି କୃତ । ଅତି ଲଳିତ ଏ ଗୀତ ।
ହରଇ ଜନ ଦୁରିତ । ହେମନ୍ତ କାମିନୀ ବାର ॥ ୮ ॥

ବିରହପାଣ୍ଡୁମୁରାରିମୁଖାମ୍ବୁଜ-
ଦ୍ୟୁତିରୟଂ ତିରୟନ୍ନପି ବେଦନାଂ ।
ବିଧୁରତୀବ ତନୋତି ମନୋଭୁବଃ
ସୁହୃଦୟେ ହୃଦୟେ ମଦନବ୍ୟଥାଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ମହ୍ଲାର । ଆଡ଼ ତାଳ ॥

ସୁଧାକର ମୂର୍ତ୍ତି । ସୁଧାକର ସନ୍ତତରେ । ସଜନି ।
ଘୋର ଯାତନା ଜାତକରେ ମୋ ଚିତ୍ତରେ । ସଜନି ॥ ପଦ ॥
ବିରହ ବିଧୁର ହରି । ବଦନ ପଙ୍କଜ ପରି ।
ଦଣ୍ଡି ବେଦନା ହରି ନେଲେ କପଟରେ । ସଜନି ॥ ୧ ॥
ଏତ ସହଜେ କାମର । ସୁହୃଦ ଅତି ପାମର ।
ନାଶି ନକର ଦୁଃଖର । ବିଯୋଗରେ । ସଜନି ॥ ୨ ॥
କଳଙ୍କ ଅଙ୍କରେ ବନ୍ଧ । ରହୁଛିରେ ପ୍ରାଣସନ୍ଧ ।
ଦେଖ ଏ ବିଧୁ ବଧୂ ଜୀବନେ ବଧରେ ॥ ୩ ॥
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ଶୁଣ ଶୁଣ ଗୋ କିଶୋରି ।
ଆସିବେ ହରି ଦୁଃଖ ନଥିର ଚିତ୍ତରେ । ସଜନି ॥ ୪ ॥

ସମୁଦିତମଦନେ ରମଣୀବଦନେ ଚୁମ୍ବନବଳିତାଧରେ ।
ମୃଗମଦତିଳକଂ ଲିଖତି ସପୁଲକଂ ମୃଗମିବ ରଜନୀକରେ ।
ରମତେ ଯମୁନାପୁଳିନବନେ ବିଜୟୀ ମୁରାରିରଧୁନା ॥ ଧ୍ରୁବ ॥

ଘନଚୟରୁଚିରେ ରଚୟତି ଚିକୁରେ ତରଳିତତରୁଣାନନେ ।
କୁରୁବକକୁସୁମଂ ଚପଳାସୁଷମଂ ରତିପତିମୃଗକାନନେ ॥ ୧ ॥
ଘଟୟତି ସୁଘନେ କୁଚଯୁଗଗଗନେ ମୃଗମଦରୁଚିରୂଷିତେ ।
ମଣିସରମମଲଂ ତାରକପଟଳଂ ନଖପଦଶଶିଭୂଷିତେ ॥ ୨ ॥
ଜିତବିସଶକଲେ ମୃଦୁଭୁଜଯୁଗଳେ କରତଳନଳିନୀଦଳେ ।
ମରକତବଳୟଂ ମଧୁକରନିଚୟଂ ବିତରତି ହିମଶୀତଳେ ॥ ୩ ॥
ରତିଗୃହଜଘନେ ବିପୁଳାପଘନେ ମନସିଜକନକାସନେ ।
ମଣିମୟରସନଂ ତୋରଣହସନଂ ବିକିରତି କୃତବାସନେ ॥ ୪ ॥
ଚରଣକିଶଳୟେ କମଳାନିଳୟେ ନଖମଣିଗଣପୂଜିତେ ।
ବହିରପବରଣଂ ଯାବକଭରଣଂ ଜନୟତି ହୃଦି ଯୋଜିତେ ॥
ରମୟତି ସୁଭୃଶଂ କାମପି ସୁଦୃଶଂ ଖଲହଳଧରସୋଦରେ ।
କିମଫଲମବସଂ ଚିରମିହ ବିରସଂ ବଦ ସଖି ବିଟପୋଦରେ ।

ରାଗ କେଦାର ଗୌଡ଼ା । ଆଦ ତାଳ ।
(ଲେମାରୁସ୍ଥା ରାକେ ପଂକ୍ତି । ପ୍ରଭ)

ବିହରୁ ଛନ୍ତି କାଳିନ୍ଦୀ ତୀର ବନରେ ।
କେଉଁ ଯୁବତୀ ସଙ୍ଗରେ । କ୍ରୀଡ଼ାରସ ରଙ୍ଗରେ ।
ଏପରରେ ବସନ୍ତରେ । ନିଶୀଥରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ॥ ପଦ ॥
ଜାତ ହେଉଛନ୍ତି ମଦନ । ଏପର କାନ୍ତ ବଦନ ।
ପ୍ରଶଂସି ସ୍ୱରୂ ଚୁମ୍ବନ । ଦେଇ ନବଘନ ଶ୍ୟାମ ।
ବିହୁ ଅଙ୍ଗେ ପୁଲକକୁ । ମୃଗମଦ ତିଳକକୁ ।
ଲେଖି ବକ୍ଷରେ ମନକୁ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ମୃଗ ପରିରେ ॥ ୧ ॥
ଘନ ସ୍ନିଗ୍ଧ ନବଘନ । ପଟଳ୍କୁ ଅତି ଶୋଭନ ।
କରୁଛନ୍ତି ଓରଳମାନ । ସବୁ ଯୁବା ବଦନ ।
ମଦନ ମୃଗ କାନନ । ଚିକୁରେ ବନ୍ଧ ସମାନ ।
ଅମ୍ଲାନ ସୁମନ ମାନ । ହରଷେ ରଚନା କରେ ॥ ୨ ॥
ମୃଗମଦରେ ଲେପନ । ହେବାରେ ଅତି ଶୋଭନ ।
ନିଶାନାଥ ନଖ ଚିହ୍ନ । ଶୋଭନ କୁଚ ଗଗନ ।
ତାରକା ପଟଳ ସମ । ହେବାର ମୁକୁତା ଦାମ ।
ଖଞ୍ଜି ସ୍ୱଚ୍ଛେ ବିରଚନ । କଲେ ନବଘନ ଶ୍ୟାମ ॥ ୩ ॥

ଜଣି ଖଣ୍ଡ ମୃଣାଳ । ସୁନ୍ଦର କର ମଣ୍ଡଳ ।
ହେମ ପତ୍ରରେ ଖଚିତ । ଏପରି ବାହୁ ଯୁଗଳ ।
ବେଷ୍ଟିତ ଭ୍ରମର ଶ୍ରେଣୀ । ପରି ମରକତ ମଣି ।
କଙ୍କଣ ଯୁଗଳ ଆଣି । ଖଞ୍ଜିଲେ ହରଷ ଭରେ ॥ ୪ ॥

କେଳିର ନିକେତନ । ସମାନ ଯେହ୍ନେ ଜଘନ ।
ମଦନର ସିଂହାସନ । ପୁଷ୍ପପୁଞ୍ଜ ଅପଘନ ।
ବସନରେ ଆଚ୍ଛାଦନ । ତୋରଣକୁ ଭଦ୍ରାସନ ।
କଣ୍ଠହାର ସାରସନ । ରଚନ କଲେ ସଧୀରେ ॥ ୫ ॥

କମଳାଙ୍କର ସଦନ । ପରି ଅଟଇ ସଦନ ।
ପୂଜ୍ୟ ଜଣ ମଣି ଗଣ । ମଜଙ୍ଗରେ ବିଭୂଷଣ ।
ପୁଣି ହୃଦେ ନିଯୋଜନ । ହେବାର ଯେହ୍ନେ ଚରଣ ।
ବାହାରେ ଉପକରଣ । କଲେ ମଣ୍ଡନ ଲକ୍ଷାରେ ॥ ୬ ॥

କହେ ଦିନ ଗୌରହର । ଯାର ସଙ୍ଗେ କେହ୍ନ ନାରୀ ।
ହରଷରେ ବଂଶୀଧାରୀ । ରମିଲେ ଗୋ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ।
ଶାଖା ବୃକ୍ଷ ଗହନରେ । ତାଙ୍କ ଆସିବା ଆଶାରେ ।
ରହିବା ଜଣା ବ୍ୟର୍ଥରେ । ହେ ପ୍ରାଣ ସଖି ଏବେ ॥ ୭ ॥

—॰○॰—

ନାସ୍ୟାତଃ ସଖି ନିର୍ଦ୍ଦୟୋ ଯଦି ଶଠସ୍ତ୍ୱଂ ଦୂତି କିଂ ଦୂଷ୍ୟସେ ।
ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦଂ ବହୁବଲ୍ଲଭଃ ସ ରମତେ କିଂ ତତ୍ର ତେ ଦୂଷଣଂ ।
ପଶ୍ୟାଦ୍ୟ ପ୍ରିୟସଙ୍ଗମାୟ ଦୟିତସ୍ୟାକୃଷ୍ୟମାଣଂ ଗୁଣୈ-
ରୁତ୍କଣ୍ଠାର୍ତ୍ତିଭରାଦିବ ସ୍ଫୁଟଦିଦଂ ଚେତଃ ସ୍ୱୟଂ ଯାସ୍ୟତି ॥ ୦ ॥

ଗୀତ ସାରଙ୍ଗ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଡାଗରେ ମୁକ କଲି । ପ୍ରତି)

ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୃଦୟ ହରି । କପଟେ ବଞ୍ଚନା କରି ।
କାହା ସଙ୍ଗେ ବହରି । ଭୁଲିଲେ ସେବେ ପାସୋରି ॥ ୧ ॥
ତାହ୍ନିକ କର୍ଯ୍ୟା ଲୁମ୍ବର । ଚରରେ ଅଦ୍ଭୁତ ଧରି ।
ବିଶେଷେ ନାଗରୀଙ୍କର । ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ନାଗର ବର ॥ ୨ ॥

ପ୍ରଣୟ ଭଙ୍ଗ କରଣ । ବଚନସ୍ତୁ ତେଜ ଆପଣ ।
କରିବେ ଯା ଆଗମନ । ନକରିବାର ଉତ୍ତମ ।୩।
ଆସିଥ ଚୋଲି କହିଲେ । ପୁଣି ଯା ଭଣ୍ଡି ରହିଲେ ।
ବୋଲନ୍ତୁ ଅବା ରୁ ହେଲେ । ସେତ ଶଠ ଅଟେ ଭଟଳ ।୪।
ଛଣ୍ଡ ସଖି ଅଭିମାନ । ଦୃଢ଼ ଏ କଥାକୁ ଘେନ ।
କାନ୍ତଙ୍କ ତୋ ସନ୍ନିଧାନ । ହେଇଲେ ଯା ପସ୍ୱଧୀନ ।୫।
ଦୟିତଙ୍କ ଗୁଣ ଗଣ । ଆକର୍ଷଣର ନିପୁଣ ।
ହୋଇଛନ୍ତି ମୋହର ମନ । ନମସ୍ତୁ କରନ୍ତୁ ଜାଣ ।୬।
କାନ୍ତ ଉଜ୍ଜଳରେ ଚନ୍ଦ୍ର । ସ୍ଫୁରିତ ହୋଇ ବିରତ ।
ସ୍ୱର୍ଗ ଜୀବ ଏ ନିର୍ଘାନ୍ତ । ଗୌରହରି କହେ ସତ ।୭।

ଅନିଲତରଳକୁବଳୟନୟନେନ ।
ତପତି ନ ସା କିଶଳୟଶୟନେନ ।
ସଖି ଯା ରମିତା ବନମାଳିନା ।ଧ୍ରୁ।
ବିକସିତସରସିଜଲଳିତମୁଖେନ ।
ସ୍ଫୁଟତି ନ ସା ମନସିଜବିଶିଖେନ ।୧।
ଅମୃତମଧୁରମୃଦୁତରବଚନେନ ।
ଜ୍ୱଲତି ନ ସା ମଲୟଜପବନେନ ।୨।
ସ୍ଥଳଜଲରୁହରୁଚିକରଚରଣେନ ।
ଲୁଠତି ନ ସା ହିମକରକିରଣେନ ।୩।
ସଜଲଜଲଦସମୁଦୟରୁଚିରେଣ ।
ଦଳତି ନ ସା ହୃଦି ବିରହଭରେଣ ।୪।
କନକନିକଷରୁଚିଶୁଚିବସନେନ ।
ଶ୍ୱସିତି ନ ସା ପରିଜନହସନେନ ।୫।
ସକଳଭୁବନଜନବରତରୁଣେନ ।
ବହତି ନ ସା ରୁଜମତିକରୁଣେନ ।୬।

ରାଗ ମାରୁଆ । ଅଠ ତାଳ ॥

(ଇନ୍ଦ୍ରବେ ସ୍ମରଦୂନକ ଯାପୀସ୍ତେ । ପ୍ରଭ)
ରମିତା ହେଲ୍ଲ ଶ୍ରୀହରି । ସଙ୍ଗେ ସେ କେଉଁ ନାଗରୀ ॥ ପଦ ॥
ବାଟେ ଚଞ୍ଚଳତ ହେବା ମାଳ ମାରକ ।
ପର ଯାହାଙ୍କ ନୟନ ସେ ହର ହଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗମ ।
କଲ୍ଲେ କପାଁ ନୂତନ । ଦର୍ଶେ କରବ ସ୍ୱପନ ॥ ୧ ॥
ଫକସିତ ସୁକୋମଳ ସରସି ରୁହ । ପର ଯାହାଙ୍କ ଲପନ ।
ସେ ସଙ୍ଗେ ଯାର ସଙ୍ଗମ । ଭେଦ କ ପାରବ କାମ ।
ଶର ତାର ଅପଘନ ॥ ୨ ॥
ସୁଧାରୁ ବଳିଛୁ ଯାର କୋମଳ ଗିର ।
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସେହ୍ନତ । ହେଲ୍ଲେ ତାର ଗୋ ମିତ ।
ମଳୟ ଅଚଳ ବାତ । ଜାଳିକ ପାରବ ଗାତ୍ର ॥ ୩ ॥
ସ୍ଥଳ ପଦ୍ମରୁ ମୃଦୁଳ ଚରଣକର ।
ଏମନ୍ତ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗରେ । ମିଳି ଯାଇଛୁ ଯେ ଥରେ ।
ସେ କପାଁ ହିମାଂଶୁ କରେ । କ୍ଲେଷ୍ଟିବଗୋ ଵରହରେ ॥ ୪ ॥
ମାର ସହ୍ନତ ହେବାର ନୂତନ ଘନ ।
ପରଯେ ଅତ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱାଧୀନ । ହେଲେନ ଯାର ।
ଵରହ ଭରେ ଅନ୍ତର । ଦଳିକ ହେବ ଏଥର ॥ ୫ ॥
କନକରୁ ସୁରୁଚିର ଯାହା ବସନ । ତାଙ୍କ କଲ୍ପନ ଭେ ବଣ
ସଙ୍ଗିନ ଜନୋପହାସ । ସ୍ୱପ୍ନରେ କପାଁ ନଶ୍ୱାସ ।
ତେଜବ ବନ୍ଧୁ ନରଣ ॥ ୬ ॥
ବ୍ରଜ ବନତା ମାନଙ୍କ ସୁମନୋହର । ତରୁଣ ନାଗର ବର ।
ଯେ କଲ୍ଲଗୋ ଆପଣାର । କପାଁ ଦୁଃଖ ହେବ ତାର ।
ଗୌରହର କହେ ଏଗିର । ॥ ୭ ॥
ରମିତ ହେଲ୍ଲଗୋ ହର । ସଙ୍ଗେସେ କେଉଁ ନାଗରୀ ॥ ୦ ॥

• • • ✱ • • •

ମନୋଭବାନନ୍ଦ ଚନ୍ଦନାନିଲ ପ୍ରସୀଦ ରେ ଦକ୍ଷିଣ ମୁଞ୍ଚବାମତାଂ
କ୍ଷଣଂ ଜଗତ୍ପ୍ରାଣ ବଧାୟ୍ ମାଧବଂ ପୁରୋ ମମ ପ୍ରାଣହରେ—
ଭବିଷ୍ୟତି ॥ • ॥

ରାଗ ରାମକେରୀ । ଅଷ୍ଟ ତାଳ ।

(ଅନେକଗଣ ନକର ପ୍ରୀତ । ପଦ)

ହେ ମଦନା ନନ୍ଦ ବର୍ଦ୍ଧନ । ମନ୍ଦ ପବନ । ପଦ ।
ଭୂତ ଜଗତର ପ୍ରାଣ । ମୋ ଠାରେ ହୁଅ ପ୍ରସନ୍ନ ।
ଅଟଇରେ ଦକ୍ଷିଣ ଶୁଣ । ତ ମନା ତେଜ ବନ୍ଧନ । ୧ ।
ଅତ ଶୀଘ୍ରେ ମୋ ଆଗକୁ । ଆଣ ମୋ ପ୍ରାଣ ନାଥଙ୍କୁ ।
ଦେଖିଲା ଉତ୍ତାରେ ତାଙ୍କୁ । ନେବୁ ପଛେ ମୋ ପ୍ରାଣକୁ । ୨ ।

—୦—

ରିପୁରିବ ସଖୀସମ୍ବାସୋଽୟଂ ଶିଖୀବ ହିମାନିଲୋ—
ବିଷମିବ ସୁଧାରଶ୍ମିର୍ଯସ୍ମିନ୍ ଦୁନୋତି ମନୋଗତେ ।
ହୃଦୟମଦୟେ ତସ୍ମିନ୍ନେବଂ ପୁନର୍ବଳତେ ବଳାତ୍
କୁବଳୟଦୃଶାଂ ବାମଃ କାମୋ ନିକାମନିରଙ୍କୁଶଃ । ୦ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଅଷ୍ଟ ତାଳ ।

(ରାମ ନା ପୌଦାସ୍ୱାଗଦା । ପ୍ରଭ)

ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଗଣ ଯେତେ । ତତେକ୍ଷ ହୃଦୟ ହୋଇବା ମାତ୍ରେ ।
ପ୍ରିୟସଖୀ ହେଲେ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଲେ ।
ରିପୁପରିରେତ ଲାଗୁଅଛି ମତେ । ୧ ।
ସକଳ ଶ୍ରମମାନଙ୍କୁ । ବିଶେଷରେ ନାଶ କରିବାକୁ ।
କୁଶଳ ହେବାର । ଶୀତଳ ସମୀର ।
ପାବକ ପରିରେ ଦହୁଛିଦେହକୁ । ୨ ।
ହେଲେହେଁ ପୀୟୂଷ କର । ବିଷମ ହେଉଛି ମୋହର ।
ସେକଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ । ମାତ୍ରକେ ବିଗଗ ।
ବନ୍ଧଏତେ ଦଶା ହେଉଛି ବିସ୍ତାର । ୩ ।
ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ମୋମନ । ପୁନରପି ବଳେ ହୁଏ ଲୀନ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହର । ଯେ କାମ ନାଗରୀ ।
ବାର ନାରୀଙ୍କର । ନିରଙ୍କୁଶ ଜାଣ । ୪ ।

—***—

ବାଧାଂ ବିଧେହି ମଳୟାନିଳ ପଞ୍ଚବାଣ
ପ୍ରାଣାନ୍ ଗୃହାଣ ନ ଗୃହଂ ପୁନରାଶ୍ରୟିଷ୍ୟେ ।
କିଂ ତେ କୃତାନ୍ତଭଗିନି କ୍ଷମୟା ତରଙ୍ଗୈ-
ରଙ୍ଗାନି ସିଞ୍ଚ ମମ ଶାମ୍ୟତୁ ଦେହଦାହଃ ॥ ୦ ॥

ଗଡ ଆହାର । ଆଡ ତାଳ ।

(ସର୍ବସ୍ୱାରେ ଜାନଙ୍କଧର୍ବ । ପ୍ରତ)

ଆରେ ମଳୟ ସମୀର । ଶୁଣମୋ ଗିର ।
ବିଶେଷ ଅସହ୍ୟ ହେବା ଦୁଃଖକୁ ବଧାନକର ॥ ପଦ ॥
ଯୋଷଣ ସନ୍ତାପ ଗଣ । ବଢ଼ାଅ ବାଣ ।
ପ୍ରହୋଖରେ ଭୂତ ପ୍ରମାଣ । ନେହ ରଣ ଜଣ ।
ପଞ୍ଚବାଣେ । ନେ ପଣ ପ୍ରାଣକୁ । ଯେବେ ନପଙ୍କ ବନ୍ଧନ ॥ ୧ ॥
ଯେଉଁ ତନୁରେ ସଦନକୁ । ଆଉ ଅଟେ ।
ନବଳାଇବି ମୁଁ ତନୁକୁ । ଦୁର୍ବଳ ଦେହରେ ।
ହେବ ଯେଉଁ ପଥରେ । ସେହ ପଥରେ କରବୁ ସଦୁପାୟକୁ ॥୨॥
ଆଗୋ ଯମୁନା ମୁଁ ବୃନ୍ଦଙ୍କ । ଭଜସ୍ୱରେ ।
କିନ୍ତୁ ଅଛୁ ମୁଁ ଯୋଡ଼ି କରକୁ । ଏରୁମ୍ୟର ଲହରୀରେ ।
ହେ ତନ୍ଦନ କର । ଶାନ୍ତନା କରଗୋ । ଏ ଦେହ ବାହକୁ ॥୩॥
ବନ୍ଧେ ଦିଜ ଗନ୍ଧର ହର । ଦୁଃଖରେ ପୂର ।
କହୁଥିଲେ ସେ କଲ୍ୟାଣ । ତାଙ୍କର ଅପହ୍ନବ କେତେ ପର ।
ବଚନ । କହିଲେ ନୂତନ । ବସୁନ୍ଧୀ ସେକାଳରେ ॥ ୪ ॥

ପ୍ରାତର୍ନୀଲନିଚୋଲମଚ୍ୟୁତମୁରଃ ସମ୍ବୀତପୀତାଂଶୁକଂ !
ରାଧାୟାଶ୍ଚକିତଂ ବିଲୋକ୍ୟ ହସତି ସ୍ୱୈରଂ ସଖୀମଣ୍ଡଳେ ।
ବ୍ରୀଡାଚଞ୍ଚଲମଞ୍ଚଲଂ ନୟନୟୋରାଧାୟ ରାଧାନନେ
ସ୍ୱେରଃସ୍ମେରମୁଖୋଽୟମସ୍ତୁ ଜଗଦାନନ୍ଦାୟ ନନ୍ଦାତ୍ମଜଃ ॥ ୦ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ସପ୍ତମ ସର୍ଗଃ ।

ଅଷ୍ଟମସର୍ଗଃ ।

ଅଥ କଥମପି ଯାମିନୀଂ ବିନୀୟ
ସ୍ମର ଶରଜର୍ଜ୍ଜରିତାପି ସା ପ୍ରଭାତେ ।
ଅନୁନୟବଚନଂ ବଦନ୍ତମଗ୍ରେ
ପ୍ରଣତମପି ପ୍ରିୟମାହ ସାଭ୍ୟସୂୟଂ ॥ ୧ ॥

ଗଣ୍ଡ ଆହାର । ଆଦ ତାଳ ।

ବଡଧ ବଳାପ କରୁ । ଅତ ଦୁଃଖସହ ।
ଦୁଃଖରେ ସେ ଉଦ୍ଦେଶେ । ସେକାଳେ । ଲଭି ତାମ ଶରେ ।
ବାଧାକୁ ହୃଦୟରେ । ଜଣିଉଜାଗରେ । କହିଲେ ମୁଖପର ॥୧॥
ସ୍ମର ଶରେ ଜର ଜରୁ । ହୋଇ ଥିବାର ।
ତାହାଙ୍କର ଶରୀର । ସେକାଳେ ପ୍ରଣତ ହୋଇବାର ।
ପ୍ରିୟଙ୍କୁ ଏଣିର । କହିଲେ ସେ ବର ବରଣୀ ଉର୍ଜ୍ଜନା କର ॥୨॥
ତାଙ୍କ ପୁରତରେ ରହି । ସ୍ତୁତି ବଚନ ବଚନମାନଙ୍କୁ କହି ।
ସେକାଳେ ଯୋଡ଼ି ଯୁଗଳ କର । ବୋଇଲେ ଏମୋହର ।
ଦୋଷକୁ କ୍ଷମାକର । କହନ୍ତି ଗୀତ ଗୋବିନ୍ଦର ॥ ୩ ॥

ହରିହରି ଯାହିମାଧବ ଯାହିକେଶବ ମା ବଦ କୈତବବାଦଂ
ତାମନୁସର ସରସୀରୁହଲୋଚନ ଯା ତବ ହରତି ବିଷାଦଂ ॥ଧ୍ରୁ
କଜ୍ଜଳମଳିନବିଲୋଚନଚୁମ୍ବନବିରଚିତନୀଲିମରୂପଂ ।
ଦଶନବସନମରୁଣଂ ତବ କୃଷ୍ଣ ତନୋତି ତନୋରନୁରୂପଂ ॥୧॥
ବପୁରନୁହରତି ତବ ସ୍ମରସଙ୍ଗରଖରନଖରକ୍ଷତରେଖଂ ।
ମରକତଶକଲକଲିତକଲଧୌତଲିପେରିବ ରତିଜୟଲେଖଂ ॥୨॥
ଚରଣକମଲଗଳଦଲକ୍ତକସିକ୍ତମିଦଂ ତବ ହୃଦୟମୁଦାରଂ
ଦର୍ଶୟତୀବ ବହିର୍ମଦନଦ୍ରୁମନବକିଶଲୟପରିବାରଂ ॥ ୩ ॥

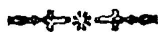
ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ॥
ସରସୀରୁହ ନୟନ କତବ । ନନ୍ଦନ ମାଧବ । କେଶୀ ନାଶନ ।
ଗମନ କର ଏଠାରୁ । ସେ ସାରସ ମୁଖୀ ଘରୁ ।
ବିଷାଦ ବହୁଳ ହରୁ । ଯେ ମଦନ କଳା ଗୁରୁ ॥ ପଦ ॥
ଯ ମେଳା ଯାକରେ । ହେବାରୁ ଜାଗରେ ।
ହୋଇଛି ରାଗ ନୟନରେ । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ପଲକ ହୋଇବାରେ ।
ତାର ଶୃଙ୍ଗାର ରସ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇବାର ।
ଅନୁରାଗ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ପରରେ ॥ ୧ ॥
ଆହେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ରସିକ ବର ଶେଖର ।
ଆଜ ଦେଖିଦେଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର । ଅରୁଣ ବରନ ଯେଉଁ ଅଧର ।
ତାର କଜ୍ଜଳରେ ମଳିନ । ହୋଇବାର ବିଲୋଚନ ।
ତମ୍ବଳରୁ ମଳିନ । ହେଲା ତୁମ୍ଭ ତନୁ ସମ ॥ ୨ ॥
ହେ ବଞ୍ଚକ ଚତୁର । ଆଜ ଆପଣଙ୍କର ।
ସ୍ମର ସମରେ ଶରୀର । ରତି ନଖର କ୍ଷତେ ଜର ଜର ।
ହୁଏ ମନୋହର । ଏପର । ମର୍କତ ମଣିରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ଦ୍ରବେ ରଚ ଜନ୍ମନ । ଲିଖନ ପର ଘଟନ ॥ ୩ ॥
ହେ କଉବ ପଣ୍ଡିତ । ସେ ରମଣୀ ପ୍ରତିଛ ।
ନୀଡାରୁ ତୁମ୍ଭ ହୃଦଯୋତ । ପାଦ ପଦ୍ମରୁ ଗଳିତ ।
ଅଲକତ । ଲାଗିବାରୁ ହୁଏ ସୁନ୍ଦର । ସ୍ମର ଦ୍ରୁମ ପଲ୍ଲବର ।
ଶ୍ରେଣୀପର ଏଗୌର ।- ହର କହେ ସ୍ୱଚ୍ଛତର ॥ ୪ ॥

—*—

ଦଶନପଦଂ ଭବଦଧରଗତଂ ମମ ଜନୟତି ଚେତସି ଖେଦଂ ।
କଥୟତି କଥମଧୁନାପି ମୟା ସହ ତବ ବପୁରେତଦଭେଦଂ ॥
ବହତି ମଲିନତାଂ ତବ କୃଷ୍ଣ ମନୋଽପି ଭବିଷ୍ୟତି ନୂନଂ ।
କଥମଥ ବଞ୍ଚୟସେ ଜନମନୁଗତମସମଶରଜ୍ୱରଦୂନଂ ॥ ୨ ॥
ଭ୍ରମତି ଭବାନବଲାକବଲାୟ ବନେଷୁ କିମତ୍ର ବିଚିତ୍ରଂ ।
ପ୍ରଥୟତି ପୂତନିକୈବ ବଧୂବଧନିର୍ଦ୍ଦୟବାଲଚରିତ୍ରଂ ॥ ୭ ॥
ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତରତିବଞ୍ଚିତଖଣ୍ଡିତଯୁବତିବିଲାପଂ ।
ଶୃଣୁତ ସୁଧାମଧୁରଂ ବିବୁଧା ବିବୁଧାଲୟତୋଽପି ଦୁରାପଂ ॥୮॥

ରାଗ ପଞ୍ଚାରତ । ତ୍ରିପୁଟା ତାଳ ।

ହେ କପଟ ନଟ । ଆବୃଥିଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଦନ୍ତଘାତ ଅଧରରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ।
ହୋଇ ମୋ ଚିତ୍ତକୁ ଦେଉଛୁ କଷ୍ଟ ।
ତୁମ୍ଭ । ଦେହ ତା ସଙ୍ଗରେ । ସଂଶ୍ଳେଷ ଚିହ୍ନରେ ।
ସୁଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ମୋ ରେ । ଅଦ୍ୱେଦ କମ୍ପ କରେ । ୧ ।
ତୁମ୍ଭ ଅପଘନ । ପରରେ ତୁମ୍ଭର ମନ । ହୋଇ ଅଛୁ ଅତି ମଳିନ ।
ବସ୍ତ୍ର ଆସାରେ ଧପେନ ଆଗମନ । କର ।
କାମଶର ଜ୍ୱର ।– ରେ ଦୁଃଖି ହେବାର ।
ଜନରେ କେଉଁ କାରଣରେ ବଞ୍ଚନା କର । ୨ ।
ଆହେ କଠୋର ଗୁଣ । କାନନରେ ଭ୍ରମଣ । କର ମୁଗ୍ଧାଙ୍ଗନା ମାରଣ ।
ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଅଛି ଅତି ଦଷ୍ପଣ । ଚିହ୍ନ ।
ଏକ ପାନ ଦନ୍ତରୁ । ସ୍ଥିନ ପତନ କଜ୍ଜଳରୁ ।
ହୃଦୟୁ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରୁ । ନାଶିଛ ପୃଥକ ସ୍ଥଳରୁ । ୩ ।
ଝଙ୍କୃତ କାମିନୀ । ବୃଷଭାନୁ ନନ୍ଦିନୀ । ଅତିଶୟ ବିଳାପ ବାଣୀ ।
କହିଲେ ଯେତେ ଯେତେ । ତାହା ଶୁଣି ।
ତୋଷେ ଶ୍ଳେଷ ବନ୍ଦନ କର । ଧୀର ଗଭୀରତର ।
ସୁରସଭରେ ଦିଅ । ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ବିସ୍ତର । ୪ ।

ତଦେବଂ ପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟାଃ ପ୍ରସରଦନୁରାଗଂ ବହିରିବ
ପ୍ରିୟାପାଦାଲକ୍ତଚ୍ଛୁରିତମରୁଣଚ୍ଛାୟହୃଦୟଂ ।
ମମାଦ୍ୟ ପ୍ରଖ୍ୟାତପ୍ରଣୟଭରଭଙ୍ଗେନ କିତବ ।
ତ୍ୱଦାଲୋକଃ ଶୋକାଦପି କିମପି ଲଜ୍ଜାଂ ଜନୟତି । ୦ ।

ରାଗ କାମୋଦ । ଅଠ ତାଳ ।

(କାଳି ଲଜ ବଚନ । ପ୍ରତି)
ଜଣ ଗଲି ସେ ସବୁ ଏତେ କାଳକୁ । ହେ ନାଥ । ପଦ ।
ଆହେ କେତେ ଦିନ । ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ।
ଦେଖିତ ସ୍ୱପ୍ନେ ନିତିଲି ଦରଶନକୁ । ୧ ।

ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ହେବା ଦୁଃଖ । ତହିଁରୁ ସେ ଅଧିକ ।
ମରଣୁବଳି ଲଜ୍ଜ । କରେ ଜାତକୁ ॥ ୨ ॥
ଲୁଚିଛି ଯେ ପ୍ରଣୟ । ହେବାର ଅତଶୟ ।
ଭଙ୍ଗରୁ କରସିନା ଲଭି ଶୋକକୁ ॥ ୩ ॥
ଅତ ଅରୁଣ କାନ୍ତ । ବକ୍ତ୍ର ପୃଥୁଳ ସ୍ତ୍ରନ ।
ଲୋକଙ୍କୁ ବହ ଦେଖୁଥାଇ ତାହାଙ୍କୁ ॥ ୪ ॥
ସେ କାନ୍ତର ଚରଣ । ଯାବକରେ ପୂରଣ ।
ହୋଇ ଅତ ଶୋଭନ । ଦଶେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ॥ ୫ ।
କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗଉର ।- ହର ଗୁପ୍ତହେବାର ।
ରାଗ ପ୍ରକାଶ ହେଲ୍ଲକ ବାହାରକୁ ॥ ୬ ॥

—※—

ଅନ୍ତର୍ମୋହନମୌଳିଘୂର୍ଣ୍ଣନଚଲନ୍ମନ୍ଦାର ବିସ୍ରଂସନ-
ସ୍ତବ୍ଧାକର୍ଷଣଦୃଷ୍ଟିହର୍ଷଣମହାମନ୍ତ୍ରଃ କୁରଙ୍ଗୀଦୃଶାଂ ।
ଦୃପ୍ୟଦ୍ଦାନବଦୂୟମାନଦିବିଷଦ୍ଦୁର୍ବ୍ବାରଦୁଃଖାପଦାଂ
ଭ୍ରଂଶଃ କଂସରିପୋର୍ବ୍ୟପୋହୟତୁ ବଃ ଶ୍ରେୟାଂସି ବଂଶୀରବଃ ।

ଇତଶ୍ରୀ ଭାଷା ସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହର କୃତ ଅଷ୍ଟମସର୍ଗଃ ॥

—※—

ନବମ ସର୍ଗଃ ।

ତାମଥ ମନ୍ମଥଖିନ୍ନାଂ ରତିରସଭିନ୍ନାଂ ବିଷାଦସଂପନ୍ନାଂ ।
ଅନୁଚିନ୍ତିତହରିଚରିତାଂ କଲହାନ୍ତରିତାମୁବାଚ ରହଃ ସଖୀ ॥

ରାଗ କାମୋଦ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ପତିବ୍ରତା ବ୍ରତକ ଆନ୍ଥ ରହିବ । ପ୍ରତ)

ପ୍ରିୟଦୂତୀ ସେ ରାଧାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ।
ପ୍ରକାଶିଲେ ବଚନକୁ ଲଳିତରେ ॥ ପଦ ॥
ଖିନ୍ନ ମନମଥରେ । ଚିଡ଼ା ମନୋରଥରେ ।
ବିଦାରତ ଅନ୍ତ୍ରେ ଚଉରେ ॥ ୧ ॥

ଆପଣାର ଲାଘବ । ହୋଇବାରୁ ସଂଭବ ।
ରହି ଅଛନ୍ତି ସେ ବିଷାଦରେ ॥ ୨ ॥
ହରିଙ୍କ ଗୁଣଗଣ । ମାନସେ ପୁନଃପୁନ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ମରଣା କରିବାରେ ॥ ୩ ॥
କଳହାନ୍ତରିତାକୁ । ଲଭିବାର ଦୁଃଖକୁ ।
କହେ ଗୌରହରି ସେଥିବରେ ॥ ୪ ॥

—○—

ହରିରଭିସରତି ବହତି ମଧୁପବନେ ।
କିମପରମଧିକସୁଖଂ ସଖି ଭବନେ ।
ମାଧବେ ମା କୁରୁ ମାନିନି ମାନମୟେ ॥ ଧ୍ରୁ ॥
ତାଳଫଳାଦପି ଗୁରୁମତିସରସଂ ।
କିଂ ବିଫଳୀକୁରୁଷେ କୁଚକଳଶଂ ॥ ୧ ॥
କତି ନ କଥିତମିଦମନୁପଦମଚିରଂ
ମା ପରିହର ହରିମତିଶୟରୁଚିରଂ ॥ ୨ ॥
କିମିତି ବିଷୀଦସି ରୋଦିଷି ବିକଳା ।
ବିହସତି ଯୁବତିସଭା ତବ ସକଳା ॥ ୩ ॥
ସଜଳନଳିନୀଦଳଶୀତଳଶୟନେ ।
ହରିମବଲୋକୟ ସଫଳୟ ନୟନେ ॥ ୪ ॥
ଜନୟସି ମନସି କିମିତି ଗୁରୁଖେଦଂ ।
ଶୃଣୁ ମମ ବଚନମନୀହିତଭେଦଂ ॥ ୫ ॥
ହରିରୁପଯାତୁ ବଦତୁ ବହୁ ମଧୁରଂ ।
କିମିତି କରୋଷି ହୃଦୟମତିବିଧୁରଂ ॥ ୬ ॥
ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତମତିଲଳିତଂ ।
ସୁଖୟତୁ ରସିକଜନଂ ହରିଚରିତଂ ॥ ୭ ॥

ରାଗ ମୁଖାରି । ଅଠ ତାଳ ॥

(ରାଗ ବସୁନାନ୍ଦାନା ପିଲ୍ଲଟନା ପାଲୁକା । ଫ୍ରତ)

ଆରେ ମାନିନିରେ । ମାଧବ ନାଗରେ ।
ମାନ ନକର ମନରେ ॥ ପଦ ॥
ବିରହ ଜନ ସଂକଷ୍ଟ । କାରି ବସନ୍ତ । ବାତ ବନ୍ଧେ ସନ୍ତତ ।
ନିକୁଞ୍ଜକୁ ନାଥ । ହେଲେ ନ ଆଗତ ।
ଶୂନ୍ୟେ କବା ସାର୍ଥ । ଅଛୁ ତନ ହରତ ॥ ୧ ॥
ତାଳ ଫଳରୁ ପୃଥୁଳ । ରସ ବିପୁଳ । କୁଚ କଳସ ଯୁଗଳ ।
ନକରୁ ବିଫଳ । ହରି କରସ୍ଥଳ ।
ସ୍ମରଶେ ସଫଳ । କର ସଘନରେ ॥ ୨ ॥
କପାଳି ବିକଳରେ । ବିଷାଦରେ । ରୋଦନ କରୁ ।ଉଚ୍ଚରେ ।
ଏତାଦୃକ ତୋର । ଦେଖି ନାଗରୀ ବର
ହସିବେଟି କର ଦେଇ ବଦନରେ ॥ ୩ ॥
ଦାର ଦର ମୃ ତରେ । ବିନମ୍ର ଯୁକ୍ତ । ନକହଲ କି କେତେ ।
ସବ ଚଉ ବୃନ୍ଦ । ହର ହରଙ୍କିତ ।
ନଟେକ ବୋଲିତ । କଂଚତ ମାତରେ ॥ ୪ ॥
ମଞ୍ଜୁଳ କଞ୍ଜ ଦଳରେ । ସୁଚଉରେ । ରଚିତ ହେବା ଶେଜରେ ।
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କୁ । କର ବିଲୋକନକୁ ।
ନେତ୍ର ଯୁଗଳକୁ । ସଫଳ କରରେ ॥ ୫ ॥
ବେଷ ଦୂଷିତ ଚଉରେ । ବିଶେଷରେ । ଖେଦ କି କାରଣରେ ।
ଜାତ କରୁ ମୋର । ହୃତ ହେବାଗିର ।
ଶୁଣ ଆରେ ବର ।- ବରଜ ରୁ ଥରେ ॥ ୬ ॥
ରମ୍ଭପାଶେ ସଘନ । ଆଗମନ । କର ମଧୁର ବଚନ ।
କହନ୍ତୁ ମୋହନ । କି କାରଣେ ମନ ।
କରୁଛୁ ମଳିନ । କହ ମୋ ଆଗରେ ॥ ୭ ॥
ଗୌରହର ଭଣିତ । ହର ଗୀତ । ସୁମଧୁର ଲଳିତ ।
ଶୁଣି ଶ୍ରବଣରେ । ଅତି ସୁଖଭରେ ।
ଜନେ ନିରନ୍ତରେ । ଗାଅ କର ମୁଖରେ ॥ ୮ ॥

ସ୍ନିଗ୍ଧେ ଯତ୍ପରୁଷାସି ଯତ୍ ପ୍ରଣମତି ସ୍ତବ୍ଧାସି ଯଦ୍ରାଗିଣୀ
ଦ୍ୱେଷସ୍ଥାସି ଯଦୁନ୍ମୁଖେ ବିମୁଖତାଂ ଯାତାସି ତସ୍ମିନ୍ ପ୍ରିୟେ ।
ତଦ୍ୟୁକ୍ତଂ ବିପରୀତକାରିଣି ତବ ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡଚର୍ଚ୍ଚାବିଷଂ
ଶୀତାଂଶୁସ୍ତପନୋ ହିମଂ ହୁତବହଃ କ୍ରୀଡାମୁଦୋ ଯାତନାଃ ॥

ରାଗ ନାଟକୁରଙ୍ଗୀ । ଆଦି ତାଳ

(ଗମନ ବେଳନ୍ଦ ଗଦ୍ୟମୂନ । ପ୍ରଭ)

ତୋ ସ୍ନେହ ବଶରେ । ସେ ବଂଶୀଧାରୀ ।
କଣ୍ଟୁଥିଲେ କେତେ ପୁଲକେ ପୂରି ॥ ପଦ ॥
ମନରେ ଗୁମାନ ବନ୍ଧି । ନିଷ୍ଠୁର ବଚନ କହି ।
ମୁଖକୁ ନଇଁଲୁ ସରାଗ କରି ॥ ୧ ॥
ଅପରାଧ କଲି ବୋଲି । ପଦେ ପଡନ୍ତେ ଛଇଳି ।
ସ୍ତମ୍ଭ ହେଲୁ ନ କହିଲୁ ବଚନ କରି ॥ ୨ ॥
କେତେ ଅନୁରାଗ ବହି । ନିତ ଦାସ ପରି ହୋଇ ।
ଆସୁ ଦୋଷ ଦେଇସେଷ ହେଲୁ କପରି ॥ ୩ ॥
ଲବମାତ୍ର ନାହିଁ ଦୋଷ । ବୋଲି ତୋ ଆଗେ ପ୍ରବେଶ ।
ହୁଅନ୍ତେ ବିମୁଖକୁ ବହିଲୁ କିଶୋରୀ ॥ ୪ ॥
ହେ ବିପରୀତ କାରିଣି । ଉଚିତ ତୋତେ ଏବେନ ।
ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହେଲା ଗରଳ ପରି ॥ ୫ ॥
ସୁଧାକର କରଗଣ । କେବଳ ସୁଖ କାରଣ ।
ହେଲେ ସଂତାପିତ କରେ ତପନ ପରି ॥ ୬ ॥
ହିମ ହେଲେ ହୁତାଶନ । ସମାନ କରେ ଦହନ ।
ମାଧବୀ ମାକନ୍ଦ ହେଲା ଦୁଃଖ କାରୀ ॥ ୭ ॥
ସରସ କାବ୍ୟ କଥନ । ଶିଖି ନୃତ୍ୟ ବୀଣା ଗାନ ।
ଦୁଃଖକୁ ଦେଉଛନ୍ତି କହେ ଗଉର ହରି ॥ ୮ ॥

—•••—

ସାନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦପୁରନ୍ଦରାଦିଦିବିଷଦ୍‌ବୃନ୍ଦୈରମନ୍ଦାଦରା-
ଦାନମ୍ରୈର୍ମୁକୁଟେନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣିଭିଃ ସନ୍ଦର୍ଶିତେନ୍ଦୀବରଂ ।

ସ୍ନିଗ୍ଧଂ ମକରନ୍ଦସୁନ୍ଦର ଗଳନ୍ମାଧ୍ୱୀକମେଦୁରଂ ।
ଶ୍ରୀଗୋବର୍ଦ୍ଧନଧାରିବଦନଶୁଭ୍ରସ୍ପନ୍ଦାସ୍ତୁ ମଦାମହେ ॥ ।

ଉତ୍କଳଶ୍ରୀ ଭାଷା ସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ନବମ ସର୍ଗଃ

ଦଶମ ସର୍ଗଃ ।

ଅତ୍ରାନ୍ତରେ ମସୃଣରୋଷବଶାଦସୀମ-
ନିଃଶ୍ୱାସନିଃସହମୁଖୀଂ ସୁମୁଖୀମୁପେତ୍ୟ ।
ସବ୍ରୀଡମୀକ୍ଷିତସଖୀବଦନାଂ ପ୍ରଦୋଷେ
ସାନନ୍ଦଗଦ୍ଗଦପଦଂ ହରିରିତ୍ୟୁବାଚ ॥ ୧ ॥

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ଆଦି ତାଳ ॥

ଯେତେ କାଳ ସେ ପ୍ରସାଦକୁ ନକଲେ ।
ସରସ ଗିର ମାନଙ୍କୁ ନକହିଲେ ॥ ପଦ ॥

ତଦନ୍ତେ ଦିନ ଶେଷେ । ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀରାଧାପାଶେ ।
ମିଳି ହର୍ଷ ଗଦ୍ଗଦେ ବାଣୀକି କହିଲେ ॥ ୧ ॥

ଅତି ରୋଷ ହେବାରୁ । ନିଃଶ୍ୱାସ ଦୀର୍ଘତରୁ ।
ତେଣୁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଛି ମୁଖ ତାଙ୍କର ॥ ୨ ॥
ଲଜ୍ଜା ସହିତ ହୋଇ । ପୁଣି ସଖିର ମୁହଁ ।
ବିଲୋକନ କରନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ତହିଁ ॥ ୩ ॥

ଛାଡ ସବୁ ଦୁଃଖକୁ । କିବା କହିବ ତାଙ୍କୁ ।
କପଟରେ କରନ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ॥ ୪ ॥

ପୀୟୂଷରୁ ମଧୁର । ଏପରି ହେବା ଗିର ।
କପଟରେ କରନ୍ତ ତା ପରିହାର ॥ ୫ ॥
ଏବସ୍ତ୍ରର ସେ କରୁ । ଲଜ୍ଜାରେ ସହିତରୁ ।
ମୁଖକୁ ଗୁହିଁ କହେ ଗଦ୍ଗଦ ସ୍ୱର ॥ ୬ ॥

ବଦସି ଯଦି କିଂଚିଦପି ଦନ୍ତରୁଚିକୌମୁଦୀ
ହରତି ଦରତିମିରମତିଘୋରଂ ।
ସ୍ଫୁରଦଧରସୀଧବେ ତବ ବଦନଚନ୍ଦ୍ରମା
ରୋଚୟତୁ ଲୋଚନଚକୋରଂ ।
ପ୍ରିୟେ ଚାରୁଶୀଳେ ମୁଞ୍ଚ ମୟି ମାନମନିଦାନଂ ।
ସପଦି ମଦନାନଲୋ ଦହତି ମମ ମାନସଂ
ଦେହି ମୁଖକମଳମଧୁପାନଂ ॥ ଧ୍ରୁ ॥
ସତ୍ୟମେବାସି ଯଦି ସୁଦତି ମୟି କୋପିନୀ
ଦେହି ଖରନୟନଶରଘାତଂ ।
ଘଟୟ ଭୁଜବନ୍ଧନଂ ଜନୟ ରଦଖଣ୍ଡନଂ
ଯେନ ବା ଭବତି ସୁଖଜାତଂ । ୧ ।
ତ୍ୱମସି ମମ ଭୂଷଣଂ ତ୍ୱମସି ମମ ଜୀବନଂ
ତ୍ୱମସି ମମ ଭବଜଲଧିରତ୍ନଂ ।
ଭବତୁ ଭବତୀହ ମୟି ସତତମନୁରୋଧିନୀ
ତତ୍ର ମମ ହୃଦୟମତିଯତ୍ନଂ । ୨ ।
ନୀଲନଳିନାଭମପି ତନ୍ୱି ତବ ଲୋଚନଂ
ଧାରୟସି କୋକନଦରୂପଂ ।
କୁସୁମଶରବାଣ ଭାବେନ ଯଦି ରଞ୍ଜୟସି
କୃଷ୍ଣମିଦମେତଦନୁରୂପଂ । ୩ ।
ସ୍ଫୁରତୁ କୁଚକୁମ୍ଭୟୋରୁପରି ମଣିମଞ୍ଜରୀ
ରଞ୍ଜୟତୁ ତବ ହୃଦୟଦେଶଂ ।
ରସତୁ ରସନାପି ତବ ଘନଜଘନମଣ୍ଡଳେ
ଘୋଷୟତୁ ମନ୍ମଥନଦେଶଂ । ୪ ।
ସ୍ଥଳକମଳଗଞ୍ଜନଂ ମମ ହୃଦୟରଞ୍ଜନଂ
ଜନିତରତିରଙ୍ଗପରଭାଗଂ ।
ଭଣ ମସୃଣବାଣୀଂ କରବାଣୀ ଚରଣଦ୍ୱୟଂ
ସରସଲସଦଲକ୍ତକରାଗଂ । ୫ ।

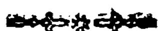
ସ୍ମରଗରଳଖଣ୍ଡନଂ ମମ ଶିରସି ମଣ୍ଡନଂ
ଦେହି ପଦପଲ୍ଲବମୁଦାରଂ ।
ଜ୍ୱଳତି ମୟି ଦାରୁଣୋ ମଦନକଦନାନଲୋ-
ହରତୁ ତଦୁପାହିତବିକାରଂ ॥ ୭ ॥

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ତ୍ରିପୁଟ ତାଳ ॥

(ଭଜନରେ ଧନ୍ୟା ମୁଦ୍ଗୁରୁଣୀ । ପ୍ରଭ)

ହେ ବାଳେ । ହେ ସୁରୁଶୀଳେ । ମେ ଠାରେ କାରଣ ।
ହୀନ ମନ ତେଜ ବନ୍ଧନରେ । ଧାମଗ୍ନ ଅକାରଣ ।
କରୁଛୁ ଚଉକୁ କ୍ଷୀଣ । ମଣିପଦ୍ମ ମଧୁପ ନ । ଦେଖାରେ ରଖପ୍ରାଣ ॥ ୧ ॥
ଅଳପ ସରସ ଗିର । ଭାଷି ବଦ ଝୁଣର । ଚନ୍ଦ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ କର ।
ଦେଖ ର ଦରଶନ ର । ହେଉଦୂର ! ଏବେ । ତୁମ୍ଭ ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନ ।
ସୁଧା ପାନେ ମୋ ନୟନ । ଚକୋର କୁ ବୋଚନ କରନ୍ତୁ ତତ୍ପନ ॥ ୧ ॥
ହେ ସୁନ୍ଦର ବଦନା । ଶଠେଯୁ ଜନମସ୍ତିନା । ଯେବେ ରୋଷକୁ
ବହୁ ନଟନା । ତୀକ୍ଷ୍ଣ ନଖ ଶରେ ଘାତ କର କିନା । କର । ବାହୁ
ପାଶେ ବନ୍ଧନ । ଦନ୍ତେ କର ଦଂଶନ । ତୋ ସୁଖ ବରଧନ ।
ଯେ ପରରେ ହେବ ଧନ ॥ ୨ ॥ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଜୀବନ । ତୁମ୍ଭେ ମୋ
ଭୂଷଣ । ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଭବ ଜଳଧି ରତ୍ନ । ଏହି ସ୍ୱବରେ ହରଷ କରେ
ମନ । ତୁମ୍ଭ । ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଜନରେ । ନିଷେଧକଲେ ବାରେ ମେ ମନ
ଯତନରେ । ତୋର ସ୍ତବ ସ୍ତବନା କରେ ॥ ୩ ॥ ଉଦ୍ଦୀପିର ସମାନ ।
ହେବା ବେନ ନୟନ । ତୋର ନନ୍ଦ ପଦ୍ମ ବରନ । ଧରନ୍ତୁ ଯାହାରେ
ନାସି ରତନ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମନମଥ ଶର । ସ୍ୱଦେହନରକ୍ତ କର ।
ଏ ଅନୁରୂପ ତୋର । ହେଲରେ ନାଶ୍ୱର ॥ ୪ ॥ ପ୍ରେମୁଁସଖି ଆରେ ।
ତୋ କୁଚ ଯୁଗଳରେ । ମଣିମାଳାର ଭୂଷଣରେ । ମଣ୍ଡନ ହେଉ
ହୃଦୟ ଦେଶରେ । କାଞ୍ଚୀ ସୁପ୍ରଥିକ ଛଘନ । ଦେଶରେ ନସ୍ତନ ।
କରୁ ମୀନ କେତନ । ନଦେହଙ୍କୁ ଘୋଷଣ ॥ ୫ ॥ ମୃଦୁଳ ସ୍ୱଷିରେ ।
ଆଜ୍ଞାକର ମେ ରେ । ପାଦେ ଲକ୍ଷାଦେବା ଲସଯୁରେ । କରତ
ରଚନା । ମୁ ହୃଦଉରେ । ସ୍ଥଳ କମଳ ଗଞ୍ଜନ । ଯେ ମୋହୃଦୟ
ରଞ୍ଜନ । କରୁଛନ୍ତି ଜନନ । ରତ ବିଶେଷ ମାନ ॥ ୬ ॥ ସ୍ମର

ଗର ହରଣ । ପଲ୍ଲବ ସ୍ମରୁ ଚରଣ । କର ମୋର ଶିର ଭୂଷଣ
ଜଳୁଅଛୁ ଘୋର । କାମ ଜ୍ୱଳନ । ତାର ହିକାର କାରଣ
କରବସେକାରଣ ଗୌରହର ବର୍ଣ୍ଣିଜ । କେରେ ଏଗୀତ ଜାଣ ॥ ୭ ॥

ପରିହର କୃତାତଙ୍କେ ଶଙ୍କାଂ ତ୍ୱୟା ସତତଂ ଘନ-
ସ୍ତନଜଘନୟାକ୍ରାନ୍ତେ ସ୍ୱାନ୍ତେ ପରାନବକାଶିନି ।
ବିଶତି ବିତନୋରନ୍ୟୋ ଧନ୍ୟୋ ନ କୋଽପି ମମାନ୍ତରଂ
ପ୍ରଣୟିନି ପରିରମ୍ଭାରମ୍ଭେ ବିଧେହି ବିଧେୟତାଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ପଞ୍ଚତାଳ ଛନ୍ଦ ଥାଉ । ପ୍ରଥ)

ମୋତେ ନକର ଆନ ଅନୁମାନକୁ ।
ମନ ପରିହର ବନ୍ଧନ ମାନକୁ ॥ ପଦ ॥
ତୁମ୍ଭର ଘନ ସ୍ତନ । ଜଘନ ଅପଘନ ।
ମୋ ଚିତ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ॥ ୧ ॥
ଆନ ରମଣୀ କେହ୍ନେ । ସମ୍ଭାଳିବ ତା ଭାର୍ଣ୍ଣେ ।
ଅତନୁ କଳ୍ପିତା ସ୍ଥାନକୁ ॥ ୨ ॥
ତୁମ୍ଭ ପରିଜନରେ । ପରିରମ୍ଭ ରଙ୍ଗରେ ।
ସମ୍ଭାବନା କର ବିଧାନକୁ ॥ ୩ ॥
ସୁନ୍ଦରୀ ତୁ ଯୁକ୍ତିରେ । ଦେଖି ବନ୍ଧୁଳି ବିଷଦେଷ ।
ଦଣ୍ଡକୁ ଦେଇ ବହୁ ଦୋଷକୁ ॥ ୪ ॥
କର ଦନ୍ତେ ଦଂଶନ । ବାହୁ ପାଶେ ବନ୍ଧନ ।
ପୀନ ଉରଜେ ଦଅ ଦୁଃଖକୁ ॥ ୫ ॥
କୋପନାରେ ଦାରୁଣ । ରଣ ଶରୀର ବାଣ ।
ହରଣ କରୁଛୁ ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ॥ ୬ ॥
ଶ୍ରୀହରି ସୃଷ୍ଟି କିଛି । କହେ ଦ୍ୱିଜ ଶଙ୍କର ।-
ହେଉ ବନ୍ଧ କରୁଣ ଚିତ୍ତକୁ ॥ ୭ ॥

ମୁଗ୍ଧେ ବିଧେହି ମୟି ନିର୍ଦ୍ଦୟଦନ୍ତଦଂଶ-
ଦୋର୍ବଲ୍ଲିବନ୍ଧନିବିଡସ୍ତନପୀଡନାନି ।
ଚଣ୍ଡି ତ୍ୱମେବ ମୁଦମଞ୍ଚ ନ ପଞ୍ଚବାଣ-
ଚଣ୍ଡାଳକାଣ୍ଡଦଳନାଦସବଃ ପ୍ରୟାନ୍ତୁ ॥ ୦ ॥

ରାଗ କୁମ୍ଭକାମୋଦ । ଆଡ ତାଳ ॥

(ମୀନ ନୟନା । ମାନ କାହିଁକରେ । ପ୍ରଭ)

ସୁନ୍ଦରୀ ମନ ତେଜ ରୋଷକୁରେ । ଘୋଷା ॥ ପଦ ॥
ହୋଇ ଅତି ନିଷ୍ଠୁର । ଦନ୍ତେ ଦଂଶନ କର ।
ଭୁଜ ପାଶେ କର ବନ୍ଧନକୁରେ । ଘୋଷା ॥ ୧ ॥
କଠିନ ପୀନ ସ୍ତନ । ମିଥିକରେ ସଘନ ।
ବନଜ ମୁକ୍ତି ଦଅ ଦୁଃଖକୁରେ ॥ ୨ ॥
ଚଣ୍ଡାଳ ପଞ୍ଚବାଣ । ଯୋଖି ମାରୁଛି ବାଣ ।
ରଖ ତାରେ ମୋର ଜୀବନକୁରେ ॥ ୩ ॥
କୋପନାରେ କୋପକୁ । ତେଜ ବର ନେତ୍ରକୁ ।
ଗୌରହରି କହେ ଏଣିକିରେ ॥ ୪ ॥

.....

ଶଶିମୁଖି ତବ ଭାତି ଭଙ୍ଗୁରଭ୍ରୂ-
ର୍ୟୁବଜନମୋହକରାଳ କାଳସର୍ପୀ ।
ତଦୁଦିତଭୟଭଞ୍ଜନାୟ ଯୂନାଂ
ତ୍ୱଦଧରସୀଧୁସୁଧୈବ ସିଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ୦ ॥

ବ୍ୟଥୟତି ବୃଥା ମୌନଂ ତନ୍ୱି ପ୍ରପଞ୍ଚୟ ପଞ୍ଚମଂ
ତରୁଣି ମଧୁରାଳାପୈସ୍ତାପଂ ବିନୋଦୟ ଦୃଷ୍ଟିଭିଃ ।
ସୁମୁଖି ବିମୁଖୀଭାବଂ ତାବଦ୍ୱିମୁଞ୍ଚନ ମୁଞ୍ଚ ମାଂ
ସ୍ୱୟମତିଶୟସ୍ନିଗ୍ଧୋ ମୁଗ୍ଧେ ପ୍ରିୟୋଽୟମୁପସ୍ଥିତଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ସାରଙ୍ଗ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଏକାକିନୀ ନବ ବାଳିକା । ପ୍ରତି)

ଆରେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖି ତୋର । ଭୁରୁ ଅଙ୍କୁର ଅତି ସୁନ୍ଦର ।
ଯୁବା ଜନ ଗଣ । ଚେତନ ମୋହନ ।
କରଣେ ସ୍ତୁଷଣ । କାଳ ଭୁଜଙ୍ଗୀବର ॥ ୧ ॥
କହିବାକୁ ଉସୁନାଶ । ତୋର ରୁଦନଛଦ ପୀୟୂଷ ।
କେବଳ ତାହାର ଅଟେ ସିଦ୍ଧମନ୍ତ୍ର ।
ଉପାସ୍ୟ ଇତର । ନାହିଁ କେତେ ମାତର ॥ ୨ ॥
ନକହ ବଚନ ମାନ । ବ୍ୟର୍ଥେ ହୋଇଛୁ ଯାହା ମଉନ ।
ସେଘେନ ମୋହର ହୃଦୟରେ ଘୋର ।
ଦୁଖକୁ ବିସ୍ତାର । କରୁଛୁରେ ସମାଦର ॥ ୩ ॥
ଆରେ ତରୁଣୀ ରତନ । ଅତି ମଧୁର ତର ବଚନ ।
ପଞ୍ଚମାଖ୍ୟା ସ୍ୱନ । ବିଶେଷକୁ ଧନ ।
ଶୁଣାଇ ବହ୍ନନ । ହରଷ କରେ ମୋମନ ॥ ୪ ॥
ମନୋହର ଅବଲୋକନ । କରଏ ମୋହର ଅପଘନ ।
ମାନଙ୍କ ବେଦନ । କରି ବିନାଶନ ।
ନୁହରୁ ବିମନ । ଆରେ ଜୀବ ଧନ ॥ ୫ ॥
ଅନୁକୂଳକୁ ତୁମ୍ଭର । ଆସିଲି ମତେ କେତେ ମାତର ।
ନଚେତ ମୁ ତୋର । ନୁହଇଟି ପର ।
କହେ ଧିକ ଗୌର ।- ହର ଏହୁ ଗୀତରସ ସାର ॥ ୬ ॥

ବନ୍ଧୂକଦ୍ୟୁତିବାନ୍ଧବୋଽୟମଧରଃ ସ୍ନିଗ୍ଧୋ ମଧୂକଚ୍ଛବି-
ର୍ଗଣ୍ଡେ ଚଣ୍ଡି ଚକାସ୍ତି ନୀଳନଳିନଶ୍ରୀମୋଚନଂ ଲୋଚନଂ ।
ନାସାଭ୍ୟେତି ତିଳପ୍ରସୂନପଦବୀଂ କୁନ୍ଦାଭଦନ୍ତି ପ୍ରିୟେ
ପ୍ରାୟସ୍ତ୍ୱନ୍ମୁଖସେବୟା ବିଜୟତେ ବିଶ୍ୱଂ ସ ପୁଷ୍ପାୟୁଧଃ ।୦।

ରାଗ ଚମକଲି । ଅଠ ତାଳ ।

(ଆରେଜଣ ନକର ପ୍ରୀତି । ଯତ)

କୁନ୍ଦ କାନ୍ତ ଜିତ ଦଶନା । ଅଟଇ ଶୋଭନା ॥ ପଦ ॥
ରମ୍ୟ ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନ । ଅନଙ୍ଗର ଫୁଲ ବାଣ ।
ବଶ୍ୟଜନଙ୍କର ମନ । କରୁଛନ୍ତି ବଶୀକରଣ ॥ ୧ ॥
ବନ୍ଧୁ ଜୀବକ ପ୍ରସୂନ । କାନ୍ତିକି କରେ ଭର୍ତ୍ସନ ।
ଅଧର ରଙ୍ଗ ବରନ । ହୋଇ ଦଶନ୍ତି ଶୋଭନ ॥ ୨ ॥
କପୋଳ ଯୁଗଳ ତୋର । ଅତି ଚିକ୍କଣ ସୁନ୍ଦର ।
ମଧୁକ ସୁମନ ସର । ଛବିକି କରେ ଧିକ୍କାର ॥ ୩ ॥
ଖଞ୍ଜରୀଟଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜନ । ଧରିବା ବେନି ନୟନ ।
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ନୀଳ ନଳିନ । ଶୋଭାକୁ କରେ ଖଣ୍ଡନ ॥ ୪ ॥
ତିଳ ଫୁଲ ପରି ଯାର । ନାସିକା ଅତି ସୁନ୍ଦର ।
ସେ ରାଧା ପାଦକୁ ଗୌର । ହରି ଚନ୍ଦ୍ର ନିରନ୍ତର ॥ ୫ ॥

—※—

ତୂର୍ଣ୍ଣୌ ତବ ମଦାଳସେ ବଦନମିନ୍ଦୁସନ୍ଦୀପନଂ
ଗତର୍କନମନୋରମା ବଳତରମ୍ଭୂରୁଦ୍ୱୟଂ ।
ରତିପ୍ରଭ କଳାବତି ରୂପରଚିତେଲେଖ ଭ୍ରୂବା—
ବନ୍ଧୋ ବନ୍ଧୁରଯୌବନଂ ବହସି ତନ୍ୱୀ ପୃଥ୍ୱୀଶତାଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଅଠ ତାଳ ॥

(ମାଣ୍ଡା ଇଲଗା । ପ୍ରଭ)

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ତୋହର ରୀତି । ମନ୍ଦରେ ରହ ବହନ୍ତୁ ।
ବରୁଥ ଯୁବତୀ ଜତି ॥ ୧ ॥
ମନେ ଅନନ୍ୟ ହେବାକୁ । ନେତ୍ର ଯୁଗଳ ତନ୍ତ୍ରିରୁ ।
ମଦାଳସା ସୁରଞ୍ଜୁରୁ । ଚନ୍ଦ୍ରା ଗଲରେ ସୁମତି ॥ ୨ ॥
ଶ୍ରୀମୁଖ ଶଶିକି ଅତି । କିମ୍ପି ହେବାକୁ ଉନ୍ନତି ।
ସେ ସୁମତି ଇନ୍ଦୁମତୀ । ସୁଚାଉ ହେଲାତ ଏଥି ॥ ୩ ॥

ମନ୍ଥର ଗମନ ତୋର । ଅଟେ ଗଜ ନିନ୍ଦାକର ।
ମଦନ ରମା ରମାବର । କରନ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷିତ ॥ ୪ ॥
ରମ୍ଭା ପ୍ରକାଣ୍ଡକୁ ଜିଣି । ଲୋଭନ୍ତୁ ଦେବାଙ୍କୁ ଠାଣି ।
ରମ୍ଭାନାମ ସେହୁମଣି । ନିନ୍ଦେ କରୁଛୁ କି ସୁଖ ॥ ୫ ॥
ଅତି କୁଟିଳ ଯେ ଭୁରୁ । ଈଷେ ଛେଷ ଉତ୍ପ୍ରେକ୍ଷଚାରୁ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଲେଖିକା ରମ୍ଭାରୁ । ତିଳେ ଭଲ୍ଲୁ ଅଙ୍ଗରେ ଖ୍ୟାତ ॥ ୬ ॥
ଯେତେବେ ସ୍ଥିତ କି କର । ଶୁଣ ନାହିଁ ସୁରନାଗ ।
ପ୍ରତି ପ୍ରତିକରେ ଧର । ବାର କଦମ୍ବ ଗୌରହର ॥ ୭ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀଭାଷାସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହରି କୃତ ଦଶମସର୍ଗଃ ।

ଏକାଦଶ ସର୍ଗଃ ।

ସୁଚିରମନୁନୟେନ ପ୍ରୀଣୟିତ୍ୱା ମୃଗାକ୍ଷୀଂ
ଗତବତି କୃତବେଶେ କେଶବେ କୁଞ୍ଜଶଯ୍ୟାଂ ।
ରଚିତରୁଚିରଭୂଷାଂ ଦୃଷ୍ଟିମୋଷେ ପ୍ରଦୋଷେ
ସ୍ଫୁରତି ନିରବସାଦାଂ କାପି ରାଧାଂ ଜଗାଦ ॥ ୧ ॥

ରାଗ ରେଣୁଶ୍ରୀ । ଅଠ ତାଳ ।

ପ୍ରାଣ ସଙ୍ଗିନୀ । ସେମୃଗ ନେତ୍ରାଙ୍କ । ଚରକାଳ କେତେ ।
ବନସ୍ତ ସ୍ୱହତେ । କରାଇ ପ୍ରସନ୍ନ ଚଉକୁ ॥ ୧ ॥
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ପ୍ରଭୁ ଅଚଳକ । ମାନଙ୍କରେ ସୁବେଶକୁ ହୋଇଣ ।
ପ୍ରିୟା ଆଗମନ । ଜାଣି ସେ ବହନ । ପ୍ରବେଶିଲେ କୁଞ୍ଜ ଶୟନକୁ ॥ ୨ ॥
ଜାଳା ମଣି ଗଣରେ ଭୂଷିତ । ହୋଇ ଥିଲେତ ତାଙ୍କର ଗାତ୍ର ।
ଅଳପ ତମସ ସହିତ । ପ୍ରଦୋଷକାଳେ । କହେ ସଖୀ ରାଧାଙ୍କୁ ॥ ୩ ॥
କଣୋଶିକି ସେ ପ୍ରିୟ ସହଚରୀ । ପ୍ରକାଶ ବଦନ୍ତିଲେ ସେତେବେ ପର ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ସେହୁକୁ ବକ୍ତ୍ର । କହନ୍ତି ବନ୍ଦି ହରଙ୍କୁ ॥ ୪ ॥

ବିରଚିତଚାଟୁବଚନ ରଚନଂ ଚରଣେ ରଚିତପ୍ରଣିପାତଂ ।
ସଂପ୍ରତି ମଞ୍ଜୁଳବଞ୍ଜୁଳସୀମନି କେଳିଶୟନମନୁଯାତଂ ।
ମୁଗ୍ଧେ ମଧୁମଥନମନୁଗତମନୁସର ରାଧିକେ ॥ ଧ୍ରୁବ ॥
ଘନଜଘନସ୍ତନଭାରଭରେ ଦରମନ୍ଥରଚରଣବିହାରଂ ।
ମୁଖରିତମଣିମଞ୍ଜୀରମୁପୈହି ବିଧେହି ମରାଳନିକାରଂ ॥ ୧ ॥
ଶୃଣୁ ରମଣୀୟତରଂ ତରୁଣୀଜନମୋହନମଧୁରିପୁରାବଂ ।
କୁସୁମଶରାସନଶାସନବନ୍ଦିନି ପିକନିକରେ ଭଜ ଭାବ ॥ ୨ ॥
ଅନିଲତରଳକିଶଳୟନିକରେଣ କରେଣ ଲତାନିକୁରମ୍ବଂ ।
ପ୍ରେରଣମିବ କରଭୋରୁ କରୋତି ଗତିଂ ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚ ବିଳମ୍ବଂ ।
ସ୍ଫୁରିତମନଙ୍ଗତରଙ୍ଗବଶାଦିବ ସୂଚିତହରିପରିରମ୍ଭଂ ।
ପୃଚ୍ଛ ମନୋହରହାରବିମଳଜଳଧାରମମୁଂ କୁଚକୁମ୍ଭଂ ॥ ୪ ॥
ଅଧିଗତମଖିଳସଖୀଭିରିଦଂ ତବ ବପୁରପି ରତିରଣସଜ୍ଜଂ ।
ଚଣ୍ଡି ରଣିତରଶନାରବଡିଣ୍ଡିମମଭିସର ସରସମଲଜ୍ଜଂ ॥ ୫ ॥
ସ୍ମରଶରସୁଭଗନଖେନ କରେଣ ସଖୀମବଲମ୍ବ୍ୟ ସଲୀଳଂ ।
ଚଳ ବଳୟକ୍ୱଣିତୈରବବୋଧୟ ହରିମପି ନିଜଗତିଶୀଳଂ ।
ଶ୍ରୀଜୟଦେବଭଣିତମଧରୀକୃତହାରମୁଦାସିତବାମଂ ।
ହରିବିନିହିତମନସାମଧିତିଷ୍ଠତୁ କଣ୍ଠତଟୀମବିରାମଂ ॥ ୭ ॥

ରାଗ । ତାଳ ॥

ଆରେ ମନୋହର । ଅତପନ ତୋର । ଅନୁସରଣରେ ମୁତରୁର ।
ସେ ମଧୁସୂଦନ । ପାଶକୁ ଚହନ ।
କରଟରେ ଗମନ , ନକର ବିମନ ॥ ପଦ ॥
କେତେ ଚଟୂକ୍ତିଷେ । ତୋଚରଣେ ଆସି । ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲେ ପ୍ରଶଂସି ।
ଏବେ ପାଣିବେତ । ନକୁଞ୍ଜ ସୀମାନ୍ତ । କେଳି ସେଜେ ନାଥ ।
ହେଲେଣ ପ୍ରାପତ ॥ ୧ ॥
ପୀନ ଉରୁ ସ୍ତନ । ଗରୁଢରେ ଘନ । କର ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ସୁଗମନ ।
ସିଞ୍ଜାରେ ମଞ୍ଜୀର । ଉତ୍ଥିତ ନୂପୁର । ରତ ମରାଳତ୍ ।
ଗମନକୁ ହାସ୍ୟ ॥ ୨ ॥

ମୁଚିଗା ମେଦଜ୍ଜନ । ଭଣ୍ଡି ରହାଯ୍ୟନ । ଭ୍ରମର ସ୍ୱନ କର ଶ୍ରବଣ ।
ଯେ ମାନବତନ । ନରେଶ ଭଜନ । କୋକିଳ ପିକ ଗଣ ।
ନାଦେ ହଅ ମନ । ୩ ।
ବରଦେହକୁ ଆନେ । ଚନ୍ଦନ ଦାନରେ । ପ୍ରେରଣ ଜର ପଲ୍ଲବ କରେ ।
ବନ୍ଧନ ଗମନ । କରରେ ମେଖଳନ । ସୋଣକୁ ଭୁ ଅନ ।
ଜକରରେ ମନ । ୪ ।
କାମ ତରଙ୍ଗତ । ବଶରୁ ସ୍ତୁରତ । ଦେଖ ଜନ୍ତୁ ଆଶ୍ଳେଷ ମତେ ।
ସୁ ବମନଜାର । ଧାରପର ହାର । ଯେ କୁଚ ଉପର ।
ତାହାକୁ ପସ୍ତର ॥ ୫ ॥
ସଖୀ ମୋ ଶରୀର । ସୁରତ ସମର । ଅନଙ୍ଗଗଣ ବେଶ ମନୋହର ।
ରସନା ଭଶ୍ରମ । ବୋଧେ ଲଜ ଶ୍ୟାମ । କର ଜଗ ଯାମ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣକର କାମ ॥ ୬ ॥
ମାର ଶର ପର । କାର ସୁ ନଖର । ସ୍ମୃଳ କର ରଖି ସର୍ଶୀକର ।
ଭ୍ରୂମ୍ୱ ଗମନକୁ । ସ୍ୱର୍ଦ୍ଧ ଛନ୍ଦ ତଲ୍ଲୁ । ବଳସ୍ଥ ଗବକୁ ।
ଶୁଣ କର ବୋଧକୁ ॥ ୭ ॥
ଗୌରବର ଗୀତ । ସ୍ୱାଦୁ ସୁରତ । ଦୁର୍ବାର ପାତକ । କବେବଧ ।
ସୁଜନେ ଭୃଙ୍ଗର । କଣ୍ଠ ତଟେ ହାର । ହନ୍ତଚରେ କର ।
କର ହଂସାଦୂର ॥ ୮ ॥

—∘○∘—

ଯା ମାଂ ଦ୍ରକ୍ଷ୍ୟତ ବକ୍ଷ୍ୟତ ସ୍ମରକଥାଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗମାଲିଙ୍ଗନୈଃ
ପ୍ରୀତିଂ ଯାସ୍ୟତ ରଂସ୍ୟତେ ସଖି ସମାଗତ୍ୟେତ ସଞ୍ଚିନ୍ତୟନ୍ ।
ସ ତ୍ୱାଂ ପଶ୍ୟନ୍ ବେପତେ ପୁଲକୟତ୍ୟାନନ୍ଦତ ସ୍ୱିଦ୍ୟତ
ପ୍ରତ୍ୟୁଦ୍ଗଚ୍ଛତ ମୂର୍ଚ୍ଛତ ସ୍ଥିରତମଃ ପୁଞ୍ଜେ ନିକୁଞ୍ଜେ ପ୍ରିୟଃ ।୦ ॥

ରତ ମେରଗୁପ୍ତି । ଅଦ ତାଳ ।

(ଏଗ୍ୟାଦୁଶ୍ରାଗୀତେ । ପ୍ରଭ)

ଅତ ଗାଢ଼ ତମିରେ ଆଗ୍ରହେ । ନବଚନ୍ଦ୍ରଲତା ମଣ୍ଡପରେ ।
ଭ୍ରମର ଆକମନ । ଆଶ୍ରାହେ ତେଲ ମନ ।
ଜଗିରନ୍ତ ମୋହନ । ଆନଗା ସଜନ ଶୁଣ ॥ ୧ ॥

ଏଣୁ ପଞ୍ଚ ଭୂତ । କେତେ କେତେ । ଆକୁଳ ହେଉଛନ୍ତି ।
ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଦେଖି ଛନ୍ତି । ଏତେ କାଳେ ଶୀଘ୍ର ।
କେଉଁ ମୋହରଙ୍କ । ନ ଆସିଲେ ଝଟକେ । ୨ ॥
ପୁଣି ପୁଣି ହେରମଣି । ସ୍ମରୁଁ ଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ଆଶେ ଚରଣେ ।
ଦେଖୁଛନ୍ତି ନୟନ । ପୁଲକ ଶ୍ୟାମଘନ ।
ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗ ସ୍ଫୁରେ । ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଲକ୍ଷଣ ॥ ୩ ॥
ଦୃଢ଼ିଅ ହୋଇ ଚଳେ । ପୁଣି ସ୍ୱେଦ । ବିନ୍ଦୁଟି ଝଳଝଳେ ।
ଆସିଲେତ ଭରୋସା । କେବଳ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ କର ।
ପାରୁଛନ୍ତି ଆସୁଛନ୍ତି । ଚେହେର କରେ କ୍ଷୀଣତର ॥ ୪ ॥
ଏଣୁ ପର ହେଉଥିଲେ । ବନ୍ଧୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ । ନ ଦେଖି ହୋଇ ମୋ ହେବେ ।
ଚତ୍ୱାର ପର ଚକ୍ଷୁ । ମଣିତ ଅଲେକ ।
କରୁଥିବ ହେମନ୍ତେ । ଭାବେ କେତେ ସୁଖ ॥ ୫ ॥
ସ୍ମର କଥା କହିବେ ମୃତ ଅଙ୍ଗେ । ଆଲିଙ୍ଗନ ଦେଇବେ ।
ଲୀଳା ରସରେ ମାତ । ଲଭିବେ ଅତି ପ୍ରୀତି ।
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । କହେ ଏଣୁ ସ୍ୱରତି ॥ ୬ ॥

ଅକ୍ଷ୍ଣୋର୍ନିକ୍ଷିପଦଞ୍ଜନଂ ଶ୍ରବଣୟୋସ୍ତାପିଞ୍ଛଗୁଚ୍ଛାବଲୀଂ
ମୂର୍ଦ୍ଧ୍ନି ଶ୍ୟାମସରୋଜଦାମ କୁଚୟୋଃ କସ୍ତୂରିକାପତ୍ରକଂ ।
ଧୂର୍ତ୍ତାନାମଭିସାରସତ୍ୱରହୃଦାଂ ବିଷ୍ୱଙ୍ନିକୁଞ୍ଜେ ସଖି
ଧ୍ୱାନ୍ତଂ ନୀଲନିଚୋଳଚାରୁ ସୁଦୃଶାଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗମାଲିଙ୍ଗତି ॥ ୦ ॥

ରାଗ ତୋଡ଼ି । ଆଦି ତାଳ ।

(ଆହାରେ ରଥ ଲଳିପି । ପ୍ରଭୃ)

ପ୍ରତି ଦିଗରେ ତମସ । ବ୍ୟାପି ବିଶେଷ । ହୋଇ ଗଗନ ପ୍ରକାଶ ।
କୁଳଟା ମନଙ୍କର । କୁଞ୍ଜରେ ଅଭିସାର ।
କର ବାରେ ତତ୍ପର । ହୃଦୟ ନିରନ୍ତର ॥ ୧ ॥
ଏପରି ସୁନ୍ଦରୀ ଜନ ।- କର କମ୍ବୁଜ । ଯୁବତୀ ଏଣ ଅଞ୍ଜନ ।
କ୍ଷିତ ଯୁଗଳେ ତାର । ଚାପିଛନ୍ତି ପ୍ରକ୍ଷଭାର ।
ମସ୍ତକେ କଳହାର ।- ଶିରେ ନାଳୀକ ଗର ॥ ୨ ॥

କୁଚ ଯୁଗଳେ କସ୍ତୁରୀ । ପତ୍ର ଆବଳୀ । ଶୋଭୁଛୁ ଦେଖୁଛୁ ଦଳ
ଆଉ ଯେତେ ତାଙ୍କର । ନେତ୍ର କସେଧବାର ।
କମିଲେ ମଣଚୀର ॥ ୩ ॥
କୁଞ୍ଜ ଗାମିନୀ ଗଣ । ଚଞ୍ଚଳ ମନ । ବନ୍ଧୁ କଲେକ ଗମନ
ବନମଧ୍ୟକୁ କକର । ତକ ସଖି ସବୁର ।
କହେ ଦିଜ ଗଉର ଏହ ଏପରି ଗିର ॥ ୪ ॥

—...—

କାଶ୍ମୀରଗୌରବପୁଷାମଭିସାରିକାନା—
ମାବଦ୍ଧରେଖମଭିତୋ ରୁଚମଞ୍ଜରୀଭିଃ ।
ଏତତ୍ତମାଲଦଲନୀଲତମଂ ତମିସ୍ରଂ
ତତ୍ପ୍ରେମହେମନିକଷୋପଲତାଂତନୋତି ॥ ୦ ॥

ସ୍ୱଗ ମୁଖାରୀ । ଅଟ ତାଳ ।

ଶୁଣରେ ନବକିଶୋର । ବାଳ ଜାଷି ସୁକୁମାର ॥ ପଦ ॥
କୁଙ୍କୁମ ଗଉର ଗାତ୍ରୀ । ଅଭିସାରିକା ଯୁବତୀ ।
ମାନେ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଦଶେ । ଦଶେ ଲେଖା ରେଖାପରି ॥ ୧ ॥
ତମାଳ ଦଳ ସମାନ । ନୀଳ ତମ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ।
କନକର କସିବାର । ହୋଇଛୁ ଏ ଶୀଳାପରି ॥ ୨ ॥
ଏଘେନ ଏସମୟରେ । ଭୟ ନରଖି ମନରେ ।
ଚୋର ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗ କାନ୍ତି । ଚଞ୍ଚଳା ପ୍ରକାଶ କରି ॥ ୩ ॥
ନିଃସାର କର ତମକୁ । ଶୀଘ୍ରେ ସଙ୍କେତ କୁଞ୍ଜକୁ ।
ଗମନ କର ନାଥଙ୍କୁ । ତୋଷ କହେ ଗୌରହରି ॥ ୪ ॥

—...—

ହାରାବଲୀତରଲକାଞ୍ଚନକାଞ୍ଚିଦାମ
ମଞ୍ଜୀରକଙ୍କଣମଣିଦ୍ୟୁତିଦୀପିତସ୍ୟ ।
ଦ୍ୱାରେ ନିକୁଞ୍ଜନିଲୟସ୍ୟ ହରିଂ ବିଲୋକ୍ୟ
ବ୍ରୀଡାବତୀମଥ ସଖୀମିୟମିତ୍ୟୁବାଚ ॥ ୦ ॥

ରାଗ କାମୋଦ । ଅଦ୍ଧ ତାଳ ।

(ପଙ୍କଜ ନୟନ ଭୁମ୍ଭ । ପ୍ରତି)

ମୋତିହାର କାଞ୍ଚନ କାଞ୍ଚୀ ନୂପୁର ।
କଙ୍କଣକୁ ଆଦି ଯେତେ ଅଳଂକାର ॥ ୧ ॥
ତହିଁରେ ଖଚିତ ମଣି ମାନଙ୍କର ।
କିରଣ ଜାଳେ ଅତି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତର ॥ ୨ ॥
ହେବାରୁ ସେ ନିକୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରେ ।
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କୁ ଦେଖି ସେ ଛଳରେ ॥ ୩ ॥
ଲଜ୍ଜାରେ ଅଧୋମୁଖୀ ହେବା ରାଧାଙ୍କୁ ।
କହିଲେ ଯେ ସଙ୍ଗିନୀ ଏବଚନକୁ ॥ ୪ ॥

—※—

ମଞ୍ଜୁତରକୁଞ୍ଜତଳକେଳି ସଦନେ ।
ପ୍ରବିଶ ରାଧେ ମାଧବସମିହ
ବିଳସ ରତିରଭସହସିତବଦନେ ॥ ୧ ॥
ନବଭବଦଶୋକଦଳଶୟନସାରେ
ପ୍ରବିଶ ରାଧେ ମାଧବସମୀପମିହ
ବିଳସ କୁଚକଳଶତରଳହାରେ ॥ ୨ ॥
କୁସୁମଚୟରଚିତଶୁଚିବାସଗେହେ ।
ପ୍ରବିଶ ରାଧେ ମାଧବସମୀପମିହ
ବିଳସ କୁସୁମସୁକୁମାରଦେହେ ॥ ୩ ॥
ଚଳମଲୟବନପବନସୁରଭିଶୀତେ ।
ପ୍ରବିଶ ରାଧେ ମାଧବସମୀପମିହ
ବିଳସ ରତିବଲ୍ଲିତଲଲିତଗୀତେ ॥ ୪ ॥
ବିତତବହୁବଲ୍ଲିନବପଲ୍ଲବଘନେ ।
ପ୍ରବିଶ ରାଧେ ମାଧବସମୀପମିହ
ବିଳସ ଚିରମଳସପୀନଜଘନେ ॥ ୫ ॥

ମଧୁମୁଦିତମଧୁପକୁଲକଳିତରାବେ ।
ପ୍ରବଶ ରାଧେ ମାଧବସମୀପମିହ
ବଳସ ମଦନରସସରସଭାବେ । ୬ ।
ମଧୁତରଲପିକନକରନନଦମୁଖରେ ।
ପ୍ରବଶ ରାଧେ ମାଧବସମୀପମିହ
ବଳସ ଦଶନରୁଚିରୁଚିରଶିଖରେ । ୭ ।
ବହୃତପଦ୍ମାବତୀସୁଖସମାଜେ ।
କୁରୁ ମୁରାରେ ମଙ୍ଗଳଶତାନ
ଭଣତ ଜୟଦେବକବରାଜରାଜେ । ୮ ।

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଅଟ ତାଳ ।

ଅତି ମନୋହର । ନକୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦର ।
ମଧ୍ୟଗତ କେଳ ଶଯ୍ୟନରେ । ହେ ରତ ରଭସ ହସିତ ଆନନ ।
ଗମନ କର ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ । ୧ ।
ନୂତନ ଅଶୋକ । ଦଳେ କଳପିତ ।
ଏମନ୍ତ ସେ ସାର ତଳପରେ । ଆରେ କୁଚକୁମ୍ଭ ।
ଚଞ୍ଚଳ ହାରଣି । ଗମନ କର ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ । ୨ ।
ସୁମନସ ପର । ଅତି ସୁକୁମାର ।
ଓକୋମଳାଙ୍ଗିବର କଶୋରରେ । କୁସୁମ ପୁଞ୍ଜରେ ।
ରଚିତ କୁଞ୍ଜରେ । ଗମନ କର ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ । ୩ ।
ଚଞ୍ଚଳ ବାତ । ବାସିତ ଅତଶୀତ ।
ଏପର ନକୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦରରେ । ହେଲଳତ ଗୀତ ଗାନ କୁତୂହଳା ।
ଗମନ କର ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ । ୪ ।
ବତତ ବଲ୍ଲୀ ନୂତନ ପଲ୍ଲବତ । ନବଡ ହେବା ନକେତନରେ ।
ଆରେ ପୀନ କୁଚ କଳଶ ଜଘନା ।
ଗମନ କର ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ । ୫ ।
ମଧୁପ ନକର । ଅତି ମନୋହର ।
ଝଙ୍କାର ପୂରିତ ସଦନରେ । ହେକାମ ରସ ସରସ ଅଭଳାଷୀ
ଗମନ କର । ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ । ୬ ।

ମଧ୍ୟରେ ଭୂଷକ । ପେକକୂଳ ଡାକ ।
ମଣ୍ଡିତ ହେବା ଆଳମ୍ବରେ । ଆରେ ଦନ୍ତ କାନ୍ତ
ବଜ୍ରଡଶିଖଗ । ଗମନ କର ସେ ଶ୍ୟାମ ପାଶରେ ॥ ୭ ॥
କହେ ଗୌରହରି । ସେ ଦୂତୀ ଏହିପରି ।
କହି ପ୍ରବୋଧିଲେ ବଚନରେ । ଆରେ ସରହିନ
ସୁଗ୍ରୀରୁ ଆନନ । ଗମନକରେ ସେଶ୍ୟାମ ପାଶରେ ॥ ୮ ॥

—⁂⁂⁂—

ଦ୍ୱାଂ ଚନ୍ଦ୍ରେନ ଚରଂ ବହିନ୍ନପ୍ରମହଣ୍ଡାନ୍ତ୍ରୋ ଭୂଷଂ ତାପିତଃ
କନର୍ପେଣ ଚ ପାକୁମିଚ୍ଛନ୍ତି ସୁଧାସମ୍ବାଧବମ୍ବାଧରଂ ।
ଅସ୍ୟାଙ୍କଂ ଚଦଲଂକୁରୁ କ୍ଷଣମିହ ଭ୍ରୂକ୍ଷେପଲକ୍ଷ୍ମୀଲବ—
କ୍ରୀତେ ଦାସ ଇବୋପସେବତପଦାମ୍ଭୋଜେ କୁତଃ ସମ୍ଭ୍ରମଃ ।

ରାଗ ବସନ୍ତ । ଅଡ଼ ତାଳ ।

(ମୋତେ ନୀଳାନୋଳୀ ତେଲଙ୍ଗୀ ବାଣୁଅ । ପ୍ରଭ)

ପ୍ରିୟେ ବଞ୍ଚନାରୁ ନକର ମୋଠାରେ ।
ଚର କାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରେ ବହି ହୋଇଛୁ ଶାନ୍ତକୁ ॥ ପଦ ॥
ପୁଣି ସେହି ପାପ । କାମଠାରୁ ତାପ ।
ଲଭଅଛୁ କେତେ କେତେ ଦୁଃଖ ଅମାପକୁ ॥ ୧ ॥
ଏଥେନ ମୋହର । ଚଉ ନାରନ୍ତର ।
ଝୁରୁଛୁ ତୋ ସୁଧା ଜଣା ଅଧର ପାନକୁ ॥ ୨ ॥
ଆରେ ଯୋଷା ମୋର । ତାଙ୍କର ସବୁର ।
ଅଳଙ୍କାର ପର ହୁଅ ବହି ସୁମନକୁ ॥ ୩ ॥
ଭ୍ରୂକ୍ଷେପଣ ଧନ । ଲବରେ ଜୀବନ ।
କଣିହୁତ କରଛୁ ତୋପାଦ ସେବନକୁ ॥ ୪ ॥
ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । କହେ ସେ ଶ୍ରୀହରି ।
କହିଲେ ବିନୟ କରି । ନେହେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କୁ ॥ ୫ ॥

—:o—

ସା ସସାଧ୍ୱସସାନନ୍ଦଂ ଗୋବିନ୍ଦେ ଲୋଲଲୋଚନା ।
ସିଞ୍ଜାନମଞ୍ଜୁମଞ୍ଜୀରଂ ପ୍ରବିବେଶ ନିବେଶନଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଆହୀର । ଝୁଲୁଆ ତାଳ ॥

(ରଙ୍ଗ ଗଳିବ ଚରଣ ତଳେ । ପ୍ରଭ)

ସକଳ ସଉଭାଗ୍ୟ ମାଧୁରୀ । ସଦନ ବୃନ୍ଦାବନ୍ କିଶୋରୀ ।
ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବୃତ୍ତି । ବର୍ଦ୍ଧନ ଚତୁର ମୂର୍ତ୍ତି ॥ ୧ ॥
ଏପରି ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ । ତାଙ୍କଠାରେ ସଂନ୍ୟସ୍ତ ନୟନ ।
ହୋଇ ଆନନ୍ଦ ଭରରେ । ପୁଣି ସାଧ ସହିତରେ ॥ ୨ ॥
ମନୋହର ହେବାର ମଞ୍ଜୀର । ଧ୍ୱନିକି କରି କେଳି ମନ୍ଦିର ।
ମଧ୍ୟରେ ଯାଇଲେ ପ୍ରବେଶ । ହୋଇ ଆସନ୍ନ ହରଷ ॥ ୩ ॥

—※—

ରାଧାବଦନବିଲୋକନବିକସିତବିବିଧବିକାରବିଭଙ୍ଗଂ ।
ଜଳନିଧିମିବ ବିଧୁମଣ୍ଡଳଦର୍ଶନତରଳିତତୁଙ୍ଗତରଙ୍ଗଂ ।
ହରିମେକରସଂ, ଚିରମଭିଳଷିତବିଳାସଂ ।
ସା ଦଦର୍ଶ ଗୁରୁହର୍ଷବଶଂବଦ ବଦନମନଙ୍ଗନିବାସଂ ॥ ଧ୍ରୁବ ॥
ହାରମମଳତରତାରମୁରସି ଦଧତଂ ପରିଲମ୍ବ୍ୟ ବିଦୂରଂ ।
ସ୍ଫୁଟତରଫେନକଦମ୍ବକରମ୍ବିତମିବ ଯମୁନାଜଳପୂରଂ ॥ ୨ ॥
ଶ୍ୟାମଳମୃଦୁଳକଳେବରମଣ୍ଡଳମଧିଗତଗୌରଦୁକୂଳଂ ।
ନୀଳନଳିନମିବ ପୀତପରାଗପଟଳଭରବଳୟିତମୂଳଂ ॥ ୩ ॥
ତରଳଦୃଗଞ୍ଚଳଚଳନମନୋହରବଦନଜନିତରତିରାଗଂ ।
ସ୍ଫୁଟକମଳୋଦରଖେଳିତଖଞ୍ଜନଯୁଗମିବ ଶରଦି ତଡାଗଂ ॥ ୪ ॥
ବଦନକମଳପରିଶୀଳନମିଳିତମିହିରସମକୁଣ୍ଡଳଶୋଭଂ ।
ସ୍ମିତରୁଚିରୁଚିରସମୁଲ୍ଲସିତାଧରପଲ୍ଲବକୃତରତିଲୋଭଂ ॥ ୫ ॥
ଶଶିକିରଣଚ୍ଛୁରିତୋଦରଜଳଧରସୁନ୍ଦରସକୁସୁମକେଶଂ ।
ତିମିରୋଦିତବିଧୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମଳ ମଳୟଜତିଳକନିବେଶଂ ॥ ୬ ॥
ବିପୁଳପୁଳକଭରଦନ୍ତୁରିତଂ ରତିକେଳିକଳାଭିରଧୀରଂ ।
ମଣିଗଣକିରଣସମୂହସମୁଜ୍ଜ୍ୱଳଭୂଷଣସୁଭଗଶରୀରଂ ॥ ୭ ॥

ରାଗ ସାରଙ୍ଗ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ଶୋଭନ: କେହ୍ନ ବଂଶୀବଟରେ । ପ୍ରଭୃ)

ଗିରିଧାରିଙ୍କ ଏହ୍ନପର ଦେଖି କଣେ ସ୍ତ୍ରୀ । କେବଳ ଅନୁରାଗ କରି ।
ସେ ରସେ ପୂରି । ଶିର କାନ୍ତୁ ଅଭିଳାଷ । ଲୋମ ଅତି ହରଷ ।
ବଶ ଲଗନ ପାରସ । ସ୍ମର ସାଠାଣ୍ଡେ ପ୍ରବେଶ ॥ ପଦ ॥

ଦେଖିବାରୁ ରାଧା ଆନନ । ବିକାଶମାନ । ବିବିଧ ଥାବୁ କି ଏମାନ ।
ହେଲା ଜନକ ଯେମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ । ବିଲୋକନରେ ତରଳ ।
ହେବାର ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗଣ । ଜଳନିଧି ପରକାର ॥ ୧ ॥

ଅମଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କୋମଳ । ଏମନ୍ତ ମାନ । ଉରରୁ ଲମ୍ବିବାରୁ ଦ୍ଵର ।
ଦଶେ ସୁନ୍ଦର । ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଫେନ । ମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ମିହିର ନନ୍ଦିନୀ ବନ । ପରି ପ୍ରବାହ ନୂତନ ॥ ୨ ॥

ଶ୍ୟାମଳ ମୃଦୁଳ ନୀଳ । ଦେହ ମଞ୍ଜୁଳ । ପିନ୍ଧିବାରୁ ପୀତ ଦୁକୂଳ ।
ସେ ଯେଣୁ ପାଳ । ଗଉର ବର୍ଣ୍ଣ ହେବାର । ସୁମନ ରଚନା କର ।
ବେଢ଼ିଛି ମୂଳରେ ଯାହାର । ନୀଳ ଜଳଜ ପ୍ରକାର ॥ ୩ ॥

ଚଞ୍ଚଳ ନେତ୍ରାନ୍ତ ଚଞ୍ଚଳ । ରମ୍ୟବଦନ । ସୁରତ ଭିଳାଷ ଜନନ ।
କରର ବନ୍ଧନ । ଶରଦ କାଳ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ । କମଳଦଳରେ ସଙ୍କୁଳ ।
ଖଞ୍ଜନ ଯୁଗ ମଞ୍ଜୁଳ । ତଡ଼ାଗ ପରି ରୁଚିର ॥ ୪ ॥

ମୃଗପଦ ପରି ଶୀତଳ । ପାଇଁ ମୀଳନ । ହେବାର ମିହିର ସମାନ ।
କର୍ଣ୍ଣ ଭୂଷଣ । ସ୍ମିତ କାନ୍ତିରେ ସୁନ୍ଦର । ନିର୍ମଳ ହେବା ଅଧର ।
ପଲ୍ଲବ କରେ ପ୍ରେମର । ଲଳନାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ॥ ୫ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଉଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଘନ ସମାନ । ସୁମନାଦି ଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତମ ।
ଚିକୁର ମାନ । ତମିରେ ଉଦେ ହେବାର । ତାରକା କାନ୍ତି ନିକର ।
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବର୍ତ୍ତୁଳତର । ମଳୟଜ ବିନ୍ଦୁ ସାର ॥ ୬ ॥

ବନ୍ଧୁ ନୀପ କୁସୁମ ପରି । ପୁଲକେ ପୂରି । ବଲ୍ଲଭୀ ମାନଙ୍କରେ କରି ।
ଚପଳ ହରି । ନାନାରତ୍ନ କରଣରେ । ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଳଙ୍କାରେ ।
ସୁନ୍ଦର ଯେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମିରେ । ଗୌରହରି ଚନ୍ଦ୍ରାକରେ ॥ ୭ ॥

ଅତିକ୍ରମ୍ୟାପାଙ୍ଗଂଶ୍ରବଣପଥପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଗମନ-
ପ୍ରୟାସେନୈବାକ୍ଷ୍ଣୋସ୍ତରଳତରତାରଂ ପତିତୟୋଃ ।
ଇଦାନୀଂ ରାଧାୟାଃ ପ୍ରିୟତମସମାଲୋକସମୟେ
ପପାତ ସ୍ୱେଦାମ୍ବୁପ୍ରସର ଇବ ହର୍ଷାଶ୍ରୁନିକରଃ ॥ ୨୦ ॥

ରାଗ ନାଟଭୁରଙ୍ଗୀ । ଅଟ ତାଳ ॥

(ଗୁମାନ କର ଗୋରୀ ରହିପାରିବୁ କେତେ । ପ୍ରଭୃ)

କିଶୋରୀ କିଶୋରଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସମୟରେ ।
ଅପାଙ୍ଗ ବହିଗଲା ଯାଇ ଶ୍ରୁତି ପଟରେ ॥ ପଦ ॥
ଗମନ କରି - ବାର ଶ୍ରମରେ କରି ।
ଚଞ୍ଚଳ ହେଲା କନୀନିକା ହରଷରେ ॥ ୧ ॥
ବୁନ୍ଦା ଦର୍ପନ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନୟନ ।
ପତନ ହେବରୁ ପ୍ରାଣନାଥ ଉପରେ ॥ ୨ ॥
ସେ ସମୟରେ । ଅତି ହରଷରେ ।
ପୂରିଗଲା ଅଶ୍ରୁଜଳ ଦୁଇ ଆଖିରେ ॥ ୩ ॥
ସେ ସ୍ୱେଦ ବାରି । ଜଳ ମାନଙ୍କ ପରି ।
ବହିଗଲା କହେ ଦୀନ ଗୌରହରି । ହରେ ॥ ୪ ॥

—•••—

ଭଜନ୍ତ୍ୟାସ୍ତଲ୍ପାନ୍ତଂ କୃତକପଟକଣ୍ଡୂତିପିହିତ—
ସ୍ମିତଂ ଯାତେ ଗେହାଦ୍ବହିରବହିତାଲୀପରିଜନେ ।
ପ୍ରିୟାସ୍ୟଂ ପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟାଃ ସ୍ମରଶରସମାକୂତସୁଭଗଂ
ସଲଜ୍ଜା ଲଜ୍ଜାପି ବ୍ୟଗମଦତିଦୂରଂ ମୃଗଦୃଶଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଶ୍ରୀ । ଅଟ ତାଳ ॥

(ସଜନି ଆଜି ଶ୍ୟାମ ସମାନ । ପ୍ରଭୃ)

କେଳି ଶୟନ । ପାଶରେ ଗମନ ।
କରି ବାଳୁ ମୃଗବର ନେତ୍ରୀ । ଛଦ୍ମଗଥ ତନ୍ତ ।
ଶିରୋମଣି ଦୂତୀ । ଜାଣନ୍ତି ଏଥିତ । ସକଳ ତନ୍ତ୍ରରେ ॥ ୧ ॥

ସେ ବସ୍ତ୍ରପରି ଗଣ । କଟକଟରେ ପୁଣ ।
କଲ ପରବରେତ କଣ୍ଣ୍ଣୁସୁନ । ଆଉ୍ଷ ଦ ହାସକୁ ।
କଲେ ଗମନକୁ । ନୀଢ଼ା ନକୁଞ୍ଜ ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ॥ ୨ ॥

ରଣରଣ ବାଣ । ଗଣେ ରଥ ରଣ ।
ଉଦ୍ଧାହ ଜନ ନ ହୋଇବ ରୁ । ଶ୍ୟାମଳ ସୁନ୍ଦର ।
ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ଦର ।- ଗନରେ ସେ ମୁଗବରଂ ନୟନ ର ॥ ୩ ॥

ଥିଲ ଯେତେ ଲଜ । ହୋଇଷେ ସଲଜ୍ଜ ।
ଗଲ ନଜ ସଖୀ ସଙ୍ଗତରେ । ଯିବା ବେଳେ ସହ୍ନ ।
ଆସିବାରେ କହ୍ନ । ଗଲେ ଭ୍ରଷେ ଗୌରହର ସେକ ଳଟର ॥୪॥

—***—

ଜୟଶ୍ରୀବନ୍ୟର୍ପ୍ରିର୍ନିହ୍ରିତ ଇବ ମନ୍ଦାରକୁସୁମୈଃ
ସ୍ୱୟଂ ସିନ୍ଦୂରେଣ ଦ୍ୱିପରଣମୁଦା ମୁଦ୍ରିତ ଇବ ।
ଭୁଜାପୀଡକ୍ରୀଡାହତକୁବଲୟାପୀଡକରଣଃ
ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣାସୃଗ୍ବିନ୍ଦୁର୍ଜୟତି ଭୁଜଦଣ୍ଡୋ ମୁରଜିତଃ ॥ ୦ ॥

ଇତଶ୍ରୀ ଭାଷା ସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୌରହର କୃତ
ଏକାଦଶ ସର୍ଗଃ ।

———

ଦ୍ୱାଦଶ ସର୍ଗଃ ।

ଗତବତ ସଖୀବୃନ୍ଦେ ମନ୍ଦତ୍ରପାଭରନିର୍ଭର-
ସ୍ମରଶରବଶାକୂତସ୍ଫୀତସ୍ମି ତସ୍ନପିତାଧରଂ ।
ସରସମନସାଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ରାଧାଂ ମୁହୁର୍ନବପଲ୍ଲବ-
ପ୍ରସବଶୟନେ ନିକ୍ଷିପ୍ତାକ୍ଷୀମୁବାଚ ହରିଃ ପ୍ରିୟାଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଆଶାବରୀ । ଝୁଲୁଆ ତାଳ ।

(ଶ୍ୟାମ ପ୍ରୀତିରେ ରସାଳ । ପ୍ରତ)

ପ୍ରିୟେ ସ୍ୱହତବୀ ବାର । କୁଞ୍ଜରୁ ହେଉ ବାହାର ॥ ପଦ

ଅଳପ ସଂକୋଚ ଭର ହେବାରୁ । ସ୍ମରଶର ବ୍ରଣ ଅତି ଗାଢ଼ରୁ,
ପ୍ରକାଶ ହେବାର । ମଦନ ହସିବାର ।
ତେଣୁ ଝାଳିତ ଅଧର ॥ ୧ ॥
ସୁରତ ଅନୁସରଣରେ ହରଣ । ହୋଇଯିବାରୁ ଆଟଣ୍ଡାର ମନ ।
ସେ ନୂତନ ପତ୍ର । ଚଳପକୁ ନେତ୍ର ।
ମୁକୁଳରେ ସ୍ପର୍ଶ ବାର ॥ ୨ ॥
ଏମନ୍ତ ସେ ପ୍ରିୟତମା ରାଧାକୁ । ଦେଖି ଉଲ୍ଲାସ କରି ମାନସକୁ ।
ନବୀନ ସୁନ୍ଦର । ସେ କାଳରେ ଗିର ।
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ॥ ୩ ॥
ଦ୍ୱିଜ ଗଉର ହରି ଏରସରେ । କହେ ଗୀତ ହିତ ବନ୍ଧ ଛନ୍ଦରେ,
ହେ ରାଧା ମାଧବ । ଦୁହିଙ୍କର ଭାବ ।
ହୃଦୟରେ ଭାବ ବାର ॥ ୪ ॥

କିଶଲୟଶୟନତଳେ କୁରୁ କାମିନି ଚରଣନଳିନବିନିବେଶଂ ।
ତବ ପଦପଲ୍ଲବବୈରିପରାଭବମିଦମନୁଭବତୁ ସୁବେଶଂ ।
କ୍ଷଣମଧୁନା ନାରାୟଣମନୁଗତମନୁସର ରାଧିକେ । ଧ୍ରୁବ ।
କରକମଲେନ କରୋମି ଚରଣମହମାଗମିତାସି ବିଦୂରଂ ।
କ୍ଷଣମୁପକୁରୁ ଶୟନୋପରି ମାମିବ ନୂପୁରମନୁଗତିଶୂରଂ । ୧ ।
ବଦନସୁଧାନିଧିଗଳିତମମୃତମିବ ରଚୟ ବଚନମନୁକୂଳଂ ।
ବିରହମିବାପନୟାମି ପୟୋଧରରୋଧକମୁରସି ଦୁକୂଳଂ । ୨ ।
ପ୍ରିୟପରିରମ୍ଭଣରଭସବଳିତମିବ ପୁଲକିତମତିଦୁରବାପଂ ।
ମଦୁରସି କୁଚକଲଶଂ ବିନିବେଶୟ ଶୋଷୟ ମନସିଜତାପଂ ୩
ଅଧରସୁଧାରସମୁପନୟ ଭାମିନି ଜୀବୟ ମୃତମିବ ଦାସଂ ।
ତ୍ୱୟି ବିନିହିତମନସଂ ବିରହାନଳଦଗ୍ଧବପୁଷମବିଳାସଂ । ୪ ।
ଶଶିମୁଖି ମୁଖରୟ ମଣିରସନାଗୁଣମନୁଗୁଣକଣ୍ଠନିନାଦଂ ।
ଶ୍ରୁତିପୁଟଯୁଗଳେ ପିକରୁତବିକଳେ ଶମୟ ଚିରାଦବସାଦଂ ।୫।

୬୩

ମାମତବଫଲବୃଷା ବକ୍ଳୀକୃତମବନ୍ଦ୍ରେକ୍ରମଧୂନେଦଂ ।
ମିଳତ ଲକ୍ଷିତମିବ କସୃନଂ ତବ ବରମ ବସ୍ତର ରଦ୍ଧଖେଦଂ ୬

ରାଗ ଦୁଖାରୀ । ଆଡ଼ ତାଳ ॥

(ସମୁଜ ସାକାଙ୍କ୍ଷ ଗୁଣାଢ଼ ଗମ୍ଭୀର । ପ୍ରଭ)

ହେ ପ୍ରିୟେ ତୋଠାରେ ମୁହିଁ । ଅଛୁ ଅନୁଗତ ହୋଇ ।
ମୋ ଠାରେ ଏକ କ୍ଷଣକ ରୁହ । କରୁଣା ଦୃଷ୍ଟି ଦଅ କର ।
ଚରଣ ସ୍ଥ । ପଦ ।

ଅରେରେ । କାମିନୀବର । ଅତି ମୃଦୁଳ ହେବାର ।
ପଲ୍ଲବ ତଳ ପରେ । ତୋର ଚରଣ ସର ।-ନିଜ ଶୀଘ୍ରେ ପ୍ରବେଶ କର ।
କୋମଳ ତର । ପଦ ପଲ୍ଲବର ବୈର ।
ପଗ୍ ଭବକୁ ରୁଚର । ହେଲ୍ ବ୍ରୋଗ କରିବାର ॥ ୧ ॥

କର କମଳେ ଚରଣ । କରିବ ମୁହିଁ ସେବନ ।
କରିଛ ଦୂରରୁ ଗମନ । ମୋପର ଅନୁଗତ ଶୂର ହେବା ରତନ ।
ନୂପୁର ଥିରେ ତଳପରେ ଏକକ୍ଷଣ । ରଖ ଶ୍ରମ ନିବାରଣ ।
କଲ୍ ଯାଏ ଜୀବ ଧନ ॥ ୨ ॥

ମୁଖ ଶଶିରୁ ଗଳିତ । ହେବାର ବଚନାମୃତ ।
ଅଙ୍ଗୀକାର କର ବିରତ । ବିରହ ଦୁଃଖ । ନାଶକଲ୍ ପରି ଚେମନ୍ତ ।
ତୋର ପୃଥୁଳ ସ୍ତନ ଶିଖରେ ଆବୃତ ।
ହେବା ବାସ ବଗଳିତ । କରିବ ବନ୍ଧୁ ମୁ ହିତ ॥ ୩ ॥

ଏମୋର ପରିରମ୍ଭଣ । ହିଳ୍ପାହର ସବଜନ ।-
ହେବାରୁ ପୁଲକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅତି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ।
ଉଚପୀନ ବର୍ତ୍ତୁଳ ସ୍ତନ । ଭୁଜ୍ଜ ବହନ କର ମୋ ଉରେ ଅର୍ପଣ ।
ମୀନ କେତନ ପୀଡ଼ନ । ବିନାଶ କରିରେ ଧନ ॥ ୪ ॥

ମୃତପର ହେବା ଜନ ।- ଠାରେ ଆରେ ଜୀବଧନ ।
ଅଧର ପୀୟୂଷ କହନ । ଦିଅ ମୋ ମନ ।
କରୁଛୁ ତୋଠାରେ ଭାବନ । ବିରହା ନଳେ ଜଳୁଅଛୁ ଅପଘନ ।
ଏପରି ଜନେ ଜୀବନ । ଦାନ କରରେ ବହନ ॥ ୫ ॥

ମଣିମୟ କାଞ୍ଚୀଗୁଣ । ଧ୍ୱନିକ କଟିରେ ଧନ ।
ପୁରୁଷାୟିତ ଅନୁକ୍ଷଣ । କଣ୍ଠ ନିସ୍ୱନ । କର ଆରେ ଯୋଷା ରତନ ।
କୋକିଳ ସ୍ୱନ । ଶୁଣି ଯୁଗଳ ଶ୍ରବଣ ।
ଚିର କାଳରୁ ବେଦନ । ଲଭିଛୁ କର ଶାନ୍ତନ ॥ ୬ ॥
ବିନା କାରଣରେ ତୋର । ହୃଦେ ରୋଷ ଦହିବାର ।
ସିକ୍ତାବିଫଳ ଆରେ ବର ।- ବରନା ମୋର ।-
ଠାରେ ଲକ୍ଷଣକୁ ସବୁର । ଏସମୟରେ । ଅତି ସଂକୋଚନ କର ।
ରତି ଖେଦକୁ ଚୁମ୍ବିର । ଏବେ ବିସର୍ଜନ କର ॥ ୭ ॥
ଗଉର ହରି ଏଗୀତ । ସରସେ କର ଭଣିତ ।
ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ମୋଦିତ । ପଦ ଏମନ୍ତ । ସୁରସିକ ଧୀର ଭକତ ।
ଜନେ ସଂଗତ ଏ । ବନ୍ଧୁ ହୃଦୟରେ ହିତ ।
ଗାନ କର ଅବିରତ । ହରଷିତ କର ଚିତ୍ତ ॥ ୮ ॥

ପ୍ରତ୍ୟୂହଃ ପୁଲକାଙ୍କୁରେଣ ନିବିଡାଶ୍ଳେଷେ ନିମେଷେଣ ଚ
କ୍ରୀଡାକୂତବିଲୋକନେଽଧରସୁଧାପାନେ କଥାକେଳିଭିଃ ।
ଆନନ୍ଦାଧିଗମେନ ମନ୍ମଥକଳାଯୁଦ୍ଧେଽପି ଯସ୍ମିନ୍ନଭୂ-
ଦୁଦ୍ଭୂତଃ ସ ତୟୋର୍ବଭୂବ ସୁରତାରମ୍ଭଃ ପ୍ରିୟମ୍ଭାବୁକଃ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ତୋଡ଼ି । ଅଟ ତାଳ ॥

(ଏକାମୋ ଭକତ ଜୀବନ । ବୃତ୍ତ)

ରାଧାଶ୍ୟାମ ଦୁହିଙ୍କର । ସୁରତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।
ଅତି ପ୍ରିୟ କର ॥ ପଦ ॥

ଯେତେ ଯେତେ କାମକଳା ଯୁଝିମା ଜଙ୍କରେ ।
ଅତି ସୁଖକୁ ଲଭିଲେ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟକରେ ॥ ୧ ॥

ନିବିଡ ପରିରମ୍ଭଣ କରିବା ସମୟେ ।
ବିଘ୍ନ କଲା ମାତ୍ର ପୁଲକ ହୋଇ ଉଦୟେ ॥ ୨ ॥
କ୍ରୀଡା ଅଭିପ୍ରାୟ . ବିଷୟ ଅବଲୋକନେ ।
ବିଚ୍ଛେଦ ମାତ୍ର ହେଲା 'ପଲକ ପଡନେ ॥ ୩ ॥

ଅଧର ତାମ୍ବୁଳ ପାନ କଲ ସମୟରେ ।
ନାଶ ହେଲ ପର-ହାସ କଥା ମାନଙ୍କରେ ॥ ୪ ॥
ଏସକଳ ସ୍ତବ ଗୁଣ ଚିନ୍ତ ହୃଦୟରେ ।
କହେ ଦିନ ଗୌରହରି ଅତି ହରଷରେ ॥ ୫ ॥

ଦୋର୍ଭ୍ୟାଂ ସଂଯମିତଃ ପୟୋଧରଭରେଣାପୀଡିତଃ ପାଣିଜୈ-
ରାବଦ୍ଧୋ ଦଶନୈଃ କ୍ଷତାଧରପୁଟଃ ଶ୍ରୋଣୀତଟେନାହତଃ ।
ହସ୍ତେନାନମିତଃ କଚେଽଧରସୁଧାପାନେନ ସଂମୋହିତଃ
କାନ୍ତଃ କାମପି ତୃପ୍ତିମାପ ତଦହୋ କାମସ୍ୟ ବାମାଗତିଃ ।୦।

ଗଗ ଆହ୍ୱାର । ଆଦି ତାଳ ।

(ତାବକ ପ୍ରେତାମ୍ବ ସ୍ୱାମି । ବୃତ)

ଲଭିଲେ ବ୍ରଜ ନାଗର । ଅପୂର୍ବ ପ୍ରୀତ ।
ରତି ରସରେ । କମର ବଚିତ୍ର ଗତ ॥ ୧ ॥
ବାହୁ ଯୁଗଳ ପାଶରେ ବନ୍ଧନ ହୋଇ ।
ପୃଥୁଳ ଉରଜ ଉରେ ପୀଡାକୁ ପାଇ ॥ ୨ ॥
ତୀକ୍ଷ୍ଣ ନଖ ମୁନରେ ଲଭି ସେ କ୍ଷତ ।
ଅଧର ପୁଟରେ ଦେଇ ଦଶନ ଘାତ ॥ ୩ ॥
ପୃଥୁଳ ଶ୍ରୋଣିତଟରେ ହୋଇ ଆହତ ।
କୁନ୍ତଳ ଆକରଷଣେ ହୋଇଣ ନତ ॥ ୪ ॥
ମୋହକୁ ଲଭିଲେ ଓଷ୍ଠ ମଧୁକୁ ଚୁଷି ।
ଗୌରହର କହେ ହୋଇଲ ସୁଖି ॥ ୫ ॥

ରାମାଙ୍କେ ରତିକେଳିସଂକୁଳରଣାରମ୍ଭେ ତୟା ସାହସ-
ପ୍ରାୟଂ କାନ୍ତଜୟାୟ କିଞ୍ଚିଦୁପରି ପ୍ରାରମ୍ଭି ଯତ୍ ସମ୍ଭ୍ରମାତ୍ ।
ନିଷ୍ପନ୍ଦା ଜଘନସ୍ଥଲୀ ଶିଥିଲିତା ଦୋର୍ବଲ୍ଲିରୁତ୍କମ୍ପିତଂ ।
ବକ୍ଷୋ ମୀଲିତମକ୍ଷି ପୌରୁଷରସଃ ସ୍ତ୍ରୀଣାଂ କୁତଃ ସିଧ୍ୟତି ।୦।

ରାଗ ଆନନ୍ଦଭୈରବ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ବୃନ୍ଦାବନରେ ମୁରଲି ମୋହନା । ପ୍ରଭୃ)

ଯୁବତୀଙ୍କ ଉପରୁ ହେଲେ ସୁରୂଷସ୍ତବ ॥ ପଦ ॥
ଅତି ଅନୁରାଗ ବନ୍ଧ । ରତି କେଳି ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଧ ।
ପତିଙ୍କି ଜିଣିବା ପାଇଁ । ଅଗ୍ରତ୍ତରେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ॥ ୧ ॥
ମନରେ କରି ସାହାସ । ଆରମ୍ଭ କଲେ ପୁରୁଷ ।
ରସିକ ହୋଇ ହରଷ । ସେକାଳେ ରମଣି ଈଶ ॥ ୨ ॥
ସେଘେନ ଜଘନ ସ୍ଥଳ । ହେଲ ଅତି ସ୍ପନ୍ଦସ୍ଥଳ ।
ବାହୁ ଲତିକା ଯୁଗଳ । ବିଶେଷେ ହେଲା ଶିଥିଳ ॥ ୩ ॥
ହୃଦୟ ହେଲା କମ୍ପିନି । ମୁଦ୍ରିତ ହେଲା ନୟନ ।
ଗୌରହରି ଏ ବଚନ । ଗୀତରେ କଲା ରଚନ ॥ ୪ ॥

ଈଷନ୍ମୀଳିତଦୃଷ୍ଟି ମୁଗ୍ଧ ହସିତଂ ଶୀତ୍କାରଧାରାବଶା—
ଦବ୍ୟକ୍ତାକୁଳକେଳିକାକୁବିକସଦ୍ଦନ୍ତାଂଶୁଧୌତାଧରଂ ।
ଶ୍ୱାସୋନ୍ନଦ୍ଧପୟୋଧରୋପରିପରିଷ୍ୱଙ୍ଗୀ କୁରଙ୍ଗୀଦୃଶୋ
ହର୍ଷୋତ୍କର୍ଷବିମୁକ୍ତନିଃସହତନୋର୍ଧନ୍ୟୋ ଧୟତ୍ୟାନନଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଧନାଶ୍ରୀ । ଆଦି ତାଳ ॥

(ମି.ନା ଛାଡୋଙ୍କି । ପ୍ରଭୃ)

ବର ନାଗର । ଧନ୍ୟ ସେ ଅଟନ୍ତି ।
ପ୍ରିୟସଖୀ କେଳି ମହୋତ୍ସବରେ ଚତୁର ॥ ପଦ ॥
ହରଷକୁ ବଢ଼ି । ଷ୍ଟୁଣ୍ଡ ଦେବାରେ ନସନ୍ଧି ।
ରତି ସଙ୍ଗମର । ଆନନକୁ ଚୁମ୍ବିବାର ॥ ୧ ॥
ନେତ୍ର ନିମୀଳିତ । ଗଣ୍ଡରେ ପୁଲକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସୀତ୍କାର ସଂକୁଳ ଅବ୍ୟକ୍ତ କାକୁଗିର ॥ ୨ ॥
ମନୋହର ହାସ । କରନ୍ତେ ରମା ପ୍ରକାଶ ।
ଦନ୍ତ କାନ୍ତିରେ ଧୋଇ ହୋଇଗଲା ଅଧର ॥ ୩ ॥

ଗାଢ଼ ଆଲିଙ୍ଗନ । ଉରନ୍ତେ କଣ୍ଟ ନୂପୁର ।
କୁରଙ୍ଗୀ ନୟନା ପୀନସ୍ତନରେ ଲୁଚର ॥ ୪ ॥
କିଶୋର କିଶୋରୀ । ଘବନ୍ତୁ ହୃଦେ ବସୁର ।
ଚିନ୍ତାକରେ ଗୌରହର । ଯୁଗଳ ପୟର ॥ ୫ ॥

—❋—

ତସ୍ୟାଃ ପାଟଲପାଣିଜାଙ୍କିତମୁରୋ ନିଦ୍ରାକଷାୟେ ଦୃଶୌ
ନିର୍ଦ୍ଧୌତୋଽଧରଶୋଣିମା ବିଲୁଳିତାଃ ସ୍ରସ୍ତସ୍ରଜୋ ମୂର୍ଦ୍ଧଜାଃ
କାଞ୍ଚୀଦାମ ଦରଶ୍ଲଥାଞ୍ଚଳମିତି ପ୍ରାତର୍ନିଖାତୈର୍ଦୃଶୋ-
ରେଭିଃ କାମଶରୈସ୍ତଦଦ୍ଭୁତମଭୂତ୍ପତ୍ୟୁର୍ମ୍ମନଃକୀଲିତଂ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଏରକଲ କାମୋଦ । ଆଦ ତାଳ ॥

ଏପରି ଶୋଭା ପ୍ରାତେ ଦେଖିଲେ କାନ୍ତ । ପଦ ॥
କିଶୋରୀ ବକ୍ଷ ପାଟଳ ତାଯ ନଖ ।
କ୍ଷତ ମାନଙ୍କେ ହୋଇଥିଲା ଅଙ୍କିତ ॥ ୧ ॥
ଉନିଦ୍ରରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ । ହେବାରୁ କଷାୟିତ ।
ହେଲା ଈକ୍ଷଣ ଯୁଗ ଅତି ବ୍ୟକତ ॥ ୨ ॥
ମନ୍ଦାର ସୁମ ନର ।- ବନ୍ଦଜୀସ୍ତ ଅଧର ।
ବିଶେଷରେ । ସେହୋଇଗଲା କ୍ଷାଳିତ ॥ ୩ ॥
ଚିକୁର ମସ୍ତକରୁ । ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବାରୁ ।
କୁସୁମ ଦାମଗଣ ହେଲାସେ ସ୍ରସ୍ତ ॥ ୪ ॥
କାଞ୍ଚୀମାଳ ଅଞ୍ଚଳ । ହୋଇ ଅତି ମଞ୍ଜୁଳ ।
କଟିରୁ ଶିଥିଳିତ ହେଲା ଇଷିତ ॥ ୫ ॥
ନେତ୍ର ହୁଅନ୍ତେ ଲଗ୍ନ । କପାଁ ମନ ପୀଡ଼ନ ।
ଗଉରହର କହେ ହେଲା ଅଦ୍ଭୁତ ॥ ୬ ॥

—•••—

ବ୍ୟାଲୋଲଃ କେଶପାଶସ୍ତରଳିତମଳକୈଃ ସ୍ୱେଦଲୋଲୌ-
କପୋଲୌ
କ୍ଲିଷ୍ଟା ଦଂଷ୍ଟାଧରଶ୍ରୀଃ କୁଚକଲଶରୁଚା ହାରିତା ହାରୟଷ୍ଟିଃ ।

କାଞ୍ଚୀ କାଞ୍ଚିହ୍ନତାଶାଂ ସ୍ତନଜଘନପଦଂ ପାଣିନାଚ୍ଛାଦ୍ୟ ସଦ୍ୟଃ
ପଶ୍ୟନ୍ତୀ ସତ୍ରପଂ ମାଂତଦପି ବିଲୁଳିତସ୍ରଗ୍ଧରେୟଂ ଧିନୋତି ।୦।

ରାଗ । ରେଗୁପ୍ତି ଅଟ ତାଳ ।

(ଏକା ନୃଣ୍ଡାଗୀତେ । ପ୍ରଭ)

ହେଲେହେଁ ସନ୍ତୋଷକୁ । କରଇନ୍ତୁ ।
ସଖି ହେ ଶୋଭନକୁ । ପଦ ।

ଫୁଟି କୁନ୍ତଳ । ହେଲା ଆକୁଳ ।
ଚୂର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତଳ କୁଳ । ହୋଇଗଲା ଚଞ୍ଚଳ । ୧ ।
ମୃଦୁ କପୋଳ । ଯୁଗଳେ ଝଳ ।
ଅତି ଶ୍ରମ ବଶରୁ ହେଲା ସେ ଜର ଜର । ୨ ।
ତମ୍ବା ଅଧର । କ୍ଷତେ ସୁନ୍ଦର ।
ଦଶନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ସେ ବର ନାଗର । ୩ ।
କୁଚ ଯୁଗଳ । ରୁଚରେ ହାର ।
ହରଣ ହୋଇଗଲା ବାରଣ ଗମନାର । ୪ ।
ମଣି କୁନ୍ଦନ । ହେବା ରସନ ।
ତାହାର ଜଘନରୁ କାହିଁଗଲା ସଘନ । ୫ ।
ସ୍ତନ ଜଘନ । ସେ ସ୍ଥାନମାନ ।
କଲେ ସେ କବେଶୀ ପାଣିରେ ଆଚ୍ଛାଦନ । ୬ ।
ଏପରି ହୋଇ । ସେ ରସ ମୟୀ ।
ଶୃହିଁ ମତେ ଅଳପ ଲାଜକୁ ଚିତ୍ତରେ ବହି । ୭ ।
ମଳିନ କରି । ମାଳାକୁ ଧରି ।
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କହେ ଦ୍ୱିଜ ଗୌରହରି । ୮ ।

କୁରୁ ଯଦୁନନ୍ଦନ ଶିଶିରତରେଣ କରେଣ ପୟୋଧରେ ।
ମୃଗମଦପତ୍ରକମତ୍ର ମନୋଭବମଙ୍ଗଳକଳଶସହୋଦରେ ।
ନିଜଗାଦ ସା ଯଦୁନନ୍ଦନେ କ୍ରୀଡ଼ତି ହୃଦୟାନନ୍ଦନେ । ଧ୍ରୁ ।

ରାଗ ଆସାବରୀ ; ଆଦି ତାଳ ॥

(ନମୁଦୁ ମୋମନ୍ତୁ ପାଠଇ । ପ୍ରତ)

କହନ୍ତି ସେ ନବ କିଶୋରୀ । ହରଷେ ପୂରି ।
ସ୍ନେହରେ ହରିଙ୍କି ଏପରି । ପଦ ॥
ହେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ ତୁମ୍ଭର । ଶୀତଳ ତର ।
କରରେ ପଞ୍ଚ ସାୟକର । ମଙ୍ଗଳାରୋପଣ ।
କଳଶ ଏହି ସ୍ତନ । ଯୁଗଳେ ମୃଗମଦ । ଛନ୍ଦନ କର ରଚନ ॥ ୧ ॥
ହେ ପ୍ରିୟ ରତି ନାୟକର । ମୋଚନ ଶର ।
ସମାନ କଟାକ୍ଷ ମୋହର । ସେ ନୟନେ ଅଞ୍ଜନ ।
କର ବେଗେ ରଞ୍ଜନ । ତବାଧର ଚୁମ୍ବନରୁ ହୋଇଛି ମଳିନ ॥ ୨ ॥
ନୟନ କୁରଙ୍ଗ ଗତିକି । ନିରୋଧ କରି ।
ମୃଗ ପାଶ ପରି ଶ୍ରୁତିକି । କୁଣ୍ଡଳେ ମଣ୍ଡନ ।
କର କୃପା ମଉନ । ହେଲେହେଁ ନବଘନ । ସୁନ୍ଦର ଅପଘନ ॥ ୩ ॥
ସମ୍ମୁଖରେ ରହି କମଳ ।- ଜିତ ନିର୍ମଳ ।
ମୁଖେ ରଚ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତଳ । ଶିଶୁ ଭ୍ରମରାବଳୀ ।
ସୁନ୍ଦର ପଣ ଦଳି । ଦେଉଛନ୍ତି ହେ ନଳି ।- ନାକ୍ଷ ବ୍ରଜ ମଣ୍ଡଳି ॥ ୪ ॥
ଶ୍ରମ ଶୀକରେ ସଂଯୁତ । ଅତି ଲଳିତ ।
କପାଳ କଳ କରୁ କାନ୍ତ ^। କଳଙ୍କର ଉପମ ।
ମୃଗମଦେ ମନୋରମ । ତିଳକ କର ରଚନ । ଜଳ ରୁହ ଆନନ ॥ ୫ ॥
ସୁନ୍ଦର କାମଗୃହରରୁ । ରତି ଶ୍ରମରୁ ।
ଶିଥିସଂଘଟିତ ହେବାରୁ । ଅତି କାନ୍ତ ମୟୂର ।
ବରହ ଶବନ୍ଧର । ଚକୁରକୁ ମୋହର । କୁସୁମେ ଭୂଷଣ କର ॥୬॥
ଢଗେଷେ ସଗକୁ ବଢ଼ାଇ । ମାରଦ୍ଧିରଦ ।
ବଣାଳ କନ୍ଦର ଅଟଇ । ଏହିପରି ଜଘନରେ ।
ମଣି କାଞ୍ଚୀ ଚୀରରେ । ପରି ଧାନ କରେ । କରହେ ଶୁଭଗ ଅରେ ୭॥
ଗଉରବନ୍ଧରରେ କଥନ । ହେଲା ବଚନ ।
ଅନ୍ତରେ ଜନେ କର ଗାନ ।.ସକଳ ଅମଙ୍ଗଳ ।
ମାଳ ହୋଇ ବାଦଳ । ମଙ୍ଗଳଦ କମଳ ।- ପାଦ ହୋଇବ ଫଳ ॥୮॥

ରଚୟ କୁଚୟୋଃ ପତ୍ରଂ ଚିତ୍ରଂ କୁରୁଷ୍ୱ କପୋଲୟୋ-
ର୍ଘଟୟ ଜଘନେ କାଞ୍ଚୀମଞ୍ଚସ୍ରଜା କବରୀଭରଂ ।
କଲୟ ବଲୟଶ୍ରେଣୀଂ ପାଣୌ ପଦେ କୁରୁ ନୂପୁରା-
ବିତି ନିଗଦିତଃ ପ୍ରୀତଃ ପୀତାମ୍ବରୋଽପି ତଥାକରୋତ୍ ॥ ୦ ॥

ରାଗ ଅନନ୍ଦଭୈରବ ଆଦି ତାଳ ॥
(ମିଳିତେ ଜାରେ ସଜନି ! ପ୍ରଭୃ)

ଆହେ ହରି ମତେ । କର ସୁବେଶକୁ ।
ଲଗାଇ ଉହିଁରେ ମାନସକୁ ॥ ପଦ ॥
ପୃଥୁଳ କୁଚ । ଯୁଗଳେ ରଚ ।
ମୃଗମଦ ରସରେ ପତ୍ରକୁ ॥ ୧ ॥
ଲେଖ ଖଣ୍ଡରେ । ସ୍ୱରୁ ଗଣ୍ଡରେ ।
ଅତି ବିଚିତ୍ରକୁ ଦେବା ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ॥ ୨ ॥
ଭିର ଘଟନ । କାଞ୍ଚୀକି ଘନ ।-
ଜଘନରେ ବନ୍ଧ ବିବରଣକୁ ॥ ୩ ॥
ମା କବରୀରେ । ବନ୍ଧ ନାଥ ଧୀରେ ।
ଲଗାଅ ସୁବାସ କୁସୁମକୁ ॥ ୪ ॥
କରରେ ଆଣ । ବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ ।
କନକ କର ବହୁ ବିଚିକୁ ॥ ୫ ॥
ଚରଣେ ମୋର । ମଣି ନୂପୁର ।
ଦିଅହେ ନନ୍ଦର ବାଳମୁକୁନ୍ଦ ॥ ୬ ॥
ଶୁଣି ଏ ବାଣୀ । ମୁରଲୀ ପାଣି ।
ସୁବେଶ କଲେ ବନ୍ଧୁ ସ୍ନେହକୁ ॥ ୭ ॥
ଗଭିରଧର । ମନକୁ ଧର ।
ଯୋଗାଉଥିଲ ଅଳଙ୍କାରକୁ ॥ ୮ ॥

—※※※—

ଇତି ଶ୍ରୀଭାଷାସଙ୍ଗୀତ ବିନୋଦ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦର କୃତ ଦ୍ୱାଦଶ ସର୍ଗଃ ।
ସମାପ୍ତୋଽୟଂ ଗ୍ରନ୍ଥଃ ।

ଅଜ୍ଞାନାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ବିକ୍ଷେପାଦଥବାଽଲ୍ପିତଦୋଷତଃ ।
ଅଶୁଦ୍ଧଂ ଯନ୍ମୟାଲେଖ୍ୟଂ ତତ୍କ୍ଷମନ୍ତୁ ମନୀଷିତାଃ ॥ ୦ ॥

—ooo—